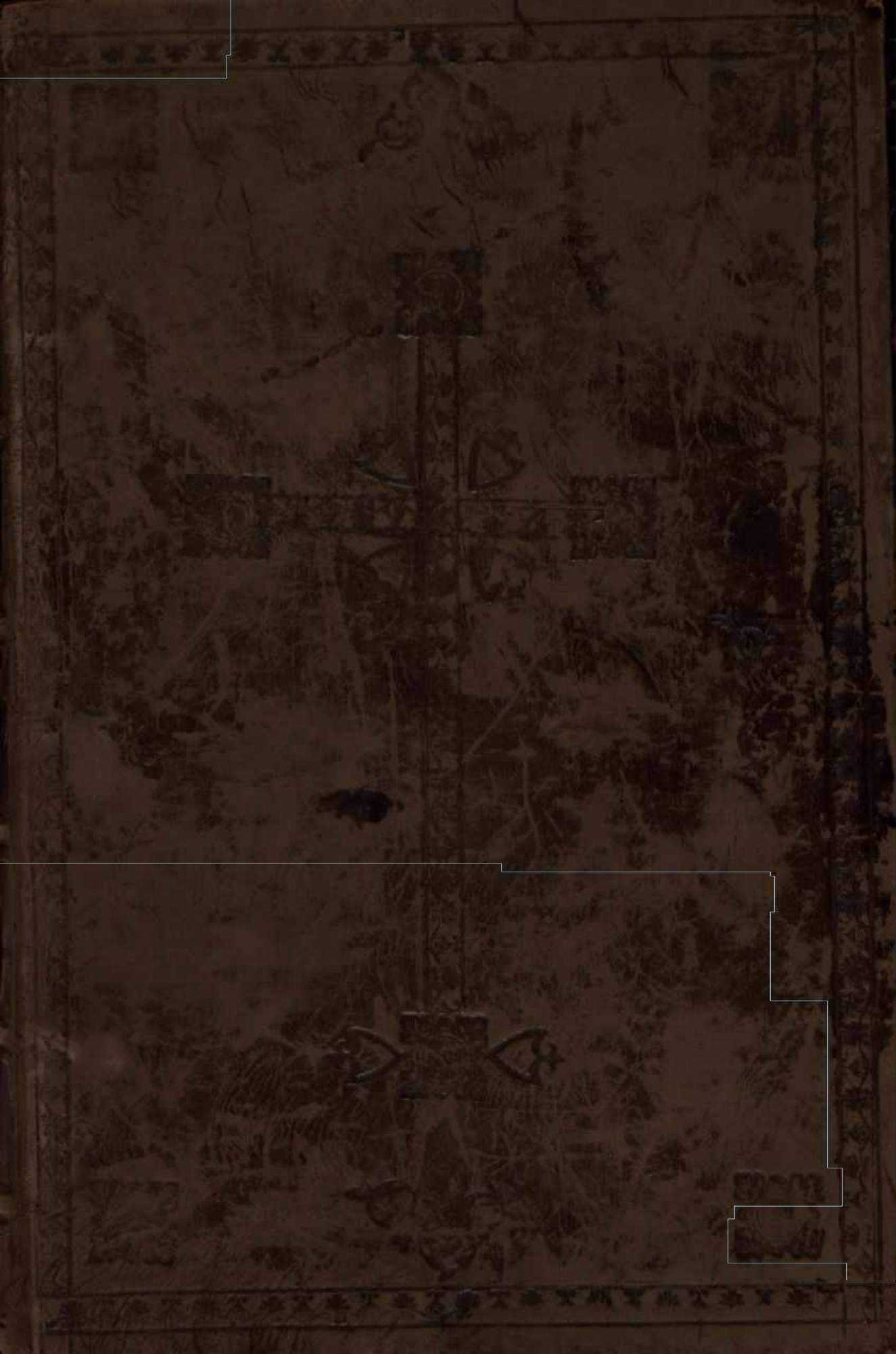

Ep. 498

1565

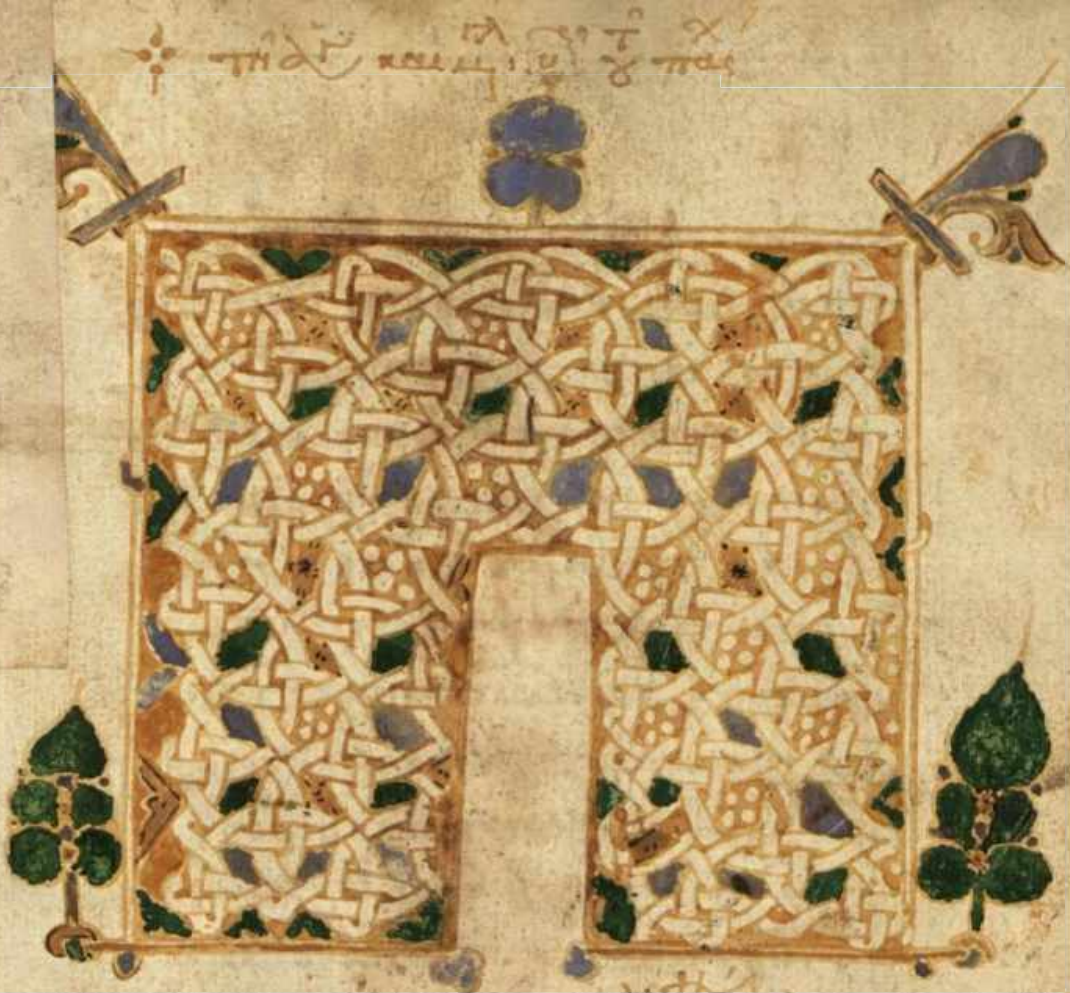

κυκλος

ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος
ἦν πρὸς τὸν θν, καὶ θς ἦν ὁ
λόγος· οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ
πρὸς τὸν θν· πάντα δι' αὐ-
τοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγέ-
νετο οὐδὲ ἕν· ὃ γέγονεν· ἐν αὐτῷ
ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν

λύω. Καὶ τὸ φῶς, ὃ μὴ τῇ σκο
τίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ
οὐ κατέλαβεν. ἦν ἄνθρωπος ἀπε
σταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ
Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρ
τυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι
δι' αὐτοῦ. οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς,
ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φω
τός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμε
νον εἰς τὸν κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ
ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο,
καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.
Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐ
τὸν οὐ παρέλαβον. ὅσοι δὲ
ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξου
σίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πι
στεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελή
ματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος
ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν.

Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο. καὶ ἐσκή
νωσεν ἐν ἡμῖν· καὶ ἐθεασάμεθα
τὴν δόξαν αὐτοῦ· δόξαν ὡς μονο
γενοῦς παρὰ πρός, πλήρης χάριτος
καὶ ἀληθείας· Ἰωάννης μαρτυρεῖ
περὶ αὐτοῦ. καὶ κέκραγε λέγων·
οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω μου
ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονε,
ὅτι πρῶτός μου ἦν· καὶ ἐκ
τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, ἡμεῖς
πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀν
τὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μω
σέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλή
θεια, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο:-

ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην:

Ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ
τῶν θυρῶν κεκλεισμένων.
ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι
διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων·
ἦλθεν ὁ Ἰς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον,
καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν·

Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς
χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ· ἐχά-
ρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ, ἰδόντες τὸν
κν̄. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰς πάλιν,
Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ
με ὁ πρ̄, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς·
Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ
λέγει αὐτοῖς· λάβετε πνεῦμα ἅγιον·
ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας,
ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρα-
τῆτε, κεκράτηνται· Θωμᾶς δὲ
εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Δί-
δυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλ-
θεν Ἰς· ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι
μαθηταὶ, ἑωράκαμεν τὸν κν̄·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω
ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, τὸν τύπον
τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυ-
λόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων·
καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν
πλευρὰν αὐτοῦ,
οὐ μὴ πιστεύσω:—

ιβ. οὐδὲ εἷς δώρησε πώποτε.
ὁμολογουμένως, ὁ ὠμὸς τύραννος
κολλᾶται τοῦ πρέσβεως καὶ ἔβγαλε
γίσατο. καὶ αὐτὴ ἡ σιμὶ λιμαρ
τυρία τοῦ ἰωάννου. ὅτι πάντες
λαὸς οἱ ἰουδαῖοι ἐζήτουν σὲ λύσωμεν,
ἱερεῖς καὶ λευίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν
αὐτόν, σὺ τίς εἶ. καὶ ὡμολόγησε,
καὶ οὐκ ἠρνήσατο. καὶ ὡμολόγησεν,
ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χς. καὶ ἠρώτησαν
αὐτόν. τί οὖν, ἠλίας εἶ σύ; καὶ
λέγει, οὐκ εἰμί. ὁ προφήτης εἶ σύ;
καὶ ἀπεκρίθη, οὔ. εἶπον οὖν
αὐτῷ. τίς εἶ, ἵνα ἀποκρίσιν δῶ
μεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς. τί λέγεις
περὶ σεαυτοῦ. ἔφη, ἐγὼ φωνὴ
βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. εὐθύνατε
τὴν ὁδὸν κυ, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας
ὁ προφήτης. καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι
ἦσαν ἐκ τῶν φαρισαίων. καὶ ἠ
ρώτησαν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ

πρὸ ὧν βαπτίζεις· εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χ̄ς̄·
οὐδὲ Ἠλίας, οὐδὲ προφήτης· ἀπε-
κρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· ἐγὼ
βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν
ἕστηκεν, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· αὐτός
ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμ-
προσθέν μου γέγονεν· οὗ ἐγὼ οὐκ
εἰμὶ ἄξιος, ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν
ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος· ταῦτα
ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο, πέραν τοῦ
Ἰορδάνου· ὅπου ὁ Ἰωάννης ἐβα-
πτίζων· ἐκ τῆς ἐπαύριον ὁ Ἰωάν-
νης εἱστήκει καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ δύο· καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ
περιπατοῦντι λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς
τοῦ θεοῦ· καὶ ἤκουσαν οἱ δύο μαθηταὶ
αὐτοῦ λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν
τῷ Ἰησοῦ· στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ
θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας
λέγει αὐτοῖς· τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν
αὐτῷ· ῥαββί (ὃ λέγεται μεθερμη-
νευόμενον διδάσκαλε) ποῦ μένεις;
λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ ὄψεσθε·
ἦλθαν οὖν καὶ εἶδαν ποῦ μένει καὶ
παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην·
ὥρα ἦν ὡς δεκάτη· ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς
Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν
ἀκολουθησάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ
ἀκολουθησάντων αὐτῷ· εὑρίσκει οὗτος
πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα
καὶ λέγει αὐτῷ· εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν
ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον χριστός·
καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν·
ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· σὺ
εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ
Κηφᾶς ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος·
τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν καὶ εὑρίσκει Φίλιππον
καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀκολούθει
μοι· ἦν δὲ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ πόλεως
Ἀνδρέου καὶ Πέτρου· εὑρίσκει Φίλιππος
τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν
ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ
προφῆται εὑρήκαμεν Ἰησοῦν υἱὸν
τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ· καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· ἐκ Ναζαρὲτ
δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ
Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε· εἶδεν ὁ Ἰησοῦς
τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν
καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς
Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν·
λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γι-
νώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι
ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε· ἀπε-
κρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ·
ῥαββί σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ σὺ βασι-
λεὺς εἶ τοῦ Ἰσραήλ· ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι ὅτι εἶδόν
σε ὑποκάτω τῆς συκῆς πιστεύεις·
μείζω τούτων ὄψῃ· καὶ λέγει αὐτῷ·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε
τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα καὶ τοὺς ἀγγέλους

περὶ παντὸς τοῦ συμβεβηκότος
τούτου. καὶ ἄρξεται ὁ μὲν τῶν ὁμιλ̄
αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτοὶ οἷς
ἐτύγχανε, συνδιαλέξεται αὐτοῖς·
οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ἐκρατοῦντο
τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ
πρὸς αὐτούς· τίνες οἱ λόγοι οὗτοι,
οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περι-
πατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποί·
ἀποκριθεὶς δὲ εἷς ὧ ὄνομα Κλεόπ̄ᾳ,
εἶπε πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος πα-
ροικεῖς Ἱερ̄ὴλ̄, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ
γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα·
οἱ δὲ, εἶπον αὐτῷ· τὰ περὶ Ἰ̄ησ̄οῦ τοῦ
Ναζωραίου· ὃς ἐγένετο ἀνὴρ
προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ
λόγῳ· ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ παντὸς
τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν
αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ ἄρχοντες
ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύ-
ρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν

ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι
τὸν Ἰσραήλ· ἅμα δὲ σὺν πᾶσι τούτοις,
τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον
ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο· ἀλλὰ καὶ γυ-
ναῖκες τινὲς ἐξ ἡμῶν, ἐξέστησαν ἡμᾶς·
γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον,
καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ,
ἦλθον λέγουσαι, καὶ ὀπτασίαν ἀγγέ-
λων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν·
καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν
ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτως,
καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν
δὲ οὐκ εἶδον· καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς
αὐτούς· Ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ
καρδίᾳ, τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται· οὐχὶ
ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χν. καὶ εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ
ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν προφητῶν διηρ-
μήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς
γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ· καὶ ἤγγισαν

εἰς τὸ κώμιον. οὐ σποράδην.
Καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω
πορεύεσθαι. καὶ παρεβιάσαντο αὐ-
τὸν, λέγοντες, μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι
πρόσεσπέρακεν, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέ-
ρα. καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐ-
τοῖς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλι-
θῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν
τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας,
ἐπεδίδου αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ διη-
νοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέ-
γνωσαν αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἄφαν-
ὃς ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. καὶ εἶπον
πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδία
ἡμῶν ἦν καιομένη ἐν ἡμῖν, ὡς
ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διή-
νοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; καὶ ἀνα-
στάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν
εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ εὗρον συν-
ηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ
τοὺς σὺν αὐτοῖς· λέγοντας, ὅτι ἠγέρ-
θη ὁ Κύριος, καὶ ὤφθη Σίμωνι.

τῇ ϛ τῆς διακαινησίμου.

Καὶ αὐτοὶ ἐζήτουν τὸν τὸν τὴν ὁδὸν,
καὶ ὠνείδισαν αὐτοὺς ὅτι ἦσαν
τοῦ ἄρτου. - Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην
Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. εἶπεν ὁ Ἰωάννης,
καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.
καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι,
λέγει. ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ἤκου
σαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦν
τος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.
στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐ
τοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς.
τί ζητεῖτε. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ.
ῥαββί, ὃ λέγεται μεθερμηνευόμε
νον διδάσκαλε, ποῦ μένεις. λέγει αὐ
τοῖς. Ἔρχεσθε καὶ ἴδετε. ἦλθον
καὶ εἶδον ποῦ μένει. καὶ παρ' αὐτῷ
ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. ὥρα
ἦν ὡς δεκάτη. ἦν ἀνδρέας ὁ ἀδελ
φὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν
δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰω
άννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐ
τῷ. εὑρίσκει οὗτος τὸν ἀδελ

φορτον ἰδιον σωμα, καὶ λέγει αὐ-
τῷ· ἀρή καμψον μεσίαν, ὅτι
μεμερισμένον μου, χριστέ· καὶ ἦ
γαγεν αὐτον πρὸς τον ἴω· ὁμολέ
γησεν αὐτῷ οἷς, εἶπε· σὺ εἶ σίμων,
ὁ γοῦν ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ κηφᾶς,
ὁ ἑρμηνεύεται πέτρος· τῇ επαύ
ριον, ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν γα
λιλαίαν· καὶ εὑρίσκει φίλιππον,
καὶ λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι·
ἦν δὲ φίλιππος, ἀπὸ βηθσαϊδά,
ἐκ τῆς πόλεως ἀνδρέου καὶ πέτρου·
εὑρίσκει φίλιππος τον ναθαναήλ,
καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε μωσῆς
ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ προφῆται,
εὑρήκαμεν ἰν, τον ἐκ ἰωσηφ,
τον ἀπο ναζαρέτ· καὶ εἶπεν αὐτῷ
ναθαναήλ· ἐκ ναζαρέτ, δύνα
ται τι ἀγαθον εἶναι; λέγει αὐτῷ
φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε· εἶδεν
οὖν τον ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς
αὐτον, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ·

τῆς Τ διακαμη

Ἰδὶ ἀληθῶς ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος
οὐκ ἔστι· λέγει αὐτῷ ναθαναὴλ· πό
θεν με γινώσκεις· ἀπεκρίθη ἰς. καὶ
εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε φίλιππον
φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν
εἶδόν σε· ἀπεκρίθη ναθαναὴλ. καὶ λέ
γει αὐτῷ· ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ
θῦ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰηλ· ἀπε
κρίθη ἰς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶ
πόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς
συκῆς πιστεύεις, μείζω τούτων
ὄψει· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἀπ᾽ ἄρτι ὄψεσθε τὸν
οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους
τοῦ θῦ, ἀναβαίνοντας καὶ καται
βαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου:-

κ τοῦ κτ ἰω ἀμμω

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέστη ἰω
ἐκ τῶν φαρισαίων, εἷς ὀνόμα
ἀὐτῷ· ἄρχων τῶν ἰου
δαίων· οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν

ιη μυστος, και ειπ αυτω· ραββι,
οιδαμεν ὁτι απο θυ ελη λυθας διδας
καρος· ουδεις γαρ ταυτα τα σημεια
δυναται ποιειν, α συ ποιεις, εαν μη
η ὁ θς μετ αυτου· απεκριθη ις, και
ειπ αυτω· αμην αμην λεγω σοι·
εαν μη τις γεννηθη ανωθεν, ου δυ
ναται ιδειν την βασιλειαν του θυ·
λεγει προς αυτον νικοδημος· πως
δυναται ανθρος γεννηθηναι, γερων
ων; μη δυναται εις την κοιλιαν της
μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεν-
νηθηναι; απεκριθη ις· αμην αμην
λεγω σοι· εαν μη τις γεννηθη εξ υ
δατος και πος, ου δυναται εισελθειν
εις την βασιλειαν του θυ· το γε
γεννημενον εκ της σαρκος, σαρξ εστι·
και το γεγεννημενον εκ του πος,
πα εστι· μη θαυμασης ὁτι ειπον σοι,
δει υμας γεννηθηναι ανωθεν· το
πα, ὁπου θελει πνει· και την φω
νην αυτου ακουεις, αλλ ουκ οιδας
ποθεν ερχεται, και που υπαγει·

οὕτως ἀγαπᾶ ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα. ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ὅτι ὃ οἴδαμεν, λαλοῦμεν· καὶ ὃ ἑωράκαμεν, μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε; καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

Κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ὁ καιρὸς ἐκείνου· ἤγγικεν ὁ εἰς τὰ ἐπουράνια αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ

θη ταῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐκεῖ ἐμιμαμοῦ
πολλὰς ἡμέρας. καὶ ἐγένετο τὸ πάσχα
τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσό
λυμα ὁῖς. καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ.
τοὺς πωλοῦντας βόας, καὶ πρόβατα.
καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθη
μένους. καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ
σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ
ἱεροῦ. τά τε πρόβατα, καὶ τοὺς βόας.
καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα.
καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε. καὶ τοῖς
τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν, εἶπεν. ἄρα
τε ταῦτα ἐνθάδε. μὴ ποιεῖτε τὸν
οἶκον τοῦ πατρός μου, οἶκον ἐμπορίου.
ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι
γεγραμμένον ἐστίν. ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου
σου καταφάγεταί με. ἀπεκρίθησαν
οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ.
τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα
ποιεῖς. ἀπεκρίθη ὁῖς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρι
σὶν ἡμέραις, ἐγερῶ αὐτόν. εἶπον οὖν
οἱ Ἰουδαῖοι. τεσσαράκοντα καὶ ἓξ

ἔτι σὶ μὴ ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος,
καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς
αὐτόν; ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν περὶ τοῦ
ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ· ὅτε
οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο ἔλεγε·
καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ
λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰς:-

Κατὰ Ἰωάννην:

Ὡς δὲ ἐφ' ἑκάστῳ, ἦλθεν ὁ Ἰς καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν
γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν,
καὶ ἐβάπτιζεν· ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης
βαπτίζων ἐν Αἰνὼν ἐγγὺς τοῦ Σα-
λείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ
παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο·
οὔπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν
φυλακὴν Ἰωάννης· ἐγένετο
οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν
Ἰωάννου, μετὰ Ἰουδαίου περὶ κα-
θαρισμοῦ· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν
Ἰωάννην, καὶ εἶπον αὐτῷ· ῥαββί,
ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου,

ὦ σὺ μεμαρτύρηκας· ἰδοὺ τοῖς βαπτίζει,
καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν·
ἀπεκρίθη Ἰωάννης, καὶ εἶπεν· οὐδὲν
δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ ᾖ
δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· αὐ-
τοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε, ὅτι εἶπον·
οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χς, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος
εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου· ὁ ἔχων τὴν
νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος
τοῦ νυμφίου, ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων
αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν
τοῦ νυμφίου· αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐ-
μὴ πεπλήρωται· ἐκεῖνον δεῖ αὐξά-
νειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι· ὁ ἄνωθεν
ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν·
ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστι, καὶ ἐκ τῆς
γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος,
ἐπάνω πάντων ἐστί· καὶ ὃ ἑώρακε
καὶ ἤκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν
μαρτυρίαν αὐτοῦ, οὐδεὶς λαμβάνει·
ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν, ἐσφρά-
γισεν, ὅτι ὁ θς ἀληθὴς ἐστίν :-

κ τοῦ κ ἰω ἀμήν.

Ὑπεσόμεθα, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ
μιᾷ τῶν σαββάτων. καὶ τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων. ὅπου ἦσαν οἱ μαθη-
ταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν
ἰουδαίων. ἦλθεν ὁ ἰς καὶ ἔστη εἰς τὸ
μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς. Εἰρήνη ὑμῖν.
Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς
χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχά-
ρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ, ἰδόντες τὸν
κν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς πάλιν.
Εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με
ὁ πρ. κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. καὶ
τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε. καὶ λέγει
αὐτοῖς. λάβετε πνεῦμα ἅγιον.
ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται
αὐτοῖς. ἄν τινων κρατῆτε, κεκρά-
τηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν
ιβ. ὁ λεγόμενος δίδυμος, οὐκ
ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ ἰς. ἔλεγον
οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί. ἑωρά-
καμεν τὸν κν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.
ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ

τοῦ τύπου τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν
δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων.
Καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευ-
ράν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. ϗ μετὰ
ἡμέρας ὀκτὼ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν.
Ἔρχεται ὁ Ἰς τῶν θυρῶν κεκλεισμ̄ένων,
Καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν, εἰρή-
νη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ.
Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε
τὰς χεῖράς μου. ϗ φέρε τὴν χεῖρά
σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου.
ϗ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.
καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς, ϗ εἶπεν αὐτῷ.
ὁ Κ̄ς μου ϗ ὁ Θ̄ς μου. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰς.
Ὅτι ἑώρακάς με πεπίστευκας;
μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαν-
τες. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα
ἐποίησεν ὁ Ἰς, ἐνώπιον τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ. ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε,

τῆ Γ΄ ἑβδομάδι:

ὅτι ἐς ἀμοχθὶ ὁ λόγος τοῦτο. καὶ
ἰμαντιζόμενος. ζωλωΐχνιτὸν
τῶ ὀρόματι αὐτοῦ:-

κ΄ τοῦ γ΄ ἰωάμμου:

ὦ καὶ ρφ΄ εἰμὶ ὦ. γάμος ἐστὶν ὁ
ὃν καρᾶ τῆς γαλιλαίας. καὶ ὦν ἡ
μὴρ τοῦ ἰυ ἐκεῖ. ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ
ἰς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γά
μον. καὶ ὑστερήσαντος οἴνου.
λέγει ἡ μὴρ τοῦ ἰυ πρὸς αὐτόν, ὅτι
οὐκ ἔχουσι. λέγει αὐτῇ ὁ ἰς. τί
μοι καὶ σοί γύναι, οὔπω ἥκει ἡ ὥ
ρα μου. λέγει ἡ μὴρ αὐτοῦ τοῖς δι
ακόνοις. ὅτι ἂν λέγῃ ὑμῖν ποιή
σατε. ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ
κείμεναι, κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν
ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρη
ταὶ δύο, ἢ τρεῖς. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς.
γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος.
καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. καὶ
λέγει αὐτοῖς. ἀντλήσατε νῦν, καὶ
φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ.

καὶ μεγάλου· ὡς δείκνυσι τὸ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γενόμενον, καὶ οὐκ ἤδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ἠδήσαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ. φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος, καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. ταύτην ὁ ποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰς. ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας. καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ:

Εκ τοῦ κατ᾽ Ἰωάννην:

Εἶπεν ὁ Ἰς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· οὕτως ἠγάπησεν ὁ θς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ᾽ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ᾽ ἵνα σω-

θη ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς
αὐτόν, οὐ κρίνεται. ὁ δὲ μὴ πιστεύων,
ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θυ.
αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλή
λυθεν εἰς τὸν κόσμον. καὶ ἠγάπησαν
οἱ ἄνθρωποι, μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς.
ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα.
πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων, μισεῖ τὸ
φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς,
ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ὁ δὲ
ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς
τὸ φῶς ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα,
ὅτι ἐν θεῷ ἐστιν εἰργασμένα: —

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. ὁ πατήρ
μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργά
ζομαι. διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν
αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.
ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον,
ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν θν.

ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θῷ. ἀπκρί
νατο οὖν οἷς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐδὲν δύ
νᾶται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν
μή τι βλέπῃ τὸν πρα ποιοῦντα·
ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ
υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ· ὁ γὰρ πρ φιλεῖ
τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ
ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων
δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμά
ζητε· ὥσπερ γὰρ ὁ πρ ἐγείρει τοὺς
νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ
υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ· οὐδὲ γὰρ
ὁ πρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρί
σιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ· ἵνα
πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν, καθὼς τι
μῶσι τὸν πρα· ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱόν,
οὐ τιμᾷ τὸν πρα τὸν πέμψαντα αὐ
τόν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ
τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων
τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον,
καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται· ἀλλὰ

μετα βέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν
ζωήν :- ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάνν.
Ἰησοῦς, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον
μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμ-
ψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς
κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μετα βέ
βηκεν ἐκ τοῦ θανάτου, εἰς τὴν ζωήν·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται
ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀ
κούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ
θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται·
ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυ-
τῷ, οὕτω ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν
ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν
αὐτῷ, καὶ κρίσιν ποιεῖν· ὅτι υἱὸς
ἀνθρώπου ἐστί, μὴ θαυμάζετε τοῦτο·
ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν
τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς
αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ τὰ
ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀναστασιν ζω

τῆ πρὸ τῆς Β ἑβδομα:

νῆς· οἶδε τὸ φῶς λαμπρόν τε καὶ
εἰς ἁπάσας ἡμέρας· οὐ δύναμαι
ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ, οὐδέν· κα-
θὼς ἀκούω κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ
δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα
τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμ-
ψαντός με πρός:-

Ϛ΄ τοῦ κατ' Ἰωάννην:

Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· καθὼς ἀ-
κούω, κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ
δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα
τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαν-
τός με πρός· ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ
ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν
ἀληθής· ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ
ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρ-
τυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· ὑμεῖς
ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμ-
αρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ· ἐγὼ δὲ οὐ παρ'
ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω·
ἀλλὰ ταῦτα λέγω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε·

ὁ κεῖμος ἦν ὁ χύχμος ὁ καὶ ὁμίχλη φαίνε-
ται δὲ ἠθέλησαν ἀλλ' οὐδὲν ἁπλῶς ἐ-
ὥραν ὃν τῷ φωτὶ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ εἶχον
τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου·
τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πρ̄, ἵνα τε-
λειώσω αὐτά· αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ
ποιῶ, μαρτυρεῖ περί μου, ὅτι ὁ πρ̄
με ἀπέσταλκε· καὶ ὁ πέμψας με πρ̄,
αὐτὸς μεμαρτύρηκε περί μου· οὔτε
φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε,
οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε· καὶ τὸν
λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑ-
μῖν· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τού-
τῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· ἐρευνᾶτε
τὰς γραφάς· ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε, ἐν
αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖ
ναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περί μου·
καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με, ἵνα ζωὴν
ἔχητε· δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβά-
νω· ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγά-
πην τοῦ θῡ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς·
ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πρ̄

μ̄ε̄.

καὶ οὐ λαμβάνω παρ' ἐμοῦ. ὁ δὲ ἄρχων
ἔφη πρὸς τὸν ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖ
νον λαβών. τοῦτο δὲ ἐποίησεν μὴ εἰδὼς
τὸν ἄνδρα, δόξαν παρὰ ἀγγέλων λαμβά
νοντος. καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ
μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖ· μήποτε, ὅτι
ἐγὼ κατηγορήσω αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα;
ἔστιν ὁ κατηγορῶν αὐτοῦ Μωυσῆς, εἰς ὃν
ὑμεῖς ἠλπίκατε. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μω-
σεῖ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ ἐμοῦ γὰρ
ἐκεῖνος ἔγραψεν. εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου
γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς
ῥήμασι πιστεύσετε; μετὰ ταῦτα
ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης
τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. καὶ
ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς, ὅτι ἐ-
ώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει
ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ὁ καθεζόμενος ἐκεῖνος, ἰδὼν τοὺς ἀνθρώπους,
ὅτι ἐποίησε σημεῖον οἷς ἔλεγον, ὅτι
οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης,

ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. ιγ΄ οἶμαι δὲ,
ὅτι μέλλουσιν ἄρχεσθαι καὶ αὐτῶν παίζειν
αὐτόν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα.
ἀνεχώρησεν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.
ὡς δὲ ὀψὲ ἐγένετο, κατέβησαν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν.
καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο
πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναούμ.
Καὶ σκοτία ἤδη ἐγέγόνει, καὶ οὐκ ἐλη-
λύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰς, ἐπεθάλασσα,
ἀνέμου μεγάλου πνέοντος, διηγείρε-
το. ἐληλακότες οὖν, ὡς σταδίους εἰ-
κοσι πέντε, ἢ τριάκοντα, θεωροῦσι
τὸν Ἰν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης. καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον,
καὶ ἐφοβήθησαν. ὁ δὲ, λέγει αὐτοῖς.
ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. ἠθελον οὖν
λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον. καὶ εὐθὺς
τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν
ὑπῆγον. τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ
ἑστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης, ἰδὼν
ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ
ἓν,

Κεῖνο εἰς ὃ ἐμέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτ.
καὶ ὅτι οὐ σὺν πᾶσι τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ ὁ ΙΣ εἰς τὸ προάριον, ἀλλὰ μόνον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἄλλα
δὲ ἦλθε προάρια ἐκ τῆς περιάδος,
ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἐφάγομεν τὸν ἄρ
τον, εὐχαριστήσαντος τοῦ κυ· ὅτι
οὐκ εἶχε τὸ ὄχλος ὅτι ὁ ΙΣ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ,
οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐμέβησαν αὐτ
εἰς τὰ προάρια, καὶ ἦλθον εἰς Καπερ
ναούμ. ζητοῦντες τὸν ΙΝ· καὶ εὑρόντ
αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐ
τῷ· ῥαββί, πότε ὧδε γέγονας·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ΙΣ, καὶ εἶπε·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ζητεῖτέ
με, οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφά
γετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθη
τε· ἐργάζεσθε, μὴ τὴν βρῶ
σιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον,
ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου, ὑμῖν δώσει· τοῦ
τον γὰρ ὁ πρ ἐσφράγισεν ὁ θ̄ς:-

Κατὰ Ἰωάννην.

Τῇ αὔριον πάλιν εἱστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο· καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ἤκουσαν οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ῥαββί, ὃ λέγεται μεθερμηνευόμενον διδάσκαλε, ποῦ μένεις; λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ ὄψεσθε. ἦλθον οὖν καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. εὑρίσκει οὗτος πρῶτον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός. καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος.

ἀλείψωσιν αὐτόν. καὶ λίαν πρωΐ τῆς
μιᾶς σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ
μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ
ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει
ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνη-
μείου· καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦ-
σιν, ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ
μέγας σφόδρα· καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ
μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον, καθήμε-
νον ἐν τοῖς δεξιοῖς· περιβεβλημένον
στολὴν λευκήν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν·
ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε·
Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν, τὸν ἐσταυ-
ρωμένον; ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε·
ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν· ἀλλὰ
πορεύθητε, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε,
καθὼς εἶπεν ὑμῖν· καὶ ἐξελθοῦσαι,
ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ
αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ
οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ·—

τῆς δ΄ ἑβδομάδος.

Κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ. Ἦν τις βασιλικὸς, οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ. Οὗτος ἀκούσας, ὅτι Ἰησοῦς ἥκει ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν· ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου, ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. Ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγελλον λέγοντες, ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ. Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν, ἐν ᾗ κομψότερον εἶχε. Καὶ εἶπον αὐτῷ, ὅτι χθὲς ὥραν ἑβδόμην, ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. Ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ,

τῇ Γ΄ τῆς ἑβδομάδος.

ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἀπῆλθεν αὐτῷ
ὁ Ἰς. ὅτι ὁ γοῦν σου ζῇ. καὶ ὅπερ ἦν
αὐτοῖς καὶ λοιπὸν αὐτοῦ ὅλη. τοῦτο
τοιγαροῦν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰς,
ὑρθωθεὶς ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν: –

ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην:

Ἰησοῦς, πρὸς τοὺς ἐλθόντας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. ὀργάζεσθε
μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην,
ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς
ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ γοῦν τοῦ ἀνθρώπου
δώσει. τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν
ὁ θεός. εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν.
τί ποιῶμεν, ἵνα ὀργαζώμεθα τὰ ἔργα
τοῦ θεοῦ. ἀπεκρίθη Ἰς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
τοῦτό ἐστι τὸ ὄργον τοῦ θεοῦ, ἵνα πιστεύ-
σητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. εἶπον
οὖν αὐτῷ. τί οὖν ποιεῖς σύ σημεῖον,
ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι.
τί ὀργάζῃ. οἱ πατέρες ἡμῶν, τὸ μάννα
ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθώς ἐστι γεγραμ-
μένον. ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔδωκεν

τῇ β΄ τῆς ἑβδομάδος:

αὐτοῖς φαγεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ Μωσῆς
δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν
τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν.
Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστιν, ὁ καταβαί-
νων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν διδοὺς
τῷ κόσμῳ· ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην
Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν, κύριε, πρὸς τοὺς πεπιστευκότας
αὐτῷ Ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρός με, οὐ μὴ
πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ
διψήσῃ πώποτε· ἀλλ' εἶπον ὑμῖν,
ὅτι καὶ ἑωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύε-
τε· πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατήρ, πρός ἐμὲ ἥ-
ξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός με, οὐ μὴ
ἐκβάλω ἔξω· ὅτι καταβέβηκα ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα
τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαν-
τός με· τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με πατρός, ἵνα πᾶν ὃ δέδω-
κέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀ-

σπόσω αὐτοῦ ὅλῃ τῇ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ:

Κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην:

Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· τοῦτό ἐστιν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με· ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν, ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος, ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς οὖν λέγει οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα· ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων· οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτόν· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ:-

τῇ δ΄ τῆς ἑβδόμης.

Κ τοῦ κ΄ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ κς, πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, οἱ πατέρες ὑμῶν, ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων· ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μού ἐστιν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς· ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐάν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς· ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον·

Καὶ ἐγὼ ἀφίημι αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἰησοῦς, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ταῦτα ὑμῖν ἐντέλλομαι ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει. Ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν. Εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα

μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, οὐκ ἂν εἴχοσαν ἁμαρτίαν· νυνὶ δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι, καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου· ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ.

ΚΓ τοῦ ΚΓ ἰω ἀμμω

Ὡναφορ ἐκείμω. ἀμέθη οἱ ἐκεῖνοι ἱεροσόλυμα· ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ, κολυμβή

θρα, ὃ ἐστιν λεγόμενον ἑβραϊστί, βηθζαθά· πέντε στοὰς ἔχουσα· ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων· τυφλῶν· χωλῶν· ξηρῶν· ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι· ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ· τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρό ἐμοῦ καταβαίνει· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔγειρε, ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει· καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ

λως. καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ,
καὶ περιεπάτει· τῷ δὲ σάββατον
ἐμέλλεν τὴν ἡμέραν· ἔλεγον οὖν οἱ
Ἰουδαῖοι, τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββα
τόν ἐστιν, οὐκ ἔξεστί σοι, ἆραι τὸν κράβ-
βαττον· ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας
με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἆρον τὸν
κράββατόν σου καὶ περιπάτει· ἠρώ
τησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ ἄν-
θρωπος ὁ εἰπών σοι, ἆρον τὸν κράββατόν σου
καὶ περιπάτει· ὁ δὲ ἰαθείς, οὐκ ἤδει
τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν, ὄχλου
ὄντος ἐν τῷ τόπῳ· μετὰ ταῦτα,
εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ἴδε ὑγιὴς γέγονας· μη
κέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι
γένηται· ἀπῆλθεν ὁ ἄν-
θρωπος, καὶ ἀνήγ-
γειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν, ὁ
ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ·

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ κς, πρὸς τοὺς πιστεύσαν
τας αὐτῷ Ἰουδαίους· ὑμεῖς ἐὰν

τὴν τ΄ ἐκδοσιν·

τὴν ἐμὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν πατήρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με, κἀκεῖνος ζήσει δι' ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες μου τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων μου τοῦτον τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδάσκων ἐν Καπερναούμ. πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον· σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος, τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν· εἰδὼς δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον· τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν· ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λελάλημκα ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωή ἐστιν·

τῆ ς ἑβδομάδι

ἀμήτι σὺ μείζων εἶ τιμᾶς, οἷον τὸν Ἀβρα-
σίμ· ἢ δεῖ γὰρ ἀρχὰς οἷς τιμᾶς εἶναι
οἷς καὶ πίστιν ὁρᾶν. καὶ τίς ἡμῖν ὁ παρα-
δώσων αὐτόν· καὶ ἔλεγε, Δι' ὃ τοῦτο
εἴρηκα ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύναται
ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον
αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός· ἐκ τούτου
πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ'
αὐτοῦ περιεπάτουν· εἶπεν οὖν οἷς
τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε
ὑπάγειν; ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων
Πέτρος· κέ, πρὸς τίνα ἀπελευσόμε-
θα· ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις·
καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν, καὶ ἐγνώ-
καμεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ τοῦ
ζῶντος:- ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην:

Ὡν καὶ ἐφ' ἑκάστῳ περιεπάτουν οἷς
ἀνετίθεσαν· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν
αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι·
ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων,

λίσκηνοποιοί. Εἰ τοιοῦτος πρὸς αὐ-
τὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. μεταβηθι ὧδε
κἀκεῖθεν, καὶ ὑπαγε εἰς τὴν ἰουδαίαν,
ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσωσι
τὰ ἔργα σου, ἃ ποιεῖς· οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυ-
πτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρη-
σίᾳ εἶναι· εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέ-
ρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ· οὐδὲ γὰρ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐν αὐτῷ·
λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰς· ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς
οὔπω πάρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέ-
τερος, πάντοτε ἕτοιμός· οὐδύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μι-
σεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ,
ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν·
ὑμεῖς ἀναβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην,
ἐγὼ οὐκ ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν
ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὐ πε-
πλήρωται· ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐ-
τοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· ὡς δὲ ἀνέ-
βησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐ-
τὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν· οὐ φανερῶς,

λλὰ ὡς ἐν κρυπτῷ. οἱ οὖν Ἰουδαῖοι,
ἐξ ἧς τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ὁρτῇ. καὶ ἔλε
γον· ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος· καὶ τοῦ λαοῦ
πολὺ περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις·
οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθός ἐστιν· ἄλλοι
ἔλεγον, οὔ, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον·
οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ
αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων:—

ἐκ τοῦ κατ' Ἰωάννην·

ἧς ὁρτῆς μεσούσης, ἀνέβη Ἰησοῦς
τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε· καὶ ἐθαύμα
ζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· πῶς οὗ
τος γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς·
ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς καὶ εἶπε·
ἡ ἐμὴ διδαχὴ, οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ
πέμψαντός με· ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλη
μα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς
διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν,
ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ· ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ
λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ·
ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαν
τος αὐτόν, οὗτος ἀληθής ἐστι, καὶ ἀδικία

ἀμαύτῶ δέκειται· οὐκ ὡς σπερδέδωκεν
ἐμὴ τοῦμόνου; καὶ οὐδεὶς ἔζυμῶν
ποιεῖ τοῦμόνου· τίμε ἢ πεῖ τε ἀπο-
πεῖμαι· ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε·
δαιμόνιον ἔχεις, τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖ
ναι· ἀπεκρίθη ἰς. καὶ εἶπε αὐτοῖς·
εἷν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμά
ζετε· διὰ τοῦτο μωσῆς δέδωκεν ὑ
μῖν τὴν περιτομήν, οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ
μωσέως ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων· καὶ
ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρω-
πον· εἰ περιτομὴ λαμβάνει ἄνθρωπον ἐν σαβ-
βάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος μωσέως,
ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐ-
ποίησα ἐν σαββάτῳ; μὴ κρίνετε
κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν
κρίνατε· ἔλεγον οὖν τινὲς τῶν ἱε-
ροσολυμιτῶν· οὐχ οὗτός ἐστιν, ὃν
ζητοῦσι ἀποκτεῖναι; καὶ ἴδε παῤ-
ῥησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι·
μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχον-
τες, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ χς;

τῇ ε΄ τῆς ἑβδομάδος:

ἀλλὰ τοῦτο οἶδαμεν πόθεν ἐστίν.
ὁδηγὸς ὅταν ἄρχηται, οὐδεὶς μεμώς
μενος πόθεν ἐστίν· ἐπαρξάμενος οὖν ὁ
ἱερὸς διδάσκων ὁ ΙΣ. καὶ λέγων· κἀμὲ
οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί, καὶ ἀ
πʼ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλʼ ἔστιν ἀλ
θινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·
ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρʼ αὐτοῦ εἰμί,
κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν· ἐζήτουν αὐτὸν
πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπʼ αὐτὸν
τὰς χεῖρας, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα
αὐτοῦ:- ΕΚ τοῦ κατὰ Ἰωάννην:

Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν Ἰουδαίους· φῶς εἰμὶ τοῦ φω
τὸς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν μοι, οὐ
μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλʼ
ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς· εἶπον οὖν αὐ
τῷ οἱ Φαρισαῖοι· σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρ
τυρεῖς; ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀλη
θής· ἀπεκρίθη ΙΣ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀλη
θής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα

τῇ πρὸ τῶν εἰδῶν

πόθεν ἦλθον. καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς
δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι, ἢ ποῦ
ὑπάγω· ὑμεῖς κατὰ τὸ σὰρκα
κρίνετε· ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα·
καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ
ἀληθινή ἐστιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλὰ
ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ· καὶ ἐν τῷ
νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι
δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία, ἀληθής ἐστιν·
ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὁ πέμψας με πατήρ·
ἔλεγον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστι ὁ πατήρ σου·
ἀπεκρίθη Ἰς· οὔτε ἐμὲ οἴδατε, οὔτε
τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ἤδειτε, καὶ τὸν πα-
τέρα μου ἤδειτε ἄν· ταῦτα τὰ ῥήματα
ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ,
διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπί-
ασεν αὐτόν, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥ-
ρα αὐτοῦ:— Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάνν.

Ἰς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς
αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐὰν ὑπάγω, καὶ
ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ

ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.
ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει, ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. εἶπον οὖν ὑμῖν, ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· σὺ τίς εἶ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν. πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστιν· κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν κόσμον. οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι.

καὶ ἀπὸ μαυτοῦ ποιῶ οὐδέν· ἀλλὰ
καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα
λαλῶ· καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ
ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ πατήρ,
ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάν-
τοτε· ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος,
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν:-

ΚΑ΄ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Ἔλεγεν οὖν πρὸς τοὺς πεπιστευκότας
αὐτῷ Ἰουδαίους· ἐὰν ὑμεῖς
μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀλη-
θῶς μαθηταί μού ἐστε· καὶ γνώσε-
σθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια
ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ· σπέρμα Ἀβραάμ
ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν
πώποτε, πῶς σὺ λέγεις, ὅτι ἐλεύ-
θεροι γενήσεσθε· ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δοῦλός
ἐστι τῆς ἁμαρτίας· ὁ δὲ δοῦλος οὐ
μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα·

διαφοῦσιν ὑμᾶς ἀφ' ἑαυτῶν, οὐ
τῶς ἐλευθεροῖ ἔσεσθε· οἴδαμεν ὅτι σπέρ
μα ἀβραάμ ἐστε, ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀπο
κτεῖναι· ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ
χωρεῖ ἐν ὑμῖν· ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ
τῷ πατρί μου λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν
ὃ ἑωράκατε παρὰ τοῦ πατρὸς ὑμῶν
ποιεῖτε· ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀβραάμ ἐστι·
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰς· εἰ τέκνα τοῦ ἀ-
βραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ ἀβραὰμ
ἐποιεῖτε· νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀπο-
κτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν
λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ θῦ·
τοῦτο ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν· ὑμεῖς
ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν·
εἶπον οὖν αὐτῷ· ἡμεῖς ἐκ πορνείας
οὐ γεγεννήμεθα· ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν
θν· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰς· εἰ ὁ θς
πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ·

ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θῦ
ἐξῆλθον, ἥκω· —

κυριακὴ δ' σαμαρ.

Κατὰ Ἰωάννην:

Εἶπεν ὁ Κύριος. ὅρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας, λεγομένην συχάρ. πλησίον τοῦ χωρίου, οὗ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη. ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰς. δός μοι πεῖν. οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν. ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ σαμαρῖτις. πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν, παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι, σαμαρείταις. ἀπεκρίθη Ἰς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θυ. καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι δός μοι πεῖν. σὺ ἂν ᾔτησας αὐτόν. καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνή. κε. οὔτε ἄντλημα

μαι ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ βαθύ. πόθεν οὖν
ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν· μὴ σὺ μείζων
εἶ τοῦ πατρός ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν
τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε,
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;
ἀπεκρίθη ὁ Ἰς καὶ εἶπεν αὐτῇ· πᾶς ὁ
πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει
πάλιν· ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος,
οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει
εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώ-
σω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ
ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον·
λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· κύριε, δός μοι
τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ
ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν· λέγει αὐ-
τῇ ὁ Ἰς· ὕπαγε φώνησον τὸν ἄν-
δρα σου, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε· ἀπεκρίθη
ἡ γυνή, καὶ εἶπεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα·
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰς· καλῶς εἶπας, ὅτι ἄν-
δρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες,
καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστιν σου ἀνήρ·
τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας· λέγει αὐτῷ

λιγίων· κε. θεωρῶ ὅτι προφήτης
εἶ σύ· οἱ πρεσβύτεροι, ἐν τῷ ὄρει τού
τῳ προσεκύνησαν, καὶ ὑμεῖς λέγετε,
ὅτι ἐν ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος,
ὅπου δεῖ προσκυνεῖν· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰ̄ς·
γύναι· πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα,
ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε
ἐν ἱεροσολύμοις, προσκυνήσετε τῷ
πρί· ὑμεῖς προσκυνεῖτε, οὐκ οἴδατε·
ἡμεῖς προσκυνοῦμεν, ὃ οἴδαμεν, ὅτι
ἡ σωτηρία ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐστίν· ἀλλ' ἔρ
χεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ ἀλη
θινοὶ προσκυνηταί, προσκυνήσουσι τῷ πρί, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ
γὰρ ὁ πρ̄, τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσ
κυνοῦντας αὐτόν· πνεῦμα ὁ θ̄ς, καὶ
τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν, ἐν πνεύ
ματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν· λέγει
αὐτῷ ἡ γύνη· οἶδα ὅτι μεσίας ἔρ
χεται ὁ λεγόμενος χ̄ς· ὅταν ἔλθῃ
ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα·
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰ̄ς· ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι·

Καὶ ὅτι τοῦτο πλθον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν, ὅτι μετὰ
γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶ
πε, τί ζητεῖς· ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς·
ἀφῆκε οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυ-
νή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν·
καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· δεῦτε ἴδετε ἄν
θρωπον, ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα
ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χς;
ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχον
το πρὸς αὐτόν· ἐν δὲ τῷ μεταξύ,
ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
λέγοντες· ῥαββί· φάγε· ὁ δὲ εἶ
πεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φα
γεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἔλεγον
οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μή
τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; λέγει αὐ
τοῖς ὁ Ις· ἐμόν ἐστι βρῶμα ἵνα
ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με,
καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον· οὐ
χὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι τετράμηνός ἐστι,
καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω

ὑμῖν· ὑπάρξει τοῦτο φθάσαντι τὰς χεῖρας, ὅτι λέγει καὶ
εἰσὶ πρόβατα μου πάντα· καὶ θερίζω
ζωμ, μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει
καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ
ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ θερίζῃ·
ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός,
ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος
ὁ θερίζων· ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερί
ζειν, ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε·
ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε·
Κ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης, πολλοὶ ἐ-
πίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτ.
διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικός· μαρτυ-
ρούσης, ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα
ἐποίησα· ὡς οὖν ἦλθον πρὸς
αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐ-
τὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν
Κ εἰδὺ ἡμέρας· καὶ πολλῷ πλείους
ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ·
τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον, ὅτι οὐκέτι

Διὰ τὸ σὺν λαλιᾷ αὐτοῦ ἐλάλουν· αὐτοὶ γὰρ ἄκαιρόν μου, καὶ ὀλίγον μου, ὅτι οὗτοί εἰσιν ἀλλ' οὐχ ὁ σπόρος μου ὁ Χ̄ς· Ἐκ τοῦ κ̄τ̄ ἰω ἀμμη

Ἦλθε πρὸς τοὺς ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Εἰ ὀθόνιον μου ἠγάπατε, ἠμείνατε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλε· διὰ τί τὸν λαλιὰν τὸν ἐμὸν οὐ γινώσκετε, ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν· ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν· Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλῇ τὸ ἴδιον λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἐγὼ δέ, ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι· τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας· εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ὑμεῖς οὐ πι

ἐλάλησεν· ὁ ὢν ἐκ τοῦ θῦ, τὰ ῥήματα
τοῦ θῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκού-
ετε, ὅτι ἐκ τοῦ θῦ οὐκ ἐστέ· ἀπεκρί-
θησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ·
οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι σαμαρεί-
της εἶ σύ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις; ἀπεκρί-
θη ἰς· ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ
τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμά-
ζετέ με· ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου·
ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν
τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ
εἰς τὸν αἰῶνα.— ἐκ τῆς τρίτης
εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι· νῦν
ἐγνώκαμεν, ὅτι δαιμόνιον ἔχεις· ἀβραὰμ
ἀπέθανε, καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις,
ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ,

τῆς ἑβδομάδος.

οὐ μὴ γένηται θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα;
μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ;
ὃς ἔτι ἀπέθανε, καὶ οἱ προφῆται ἀπέ-
θανον; τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς. ἀπε-
κρίθησαν. ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτόν,
ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν. ἔστιν ὁ πατήρ μου
ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι θεὸς
ἡμῶν ἐστι, καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν.
ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν. καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι
οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν
ψεύστης. ἀλλ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον
αὐτοῦ τηρῶ. Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν
ἐμήν, καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη. Εἶπον οὖν
οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· πεντήκοντα ἔτη
οὔπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας;
Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ
εἰμί. ἦραν οὖν λίθους, ἵνα βάλωσιν
ἐπ' αὐτόν· Ἰς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν
ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν,
καὶ παρῆγεν οὕτως :-

Κ τοῦ κτ ἰωάννου

Τὸ κατὰ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι· τοῦτο δὲ ἔλεγε, πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ἤδει τί ἔμελλε ποιεῖν· ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· διακοσίων δηναρίων ἄρτοι, οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ· λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· ἔστι παιδάριον ἓν ὧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους· εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν· ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ· ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι· ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας, διέδωκε τοῖς μαθηταῖς· οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις

μέροις· ὁμοίως κ᾽ ὀπτῶ ὀψαρίω μ᾽,
ὅσον ἤθελον· ὡς δὲ ἐχορτάσθησαν,
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· συναγάγετε
τὰ περισσεύσαντα τῶν κλασμάτων,
ἵνα μή τι ἀπόληται· συνήγαγον οὖν,
καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασ
μάτων, ὧν τῶν πέντε ἄρτων τῶν
κριθίνων, οἳ ἐπερίσσευσαν τοῖς βεβρω
κόσιν· οἱ οὖν ἄνθρωποι ὅτε ἐποίη
σεν σημεῖον ὁ Ις· ἔλεγον, ὅτι οὗτός
ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης, ὁ ἐρχόμε
νος εἰς τὸν κόσμον.

Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἐλθόντας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· εἰς κρίμα
ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον·
ἵνα οἱ μὴ βλέποντες, βλέπωσι·
καὶ οἱ βλέποντες, τυφλοὶ γένωνται·
καὶ ἤκουσαν ὀπτῶν ψαρίων αὐτῶν
τινες τῶν μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ εἶπον
αὐτῷ· μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν;
Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ις· εἰ τυφλοὶ ἦτε,

οὐκαμεῖςχειαμαρτίαν· μὴωδὲ
λέγετε. ὅτιθλίβουσι· ποῦωὰμὴ
πανύσωμεν. μαίνει· ἀμὴνἀμὴν
λέγωὑμῖν· ὁμὴεἰσερχόμενοςδιὰ
τῆςθύραςεἰςτὴναὐλὴντῶνπρο-
βάτων. ἀλλὰἀναβαίνωναλλαχόθ.
Κλέπτηςἐστὶκαὶλῃστής· ὁδὲ
εἰσερχόμενοςδιὰτῆςθύρας. ποιμὴν
ἐστὶτῶνπροβάτων· τούτῳὁθυρω-
ρὸςἀνοίγει, καὶτὰπρόβατατῆςφω-
νῆςαὐτοῦἀκούει· καὶτὰἴδιαπρό
βατακαλεῖκατὰὄνομα, καὶἐξάγει
αὐτά· καὶὅταντὰἴδιαπρόβατα
ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεναὐτῶνπορεύ
εται· καὶτὰπρόβατααὐτῷἀκο
λουθεῖ· ὅτιοἴδασιτὴνφωνὴν
αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳδὲ, οὐμὴἀκολου
θήσωσιν, ἀλλὰφεύξονταιἀπ᾽αὐ-
τοῦ· ὅτιοὐκοἴδασιτῶνἀλλοτρίων
τὴνφωνήν· ταύτηντὴνπαροιμί
ἐἶπεναὐτοῖςὁἸς· Κἔιπονοὖν
πάλινὁἸς· ἀμὴνἀμὴνλέγω

Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων· πάντες ὅσοι ἦλθον πρό ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ ἐξελεύσεται.

Καὶ μοναὶ ἀρῆσει:

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων· τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά· καὶ ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων· πάντες ὅσοι ἦλθον πρό ἐμοῦ κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ ἐξελεύσεται.

τί αὐτοῦ ἀκούεται. ἄλλοι ἔλεγον·
ταῦτα τὰ ῥήματα δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται
τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν; ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς
Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμὼν ἦν· καὶ περιεπάτει
ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολο-
μῶνος. ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ
Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως
πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις· εἰ σὺ
εἶ ὁ Χριστός, εἰπὲ ἡμῖν παῤῥησίᾳ· ἀπε-
κρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πι-
στεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν
τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, ταῦτα
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· ἀλλὰ ὑμεῖς οὐ
πιστεύετε· ὅτι οὐκ ἐστὲ ἐκ τῶν προβά-
των τῶν ἐμῶν· καθὼς εἶπον ὑμῖν, τὰ
πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου
ἀκούει· κἀγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ
ἀκολουθοῦσί μοι· κἀγὼ ζωὴν αἰώ-
νιον δίδωμι
αὐτοῖς·-

ἐκ τοῦ κατ' Ἰω(άννην)

Εἶπον οὖν πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι· κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς· καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου. Ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός. ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν. ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰς· πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου, διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ με. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας· καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θν.

ἀπεκρίθη αὐτοῖς οἷς· ὃ κεῖται γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ μου· πῶς ἀναγινώσκεις; πῶς γέγραπται αὐτοῖς; πῶς ἀναγινώσκω; εἰ οὖν ἐγὼ εἶπα θεούς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή· ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον, υἱός τοῦ θεοῦ εἰμί; εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύσητέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ· ἐζήτουν οὖν πάλιν πιάσαι αὐτόν, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ, καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν· καὶ ἔλεγον· ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν περὶ τούτου Ἰωάννης ἀληθῆ ἦν· καὶ ἐπίστευσαν

κγ΄ τοῦ τυφλοῦ· εὐ λ΄.

πολλοὶ ὄχλοι εἰς αὐτόν·

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

ὡς καὶ φῶς εἰμὶ ἐγὼ. πορεύομαι ὁ ΙΣ.
ἐθεράπευσε τυφλοὺς ἐκ γενετῆς·
καὶ περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, λέγοντες· ῥαββί· τίς ἥ
μαρτεν, οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ,
ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ· ἀπεκρίθη
ΙΣ· οὔτε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ γο
νεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔρ
γα τοῦ θυ ἐν αὐτῷ· ἐμὲ δεῖ ἐργά
ζεσθαι, τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με,
ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νύξ· ὅτε οὐ
δεὶς δύναται ἐργάζεσθαι· ὅταν ἐν
τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμὶ τοῦ κόσμου·
ταῦτα εἰπών, ἔπτυσε χαμαί, καὶ ἐ
ποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ
ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ
μοὺς τοῦ τυφλοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθρ
τοῦ Σιλωάμ, ὅ ἑρμηνεύεται, ἀπεσ
ταλμένος· ἀπῆλθεν οὖν, καὶ ἐνίψατο,

καὶ ἠλθε πάλιν. οἱ οὖν γείτονες,
καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον,
ὅτι τυφλὸς ἦν. ἔλεγον. οὐχ οὗτός ἐστιν
ὁ καθήμενος καὶ προσαίτης; οὗτος ἔλεγεν,
ὅτι οὗτός ἐστιν. ἄλλοι δέ. ὅμοιος αὐ-
τῷ ἐστιν. ἐκεῖνος ἔλεγεν, ὅτι ἐγώ εἰμι.
ἔλεγον οὖν αὐτῷ. πῶς ἀνεῴχθη-
σάν σου οἱ ὀφθαλμοί. ἀπεκρίθη ἐκεῖ-
νος καὶ εἶπεν. ἄνθρωπος λεγόμενος. πηλὸν
ἐποίησε, καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλ-
μούς. καὶ εἶπέ μοι. ὕπαγε εἰς τὸν κο-
λυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι.
ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα.
ἔλεγον οὖν αὐτῷ. ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος.
λέγει, οὐκ οἶδα. ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς
τοὺς φαρισαίους, τὸν ποτὲ τυφλόν.
ἦν δὲ σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν
ἐποίησε, καὶ ἀνέῳξε αὐτοῦ τοὺς
ὀφθαλμούς. πάλιν οὖν ἠρώτων
αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. πηλὸν ἐπέθηκέ μου
ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην,

καὶ βλέπω. ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρι-
σαίων τινες· οὗτος ὁ ἄνθρωπος, οὐκ ἔστι
παρὰ τοῦ θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ
τηρεῖ· ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύναται
ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς, τοιαῦτα σημεῖα
ποιεῖν· καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς·
λέγουσι οὖν τῷ τυφλῷ πάλιν· σὺ
τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς
ὀφθαλμούς· ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι προφή-
της ἐστίν· οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰου-
δαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ
ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς
γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος, καὶ
ἠρώτησαν αὐτούς, λέγοντες· οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι
τυφλὸς ἐγεννήθη, πῶς οὖν ἄρτι βλέ-
πει· ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς
αὐτοῦ, καὶ εἶπαν· οἴδαμεν ὅτι οὗτος
ἐστὶν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεν-
νήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἴδα-
μεν· ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλ-
μούς, ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς ἡλι-

ἀχειρώτησαν, αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς λα-
λοῦσι· τοῦτον εἶπομεν οἴτομεν αὐτοῦ,
ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς ἰουδαίους· ἤδη
γὰρ συνετέθειντο οἱ ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν
τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ χν, ἀποσυνάγω-
γος γένηται· διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ
εἶπον, ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρω-
τήσατε· ἐφώνησαν οὖν δεύτε-
ρον τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπ᾽
αὐτῷ· δὸς δόξαν τῷ θῷ· ἡμεῖς οἴ-
δαμεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἁμαρτωλός ἐ-
στίν· ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν·
εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν, οὐκ οἶδα· ἓν οἶ-
δα, ὅτι τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω·
εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· τί ἐποίησέ
σοι, πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς· εἶπον ὑμῖν ἤδη
καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀ-
κούειν· μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μα-
θηταὶ γενέσθαι; ἐλοιδόρησαν αὐτόν·
καὶ εἶπον· σὺ εἶ μαθητὴς ἐκείνου·
ἡμεῖς δὲ τοῦ μωσέως ἐσμὲν μαθηταί·

λιμεῖς οἴδαμεν, ὅτι ὁ υἱὸς σου οὗτός ἐστιν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἴδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸν ἐπερωτήσατε, ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπαν ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐπερωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν τὸν ἄνθρωπον ἐκ δευτέρου ὃς ἦν τυφλὸς καὶ εἶπαν αὐτῷ· δὸς δόξαν τῷ θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλός ἐστιν. Εἶπεν οὖν ἐκεῖνος· εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα· ἓν οἶδα ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· τί ἐποίησέν σοι; πῶς ἤνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· εἶπον ὑμῖν ἤδη καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτὸν καὶ εἶπαν· σὺ μαθητὴς εἶ ἐκείνου, ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωσεῖ λελάληκεν ὁ θεός, τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἤνοιξέν μου τοὺς ὀφθαλμούς· οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τοῦτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου· εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Καὶ ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὑρὼν αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· καὶ τίς ἐστιν, κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἑώρακας αὐτόν, καὶ ὁ

λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν.
ὃδε ἔφη· πίστευε, καὶ προσκύ
νει αὐτῷ·

ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην·

Ἐγὼ καὶ ὁ Φείσιμος, σὺν ἡμῖν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, σὺν
Χριστῷ καθ' ὁδὸν ἐλέγομεν·
τί ποιοῦμεν, ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος, πολλὰ
σημεῖα ποιεῖ· ἂν ἀφῶμεν αὐτὸν
οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐ-
τόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι,
καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν, καὶ τὸν τόπον καὶ
τὸ ἔθνος· εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν καϊ-
Φας, ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ
ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς οὐκ οἴ-
δατε οὐδέν, οὐδὲ διαλογίζεσθε, ὅτι
συμφέρει ὑμῖν, ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀπο-
θάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔ-
θνος ἀπόληται· τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυ-
τοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευ
σεν, ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς ἀποθνῄσκειν

ὑπὲρ τοῦ ἔθνους. Καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ
ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα
τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα, συνά-
γάγῃ εἰς ἕν. ἀπὸ εἰρήνης οὖν τῆς πρώτης,
συνεβουλεύσαντο, ἵνα ἀποκτείνωσιν
αὐτόν. Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ
περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις· ἀλλὰ
ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν,
ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην
πόλιν, κἀκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα
τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ
εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ
πάσχα, ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς.
ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλ-
λήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες· τί δοκεῖ
ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;
δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρι-
σαῖοι ἐντολήν, ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ
ἐστὶν μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

Κ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ καλυβίτου. Συμβουλίαι ἐποί-

καὶ οἱ φαρισαῖοι καὶ αὐτοὶ ἰῦ. καὶ
εἶπον πρὸς ἑαυτούς· θεωρεῖτε ὅτι
οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε ὁ κόσμος ὀ
πίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν· καὶ γὰρ δίτι
μες ἐλήμφθησαν ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν,
ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ·
οὗτοι οὖν προσῆλθον φιλίππῳ,
τῷ ἀπὸ βηθσαϊδὰ τῆς γαλιλαίας,
καὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· κε·
θέλομεν τὸν ἰν ἰδεῖν· ἔρχεται φιλίπ-
πος, καὶ λέγει τῷ ἀνδρέᾳ· καὶ πάλι
ἀνδρέας καὶ φίλιππος, λέγουσι τῷ ἰῦ·
ὃ δὲ ἰς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων·
ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς
τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος
μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρ-
πὸν φέρει· ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τού-
τῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐ-
τήν· ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ τις, ἐμοὶ

ἀκολουθείτω· Καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ,
ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐ-
άν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν
ὁ πατήρ· Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται,
καὶ τί εἴπω· πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς
ὥρας ταύτης; ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον
εἰς τὴν ὥραν ταύτην· πάτερ· δόξα-
σόν σου τὸ ὄνομα· ἦλθεν οὖν φω-
νὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα, καὶ πά-
λιν δοξάσω· Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ
ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι·
ἄλλοι ἔλεγον, ἄγγελος αὐτῷ λελάλη-
κε· ἀπεκρίθη ὁ Ἰς. καὶ εἶπε· οὐδὶ
ἐμὲ αὐτὴ ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑ-
μᾶς· Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου
τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου
τούτου, ἐκβληθήσεται ἔξω·
κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάν-
τας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν· τοῦτο δὲ
ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ
ἤμελλεν ἀποθνήσκειν· ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν

Κ τοῦ μόνου. ὅτι οὐκ ἐμένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις δτι μένει θάνατος τοῦ νόμου τοῦ ἁγίου· πιστεύομεν ὅτι ὁ νόμος τοῦ ἁγίου. εἰ μὴ οὖν αὐτοῖς οἷς· ἐπὶ μικρὸν χρόνον. ὅ φως μεθ ὑμῶν ἐστι· περιπατεῖτε ὅσον τὸ φῶς ἔχετε. ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβη· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ φῶς ἔχετε. πιστεύετε εἰς τὸ φῶς. ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε::

Κ τοῦ ἁγ΄ ἰωάννου

Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους· ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε· ταῦτα ἐλάλησεν οἷς, καὶ ἀπελθὼν, ἐκρύβη ἀπ αὐτῶν· τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ὄμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε· κύριε τίς ἐπίστ

σι τὴν ἀκοὴν μου. καὶ ὁ βραχίων μου,
πῶς ἀπεκαλύφθη. Διατοῦτο οὐκ ἠδύ
ναμαι τοῦ εἰδέναι. ὅτι πάλιν εἶπεν πᾶσα
ἰᾶσις. πτύφλωσιν αὐτῶν τοὺς ὀφ-
θαλμούς. καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν
καρδίαν. ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς. καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ. καὶ ἐπι
στραφῶσι καὶ ἰάσομαι αὐτούς. ταῦτ
εἶπεν ἡνίκα εἶδε τὴν δόξαν
αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.
Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων
πολλοὶ ὅτε ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. ἀλλὰ
διὰ τοὺς φαρισαίους, οὐχ ὡμολόγουν,
ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται.
ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀν-
θρώπων μᾶλλον, ἢ τὴν δόξαν τοῦ
θεοῦ. ἰσοδιέκρασε, καὶ εἶπεν. Ὁ πι-
στεύων εἰς ἐμέ, οὐκ εἰς ἐμὲ πι-
στεύει, ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με. Καὶ ὁ θεω-
ρῶν ἐμέ, θεωρεῖ τὸν ἀποστείλαντά
με. ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ
θα. ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, μὴ

τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. καὶ ἐὰν τίς μου
ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων, καὶ μὴ πιστεύῃ.
ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν. οὐ γὰρ ἦλθον
ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω
τὸν κόσμον:- Τὴ πρὸ ἓξ εἰδῶν
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἔλεγεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία·
πιστεύετε εἰς τὸν θν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύ-
ετε. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρός μου, μο-
ναὶ πολλαί εἰσιν. εἰ δὲ μή. εἶπον
ἂν ὑμῖν. πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον
ὑμῖν. καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἑτοι-
μάσω ὑμῖν τόπον. πάλιν ἔρχομαι.
καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυ-
τόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς
ἦτε· καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οἴδατε,
καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε· λέγει αὐτῷ Θω-
μᾶς· κε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις
καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι·
λέγει αὐτῷ ὁ ις· ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ
ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχε-

πρὸς τὸν πρᾶον, εἰ μὴ διὰ τοῦτο· εἰ δὲ
καὶ τὸν πρᾶον ἐγὼ καὶ
αὐτὸν· καὶ ἀπαρτίζω σε καὶ αὐτόν,
καὶ ὥραίαν καὶ αὐτόν· λέγει αὐτῷ
φίλιππος· κε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πα
τέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν· λέγει αὐτῷ
ὁ ις· τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν
εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με φίλιππε;
ὁ ἑωρακὼς ἐμέ, ἑώρακε τὸν πρα·
καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν
πρᾶον· οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
πρι, καὶ ὁ πρᾶος ἐν ἐμοί ἐστι; τὰ ῥήμα
τα αὐτὰ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ
οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πρᾶος ἐν ἐμοὶ μένων,
αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα· πιστεύετέ μοι,
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρι, καὶ ὁ πρᾶος ἐν
ἐμοί ἐστιν· εἰ δὲ μή· διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ
πιστεύετέ μοι· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ
κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων
ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πρᾶον
πορεύομαι· καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε
τὸν πρᾶον ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο
ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πρᾶος ἐν τῷ
υἱῷ· ἐὰν τί αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί
μου, ἐγὼ ποιήσω· ἐὰν ἀγαπᾶτέ με,
τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε·
καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πρᾶον, καὶ
ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα
μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ
πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ
δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ
οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώ
σκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ
ἐν ὑμῖν ἔσται· οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφα
νούς, ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἔτι μικρὸν
καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς
δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς
ζήσετε· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε
ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρι, καὶ ὑμεῖς ἐν
ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς
μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ
ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθή
σεται ὑπὸ τοῦ πρᾶου, κἀγὼ ἀγαπήσω
αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν·
λέγει αὐτῷ ἰούδας, οὐχ ὁ ἰσκαριώτης·
κε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφα
νίζειν σεαυτόν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;
ἀπεκρίθη ὁ ις καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν
τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει·
καὶ ὁ πρᾶος μου ἀγαπηθήσεται ὑπ'
αὐτοῦ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα,
καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιησόμεθα·
ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ
τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ
ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πρᾶου τοῦ πέμ
ψαντός με· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν
παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος,
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πρᾶος
ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς δι
δάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάν
τα ἃ εἶπον ὑμῖν ἐγώ· εἰρήνην ἀφίημι
ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν·
οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δί
δωμι ὑμῖν· μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ
καρδία, μηδὲ δειλιάτω· ἠκούσατε ὅτι
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε
ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πρᾶον·
ὅτι ὁ πρᾶος μου μείζων μού ἐστιν·
καὶ νῦν εἶπον ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι,
ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε· οὐκέτι
πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται
γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων,
καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα
γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πρᾶον,
καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πρᾶος,
οὕτως ποιῶ· ἐγείρεσθε, ἄγωμεν
ἐντεῦθεν· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀλη
θινή, καὶ ὁ πρᾶος μου ὁ γεωργός·
πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν,
αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον,
καθαίρει αὐτό, ἵνα καρπὸν πλείονα
φέρῃ· ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ
τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν· μείνατε
ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα
οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ,
ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως
οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε·
ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα·
ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος
φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ
οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν· ἐάν τις μὴ
μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα,
καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ
καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται·
ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά
μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτή
σασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν· ἐν τούτῳ
ἐδοξάσθη ὁ πρᾶος μου, ἵνα καρπὸν
πολὺν φέρητε, καὶ γένησθε ἐμοὶ μα
θηταί· καθὼς ἠγάπησέν με ὁ πρᾶος,
κἀγὼ ὑμᾶς ἠγάπησα· μείνατε ἐν τῇ
ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ· ἐὰν τὰς ἐντολάς μου
τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου,
καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πρᾶου
μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ
ἀγάπῃ· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ
χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ
ὑμῶν πληρωθῇ· αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ
ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς
ἠγάπησα ὑμᾶς· μείζονα ταύτης ἀγά
πην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ·
ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα
ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν· οὐκέτι λέγω
ὑμᾶς δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν
τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα
φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ
πρᾶου μου ἐγνώρισα ὑμῖν· οὐχ ὑμεῖς
με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην
ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπά
γητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς
ὑμῶν μένῃ· ἵνα ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν
πρᾶον ἐν τῷ ὀνόματί μου δῷ ὑμῖν·
ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους· εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ,
γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν με
μίσηκεν· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος
ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου
οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς
ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς
ὁ κόσμος· μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μεί
ζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν,
καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου
ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσι·
ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς
διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν
πέμψαντά με· εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλη
σα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν·
νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς
ἁμαρτίας αὐτῶν· ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν
πρᾶον μου μισεῖ· εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα
ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν,
ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν· νῦν δὲ καὶ ἑω
ράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ
τὸν πρᾶον μου· ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ
λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐ
τῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν· ὅταν
δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω
ὑμῖν παρὰ τοῦ πρᾶου, τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πρᾶου ἐκπορεύε
ται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ·
καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς
μετ' ἐμοῦ ἐστε· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν
ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε· ἀποσυνα
γώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχε
ται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς
δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ·
καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ
ἔγνωσαν τὸν πρᾶον οὐδὲ ἐμέ· ἀλλὰ
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ
ἡ ὥρα μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν· ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς
οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην· νῦν
δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με·
καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με, ποῦ
ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν
καρδίαν· ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω
ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω·
ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος
οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευ
θῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν
ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρ
τίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ
κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ
πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης
δέ, ὅτι πρὸς τὸν πρᾶον μου ὑπάγω,
καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ κρίσεως
δέ, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου
κέκριται· ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν,
ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι·
ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς ἐν τῇ ἀλη
θείᾳ πάσῃ· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ,
ἀλλ' ὅσα ἀκούσει λαλήσει, καὶ τὰ
ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖνος ἐμὲ
δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται
καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· πάντα ὅσα ἔχει
ὁ πρᾶος ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον
ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀνα
γγελεῖ ὑμῖν· μικρὸν καὶ οὐκέτι θεω
ρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ
με· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πρᾶον πορεύομαι·
εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς
ἀλλήλους· τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν,
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν
μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, καὶ ὅτι ἐγὼ
πρὸς τὸν πρᾶον; ἔλεγον οὖν· τί ἐστι
τοῦτο ὃ λέγει τὸ μικρόν; οὐκ οἴδαμεν
τί λαλεῖ· ἔγνω δὲ ὁ ις ὅτι ἤθελον
αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ
τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον·
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν
μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνή
σετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται·
ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν
εἰς χαρὰν γενήσεται· ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ
λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς·
ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι
μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν
ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον·
καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε·
πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται
ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν
οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅ τι ἂν αἰτή
σητε τὸν πρᾶον ἐν τῷ ὀνόματί μου,
δώσει ὑμῖν· ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε
οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ
λήμψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπλη
ρωμένη· ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάλη
κα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν
παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρ
ρησίᾳ περὶ τοῦ πρᾶου ἀπαγγελῶ ὑμῖν·
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου
αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ
ἐρωτήσω τὸν πρᾶον περὶ ὑμῶν· αὐτὸς
γὰρ ὁ πρᾶος φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς
ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε
ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ πρᾶου ἐξῆλθον·
ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πρᾶου, καὶ ἐλήλυθα
εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσ
μον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πρᾶον·
λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί αὐτοῦ· ἴδε
νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν
οὐδεμίαν λέγεις· νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας
πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε
ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ
θεοῦ ἐξῆλθες· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ις·
ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ
νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος
εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε·
καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πρᾶος μετ'
ἐμοῦ ἐστι· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα
ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ
θλῖψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενί
κηκα τὸν κόσμον· ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ις,
καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς
τὸν οὐρανὸν εἶπε· πρᾶε, ἐλήλυθεν ἡ
ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ
υἱός σου δοξάσῃ σε· καθὼς ἔδωκας
αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν
ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν
αἰώνιον· αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή,
ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν
θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας ἰησοῦν χρι
στόν· ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς,
τὸ ἔργον τελειώσας ὃ δέδωκάς μοι
ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σὺ
πρᾶε παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον
πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί·
ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώ
ποις οὓς ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου·
σοὶ ἦσαν κἀμοὶ αὐτοὺς ἔδωκας, καὶ
τὸν λόγον σου τετηρήκασι· νῦν ἔγνω
κασιν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι πα
ρὰ σοῦ εἰσιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς
μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον
καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ
ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με
ἀπέστειλας· ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ·
οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ
τῶν δεδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι καὶ τὰ
ἐμὰ σά ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά ἐστι, καὶ
δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐκέτι εἰμὶ
ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ
εἰσί, κἀγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι· πρᾶε
ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί
σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς
ἡμεῖς· ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ,
ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου
ᾧ δέδωκάς μοι, καὶ ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς
ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπω
λείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· νῦν δὲ
πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν
τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν
ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς· ἐγὼ
δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ
κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν
ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ
τοῦ κόσμου· οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς
ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς
ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν
καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου·
ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν· καθὼς
ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ
ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον·
καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν,
ἵνα ὦσι καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀλη
θείᾳ· οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον,
ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ
τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες
ἓν ὦσι, καθὼς σύ, πρᾶε, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ
ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν·
ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέ
στειλας· καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδω
κάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἓν
καθὼς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς
καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι
εἰς ἕν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι
σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἠγάπησας αὐ
τοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας· πρᾶε,
ὃ δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ
ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεω
ρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς
μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς
κόσμου· πρᾶε δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε
οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι
ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ
ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ
γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς
με ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς·
ταῦτα εἰπὼν ὁ ις ἐξῆλθε σὺν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου
τῶν κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν
εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ἤδει δὲ καὶ ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν
τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ ις
ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· ὁ οὖν
ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν
ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας,
ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπά
δων καὶ ὅπλων· ὁ οὖν ις εἰδὼς πάντα
τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξῆλθε καὶ
λέγει αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε; ἀπεκρίθη
σαν αὐτῷ· ἰησοῦν τὸν ναζωραῖον·
λέγει αὐτοῖς ὁ ις· ἐγώ εἰμι· εἱστήκει
δὲ καὶ ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν
μετ' αὐτῶν· ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι
ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
ἔπεσον χαμαί· πάλιν οὖν ἐπηρώτησεν
αὐτούς· τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον·
ἰησοῦν τὸν ναζωραῖον· ἀπεκρίθη ὁ ις·
εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ
ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν·
ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι οὓς
δέδωκάς μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν
οὐδένα· σίμων οὖν πέτρος ἔχων μά
χαιραν εἵλκυσεν αὐτὴν καὶ ἔπαισε τὸν
τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψε
τὸ ὠτάριον αὐτοῦ τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα
τῷ δούλῳ μάλχος· εἶπε δὲ ὁ ις τῷ πέ
τρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην·
τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πρᾶος,
οὐ μὴ πίω αὐτό; ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ
χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν ἰου
δαίων συνέλαβον τὸν ις καὶ ἔδησαν
αὐτόν· καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς ἄννα
πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ καϊάφα,
ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ τοῦ
ἐκείνου· ἦν δὲ καϊάφας ὁ συμβουλεύ
σας τοῖς ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἕνα
ἄνθρωπον ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ·
ἠκολούθει δὲ τῷ ις σίμων πέτρος καὶ
ἄλλος μαθητής· ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος
ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλ
θε τῷ ις εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως·
ὁ δὲ πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω·
ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὁ γνω
στὸς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἶπε τῇ θυ
ρωρῷ καὶ εἰσήγαγε τὸν πέτρον· λέγει
οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ πέτρῳ·
μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀν
θρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· οὐκ
εἰμί· εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ
ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι
ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ καὶ
ὁ πέτρος μετ' αὐτῶν ἑστὼς καὶ θερ
μαινόμενος· ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε
τὸν ις περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ
περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ· ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ ις· ἐγὼ παρρησίᾳ λελάληκα
τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν
συναγωγῇ καὶ ἐν ἱερῷ, ὅπου πάντες
οἱ ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ
ἐλάλησα οὐδέν· τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτη
σον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς·
ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ· ταῦτα
δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς παρεστηκὼς
τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκε ῥάπισμα τῷ ις
εἰπών· οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ;
ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ις· εἰ κακῶς ἐλάλη
σα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ
καλῶς, τί με δέρεις; ἀπέστειλε δὲ
αὐτὸν ὁ ἄννας δεδεμένον πρὸς καϊάφαν
τὸν ἀρχιερέα· ἦν δὲ σίμων πέτρος
ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος· εἶπον οὖν
αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
εἶ; ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ
εἰμί· λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρ
χιερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε πέ
τρος τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ
κήπῳ μετ' αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρνήσατο
πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε·
ἄγουσι οὖν τὸν ις ἀπὸ καϊάφα εἰς τὸ
πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ
οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα
μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ φάγωσι τὸ πάσχα·
ἐξῆλθε πιλᾶτος οὖν πρὸς αὐτοὺς καὶ
εἶπε· τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ
τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἀπεκρίθησαν
καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακὸν
ποιῶν, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν·
εἶπε δὲ πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς
καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε
αὐτόν· εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι·
ἡμῖν οὐκ ἔξεστι

ἡ ὑπερέχει μοι· ἤδειμι, διὰ τοῦτο
γὰρ αὐτοὶ πιστεύετέ μοι· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὃ πιστεύω ἐμέ, τὰ
ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει,
καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐ-
γὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι·
καὶ ὅτι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί
μου, τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ
ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ· ἐάν τι αἰτήσητε
με ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω·
ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς
ἐμὰς τηρήσατε· καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω
τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον δώ-
σει ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰ-
ῶνα· τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κό-
σμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ
αὐτό, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ
γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει,
καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται· οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς
ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς·
ἔτι μικρόν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θε-
ωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ

ζῶ. καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς. ὅτι ἐγὼ ἐν
τῷ πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, κἀγὼ
ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου,
καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγα-
πῶν με. ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγα-
πηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου. κἀγὼ
ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω
αὐτῷ ἐμαυτόν:-

ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἔπαρας ὁ Ἰς τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητάς,
εἶπε. πάτερ. ἐλήλυθεν ἡ ὥρα.
δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός
σου δοξάσῃ σε. καθὼς ἔδωκας
αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός,
ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσει
αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. αὕτη δέ ἐστιν
ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε
τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν, καὶ ὃν ἀπέ-
στειλας Ἰν Χν. ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ
τῆς γῆς. τὸ ἔργον ἐτελείωσα,

ὁδόξασόν με σὺ παρ' ἑαυτῷ τῇ
δόξῃ, ᾗ εἶχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶ
ναι παρὰ σοί· ἐφανέρωσά σου τὸ ὄ
νομα τοῖς ἀνθρώποις· οὓς δέδωκάς μοι ἐκ
τοῦ κόσμου, σοὶ ἦσαν· καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς
δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι·
νῦν ἔγνωκαν, ὅτι πάντα ὅσα δέ
δωκάς μοι, παρὰ σοῦ εἰσίν· ὅτι τὰ ῥή
ματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς,
καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀλη
θῶς, ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπί
στευσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας· ἐγὼ
περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ, οὐ περὶ τοῦ κόσ
μου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι,
ὅτι σοί εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι,
καὶ τὰ σά, ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐ
τοῖς· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ·
καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, κἀγὼ
πρὸς σὲ ἔρχομαι· πάτερ ἅγιε, τήρη
αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ὃ δέδωκάς
μοι, ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς ἡμεῖς·

ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου,
καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ ὀνόματί
σου· οὓς δέδωκάς μοι, ἐφύλαξα·
καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ
ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ
πληρωθῇ· νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχο
μαι· καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ·
ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πε
πληρωμένην ἐν αὐτοῖς :-

Κ τοῦ κ ἰωάννου :

Ἰησοῦς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
μὴ ταραττέσθω ὑμῶν ἡ καρδία,
μηδὲ δειλιάτω· ἠκούσατε ὅτι ἐ-
γὼ εἶπον ὑμῖν· ὑπάγω καὶ ἔρχο
μαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με,
ἐχάρητε ἄν, ὅτι εἶπον, πορεύομαι
πρὸς τὸν πατέρα, ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστι· καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν,
πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται,
πιστεύσητε· οὐκέτι πολλὰ λα-
λήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κό
σμου ἄρχων, καὶ ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐ-

δέν·

ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ
τὸν πατέρα· καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι
ὁ πατήρ, οὕτως ποιῶ· ἐγείρεσθε ἄ
γωμεν ἐντεῦθεν· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπε-
λος ἡ ἀληθινή· καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός
ἐστι· πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον
καρπόν, αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρ
πὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλεῖ
ονα καρπὸν φέρῃ· ἤδη ὑμεῖς κα
θαροί ἐστε, διὰ τὸν λόγον ὃν λελάλη κα
λυμῖν· μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν·
καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται
καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ
μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως οὐδὲ
ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε·
ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήμα
τα· ὁ μένων ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν αὐ
τῷ· οὗτος φέρει καρπὸν πολύν·
ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν
οὐδέν· ἐάν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί,
ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη·
καὶ συνάγουσιν αὐτά, καὶ εἰς τὸ πῦρ

θάμουσι, καὶ καίεται· εἰ μὴ μείνητε
ὑμεῖς, καὶ τὰ ῥιπίσματά μου ὑμῖν
μείνῃ, οὐ μὴ θερμανθῆτε, οὐ πήσεσθε, καὶ
ψυχήσεται ὑμῖν.

Κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Ἰησοῦς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἔρχεται
ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς
δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ·
καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ
ἔγνωσαν τὸν πατέρα, οὐδὲ ἐμέ· ἀλλὰ
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν
ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν,
ὅτι εἶπον ὑμῖν· ταῦτα δὲ
ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ'
ὑμῶν ἤμην· νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς
τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ
ὑμῶν ἐρωτᾷ με, ποῦ ὑπάγεις· ἀλλ'
ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, λύπη
πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν·
ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν·
συμφέρει ὑμῖν, ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω·
ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παρα-

κλητος οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι ὑμᾶς.
ἀλλὰ δὲ πορεύθητε, μάθετε τί ἐστιν
ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ
ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρ-
τωλούς εἰς μετάνοιαν. Ἐλεγχόμενοι
δὲ ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν
περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἐπιστρέψατε
πρὸς μετάνοιαν, καὶ ἀφεθήσεται
ὑμῖν τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν. Ἐπὶ
τούτοις γὰρ ἀπεστάλην ὑπὸ τοῦ
πατρός μου, ἵνα μὴ ἀπολέσω τοὺς
ἁμαρτωλούς, ἀλλὰ σώσω καὶ ζωο-
ποιήσω. Ἐπὶ τούτοις ἐλήλυθα εἰς
τὸν κόσμον τοῦτον, ἵνα μὴ κρίνω
τὸν κόσμον, ἀλλὰ σώσω τὸν κόσμον.
Ἐπὶ τούτοις ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον
τοῦτον, ἵνα μὴ κρίνω τὸν κόσμον,
ἀλλὰ σώσω τὸν κόσμον. Ἐπὶ τούτοις
ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἵνα
μὴ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ σώσω
τὸν κόσμον. Ἐπὶ τούτοις ἐλήλυθα
εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἵνα μὴ κρίνω
τὸν κόσμον, ἀλλὰ σώσω τὸν κόσμον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ, ἐμά ἐστι·
διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι τοῦ ἐμοῦ λαμ-
βάνει, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν
καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με. Ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν
πατέρα. Εἶπαν οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν

αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστι τοῦτο
ὀλίγον καὶ μικρόν καὶ οὐθεωρεῖται
με, καὶ πάλιν μικρόν καὶ ὀφθήσε με·
καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πρα-
ξέλεγον ὑμῖν, τοῦτο τί ἐστιν ὀλίγον τὸ
μικρόν, οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ· ἔγνω
οὖν ὁ Ἰς, ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν,
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖ-
τε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον, μικρόν
καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρόν
καὶ ὀφθήσε με; ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς,
ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυ-
πηθήσεσθε· ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χα-
ρὰν γενήσεται· ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ
λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς·
ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέ-
τι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν
χαράν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν
κόσμον· καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν
νῦν ἔχετε, πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς,
καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία·

καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν. οὐδεὶς αἴρει ἀ
φ' ὑμῶν· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσ
ητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου,
δώσει ὑμῖν: —

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην:

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι ὅσα
ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνό
ματί μου, δώσει ὑμῖν. ἕως ἄρτι
οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί
μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χα
ρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη· ταῦτα
ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν·
ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκέτι ἐν
παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρ
ρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν·
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τῷ ὀνόμα
τί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑ
μῖν, ὅτι ἐρωτήσω τὸν πατέρα
περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ

μας. ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ φιλεῖτε, καὶ πεπιστεύκατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θυ ἐξῆλθον· ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πρός, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πρα· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις· νῦν οἴδαμεν, ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις, ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ θυ ἐξῆλθες· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰς· ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πρς μετ' ἐμοῦ ἐστι· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· —

ΚΤΟΥΚΤ' ἰω ἀμήν

ἐν κόσμῳ ἔχετε θλῖψιν· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. ταῦτα ἐλάλησεν Ἰς, καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, εἶπε· πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον· αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰν Χν· ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον τελειώσας ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί· ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς ἔδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν κἀμοὶ αὐτοὺς ἔδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι· νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι· καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά ἐστι, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, κἀγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι· πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς· ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ᾧ δέδωκάς μοι· καὶ ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς· ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου· οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου· ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν· καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα ὦσι καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ· οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ἓν ὦσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας· πάτερ, ὃ δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου· πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

κόσμου, καθὼς ἀπέστειλάς με εἰς τὸν
κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω
ἐμαυτόν· ἵνα ὦσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ἓν ὦσι, καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί· ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν· καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἠγάπησας αὐτούς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας· πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμήν, ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου· πάτερ δίκαιε,

καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω. ἐγὼ δὲ σε
ἔγνων. καὶ οὗτοι ἔγνωσαν, ὅτι σύ με
ἀπέστειλας. καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς
τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω. ἵνα
ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς
ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς :— θ΄

ᾳ τῶ ϛ τῆ. ζῃ ἑωθινά.
τῶν ἁγ σκηνοφανερώσεων :

κυριακὴ τῆς πεντηκοστῆς.
Εἰς τὸν ὄρθ.

Κ τοῦ κτ ἰωάννου
τὴν σιωπὴν ἀκούσατε, τὴν ἡμέραν σκέπην,
τὴν μίαν τῶν σαββάτων, ἢ τῶν
θυρῶν κεκλεισμένων. ὅπου ἦσαν
οἱ μαθηταί συνηγμένοι, διὰ τὸν
φόβον τῶν ἰουδαίων. ἦλθεν ὁ
Ις. καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον. καὶ λέγει αὐ-
τοῖς. εἰρήνη ὑμῖν. ἢ τοῦτο εἰ-
πὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ
τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν
οὖν οἱ μαθηταί, ἰδόντες τὸν κν.
εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ις πάλιν.

εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με
ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς· καὶ
τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει
αὐτοῖς· λάβετε πνεῦμα ἅγιον·
ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας,
ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆ-
τε, κεκράτηνται.

Κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Ἐν ἐσχάτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς
ἑορτῆς, εἱστήκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε,
λέγων· ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω
πρός με καὶ πινέτω· ὁ πιστεύων
εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπε γραφή,
ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύ-
σουσιν ὕδατος ζῶντος· τοῦτο δὲ
εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος, ὃ ἔμελλον
λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν·
οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅτι Ἰη-
σοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη· καὶ πολλοὶ ἐκ
τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τοῦ λόγου
ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προ-
φήτης· ἄλλοι ἔλεγον· μὴ γὰρ

ἐκ τῆς γαλιλαίας ὁ χ̄ς ἔρχεται; οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν. ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος δαυὶδ, καὶ ἀπὸ βηθλεὲμ τῆς κώμης. ὅπου ἦν ὁ δαυὶδ. ὁ χ̄ς ἔρχεται; σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν. ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας. ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται. πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους. καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι. διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν. ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται. οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος. ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι. μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν; ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. λέγει νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν. μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ' αὐτοῦ πρόσωπον, καὶ γνῷ τί ποιεῖ;

Κ τοῦ κ̄ ματθαίου.

Ἰησοῦς. ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. τί ὑμῖν δοκεῖ. ἐάν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν. οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα. ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς. ζητεῖ τὸ πλανώμενον; καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν

τοῦ πρὸς ὑμᾶς τοῦ θεμοῦ τοῖς ὁμοίοις,
ἵνα ἀποκληται εἰς τὸν μικρὸν τοῦτον·
ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου,
ὑπαγε ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ
καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐὰν σου ἀκούσῃ,
ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ
μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ
ἔτι ἕνα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ στόματος δύο
μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα·
ἐὰν παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκ-
κλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας
παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡς ὁ ἐθνι-
κὸς καὶ ὁ τελώνης· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς,
ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅ
σα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λε-
λυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· πάλιν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐὰν δύο
συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ
παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσω
σιν, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

ἀφ' οὗ, ἦτρεις σὺν ἐμοὶ εἰς τὸ ἐμὸν
ὄρος μετ' ἐμοῦ· ἐκεῖ εἰμὶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν·

Κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ περιῆγεν ὁ Ἰη̄ς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ βασάνοις συνεχομένους· καὶ δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους· καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως, καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξ

τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέ-
γων· μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐ-
τῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται· μακάριοι οἱ
πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν· μακάριοι οἱ πεινῶντες
καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην,
ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται· μακα-
ριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθή-
σονται· μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ
καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται· μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ
υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται· μακάριοι οἱ δε-
δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι
αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονη-
ρὸν καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ· χάρητε καὶ ἀγαλλιᾶσθε,
ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς

προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. ὑμεῖς
ἐστὲ τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας
μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται·
εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω
καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων·

ΚΕ τοῦ κατὰ Ματθ.

Ἰησοῦς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη
ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ
φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἠκούσατε
ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, οὐ φονεύ-
σεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται
τῇ κρίσει· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι
πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐ-
τοῦ εἰκῇ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει·
ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥα-
κά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ·
ὃς δ' ἂν εἴπῃ μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν
γέενναν τοῦ πυρός· ἐὰν οὖν προ-
φέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριον, κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελ-

φος σου ἔχει τι κατ' αὐτοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ
δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι
τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν, πρόσ-
φερε τὸ δῶρόν σου. ἴσθι εὐνοῶν τῷ
ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως ὅτου εἶ μετ'
αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ· μήποτε παρα-
δῷ σε ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κρι-
τὴς σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ φυ-
λακὴν βληθήσῃ. ἀμὴν λέγω σοι,
οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὗ ἀπο-
δῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ἰησοῦς· ἦ που σαπιοῦται ἐν τῇ ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις, οὐ μοιχεύσεις· ἐγὼ δὲ
λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυ-
ναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν,
ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ· εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς
σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε
ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπό-
ληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον

τῇ πρὸ ἑπτὰ εἰδῶν μαΐου

τὸ σῶμα σου βληθῆναι γέεννάν.
καὶ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε.
ἔκκοψον αὐτὴν. καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ.
συμφέρει γάρ σοι. ἵνα ἀπόληται ἓν
τῶν μελῶν σου. καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμα
σου βληθῆναι εἰς γέεννάν. ὅρα δέ.
ὅτι ὁ Κύριος οὐκ ἀπολύει τὴν γυναῖκα καὶ
αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον. εἰ δὲ
λέγω ὑμῖν. ὅτι πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα καὶ αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου
πορνείας. ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι.
καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ,
μοιχᾶται:-

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ:

Ἰησοῦς. ἀκούσατε ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις. οὐκ ἐπιορκήσεις.
ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου.
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν. μὴ ὀμόσαι ὅλως.
μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ. ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ
θεοῦ. μήτε ἐν τῇ γῇ. ὅτι ὑποπόδιόν
ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ. μήτε εἰς Ἱερο-
σόλυμα. ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου

τῶ πρῶ
:: α΄ μ΄ ν΄:

βασιλέως· μὴ περὶ τῆς κεφαλῆς σου ὀ
μόσῃς, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα
λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι· ἔσω
δὲ ὀμόσῃς μοι, ναί, ναί· οὒ, οὔ·
τὸ δὲ περισσὸν τούτων, ἐκ τοῦ πο
νηροῦ ἐστίν· ἢ οὐκ ἀνέγνως ὅτι ἐρρέθη.
ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόν
τα ἀντὶ ὀδόντος· ἐγὼ δὲ λέγω ὑ
μῖν, μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ·
ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σι
αγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην·
καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χι
τῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ
ἱμάτιον· καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει
μίλιον ἕν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο· —

ἐκ τοῦ κατὰ ματθ::

Ἰησοῦς· τῷ αἰτοῦντί σε, δίδου·
καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσα
σθαι, μὴ ἀποστραφῇς· ἠκούσατε
ὅτι ἐρρέθη, ἀγαπήσεις τὸν πλησί
ον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου·
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς

ἐχθροὺς ὑμῶν. ἀγαπᾶτε τοὺς καλῶς
ποιοῦντας ὑμᾶς. καὶ ὡς θέλετε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς
ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. καὶ εἰ ἀγαπᾶτε
τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις
ἐστίν; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς
ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαποῦσιν. καὶ
ἐὰν καλῶς ποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας
ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ
γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν.
καὶ ἐὰν δανείσητε παρ' ὧν ἐλπίζετε
λαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; καὶ
ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν
ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. πλὴν ἀγαπᾶτε
τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε
καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες,
καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ
ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς
χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους
καὶ πονηρούς. γίνεσθε οἰκτίρμονες
καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων
ἐστίν.

Κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν
ἃ ποιεῖτε ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων
πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε
μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν
τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ὅταν οὖν ποιῇς
ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν
σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν

ἀρμήσομαι αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ ἀμνοῦ.
ἁρμήσομαι αὐτοῦ καὶ ὧ, ἔμπροσθεν
τοῦ πρίσμου τοῦ ὁμοίως· ὀφείλω
πρὸ ἡμέρας χωρὶς ἐμοῦ. ἄξιόν ἐστιν ἄξι
καὶ ὀφείλω ἢ οὐ θυγατέρα. χωρὶς
μοῦ οὐκ ἔστιν ἄξιος· καὶ οὐ λαμ
βάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπί
σω μου. ἄξιός ἐστιν ἄξιος· ἀπορί
θησις διπλοῦς. εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ ἡμεῖς
ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσα
μέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν· ὅδε εἶς
εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι,
ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐ
τοῦ, καθήσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα
θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυ
λὰς τοῦ Ἰσραήλ· καὶ πᾶς ὅστις ἀφῆκεν
οἰκίας· ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ
πατέρα· ἢ μητέρα· ἢ γυναῖκα· ἢ τέκνα·
ἢ ἀγρούς· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου,
ἑκατονταπλασίονα λήψεται.

τῆς β΄ τ. β΄ ἑβδομ.

καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.
πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι,
καὶ ἔσχατοι πρῶτοι: -

Κ τοῦ κ΄ Ματθ.

Ἰησοῦς· μεριμνήσητε λέγω
ὑμῖν, τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε, ἢ τί πίητε, ἢ τῷ
σώματι ὑμῶν· τί ἐνδύσησθε. οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν
ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος.
ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ
σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς
ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει
αὐτά. οὐχὶ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;
τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι
ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; καὶ περὶ
ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα
τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσιν· οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ
νήθουσιν· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν
πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.
εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ
αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως
ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;
μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες· τί φάγωμεν, ἢ τί
πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα
τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ
οὐράνιος ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων. ζητεῖτε
δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται
ὑμῖν. μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ
αὔριον μεριμνήσει ἑαυτῆς· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ
κακία αὐτῆς.
Ἢ τίς ἐστιν ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν αἰτήσει ὁ
υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον
ἐπιδώσει αὐτῷ; καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ,
μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
φωνὴ μιᾶς πορφυροῦ τος. οἶδας
δῶρα φαθοῦ δίδωμι τοῖς τέκνοις

ὁμοίως καὶ τοῖς ὁμοίοις, ὡς τὰ ἀγαθὰ τοῖς
ἀγαθοῖς, οὕτω καὶ τὰ πονηρὰ τοῖς πονηροῖς.

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν· οἵτινες
ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων· ἔσωθεν
δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες· ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν
ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· μὴ συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν
σταφυλὰς ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; οὕτως πᾶν
δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν
δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ· οὐ δύναται
δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν· οὐδὲ
δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν· πᾶν
δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ
εἰς πῦρ βάλλεται· ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν
αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. οὐ πᾶς ὁ λέγων

κε΄. κε΄. εἰσελθόντων εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν. ἀλλὰ ποιῶν τὸ θέλημα
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς: —

ΚΑ τοῦ κ΄ μαθητοῦ

Ἐπὶ τοῦ κ΄. οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι κύ-
κε΄. εἰσελθόντων εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν. ἀλλὰ ποιῶν τὸ θέλημα
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. πολλοὶ
ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
κε΄. κε΄. οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφή-
τευσαμεν; καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαι-
μόνια ἐξεβάλομεν; καὶ τῷ σῷ ὀ-
νόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσα-
μεν; καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐ-
δέποτε ἔγνων ὑμᾶς. ἀποχωρεῖτε
ἀπ' ἐμοῦ. πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν ἀνομίαν: —

ΚΑ τοῦ κ΄ μαθητοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐπορεύθη τοῦ Ἰη-
σοῦ εἰς τὰ σάββατα. καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἤρξαντο τίλλειν
στάχυας καὶ ἐσθίειν, ψωμίζοντες τὰς

προσομοιάζειν τοῖς ἐκείνων ἔργοις. ἐπὶ τῶν
μαθητῶν. αὐτοὶ δὲ ἐπιστεύσατε. ἢ πρὸ
τῆς ἐλεύσεως τῆς αὐτοῦ.
ἢ μετὰ ταῦτα. λέγομεν δὲ. τὸ
σῶσον ἡμᾶς ἀπολλύμεθα. ἢ λείπει
αὐτοῖς. τί δὲ λοιπὸν ἐστὶν ὀλίγου πρὸς
τὸ μὴ ἐνδοξασθῆναι. ὑπὲρ τῶν ἐσομένων
ἁμαρτιῶν καὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἐνδόξου
ἐγένετο. μεγάλη ἡμέρα
ἡ ἐπιοῦσα. οἱ δὲ ἄμοιροι
τοῦ μυστηρίου. ὁ ἐπὶ καὶ οἱ ἄμοιροι
τοῦ μυστηρίου αὐτοῦ:-

ΕΚ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

ὡς καὶ φθάνειν ἐμέ. πρὸ τοῦ ἐλθεῖν με εἰς
τὴν οἰκουμένην. λέγομεν.
ἐπὶ τῶν ἁγίων καὶ οἱ φαρισαῖοι ἐμίσησαν
τὴν ἀλήθειαν. οἱ δὲ καὶ τοῦτο
ἐποίησαν. μὴ ἐπὶ αὐτοῖς
ὀργὴ ἐπ' αὐτούς. ἢ ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπιφῶσαι
ἐπὶ τοὺς ἀπίστους. ἐφ' ὅσον χρόνον ἐστὶν
ἡμέρα. ὅταν ἐλπίσῃ ἀπ' αὐτῶν
ἐστὶν ὁ ἄφρων; ἐκεῖνος

ὁμοίως, καὶ τὸ πῦρ ἐσθίουσιν·
οὐδὲ δεῖ πιθανολογεῖν ἐπιβλητικῶς
ἀλλ' ἀφοβῶς. ἐπιμελῶς παλαιῶ· ἄρτι
γὰρ τὸ σκληρὸν ἀπ' αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ
μαστίου. καὶ χειροήθης ἐστὶν ἡμῖν.
οὐδὲν ἔμοιγε ὅμοιον ἀσκοῦ
παλαιοῦ· ἐν δὲ μήνασι. ῥήγνυται
οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ
ἀσκοὶ ἀπόλλυνται· ἀλλὰ βάλλου-
σιν ὁμοίως εἰς ἀσκοὺς καινούς, καὶ
ἀμφότερα σώζονται::

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κρι-
θῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε,
κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε,
μετρηθήσεται ὑμῖν· τί δὲ βλέ-
πεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ
ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς·
ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, ἄφες
ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφ-

θαλασσου. ἐστι δὲ τοῦ ἱερωτάτου, τιμοθέου ἀπὸ οὐφ-
θαλμοῦσου, ἢ τὸ πεδιαβλέπειν ἐκ
βαμμὴ τὸ καρφος ἐν τοῦ ὀφθαλμοῦ
τοῦ ἀδελφοῦ σε. μὴ δῶ πάλιν τὰ ἅγια
τοῖς κυσὶ· μηδὲ βάλητε τοὺς μαργα-
ρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρ-
ων· μήποτε καταπατήσουσιν αὐτοὺς
ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν· καὶ στραφέντες,
ῥήξωσιν ὑμᾶς· αἰτεῖτε, καὶ δοθήσε-
ται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσε-
τε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν·
πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν, λαμβάνει· καὶ ὁ
ζητῶν, εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι
ἀνοιγήσεται.

κατὰ ματθαῖον

ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ ἰησοῦς
τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μα-
θηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν
στάχυας καὶ ἐσθίειν· οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντες
εἶπον αὐτῷ· ἴδε οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ
ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
οὐκ ἀνέγνωτε τί ποιήσει δαυὶδ ὅτε ἐπείνασεν
αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως
ἔφαγον, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς
μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις· ἢ οὐκ ἀνέ-
γνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς
ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι καὶ
ἀναίτιοί εἰσι· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μεί-
ζων ὧδε ἐστίν· εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν· ἔλεος
θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς
ἀναιτίους· κύριος γάρ ἐστι τοῦ σαββάτου
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς. καὶ λέγει αὐτοῖς.
δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς
ἁλιεῖς ἀνθρώπων. οἱδὲ εὐθέως ἀφέντες
τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.
καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους
δύο ἀδελφούς. Ἰάκωβον τὸν τοῦ
Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβε-
δαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ
δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.
οἱδὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ
τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐ-
τῷ. καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλι-
λαίαν διδάσκων ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας. καὶ θερα-
πεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν
μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ: -

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ. ἰδὼν ὁ Ἰη-
σοῦς πολλοὺς ὄχλους, ἐκάθισεν εἰς τὸ ὄρος.
καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

ως προβάλλω. μὴ ἔχομέν τι πει-
μα· τὸ πλοῖον τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· ὄμιχθηρὸς μοι πολύ·
οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· διὰ τοῦτο
οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ,
ὅπως ἂν ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θε-
ρισμὸν αὐτοῦ· ἢ προσκαλεσάμε-
νος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς
ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων,
ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά· ἢ θεραπεύ-
ειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν·
τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνό-
ματά ἐστιν ταῦτα· πρῶτος, Σίμων
ὁ λεγόμενος Πέτρος· καὶ Ἀνδρέας ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιππος, καὶ Βαρ-
θολομαῖος· Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ
τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαί-
ου· καὶ Λεββαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς
Θαδδαῖος· Σίμων ὁ Καναναίτης,
καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ πα-
δοὺς αὐτόν· τούτους τοὺς δώδεκα
ἀπέστειλεν ὁ Ἰς. παρήγγειλε αὐτοῖς.

λέγων· φίσοδομήθημεν, μὴ ἀπέλθη
τε· καὶ φίπολίν σαπρείτων, μὴ
εἰσέλθητε· τοραλλὰ διὰ μάρτυρ
τοῦτο τοῦ τοῦβαπτιστοῦ ἀπολλω
τοῦ οἰκουμένη· τοραὸμοιοδίκαιρίσ-
σεται λέγοντες· ὁ τὴν πίστιν φιλοβασίλει
τῶν ὁμοίων· ἀσθενοῦντας· θερα
πεύετε· λεπροὺς· καθαρίζετε· δαι-
μόνια· ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε·
δωρεὰν δότε::

ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον

Τῷ πνὶ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυ
ρον· μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑ-
μῶν· μὴ πήραν εἰς ὁδόν· μηδὲ δύο
χιτῶνας· μηδὲ ὑποδήματα·
μηδὲ ῥάβδους· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης
τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστί· εἰς ἣν δ' ἂν
πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετά
σατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι· κἀκεῖ μεί
νατε, ἕως ἂν ἐξέλθητε· εἰσερχό
μενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε

αὐτῷ· καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία,
ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς
ὑμᾶς ἐπιστραφήτω· καὶ ὃς ἐὰν μὴ
δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας,
ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε
τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀνεκτότερον ἔσται
γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ: —

ΣΚ τοῦ κ΄ κατὰ Ματθαῖον:

Ἰησοῦς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, ὡς
πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γί-
νεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις· καὶ
ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί· προσέ-
χετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώ-
σουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια· καὶ
ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώ-
σουσιν ὑμᾶς· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ
καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ·

δὲ μαρτύριον αὐτοῖς, καὶ τοῖς ἔθνεσι.
Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ
μεριμνήσητε πῶς, ἢ τί λαλήσετε·
δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥ-
ρᾳ, τί λαλήσετε· οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς
οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ
πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.
παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς
θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπα-
νστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θα-
νατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μι-
σούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνο-
μά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος,
οὗτος σωθήσεται·

Κ τοῦτ' μαθηταῖς

Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον,
οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.
Ὅταν διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ
πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην·
ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε
τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· οὐκ ἔστι μαθητὴς
ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος

ἐπὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ· ἀρκετὸν
τῷ μαθητῇ, ἵνα γένηται ὡς ὁ διδά-
σκαλος αὐτοῦ· καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύρι-
ος αὐτοῦ· εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεε-
ζεβοὺλ ἐπεκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον
τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ· μὴ οὖν φοβη-
θῆτε· οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμμένον,
ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτόν,
ὃ οὐ γνωσθήσεται· ὃ λέγω ὑμῖν ἐν
τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί·
καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ
τῶν δωμάτων· καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀ-
πὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα·
τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκ-
τεῖναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον, τὸν
δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπο-
λέσαι ἐν γεέννῃ· οὐχὶ δύο στρουθία
ἀσσαρίου πωλεῖται; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν
οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ
πατρὸς ὑμῶν· ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες
τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι
εἰσί· μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν

τροῦ βίωμ διαφέρεται μοι:-

Κ τοῦ κατὰ ματθαῖον.

Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ· μὴ τεθνήκειν τοὺς διδύμους καὶ κριὰ τεῖν τοὺς πόλους αὐτῶν:-

ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην

κατὰ ματθ.

Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ κατέβη ἡ βροχή, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον· καὶ κατέβη ἡ βροχή, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε· καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς

ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. καταβὰς δὲ μετ' αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ λέγων· θέλω, καθαρίσθητι. καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅρα μηδενὶ εἴπῃς· ἀλλὰ ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρον, ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός. ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται. ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί,

τόσον τόσον μου. οὐδεὶς δύναται
δυσὶ κυρίοις δουλεύειν. ἢ γὰρ τὸν
ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγα-
πήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ
ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε
θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. διὰ τοῦτο
λέγω ὑμῖν· μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ
ὑμῶν, τί φάγητε, ἢ τί πίητε·
μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύση-
σθε. οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τρο-
φῆς; καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύμα-
τος; ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν· οὐδὲ
θερίζουσιν· οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀ-
ποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος
τρέφει αὐτά. οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διά-
φέρετε αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν
μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι
ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα·
καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε·
καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ,
πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιῶ· οὐδὲ νή-

" θει·

τῇ β΄ τῆς ἑβδομάδος.

λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ μεμψιμοιρῶν
πᾶσι τοῖς δόξῃ αὐτοῦ, περιεβάλλετο,
ὡς ἓν τούτων. εἷς δὲ τῶν χορτασμῶν
τοῦ ἄρτου. σήμερον ὁμοίως, καὶ αὔ
ριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον.
οὐδὲ οὕτως ἀμφιέννυσιν. οὐ πολλῷ
μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι; μὴ οὖν
μεριμνήσητε λέγοντες· τί φάγωμεν,
ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα·
ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ·
οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι
χρῄζετε τούτων ἁπάντων· ζητεῖτε
δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ,
καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ ταῦτα
πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.—

Κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἀκούσας Ἰω ἀν-
νης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα
τοῦ Χῦ. πέμψας δύο τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ. εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμε-
νος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν· καὶ ἀποκρι
θεὶς ὁ Ἰς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέν-

ἀπαρτίλαπτί ωάμμα. ἀλ ἀκούουσι κ̀
βλέπουσι· τυφλοί ἀμαβλέπουσι. κ̀
χωλοί περιπατοῦσι· λεπροί καθαρί
ζονται. καί κωφοί ἀκούουσι· νεκροί
ἐγείρονται. κ̀ πτωχοί εὐαγγελίζονται·
καί μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μή σκανδαλι
σθῇ ἐν ἐμοί· τούτων δέ πορευομέ
νων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περί Ἰω
άννου· τί ἐξήλθατε εἰς τήν ἔρη
μον θεάσασθαι· κάλαμον ὑπό ἀνε
μου σαλευόμενον; ἀλλά τί ἐξήλθατε
ἰδεῖν· ἄνθρωπον μαλακοῖς ἱματίοις
ἠμφιεσμένον; ἰδού οἱ τά μαλακά
φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βα
σιλέων εἰσίν· ἀλλά τί ἐξήλθατε
ἰδεῖν· προφήτην; ναί λέγω ὑμῖν,
καί περισσότερον προφήτου· οὗ
τος γάρ ἐστι περί οὗ γέγραπται,
ἰδού ἐγώ ἀποστέλλω τόν ἄγγελόν μου
πρό προσώπου σου, ὃς κατασκε
υάσει τήν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

ὁμοίωμα τοῖς γινομένοις. μείζων
ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. ὁ δὲ μικρὸς
τῆς οὐρανίας βασιλείας τῶν ὁσίων.
μείζων αὐτοῦ ἐστι. ἀπὸ δὲ τῶν
ἡμερῶν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως
ἄρτι. ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται.
καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν.
πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος
ἕως ἰωάννου προεφήτευσαν. καὶ
εἰ θέλετε δέξασθαι. αὐτός ἐστιν
ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. ὁ ἔχων ὦτα
ἀκουέτω:-

Κ τοῦ κατὰ ματθαῖον:

Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὅστις
ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ.
καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ
καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς
γάμους. καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. πάλιν
ἀπέστειλε ἄλλους δούλους λέγων.
εἴπατε τοῖς κεκλημένοις. ἰδοὺ τὸ
ἄριστόν μου ἡτοίμασα. οἱ ταῦροί μου
καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα. καὶ πάντα
ἕτοιμα. δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. οἱ δὲ
ἀμελήσαντες ἀπῆλθον. ὁ μὲν εἰς τὸν
ἴδιον ἀγρόν. ὁ δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν
αὐτοῦ. οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς
δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.
ὁ δὲ βασιλεὺς ὠργίσθη. καὶ πέμψας
τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσε τοὺς
φονεῖς ἐκείνους. καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν
ἐνέπρησε. τότε λέγει τοῖς δούλοις
αὐτοῦ. ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός ἐστιν.

οὗτος τοῦ ἁγίου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ
λέγουσιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπό-
της· τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν·
καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέ-
κνων αὐτῆς· τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν
τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεί-
σται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετε-
νόησαν· ✠ τοῦ κ τ' ματθαίου
ὧν καὶ ἀφ ✠ κείμενον· ἤρξατο ὀνεί-
ζειν τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγένοντο
αἱ πλείσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ
μετενόησαν· οὐαί σοι χοραζίν·
οὐαί σοι βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ ἐν τύ-
ρῳ καὶ σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ
γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν
σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν· πλὴν
λέγω ὑμῖν· τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτό-
τερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν·
καὶ σύ καπερναούμ, μὴ ἕως τοῦ οὐρα-
νοῦ ὑψωθήσῃ, ἕως ἅδου καταβιβα-
σθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν σοδόμοις ἐγένοντο
αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί,

ἐμείναμεν ἀμὴν ἕως τῆς σήμερον. πλὴν
λέγω ὑμῖν. μὴ σοδόμοις ἀμείνονα ἔσται
ἡμέρα κρίσεως. ἢ σοί. ὅμοιά
εἰσιν τὰ καιρῷ ἀπορριθεῖσι οἷς. εἶπ.
ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ. κέ τοῦ ὁμοῦ
καὶ τῆς γνῶ, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα
ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν. καὶ ἀπεκά
λυψας αὐτὰ νηπίοις. ναὶ ὁ πάτερ. ὅτι
οὕτως εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον.

Πᾶς ὃς τοῖς ἐμοῦ λόγοις τούτοις.
καὶ ποιεῖ αὐτοὺς ἀκούσεται τοῦ
πατρός μου. καὶ οὐδεὶς δύναται γνῶναι
τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πάτηρ. οὐδὲ τὸν πατέ
ρα δύναται γνῶναι. εἰ μὴ ὁ υἱός. καὶ ᾧ
ἐὰν βούληται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι.
δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες
καὶ πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω
ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς
καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ. ὅτι πρᾶός εἰμι
καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ. καὶ εὑρήσετε
ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

ὁ γὰρ χυτός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστι.

ΚΑΙ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐκέλευσε τοῖς σάββασι πορεύεσθαι διὰ τῶν σπορίμων. οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν· καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν, ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σάββασιν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγον, οὓς οὐκ ἔξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις; ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ, τὸ σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ ἀναίτιοί εἰσι; λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τοῦ ἱεροῦ μεῖζόν ἐστιν ὧδε. εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν

ἐλεομθέλω καὶ οὐθυσίαν, οὐκαλῶ καλε
δικαίους τοὺς ἁμαρτωλούς. κύριος τοῦ
ἐστιν ὁ γὰρ τοῦ ἀμοῦ ἢ τοῦ σαββάτου:

CK τοῦτ' ἀναστὰς ὁμ
ὡ καὶ ρὼ CK εἶμω. ἐλθὼν οἴκοις εἰς τ
οἰκίαν πέτρου. εἶδε τὴν πενθερὰν
αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν.
καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆ
κεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη καὶ
διηκόνει αὐτῷ· ὀψὲ δὲ γενομένης
τῆς ἡμέρας ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος ἔφερον
πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχον
τας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους·
καὶ ἦν ὅλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη
πρὸς τὴν θύραν. καὶ ἐθεράπευσεν
πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις
νόσοις· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλεν·
καὶ οὐκ ἤφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια,
ὅτι ἤδεισαν αὐτὸν χριστὸν αὐτόν.
καὶ πρωῒ ἔννυχα λίαν ἀναστὰς ἐξῆλθεν
καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον,
κἀκεῖ προσηύχετο. καὶ κατεδίωξεν
αὐτὸν σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ· καὶ εὗρον
αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ ὅτι πάντες
ζητοῦσίν σε. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἄγωμεν
ἀλλαχοῦ εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις,
ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ
ἐξῆλθον. καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς
συναγωγὰς αὐτῶν καὶ εἰς ὅλην τὴν
Γαλιλαίαν καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

κγ΄ ιβ΄ κε΄ ιη΄ ιθ΄ κ΄ κα΄ κβ΄ κγ΄ κδ΄ κε΄ κς΄ κζ΄ κη΄ κθ΄ λ΄ λα΄ λβ΄ λγ΄ λδ΄ λε΄ λς΄ λζ΄ λη΄ λθ΄ μ΄ μα΄ μβ΄ μγ΄ μδ΄ με΄ μς΄ μζ΄ μη΄ μθ΄ ν΄ να΄ νβ΄ νγ΄ νδ΄ νε΄ νς΄ νζ΄ νη΄ νθ΄ ξ΄ ξα΄ ξβ΄ ξγ΄ ξδ΄ ξε΄ ξς΄ ξζ΄ ξη΄ ξθ΄ ο΄ οα΄ οβ΄ ογ΄ οδ΄ οε΄ ος΄ οζ΄ οη΄ οθ΄ π΄ πα΄ πβ΄ πγ΄ πδ΄ πε΄ πς΄ πζ΄ πη΄ πθ΄ ρ΄ ρα΄ ρβ΄ ργ΄ ρδ΄ ρε΄ ρς΄ ρζ΄ ρη΄ ρθ΄ σ΄ σα΄ σβ΄ σγ΄ σδ΄ σε΄ σς΄ σζ΄ ση΄ σθ΄ τ΄ τα΄ τβ΄ τγ΄ τδ΄ τε΄ τς΄ τζ΄ τη΄ τθ΄ υ΄ υα΄ υβ΄ υγ΄ υδ΄ υε΄ υς΄ υζ΄ υη΄ υθ΄ φ΄ φα΄ φβ΄ φγ΄ φδ΄ φε΄ φς΄ φζ΄ φη΄ φθ΄ χ΄ χα΄ χβ΄ χγ΄ χδ΄ χε΄ χς΄ χζ΄ χη΄ χθ΄ ψ΄ ψα΄ ψβ΄ ψγ΄ ψδ΄ ψε΄ ψς΄ ψζ΄ ψη΄ ψθ΄ ω΄ ωα΄ ωβ΄ ωγ΄ ωδ΄ ωε΄ ως΄ ωζ΄ ωη΄ ωθ΄

οἷς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι. καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. Ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· κύριε· ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· καὶ ἐμβὰς αὐτὸς εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

ϹΚ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ· εἰσελθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναούμ· προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατοντάρχης· παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· κύριε· ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατοντάρχης ἔφη· κύριε· οὐκ εἰμὶ ἱκανός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς·

ἀλλὰ μόνον εἰπὲ τῷ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται
ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι
ὑπὸ ἐξουσίαν· ἔχων ὑποκάτω μου
στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, πορεύ-
θητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ ἔρχου,
καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, ποίησον
τοῦτο, καὶ ποιεῖ· ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐθαύμασε· καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσρα-
ὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον· λέγω δὲ ὑμῖν,
ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυ-
σμῶν ἥξουσι· καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ
τοῦ Ἀβραὰμ· καὶ Ἰσαὰκ· καὶ Ἰα-
κὼβ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας, ἐκβληθή-
σονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων· Καὶ εἶπε τῷ ἑκα-
τοντάρχῃ· ὕπαγε, καὶ ὡς
ἐπίστευσας, γενηθήτω σοι· Καὶ ἰά-
θη ὁ παῖς αὐτοῦ
ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ:—

τῆ δ΄ ἑβδομάδι.

Κ΄ τοῦ κ΄ μαθ.

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. πλθεμοὶ οἱ εἰς τὰ
σὺν αὐτῷ τῶν ἰουδαίων. κ΄ ἰδοὺ
ἄγγελος. πὼν χεῖρα ἔβαλε μιχηρ αὐ.
καὶ ὅπερ ὧν πᾶσαν αὐτοὺ λέγομεν.
ἀφ΄ ἕξεστι τοῖς σάββασιν θεραπεύειν,
ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς. τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν
ἄγγελος. ὃς ἕξει πρόβατον ἕν. καὶ ἐὰν
ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς
βόθυνον. οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐ
γερεῖ; πόσῳ οὖν διαφέρει ἄγγελος
προβάτου. ὥστε ἔξεστι τοῖς σάβ-
βασιν καλῶς ποιεῖν. τὸ πλέγειν
τὴν ἀγγῶ. Κ΄ πιμον πὼν χεῖρα αὐ.
καὶ ἐξέπιμε. καὶ ἀπεκατεστάθη ὑγιὴς
ὡς ἡ ἄλλη.

Κ΄ τοῦ κ΄ ματθαίου.

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. συμβούλιον ἐ-
ποίησαν οἱ φαρισαῖοι κατὰ τοῦ ἰυ.
ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. ὁ δὲ ἰς
γνοὺς. ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. καὶ

τῆ δ΄ ἑβδομάδι.

ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἅπαντας.
καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν ποιήσωσιν αὐτόν· τότε
προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος,
τυφλὸς καὶ κωφός, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν· ὥστε τὸν τυφλὸν
καὶ κωφὸν λαλεῖν καὶ βλέπειν·
καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι. καὶ
ἔλεγον· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυίδ; οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες
εἶπον· οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ,
ἄρχοντι τῶν δαιμονίων· εἰδὼς
δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν
αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημοῦται·
καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα
καθ' ἑαυτῆς, οὐ σταθήσεται· καὶ εἰ
ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει,
ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη, πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ· καὶ εἰ ἐγὼ

τῆ δ' ἑβδομάδι.

ὅτι βλέπετε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων, λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. τί οὖν ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφήσει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ πορευθεὶς ζητήσει τὸ πλανώμενον; καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπολῆται ἓν τῶν μικρῶν τούτων. ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα· ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν οὐρανῷ. πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο συμφωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. οὗ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

κ τοῦ κ τ' ματθαίου

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσῆλθον τῷ ἰῇ οἱ γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ· εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ

προφήτου· ὡς γὰρ Ἰωνᾶς ἐν
τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρ
καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς, τρεῖς
ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· ἀφ' ἑσπέρας μὲν
τὰς ἁγίας ἡσυχάζων ἐν τῇ κρύπτῃ μετὰ
τῶν μαθητῶν ταύτης, καὶ καταλιμπάνων
αὐτοῖς, ὅτι μετεμόνασα ἐξ ὅλου τοῦ κόσ
μου ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ πλείονα ἰωνᾶ ὧδε·
βασιλίσσης νότου· ἐγήγερται μετὰ
τῶν γενεᾶς ταύτης, καὶ κατα
κρινεῖ αὐτούς, ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν πε
ράτων τῆς γῆς, ἀκοῦσαι τὴν σοφί
αν σολομῶνος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον σολομῶ
νος ὧδε· ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρ
χεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν
ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὑρίσκει·
τότε λέγει· ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν
μου ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὼν εὑ
ρίσκει σχολάζοντα σεσαρωμένον·
καὶ κεκοσμημένον· τότε πορεύε

καὶ παραλαμβάνει μεθ' αὐτοῦ ἑπτὰ
ἕτερα πνεύματα πονηρότερα
ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ
εἰ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ
ἀνθρώπου ἐκείνου, χείρονα τῶν πρώ-
οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πο
νηρᾷ. ΚΑ τοῦ κατὰ
Ὡς καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι. λαλοῦντος
τοῦ ἰῦ τοῖς ὄχλοις· ἰδοὺ ἡ μήτηρ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, εἰστήκεισαν ἔξω
ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι· εἶπε
δέ τις αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου, ἔξω ἑστήκασιν ζητοῦν
τες σοι λαλῆσαι· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· τίς ἐστιν
ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί
μου· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐ-
τοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπ·
ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου·
ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός
μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ
ἐστίν.

ἀνθ' ἑτέρας ἡμέρας κείμενα, ὀξυχθωμένοις ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκ θατέρου τοῦ παραλίου θαλάσσης· ἠγείροντο πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε τὸν αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ εἱστήκει. καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς πολλά· ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Ἰδοὺ ὁ σπείρων ἐξῆλθε τοῦ σπείρειν. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτά· ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος, ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου

κληρωμού. ὁ μὲν, ἑκατόν. ὁ δὲ, ἑξήκοντα. ὁ δὲ τριάκοντα. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταί, εἶπον αὐτῷ. Διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς. ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται. ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται. ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ:-

ϛ΄ τοῦ κατὰ ματθαῖον:

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμὼν ὁ Ἰς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τελωνίου ματθαῖον λεγόμενον. καὶ λέγει αὐτῷ ἀκολούθησον μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ. καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰῇ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ φαρισαῖοι ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Διατί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν. ὁ δὲ Ἰς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς.

ἡ ἁμαρτωλὸν ἐσθίει καὶ πίνει διδάσ
καλος ὑμῶν. ὁ δὲ ἰς ἀκούσας εἶπε
αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύον
τες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες·
πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν· ἔλε
ος θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον κα
λέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς με
τάνοιαν· - ΣΚ τοῦτ' ἔστι μαθόντες·
ὡς καιρὸς ἐκείνων, ὅτε ὁ τῶν Ἰου δά
των χώρας τῶν ἀρχιερέων, ὑπὸ
τῶν σαμαρειτῶν διὸ δαιμονιζόμενοι, ἐκ
τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλε ποὶ
λίαν· ὡς τὴν ἰσχύειν τινὰ παρελθ
εῖν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης· καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν
λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ·
ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡ
μᾶς· ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη
χοίρων πολλῶν βοσκομένη· οἱ δὲ
δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες·
εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἀπόστειλον ἡμᾶς
εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρ·
καὶ ἰδοὺ ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν

χοίρων καὶ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασ-
σαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν.
οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον. καὶ ἀπελ-
θόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάν-
τα. καὶ τότε ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ
Ἰησοῦ. καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

ΚΕ τοῦ κατὰ Μαθθαῖον.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες τῷ Ἰησοῦ οἱ μαθηταὶ, εἶπαν αὐτῷ· Διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς τοῖς ὄχλοις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται παραβολαῖς· ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Διατοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ· ὅτι βλέποντες οὐ βλέ-

πουσι· καὶ ἀκούοντες, οὐκ ἀκούουσίν· οὐδὲ συνιοῦσι· καὶ ἀναπλήρωται
αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου
τοῦ λέγοντος· ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ
συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε,
καὶ οὐ μὴ ἴδητε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρ-
δία τοῦ λαοῦ τούτου· καὶ τοῖς ὠσὶ
βαρέως ἤκουσαν· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδω-
σι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκού-
σωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ
ἐπιστρέψωσι καὶ ἰάσομαι αὐτούς.
ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι
βλέπουσι· καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι
ἀκούει. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι
πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπε-
θύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶ-
δαν· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ
οὐκ ἤκουσαν. Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε
τὴν παραβολὴν τοῦ σπείραντος.
παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς
βασιλείας, καὶ μὴ συνιέντος·

ἔρχεται ὁ πονηρός, καὶ ἁρπάζει τὸ
σπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς.
ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρείς, οὗτός
ἐστιν, ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐθὺς
μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν·
οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ
πρόσκαιρός ἐστιν· γενομένης δὲ θλί-
ψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐ-
θὺς σκανδαλίζεται· ὁ δὲ εἰς τὰς ἀ-
κάνθας σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λό-
γον ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τοῦ
αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ
πλούτου, συμπνίγει τὸν λόγον,
καὶ ἄκαρπος γίνεται· ὁ δὲ ἐπὶ τὴν
καλὴν γῆν σπαρείς, οὗτός ἐστὶν
ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιείς·
ὃς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ· ὃ μὲν
ἑκατόν· ὃ δὲ ἑξήκοντα· ὃ δὲ τρι-
άκοντα· —

τῆς ἑβδομάδος

Κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον
Ἐλάλησε τὴν παραβολὴν
ταύτην· ὡμοιώθη ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν· ἀνθρώπῳ
βασιλεῖ τινι τῷ ἀληθινῷ
αὐτοῦ· ὀφείλετο καθ' ἡμέραν τὰ
ἀνόμια, πλῆθος αὐτοῦ οἱ ἐχθροὶ καὶ
ἐπιμερίζεται ἀμαυρῶσαι τὸν
σῖτον, καὶ ἀπῆλθεν· ὅπου δὲ
βλάστησαν οἱ ζιζάνιοι, ἠκάρ-
πωσεν· τότε φάνη τὰ ζιζάνια·
προσελθόντες δὲ οἱ οἰκοῦλοι τοῦ
οἰκοδεσπότου, εἶπον αὐτῷ·
κύριε· οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπει-
ρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν
ἔχει ζιζάνια; ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς·
ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν·
οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· θέλεις
οὖν ἀπέλθοντες συλλέξωμεν αὐτά;
ὁ δὲ ἔφη, οὔ· μήποτε συλλέ-
γοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε
ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

1332

ἄφετε συναυξάνεσθε ἀμφότερα
μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ
τοῦ θερισμοῦ, ἐρῶ τοῖς θε-
ρισταῖς· συλλέξατε πρῶτον τὰ
ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέ-
σμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά·
τὸν δὲ σῖτον, συναγάγετε εἰς τὴν
ἀποθήκην μου:-

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
λέγει· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν· κόκκῳ σινάπεως·
ὃν λαβὼν ἄνθρωπος, ἔσπειρεν ἐν τῷ
ἀγρῷ αὐτοῦ· ὃ μικρότερόν μέν
ἐστι πάντων τῶν σπερμάτων·
ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον πάντων
τῶν λαχάνων ἐστί· καὶ γίνεται
δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατα-
μονὰς ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ·
ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν
αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασι-

λείαν τὴν ὁμιλίαν. ζύμη ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις· καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ·

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. ὁ δὲ ἀποκριθείς, εἶπεν αὐτοῖς· ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος. τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς

βασιλείας. Ταῦτα ζιζάνιά εἰσιν. οἱ υἱοὶ
τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρός, ὁ σπείρας
αὐτά, ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμός,
σύντελεια, τοῦ αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θε-
ρισταί, ἄγγελοί εἰσιν· ὥσπερ οὖν συλ-
λέγεται τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὶ καίεται,
οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰ-
ῶνος τούτου· ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου, τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ· καὶ συλλέ-
ξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, πάν-
τα τὰ σκάνδαλα, καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν
ἀνομίαν· καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς
εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀ-
δόντων. τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψ-
σουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω· — ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον
Ἰωάννης τὴν παραβολὴν ταύτην·
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν, θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν
ἀγρῷ· οὗ ἀνθρωπος εὑρὼν ἔκρυψε·

ἡ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ, ὑπάγει
καὶ πωλεῖ πάντα ὅσα εἶχεν, καὶ ἀγο-
ράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. πάλιν ὁ
μοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς
μαργαρίτας. ὃς εὑρὼν ἕνα πολύτιμον
μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακεν
πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.
πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν
θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συ-
ναγαγούσῃ. ἣν ὅτε ἐπληρώθη, ἀνα-
βιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν. καὶ
καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ
εἰς ἄγγη. τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.
οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰ-
ῶνος. ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ
ἀφορίσουσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου
τῶν δικαίων. καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς
εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός. ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

σὺν καὶ ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ· ναί κύ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ, καινὰ καὶ παλαιά. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν:-

ϛ΄ τοῦ κατὰ ματθαῖον.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. ἤρχοντις προσελθὼν τῷ Ἰῡ. προσεκύνει αὐτῷ λέγων· ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρα σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ζήσεται· καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὄπισθεν ἥψα-

τοῦ τραπεζοῦ τοῦ ἱματίου αὐ-
τοῦ, σωθήσομαι. ὁ δὲ Ἰς ἐπιστραφεὶς
καὶ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε· θάρσει θύγατερ·
ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· καὶ ἐσώθη ἡ γυ-
νὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. καὶ ἐλθὼν
ὁ Ἰς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος·
καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς, καὶ τὸν ὄχλον
θορυβούμενον, λέγει αὐτοῖς· ἀνα-
χωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κορά-
σιον, ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλω
αὐτοῦ· ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος,
ἐφείλθων, ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐ-
τῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον·
καὶ ἐξῆλθε φήμη αὕτη εἰς ὅλην
τὴν γῆν ἐκείνην:-

Κ' τοῦ κ' ματθαίου.

Ὡς ταῦτά μου λαλοῦντος, ἰδοὺ ἄρχων εἷς
προσελθὼν, ἔλεγε· ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι
ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν
χεῖρά σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ζήσεται. καὶ
ἐγερθεὶς ὁ Ἰς ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οἱ μα-

τικῶ· θαρσει τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· καὶ ἰδού τινες τῶν γραμματέων, ἔλεγον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ· καὶ εἰδὼς ὁ Ἰς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπε· ἱνατί ὑμεῖς διαλογίζεσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν, ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν ἔγειραι καὶ περιπάτει· ἱνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἔγερθεις, ἆρον σου τὴν κλίνην, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι, ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρ.

Κ τοῦ κ τὴ ματθαῖον

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· ἠλθεν οἱ Ἰς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἐδίδασκε

τὴ β΄ τῆς ἑβδομ.

τοὺς ὄχλους ὅτι πρὸς αὐτὸν ἐλάλουν
ὡς πρὸς προφήτην αὐτοὺς λέγει.
πόθεν τοῦτο ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ
δυνάμεις· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέ-
κτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγε-
ται Μαριάμ; καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Ἰάκω-
βος καὶ Ἰωσῆς καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας;
καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ, οὐχὶ πᾶσαι
παρ' ἡμῖν εἰσί; πόθεν οὖν τούτῳ
ταῦτα πάντα· καὶ ἐσκανδαλίζοντο
ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν
τῇ πατρίδι αὐτοῦ· καὶ ἐν τοῖς συγ-
γενεῦσιν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δύνα-
μιν οὐδεμίαν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις
ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν.

ΚΕ τοῦ κατὰ Μάρκον

Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων.
καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο
αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο, καὶ ἔδιδεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.
καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν
εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ ἄρτον, μὴ
πήραν, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν· ἀλλὰ
ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι
δύο χιτῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν
εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν
ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. καὶ ὃς ἂν τόπος μὴ δέξηται
ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι
ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω
τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

πραττόσας τοῦ Ἰωάννου, ἔδησεν αὐ-
τοῦ, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡ-
ρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου
τοῦ ἀδελφοῦ· ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ
Ἰωάννης· οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν.
καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι· ἐφο-
βεῖτο τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην
αὐτὸν εἶχον· γενεσίοις δὲ ἀγομένοις
τοῦ Ἡρῴδου, ὠρχήσατο τῆς θυγατρὸς
τῆς Ἡρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρε-
σε τῷ Ἡρῴδῃ· ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμο-
λόγησεν αὐτῇ δοῦναι, ὃ ἐὰν αἰτήσῃ·
ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μη-
τρὸς αὐτῆς· δός μοι φησὶν ὧδε ἐπὶ πίνα-
κι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεύς· διὰ δὲ τοὺς
ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέ-
λευσε δοθῆναι· καὶ πέμψας ἀπεκεφα-
λίσε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ
ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ
ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ μη-
τρὶ αὐτῆς· καὶ ὡς ἤκουσαν οἱ μα-

θη ταὶ αὐτοῦ, ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθα-
ψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν
τῷ Ἰω· καὶ ἀκούσας ὁ Ἰς, ἀνεχώρη-
σε κεῖθεν ἐν πλοίῳ, ἐρήμην τόπον
κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι,
ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πό-

Κεφ. ιδ'. Ματθαίου

λεων. καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. ὁ δὲ Ἰς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπε· φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ χόρτου, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμά ἐστιν· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. εὐθὺς δὲ ὁ Ἰς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. ὁ δὲ εἶπε· δεῦρο. καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰν. βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε λέγων· κύριε, σῶσόν με. εὐθέως δὲ ὁ Ἰς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ σύ.

παρ' αὐτῆς τὸν τόκον τοῦ
ῥήματος. τοῦτο
δὲ οὐκ ἐποίησεν, ἀλλὰ τὸ ὄνομα
τὸ ἴδιον. καὶ οὐ τοῦτο μόνον
ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν
ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούσατέ μου
πάντες· οὐ τοῦτο εἰσερχόμενον εἰς τὸ
στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκ-
πορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος. τοῦτο
ἐστὶν τὸ παραδιδόμενον ὑμῖν· οἱ γὰρ
θεὸς ἐνετείλατο. λέγων· τίμα τὸν
πατέρα· καὶ τὴν μητέρα· καὶ ὁ κακολογῶν
πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω·
ὑμεῖς δὲ λέγετε· ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ, ἢ
τῇ μητρὶ· δῶρον ὃ ἐὰν ὠφεληθῇς
ἐξ ἐμοῦ· καὶ οὐκέτι οὐκ ἀφίετε αὐτὸν
ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἢ τῇ μητρὶ· καὶ ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ
παραδόσει ὑμῶν ἣν παρεδώκατε· καὶ
παρομοίας τοιαύτας πολλὰ ποιεῖτε.
καὶ προσκαλεσάμενος πάλιν τὸν
ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀκούετέ μου
πάντες καὶ συνίετε· οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν
τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν
ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ
ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενα ἐκεῖνά
ἐστιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον·
εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω·
καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ
ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ τὴν παραβολήν· καὶ λέγει
αὐτοῖς· οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί
ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν
εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐ
δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, ὅτι οὐκ
εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν
ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς τὸν
ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται καθαρίζων
πάντα τὰ βρώματα; ἔλεγεν δὲ ὅτι
τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον
ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἔσωθεν
γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων
οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται,
πορνεῖαι, κλοπαὶ, φόνοι, μοιχεῖαι,
πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια,
ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερη-
φανία, ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα τὰ
πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοι-
νοῖ τὸν ἄνθρωπον.

κοιμῶ τοῦ ἄρου ::

Κ τοῦ κ ματθ ιβ

Ὡ καὶ ὀφείλω· προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ ἰῷ καὶ εἶπον αὐτῷ· οἶδας ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; ὁ δὲ ἀποκριθείς εἶπε· πᾶσα φύτεια ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος ἐκριζωθήσεται· ἄφετε αὐτούς· ὁδηγοί εἰσι τυφλοί, τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον ἐμπεσοῦνται· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁ δὲ ἰς εἶπεν· ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ εἰς τὸ στόμα εἰσπορευόμενον εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται; τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται· κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλο

τὴν πλοῖα ... ἐξ ἐναντίας

τισμοὶ πορνεῖαι· φόνοι· μοιχείαι·
πορνεῖαι· κλοπαί· ψευδομαρτυρί
αι· βλασφημίαι· ταῦτα δέ ἐστι τὰ κοι
νοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις
χερσὶν ἐσθίειν, οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον·
Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος·

κατὰ τὸ κατὰ ματθαῖον·

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν εἰς τὰ παρά
λια θάλασσαν τῆς γαλιλαίας· ἡ ἄρα
βὰς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο ἐκεῖ· καὶ
προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·
ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν· χωλούς· τυφλούς·
κωφούς· κυλλούς· καὶ ἑτέρους πολλούς·
καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας
τοῦ ἰῦ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς·
ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι βλέπον
τας, κωφοὺς λαλοῦντας· κυλλοὺς ὑγι
εῖς· χωλοὺς περιπατοῦντας· καὶ
τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν
τὸν θν ἰσραήλ·

πατρὸς· ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα
ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος·
καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ
ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμ-
βάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ
ὀπίσω μου, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· ὁ εὑ-
ρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐ-
τήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ ἕνεκέν μου, εὑρήσει αὐτήν·
ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ
ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστεί-
λαντά με· ὁ δεχόμενος προφήτην
εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προ-
φήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δί-
καιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαί-
ου λήψεται· καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα
τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ
μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν
αὐτοῦ· Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλε-
σεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μα

θητας αὐτοῦ· μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ
διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πό-
λεσιν αὐτῶν:—

Κ τοῦ κατὰ Μαθθαῖον

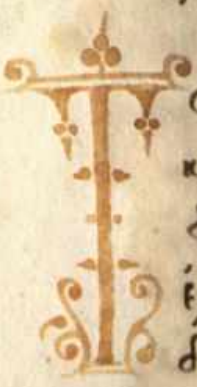

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. πορευόμενον οἷς ἐ
κείνων. ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ τὸ
φλοί. πράζοντες καὶ λέγοντες·
ἐλέησον ἡμᾶς υἱὸς δαυΐδ· ἐλθόν τι
δὲ αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν. προσῆλθ
αὐτῷ οἱ τυφλοί· καὶ λέγει αὐτοῖς·
πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆ
σαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναί κέ· τότε
ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέ·
κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν·
καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλ-
μοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ ΙΣ
λέγων· ὁρᾶτε. μηδεὶς γινωσκέτω·
οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτοῦ
ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ· αὐτῶν δὲ ἐξερ
χομένων. ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ.
ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον. καὶ ἐκ
βληθέντος τοῦ δαιμονίου. ἐλάλησε

ὁ καὶ φησί· καὶ ἀπαντήσασθαι οἱ ὄχλοι.
λέγοντες· ὅτι οὐδέποτε εἴδομεν
οὕτως ἐν τῇ γῇ· οἱ δὲ φαρισαῖοι
λέγουσι· ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.
ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· καὶ περιῆγεν
ὅλας τὰς πόλεις πάσας, καὶ τὰς κώμας
διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν.
καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασι-
λείας· καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον
καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ:-

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΘΘΑΙΟΝ.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. προσελθόντες
τινὲς τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαῖοι πει-
ράζοντες. ἐπηρώτησαν αὐτὸν
σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐ-
τοῖς· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
ὀψίας γενομένης. λέγετε. εὐδία·
πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός· καὶ πρωΐ, σή-
μερον χειμών· πυρράζει γὰρ στυγνάζων
ὁ οὐρανός· τὸ μὲν
πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ, γινώσκετε
διακρίνειν· τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν

οὐδὲ ὠσθε; γένεσθε πονηροὶ
χαλκοί· σημείον δὲ τούτου, ἡ σημεί-
ον οὐδὲν ἔσται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον
Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου· καὶ καταλι-
πὼν αὐτοὺς ἀπῆλθε· καὶ ὀφθέντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ πέραν, ἐπε-
λάθοντο ἄρτους λαβεῖν· οὐδὲ εἶπεν
αὐτοῖς· Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς
ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ πέραν· ὁρᾶ-
τε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων· οἱ δὲ
διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες·
ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν· γνοὺς δὲ ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυ-
τοῖς ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβε-
τε· οὔπω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε
τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλί-
ων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε· οὐδὲ
τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλί-
ων, καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε· πῶς οὐ

μοῦπε. ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν
προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων
καὶ σαδδουκαίων· τότε συνῆκαν, ὅτι
οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ
ἄρτου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν
φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων: —

ΚΓ τοῦ κατὰ ματθαῖον.

Ὡς περιῆρχετο ὁ ἰησοῦς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, ἵνα μὴ δεήσει εἰπεῖν
ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ χς· τότε ἤρξατο οἷς
δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι
δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ
πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ ἀρχιερέων· καὶ γραμματέων· καὶ
ἀποκτανθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἐγερθῆναι· καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν
ὁ πέτρος, ἤρξατο ὑπερᾶν αὐτῷ· λέγων·
ἱλεώς σοι κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο·
ὁ δὲ στραφεὶς εἶπε τῷ πέτρῳ· ὕπαγε
ὀπίσω μου σατανᾶ· σκάνδαλόν μου
εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θυ, ἀλλὰ
τὰ τῶν ἀνθρώπων· τότε ὁ ἰς εἶπε τοῖς

τῆ ε΄ τῆ ἑβδομάδι

μαθηταῖς αὐτοῦ· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου
ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ
ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω
μοι·

κατὰ κ΄ ματθαῖον

Ἔλεγεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρ-
νησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι·
ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι,
ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκέν μου, εὑρήσει
αὐτήν· τί γὰρ ὠφελεῖ τὸν ἄνθρ̄ον,
ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ
ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ· ἢ τί δώσει
ἄνθρ̄ος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ·
μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρ̄ου, ἔρχεσθαι
ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν
ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει
ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἔστι τινὲς ὧδε τῶν
ἑστώτων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θα-

μάτου· ἐωσαὶ ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
που, ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶ:-

ΚΕ τοῦ κατὰ ματθαῖον

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. ἐπορεύθησαν
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. λέγοντες.
ὅτι ἰδοὺ ἀφίξεται πρὸς τὸν
ὅδε εἰς ἀποκριθεὶς. εἶπεν αὐτοῖς.
ἦλθεν μὴ ὀρχεῖσθαι πρὸ τοῦ ἢ ἐπὶ
καταστῆσαι πάντα. λέγω δὲ ὑμῖν
ὅτι ἦλθε καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν
σαν αὐτόν. ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ
ὅσα ἠθέλησαν. οὕτω καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν.
τότε συνῆκαν οἱ μαθηταί. ὅτι περὶ
Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐ-
τοῖς. καὶ ὀρθρίσαν αὐτῶν πρὸς
τὸν ὄχλον. προσῆλθεν αὐτῷ ἄν-
θρωπος, γονυπετῶν αὐτόν. καὶ λέγων. κύ-
ριε ἐλέησόν μου τὸν υἱόν. ὅτι σεληνιάζεται
καὶ κακῶς πάσχει. πολλάκις γὰρ
πίπτει εἰς τὸ πῦρ. καὶ πολλάκις εἰς
τὸ ὕδωρ. καὶ προσήνεγκα αὐτὸν

τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἐδυνήθη
σαν αὐτὸ θεραπεῦσαι. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Ἰς εἶπεν αὐτοῖς· ὦ γενεὰ ἄπι
στος καὶ διεστραμμένη· ἕως πότε πρὸ
μων ὑμῶν· ἕως πότε ἀνέξομαι
μων· φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε· καὶ ἐπε
τίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ'
αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη
ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης·

Κ τοῦ κατὰ ματθαῖον.

Ἰησοῦς· ὁ μισῶν μου τὴν ψυχήν, καὶ τὸν
μοῦσι· καὶ ὁ μισῶν μου τὴν σάρκα
μου σκορπίζει· ἀφιεταὶ τοῦτο λέγω ὑμῖν· πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία,
ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· καὶ τοῦ πνὸς
βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀν-
θρώποις· οὐδ' ἂν εἴπωσι κατὰ τοῦ
πνὸς τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐ-
τῷ· οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν
τῷ μέλλοντι· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον
σαπρόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σα
πρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον

γινώσκεται· γράμματα ἐγχιδνῶν·
πῶς ἐκδύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ
ὄντες· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς
καρδίας, τὸ στόμα λαλεῖ· ὁ ἄνθρωπος ὁ
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ, ἐκβάλλει ἀ-
γαθά· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ πο-
νηροῦ θησαυροῦ, ἐκβάλλει πονηρά·
λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν,
ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσου
σιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·
ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ
ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ·—

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον·

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς
σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας
καὶ ἐσθίειν· οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον
αὐτῷ· ἴδε οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστι
ποιεῖν ἐν σαββάτῳ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ
ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ ὅτε ἐπείνασε
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως
ἔφαγον, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ
τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦσιν;

εἰ μὴ αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελ-
θεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· οἱ δὲ
λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ
πέντε ἄρτους, καὶ δύο ἰχθύας· ὁ δὲ εἶ-
πεν· φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε· καὶ κελεύ-
σας τοὺς ὄχλους ἀναπεσεῖν ἐπὶ τοὺς χόρ-
τους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους, καὶ
τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανόν, εὐλόγησε· καὶ κλάσας, ἔδωκε
τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους· οἱ δὲ μα-
θηταὶ τοῖς ὄχλοις· καὶ ἔφαγον πάν-
τες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισ-
σεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφί-
νους πλήρεις· οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν
ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι· χωρὶς
γυναικῶν καὶ παιδίων· καὶ εὐθέως
ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον· καὶ προάγειν
αὐτοὺς εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ
τοὺς ὄχλους· Κ τοῦ κατὰ μαθθαῖον·
ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· προσελθόντες τῷ Ἰη-
σοῦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· τίς ἄρ-

μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.
καὶ πρόσκλισιν ὁ Ἰησοῦς παιδίου,
ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ εἶπεν·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ
γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλ-
θητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·
ὅστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ
παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃς ἐὰν δέξη-
ται παιδίον τοιοῦτον ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μου, ἐμὲ δέχεται· ὃς δ' ἂν σκαν-
δαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων
τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ,
ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς εἰς τὸν
τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ
ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης· οὐαὶ
τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων·
ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα·
πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ
τὸ σκάνδαλον ἔρχεται· εἰ δὲ ἡ χείρ σου,
ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον
αὐτὰ καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν

τῆς ϛ΄ ἑβδομάδος :

εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν. ἢ κυλλόν. ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα. βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον· καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε. ἔξελε αὐτόν. καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστι μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν. ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα. βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός· ὅρα σε. μὴ καταφρονήσῃς ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων λέγω γὰρ ὑμῖν. ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς. διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός :-

Κ τοῦ κατὰ ματθαῖον :

Προσκαλεσάμενος τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς. εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς. ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς. ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι ἐὰν δύο συμφωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς

τοῦ πράγματος οὐκ ἀφίστατο. γο
μίσει τὰ αὐτοῖς πρὸς τοῦ πλησίον τοῦ
ὁμοίους. οὐ γὰρ ἔστιν ὅπου τρεῖς σύνει
μένοι εἰς τὸ αὐτὸ ὄρος. ἐκεῖ εἰμὶ ἐγὼ
ἐν αὐτοῖς. τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ
πέτρος. εἶπε. κύριε. ποσάκις ἁμαρτήσει
εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ, ἕως
ἑπτάκις; λέγει αὐτῷ ὁ ἰς. οὐ λέγω σοι
ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις
ἑπτά. διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε
συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.
ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσ
ἠνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων τα
λάντων. μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι,
ἐκέλευσεν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι καὶ
τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα
ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. πεσὼν οὖν
ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων. μακρο
θύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀπο
δώσω. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ
δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ
δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦ
λος εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς
ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατή
σας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων. ἀπόδος εἴ τι
ὀφείλεις. πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ
παρεκάλει αὐτὸν λέγων. μακροθύμησον
ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι πάντα. ὁ δὲ
οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐ
τὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφει
λόμενον. ἰδόντες οὖν οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ
τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ
ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν
πάντα τὰ γενόμενα. τότε προσκαλεσά
μενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ.
δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκεί
νην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με·
οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν
σου, ὡς κἀγὼ σὲ ἠλέησα; καὶ ὀργισθεὶς
ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς
βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφει
λόμενον αὐτῷ. οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου
ὁ οὐράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε
ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρ
διῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

τῆ ϛ΄ τῆ θ΄ ἑβδομάδι

Κ τοῦ κατὰ ματθαῖον.

Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ. ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωΐ. μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. ἐκ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν. ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν. εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς. καὶ ἐκείνοις εἶπεν. ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα. καὶ ὃ ἐὰν δίκαιον ᾖ δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν. ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ δὲ τὴν δεκάτην ὥραν ἐξελθών. εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς. καὶ λέγει αὐτοῖς. τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί. λέγουσιν αὐτῷ. ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς. ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα. καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον

λήθοι· ὁ μὲν οὖν γνωμικὸς λέγει
ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ
αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπό-
δος αὐτοῖς τὸν μισθόν· ἀρξάμενος ἀπὸ
τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων· καὶ
ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν,
ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον· ἐλθόντες δὲ
οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λή-
ψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δη-
νάριον· λαβόντες δὲ, ἐγόγγυζον κατὰ
τοῦ οἰκοδεσπότου, λέγοντες· ὅτι οὗτοι
οἱ ἔσχατοι, μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ
ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βα-
στάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ καύ-
σωνος; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε μιᾷ αὐτῶν·
ἑταῖρε· οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου
συνεφώνησάς μοι; ἆρον τὸ σὸν καὶ
ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ
δοῦναι, ὡς καὶ σοί· οὐκ ἔξεστί μοι τοῦ
ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς· εἰ ὁ ὀφθαλ-
μός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός
εἰμι· οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι.

καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ
ἐσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί:—

Κ΄ τοῦ κ΄ ματθαίου:

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἀναβαίνων οἱς εἰς
ἱεροσόλυμα. παρέλαβε τοὺς δώδεκα
μαθητὰς αὐτοῦ κατὰ μόνας ὁδῷ·
καὶ εἶπε αὐτοῖς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι κ΄
γραμματεῦσι· κ΄ κατακρινοῦσιν αὐ-
τὸν θανάτῳ· κ΄ παραδώσουσιν αὐ-
τὸν τοῖς ἔθνεσι, εἰς τὸ ἐμπαῖξαι· κ΄
μαστιγῶσαι, καὶ σταυρῶσαι· κ΄ τῇ τρί-
τῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται· τότε προ-
σῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ζεβεδαί-
ου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦ-
σα, καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῇ· τί θέλεις· λέγει αὐτῷ·
εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ υἱοί μου,
εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν
σου, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἰς. εἶπε· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε

σθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν; ἢ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; λέγουσιν αὐτῷ· δυνάμεθα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν· ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν· οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτως δέ ἐστιν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσται ὑμῶν διάκονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος· ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι· καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν·

τῆ πρὸ ἑνὸς θ ἑβδομάδι:

Κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. ἐισῆλθεν ὁ Ἰς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θυ. καὶ ἤρξατο πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ. καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε. καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς. καὶ λέγει αὐτοῖς. γέγραπται. ὁ οἶκός μου. οἶκος προσευχῆς κληθήσεται. ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε σπήλαιον λῃστῶν. καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ. καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν. καὶηὐλίσθη ἐκεῖ. πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν. ἐπείνασε. καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. ἦλθεν ἐπ' αὐτῇ. καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ. εἰ μὴ φύλλα μόνον. καὶ λέγει αὐτῇ. μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ:—

ἐκ τοῦ ἰδίου θησαυροῦ καινὰ καὶ παλαιά. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους πάντας, μετέστη ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. καὶ προσῆλθον αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες· εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ κτίσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς; καὶ εἶπεν· ἕνεκα τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία. ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. λέγουσιν αὐτῷ· τί οὖν Μωϋσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολῦσαι; λέγει αὐτοῖς ὅτι Μωϋσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν, ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχᾶται. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμῆσαι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάντες χωροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον ἀλλ' οἷς δέδοται· εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρείτω.

τοὺς ὄχλους. ἐμέβησεις τὸ πλοῖον. καὶ
ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια μαγδαλά:

Κ τοῦ κ τ' ματθαίου:

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐπορεύθη ὁ Ἰς
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ἐμβὰς εἰς τὸ
πλοῖον. ἐπεραιώθη εἰς τὸ πέ
ραν. ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.
καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους. ἀνέβη
εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι.
ὀψίας δὲ γενομένης. μόνος ἦν ἐκεῖ.
τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης
ἦν. βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων.
ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. τετάρ
τῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς. ἀπῆλθε
πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰς. περιπατῶν ἐπὶ
τῆς θαλάσσης. καὶ ἰδόντες αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ περιπατοῦντα ἐπὶ τὴν
θάλασσαν. ἐταράχθησαν. λέγοντες.
ὅτι φάντασμά ἐστι. καὶ ἀπὸ τοῦ φό
βου. ἔκραξαν. εὐθέως δὲ ἐλάλησεν
αὐτοῖς ὁ Ἰς. λέγων. θαρσεῖτε. ἐγώ
εἰμι μὴ φοβεῖσθε. ἀποκριθεὶς δὲ αὐ-

εἶπε· κύ· ἰησοῦ· κλάσον με ἐλθεῖν
ὀπίσω τοῦ ὄχλου τούτου· ὃδε εἶπεν· ἐλθέ·
καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ πέτρος,
περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν
πρὸς τὸν ἰν· βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον
ἰσχυρόν· ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος κα-
ταποντίζεσθαι· ἔκραξε λέγων· κύ·
σῶσόν με· καὐθέως ὁ ἰς ἐκτείνας τὴν
χεῖρα· ἐπελάβετο αὐτοῦ· καὶ λέγει αὐ-
τῷ· ὀλιγόπιστε· εἰς τί ἐδίστασας· καὶ ἐμ-
βάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκόπασεν
ὁ ἄνεμος· οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες·
προσεκύνησαν αὐτῷ· λέγοντες· ἀλη-
θῶς θεοῦ υἱὸς εἶ· καὶ διαπεράσαντες· ἦλθον
εἰς τὴν γῆν γεννησαρέτ·:-

ΕΚ τοῦ κατὰ ματθαῖον

Ὁ καρφίνιμι· ἐπαγάγωσιν εἰς
πόλιν ἐπίπρασι· καὶ ἰδοὺ συκῆν μίαν
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ· ἦλθεν ἐπ' αὐτήν· καὶ
οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον·
καὶ λέγει αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς
γένηται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξηράνθη

παράχρημα συκῆ. καὶ ἰδόντες
οἱ μαθηταὶ. ἐθαύμασαν. λέγοντες.
πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη συκῆ.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς. εἶπεν αὐτοῖς.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ
μὴ διακριθῆτε. οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς
ποιήσετε. ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει τούτῳ εἴ
τις εἴπητε. ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θά
λασσαν. γενήσεται. καὶ πάντα ὅσα
ἐὰν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πι
στεύοντες λήψεσθε:-

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ:

Καὶ παραγίνεται πάλιν. εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ ἐν τῷ
ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ. προσέρχονται αὐτῷ
οἱ ἀρχιερεῖς. καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ λαοῦ. λέγοντες. ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιεῖς. καὶ τίς σοι ἔδωκε
τὴν ἐξουσίαν ταύτην. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς. ἐρωτήσω ὑμᾶς
κἀγὼ λόγον ἕνα. ὃν εἰ εἴπητέ μοι.
κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ. ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ. τὸ βάπτισμα Ἰω ἐξ ἀν
θρώπων ἦν. ἢ ἐξ οὐρανοῦ. ἀπό
κριθητε μοι. καὶ οἱ

διηχοτίζοντο περὶ αὐτοῦ. λέγοντες·
ὅταν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν·
διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· ἐὰν
δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄ-
χλον· πάντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην
ὡς προφήτην· καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰη̅ σ̅ῦ
τῷ εἶπαν· οὐκ οἴδαμεν· ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐ-
τός· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξου-
σίᾳ ταῦτα ποιῶ·

Κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον·

Ὑμῶν δὲ τί δοκεῖ παραβολὴν ταύτην·
ἄνθρωπος εἶχε τέκνα δύο· καὶ προ-
σελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε· τέκνον·
πορεύου σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμ-
πελῶνί μου· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν·
οὐθέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆ-
λθεν· καὶ προσελθὼν τῷ ἑτέρῳ εἶπεν
ὡσαύτως· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν·
ἐγώ κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθεν· τίς ἐκ τῶν
δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πρὸς· λέγου
σιν αὐτῷ· ὁ πρῶτος· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη̅ς̅·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι οἱ τελῶναι καὶ

πορμαγ. παρακάλουν ὑμᾶς. εἰς κενὸν
σιλείαν τοῦθυ· πλὴθι γὰρ προς ὑμᾶς
ἰωάμμης. ὁμοδώδικαοσύμης. καὶ
οὐκ ἐπίσαλε αὐτῶ· οἴδε πλῶμαγ
καὶ αἱ πορέμαγ, ὅπίσα σαγ αὐτῶ· ὑμεῖς
δὲ ἴδοὺ τες, οὐμε πεμλήθη πύστερον
τοῦ πίσα σαι αὐτῶ:·

ΚΑ τοῦ κ̄ γ̄ ματθαῖον:

Ἰησοῦς τῶ παραβολῶ ταύτῃ:
ἀμὸς τις ἰῶ οἰκοδεσπότης ὃς πεφύ
τευσεν ἀμπελῶμα. καὶ φραγμὸν αὐτῶ
περιέθηκε· καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῶ ληνόν.
καὶ ὠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδε
το αὐτὸν γεωργοῖς. καὶ ἀπεδήμησεν·
ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν.
ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ. πρὸς τοὺς
γεωργούς. λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ·
καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους
αὐτοῦ· ὃν μὲν ἔδειραν· ὃν δὲ ἀπέκ
τειναν· ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν· πά
λιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους· πλείο
μας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐ

ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων, ὅτι πρέ-
πον ἐστὶ τὸν γεωργὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ἰδεῖν τὸν υἱόν. ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ γεωρ-
γοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτούς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε ἀποκτείνωμεν
αὐτόν, καὶ κατάσχωμεν τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ. καὶ λαβόντες
αὐτὸν, ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπε-
λῶνος, καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλ-
θῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει
τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις. λέγουσιν
αὐτῷ· κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς,
καὶ τὸν ἀμπελῶνα, ὅστις ἀποδώσουσιν
γεωργοῖς· οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐ-
τῷ τοὺς καρποὺς, ἐν τοῖς καιροῖς αὐ-
τῶν. λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας; παρὰ κυ-
ρίου ἐγένετο αὕτη·
καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ
ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. —

Κατὰ Ματθαῖον.

Ἐπορεύετο πρὸς τοὺς ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ὅτι ἀφῆκεν αὐτοὺς ἐν τοῖς ἰδίοις τοῦτο. ἡ δόθησεται αὐτῷ ποιοῦντι τὰ κελευόμενα αὐτῷς. ἡ ὅπως μὴ ὑπὸ τοῦ λίθου τοῦ σωθῆναι αὐτόν. ἐφοβήθησαν λίσαι αὐτόν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς ἡ οἱ φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει. ἡ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον, ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. ἡ προσελθόντες Σαδδουκαῖοι καὶ οἱ τὴν λέγοντες, μὴ εἶναι ἀνάστασιν. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες. διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν· ἐὰν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ἡ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· ἡ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησεν· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα,

ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτοῦ. ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ
ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά. ὕστερον δὲ
πάντων, ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή. ἐν τῇ
οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται
γυνή· πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰς εἶπεν αὐτοῖς· πλα-
νᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ
τὴν δύναμιν τοῦ θυ· ὁ γὰρ τοῦ αἰῶ-
νος οὗτος γαμοῦσιν καὶ γαμίσκον-
ται, οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος
ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς
ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμί-
σκονται· οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύ-
νανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσιν καὶ υἱοί
εἰσιν τοῦ θυ τῆς ἀναστάσεως υἱοί.
ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ Μωϋσῆς
ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει τὸν
κν ἀβραὰμ καὶ θν ἰσαὰκ καὶ θν
ἰακώβ· θς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν
ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ
ζῶσιν. ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν
γραμματέων εἶπαν· διδάσκαλε
καλῶς εἶπας. οὐκέτι γὰρ ἐτόλμων
αὐτὸν οὐδὲν ἐπερωτῆσαι.

λείπει τοῦ δράττεται. καὶ λείπει. μαί.
καὶ ὅτι εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον. πρὸ
ἐφθασεν αὐτὸν οἱ. λέγων. τίσιν ὁ
πειρασμὸς οἱ γεῖς. ἀπὸ τοῦ
μὴ λαμβάνουσι τὴν. πλὴν ὅσον.
ἀπὸ τοῦ ἡμῶν αὐτῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλλου.
πρὸ τοῦ. λείπει αὐτὸν ὁ πλάρος. ἀπὸ τοῦ
ἀφορίσῃ. ἐφ' ἑαυτοῖς. ἀράτε ἐκ
θροι εἰσὶν οἱ ἡμῶν; ἵνα μὴ ἐκκαρδιάζῃ
σωμεν αὐτοὺς. πορευθεὶς εἰς τὸν βά
λασσαν βάλε ἄγκιστρον. καὶ τὸν ἀρα
βάντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον. καὶ ἀνοί
ξαντος αὐτοῦ. εὑρήσεις στατῆρα.
ἐκεῖνον λαβὼν. δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ
καὶ σοῦ. ἀμέτρως ὑπερπερισσῶς ἐξε
πλήττοντο. λέγοντες. τίς ἄρα
μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρα
νῶν. ἢ πρὸς ἐκλείσαντος οἱ παιδίου.
ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦτο. ἐμοῦ δέχε
ται. καὶ εἶπεν. ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ
γένησθε ὡς τὰ παιδία. οὐ μὴ εἰσέλθη
τε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. οὗτος

ου παλιν ημων ειπατω ως το παιδιον
τουτο. ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπη-
τος εν ω ευδοκησα ακουετε αυτου
λεγει αυτοις ιησους:-

Κ τ̅ου κατα ματθαιον

Και παραφερειν αυτω. αρρωστις προσηλθε
τω ιυ. και υπεστρεψεν αυτον και ειπεν.
περιελεσθαι τον ηλιον. ο δε ισχυριζετο.
και κακως ειχεν. πολλακις γαρ πι-
πτει εις το πυρ. και πολλακις εις το υδωρ.
και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου.
και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευ-
σαι. αποκριθεις δε ο ις. ειπεν. ω γενεα
απιστος και διεστραμμενη. εως ποτε
εσομαι μεθ υμων. εως ποτε ανεξομαι
υμων. φερετε μοι αυτον ωδε. και επε-
τιμησεν αυτω ο ις. και εξηλθεν απ αυ-
του το δαιμονιον. και εθεραπευθη ο
παις. απο της ωρας εκεινης. τοτε
προσηλθον οι μαθηται τω ιυ κατ
ιδιαν. και ειπον. δια τι ημεις ουκ ηδυ-
νηθημεν εκβαλειν αυτο. ο δε ις ειπεν
αυτοις. δια την απιστιαν υμων.

τῇ β' τῆς ἑβδομάδος.

ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν εἴπητε τῷ ὄρει τούτῳ
μετάβηθι ὧδε καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν·
τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται· εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ· ἀφαιρεθήσεται δὲ ἀπ' αὐτῶν ἡ βασιλεία· καὶ δοθήσεται ἔθνεσιν ποιοῦσι τοὺς καρποὺς αὐτῆς· καὶ ἀνορθώσεται· ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον·

Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ· οὐκ ἀνέγνωτε γραφὰς ταύτας· ὅτι λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς· καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν·

οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑπο-
κριταί. ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ
τὴν ξηράν, ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον·
καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν
γεέννης, διπλότερον ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν
ὁδηγοὶ τυφλοί· οἱ λέγοντες, ὃς
ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν· ὃς
δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀ-
φείλει. μωροὶ καὶ τυφλοί· τίς γάρ ἐστιν
μείζων, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων
τὸν χρυσόν· καί· ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ
θυσιαστηρίῳ οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμό-
σῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφεί-
λει· μωροὶ καὶ τυφλοί· τί γὰρ μεῖζον·
τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον
τὸ δῶρον· ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ θυσια-
στηρίῳ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ
ὀμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ κατοι-
κοῦντι αὐτόν· καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ
οὐρανῷ ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ,
καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ:—

ΣΚ΄ τοῦ κατὰ ματθαῖον.

Τότε ὁ ἰησοῦς πρὸς τοὺς ὄχλους καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἰουδαίους· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί. ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον· καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου· τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ ἀφεῖναι· ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα καταπίνοντες τὴν δὲ κάμηλον· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς πιάδος· ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀδικίας· φαρισαῖε τυφλέ· καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς πιάδος· ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι ὁμοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις· οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται

μοι ταμιεῖα. ἐσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων
νεκρῶν. καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.
οὕτω καὶ ὑμεῖς. ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε
τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι. ἔσωθεν δὲ μεστοί
ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας:-

Κ τοῦ κατὰ ματθαῖον

Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἐλθόντας
πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους. οὐαὶ ὑμῖν
γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί.
ὁτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν
προφητῶν. καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα
τῶν δικαίων. καὶ λέγετε. εἰ ἦμεν
ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν.
οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι
τῶν προφητῶν. ὥστε μαρτυρεῖτε
ἑαυτοῖς. ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων
τοὺς προφήτας. καὶ ὑμεῖς
πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων
ὑμῶν. ὄφεις. γεννήματα ἐχιδνῶν.
πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως
τῆς γεέννης. διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
πρὸς ὑμᾶς προφήτας. καὶ σοφοὺς

γραμματεῖς· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
μὴ τε· καὶ ἀπὸ τοῦ σταυρώσητε· καὶ ἀπὸ τοῦ μα
στιγώσητε· ὅτι τοῖς σὺν αὐτῷ μαρτυρήσασιν·
καὶ διώξητε ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὴν πόλιν·
ὅπως ἐλθὲ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον
ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπὸ τοῦ
αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου· ἕως τοῦ
αἵματος Ζαχαρίου· τοῦ Βαραχίου· οὗ
ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ
θυσιαστηρίου· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν
ταύτην· Ἱερουσαλήμ· Ἱερουσαλήμ·
ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας·
καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους
πρὸς αὐτήν· ποσάκις ἠθέλησα ἐπι
συναγαγεῖν τὰ τέκνα σου· ὃν τρό
πον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ
τὰς πτέρυγας· καὶ οὐκ ἠθε
λήσατε· ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος
ὑμῶν ἔρημος· λέγω γὰρ ὑμῖν· οὐ μὴ
με ἴδητε ἀπάρτι· ἕως ἂν εἴπητε·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ·

τῆ ε΄ ια΄ ἑβδομ.

Κ τοῦ κ΄ ματθαίου

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
Ὅν τρόπον εἰς πτῶμα οὗτος σω-
θήσεται· καὶ κηρυχθήσεται τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ
οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς
ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος·
Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς
ἐρημώσεως· τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ
τοῦ προφήτου, ἑστὼς ἐν τόπῳ ἁ-
γίῳ· ὁ ἀναγινώσκων νοείτω·
τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐ-
πὶ τὰ ὄρη· ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ
καταβαινέτω ἆραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπι-
στρεψάτω ὀπίσω ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐ-
τοῦ· οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις,
καὶ ταῖς θηλαζούσαις, ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις· προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ
γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος,
μηδὲ σαββάτῳ· ἔσται γὰρ τότε θλῖ-
ψις μεγάλη οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς

κόσμου. ἕως τοῦ νῦν. οὐδ' οὐ μὴ γέ-
νηται· καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ
ἡμέραι ἐκεῖναι. οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα
σαρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολο-
βωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι·
τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε
ὁ χς· ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε· ἐγεί-
θήσονται γὰρ ψευδόχριστοι. καὶ ψευδο-
προφῆται· καὶ δώσουσι σημεῖα
μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆ-
σαι εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς·
ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν· ἐὰν οὖν εἴ-
πωσιν ὑμῖν, ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐστίν, μὴ ἐξέλθητε· ἰδοὺ ἐν τοῖς
ταμείοις, μὴ πιστεύσητε· ὥσπερ γὰρ
ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν
καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν-
θρώπου· ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶ-
μα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί· —

ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον

Εἶπεν ὁ χς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·

ὡς πληγὴ ἀστραπῆς ἐρχεται ἀπὸ ἀ-
νατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕ-
τως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου. Ὅπου γάρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα,
ἐκεῖ συναχθήσονται καὶ οἱ ἀετοί. Εὐθέ-
ως δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων,
ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη
οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς. Καὶ οἱ ἀστέρες
πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ αἱ δυ-
νάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.
καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου, ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ τότε κό-
ψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. καὶ ὄ-
ψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυ-
νάμεως καὶ δόξης πολλῆς. καὶ ἀποστε-
λεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, μετὰ σάλπιγ-
γος φωνῆς μεγάλης. καὶ ἐπισυνάξου-
σι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ. ἐκ τῶν τε-
σσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου οὐρανῶν,
ἕως ἄκρων αὐτῶν. ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς
μάθετε τὴν παραβολήν. ὅταν ἤδη

ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἁπαλός. καὶ
τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε. ὅτι
ἐγγύς ἐστιν θέρος. οὕτως καὶ ὑμεῖς
ὅταν ἴδητε ταῦτα πάντα. γινώσκετε,
ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

κ. τοῦ κατὰ ματθαῖον

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. προσῆλθον τῷ Ἰῡ
οἱ φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτόν. καὶ
λέγουσιν αὐτῷ. εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ. ἀπο
λῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. κατὰ
πᾶσαν αἰτίαν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς. οὐκ ἀνέγνωτε. ὅτι ὁ
ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς. ἄρσεν καὶ θῆλυ
ἐποίησεν αὐτούς. καὶ εἶπεν. ἕνεκα
τούτου. καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ. καὶ τὴν μητέρα. καὶ προσκολλη
θήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ. καὶ
ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. ὥστε οὐ
κέτι εἰσὶ δύο. ἀλλὰ σὰρξ μία. ὃ οὖν
ὁ θεὸς συνέζευξεν. ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.
λέγουσιν αὐτῷ. τί οὖν Μωσῆς ἐνε
τείλατο. δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου,

καὶ ἀπολῦσαι αὐτὴν· λέγει αὐτοῖς·
Ὅτι πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν
ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι
τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ
γέγονεν οὕτως· λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃς
ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοι-
χᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας
μοιχᾶται· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ
ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμ-
φέρει γαμῆσαι· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον,
ἀλλ' οἷς δέδοται· εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι,
οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν
οὕτως· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτι-
νες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώ-
πων· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν
ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν· ὁ δυ-
νάμενος χωρεῖν
χωρείτω·

1910

κυ' ιη' παρεω' β'.

κ(ατὰ) Ματθαῖον·

Παρόμοιάθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ· ὃς ἠθέλησε συναραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ· καὶ ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων· μὴ ἐχόντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι· πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος, προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· κύριε· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω· σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτόν· καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ· ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτόν, ἔπνιγε, λέγων· ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις· πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ

εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτόν,
λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ
πάντα σοι ἀποδώσω σοι· ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ
ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακήν,
ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον· ἰδοὺ
καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα,
ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες,
διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα
τὰ γενόμενα· τότε προσκαλεσάμενος
αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει
αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ· πᾶσαν τὴν
ὀφειλὴν ἐκείνην, ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ
παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι
τὸν σύνδουλόν σου, ὡς κἀγὼ σὲ
ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ,
παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς,
ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον
αὐτῷ· οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπου-
ράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε
ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
καρδιῶν ὑμῶν, τὰ
παραπτώματα αὐτῶν.——

τῇ ϛ΄ τοῦ ιβ΄ εὐδ.

Κ τῷ κ΄ μαρ.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, πλῆθος ἱκανὸν ἀπὸ μαλα-
κρᾶς τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐκ Δεκαπόλεως
εἰς τὸν Ἰορδάνην τοῦ Ἰωάννου· καὶ ἐν
θέως ἀναβὰν μόνος ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε
σχιζομένους τοὺς οὐρανούς· καὶ τὸ πνεῦμα
σὰν περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν·
καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· σὺ
εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκη-
σα· καὶ εὐθέως τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλ-
λει εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα· πει-
ραζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· καὶ ἦν μετὰ
τῶν θηρίων· καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν
αὐτῷ· μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν
Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν·
κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας
τοῦ θεοῦ· καὶ λέγων, ὅτι πεπλήρωται
ὁ καιρὸς· καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν
τῷ εὐαγγελίῳ·

Κ τοῦ κ΄ μαρκου δ΄

ϛκ τοῦ κ̅γ̅ μαρ:

Ὡ καὶ ρφ εἰπεῖν ὦ. πρὶ πάλωμ οἷς παρὰ
τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας. εἶδε σί
μωνα καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
τοῦ σίμωνος. βάλλοντας ἀμφίβλη στρ
εἰς τὴν θάλασσαν. ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς. δεῦτε ὀπίσω μου καὶ
ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. καὶ εὐθέ
ὡς ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν. ἠκολού
θησαν αὐτῷ. καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλί
γον. εἶδεν ἄλλους δύο τοὺς ἀδελφούς
ζεβεδαίου. καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐ
τοῦ ὄντας ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ
δίκτυα. καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς.
καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν ζεβε
δαῖον ὄντα ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθω
τῶν. ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἰς πορεύ
ονται εἰς καπερναούμ. καὶ εὐθέως
ἐν τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν
συναγωγὴν ἐδίδασκε. καὶ ἐξεπλήσ
σοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. ἦν γὰρ
διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων:

ΕΚ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἀποστείλω
δύο τῶν σωθησομένων πρὸ τῆς ἀναθέματος.
καὶ ἀμέσως ἐξελεύσεται. ἐὰν τίνι μὴ καὶ
σοὶ ἐν μαζαρηνῇ. ἦλθε ἀποκτεῖναι σε?
οἶδας τίς εἶ. ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. καὶ ὅτι
τίμιον αἷμα αὐτῶν ὀφείλω. λέγω. φείσεται
γὰρ καὶ ὀχλίου ἑαυτοῦ. καὶ ἐὰν ἀφέλῃ
αὐτοῦ τὸ ἅγιον καὶ ἀναθεματισμένον. καὶ ἐὰν
πράξῃ φωνὴν μεγάλην. ὀχλίου ἐπὶ
τοῦ. καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες. ὡς
τοῦ ζητεῖν μετ' αὐτοῦ. λέγοντας.
τίς ἐστι τοῦτο. τίς ἐστι τοῦτο. τί καινὴ
διδαχή. καὶ καινὴ αὕτη. ὅτι καταλοῦσι
καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπι
τάσσει. καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ.
ὀχλίου δὲ ἐξῆλθεν αὐτοῦ ἡ φήμη. εἰς ὅλην
τὴν περίχωρον τῆς γαλιλαίας :-

ΕΚ τοῦ κατὰ μᾶρκον

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἦλθεν οἱ εἰς τὸν
κάπερναούμ καὶ ἀνδρέου. μετὰ ἰα
κώβου καὶ ἰωάννου. καὶ ἀνδρέου

πῦρ ου. καὶ ἐκεῖ τὸ πῦρ ἐσουσα· καὶ ἐ-
θέωσε λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς· Καὶ
προσελθοῦσα, ἤγειρεν αὐτόν· κρατή-
σασα τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐ-
τὴν ὁ πυρετὸς καὶ εὐθέως, καὶ διηκόνει
αὐτοῖς· ὀψίας δὲ γενομένης, ὅτε
δὺ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάν-
τας τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ τοὺς δαιμονι-
ζομένους· καὶ ἦν πόλις ὅλη ἐπισυνηγμέ-
νη πρὸς τὴν θύραν. καὶ ἐθεράπευσε
πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις.
Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε· καὶ οὐ
κἀφίει λαλεῖν τὰ δαιμόνια ὅτι ἤδεισαν
αὐτὸν χριστὸν εἶναι· καὶ πρωΐ ἔννυχα λίαν,
ἀναστὰς ἐξῆλθε, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον
τόπον, κἀκεῖ προσηύχετο·

Κ τοῦ κατὰ Μᾶρκον·

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ· ἦσαν οἱ μαθηταὶ
Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νη-
στεύοντες· καὶ ἔρχονται καὶ λέγου-
σιν αὐτῷ· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάν-
νου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύ-
ουσιν,

1922

οἰδέποτε μὴ ἔχωσιν τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν. ἦλθεν γὰρ ὁ νυμφίος, καὶ ἀπῆλθεν. καὶ ἔρχεται πάλιν, καὶ οὐκ οἶδεν πότε ἔρχεται. ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἐν τῇ πρώτῃ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ, καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοι εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. ἐὰν δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοι εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. ἐὰν δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοι εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. ἐὰν δὲ ἐν τῇ ἕκτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοι εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. ἐὰν δὲ ἐν τῇ ἑβδόμῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοι εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. ἐὰν δὲ ἐν τῇ ὀγδόῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοι εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. ἐὰν δὲ ἐν τῇ ἐνάτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοι εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. ἐὰν δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοι εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. ἐὰν δὲ ἐν τῇ ἑνδεκάτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοι εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. ἐὰν δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοι εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.

λειπει αυτω ο μεγιστος . και ου
πασης του μεγιστου σου ειδεναι
τινα του θεου και τιμαν . και αφε
λεις του ονειδισμον . ου κλεψεις . ου
μοιχευσεις . το ου φονευσεις . ου
λειπει αυτω . ποιας . ουδεις ει μη αν
χω . ουδεις αγαθος .
ει μη εις ο θς . ει δε θελεις εισελθειν εις
την ζωην . τηρησον τας εντολας .
ποιας . ουδεις ει μη αν
χω . το ου φονευσεις . ου μοιχευσεις .
ου κλεψεις . ου ψευδομαρτυρησεις .
τιμα τον πατερα και την μητερα . και αγα
πησεις τον πλησιον σου ως εαυτον .
λειπει αυτω ο μεγιστος . και
πασης του μεγιστου σου ειδεναι
φωνησεν αυτον . και ειπε . τι θελεις
ποιησω σοι . ειπε αυτω . κυριε
ινα αναβλεψω . ειπεν αυτω ο ιησους
αναβλεψον . η πιστις σου σεσωκεν σε .
παραχρημα ανεβλεψεν ο τυφλος
ηκολουθησεν αυτω . και πας ο λαος
αινον αινεσας τω θω . και ιδων πας
ο λαος εδωκεν αινον τω θω . και
ηλθεν εις ιεριχω . και διερχομενος
διηρχετο την ιεριχω . και ιδου
ανηρ ονοματι καλουμενος ζακχαιος
και αυτος ην αρχιτελωνης . και
ουτος ην πλουσιος . και εζητει
ιδειν τον ιησουν τις εστιν . και
ουκ ηδυνατο απο του οχλου . ο
τι τη ηλικια μικρος ην . και προ
δραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκο
μορεαν ινα ιδη αυτον . οτι εκει
ην μελλων διερχεσθαι . και ως
ηλθεν επι τον τοπον . αναβλεψας
ο ιησους ειδεν αυτον . και ειπε
προς αυτον . ζακχαιε σπευσας κα
ταβηθι . σημερον γαρ εν τω οικω
σου δει με μειναι . και σπευσας
κατεβη . και υπεδεξατο αυτον
χαιρων . και ιδοντες παντες διε
γογγυζον λεγοντες οτι παρα αν
δρι αμαρτωλω εισηλθεν καταλυσαι .
σταθεις δε ζακχαιος ειπεν προς
τον κυριον . ιδου τα ημισια των
υπαρχοντων μου κυριε τοις πτω
χοις δεδωκα . και ει τινος τι
νος εσυκοφαντησα αποδιδωμι
τετραπλουν . ειπε δε προς αυτον
ο ιησους οτι σημερον σωτηρια
τω οικω τουτω εγενετο . καθο
τι και αυτος υιος αβρααμ εστιν .
ηλθε γαρ ο υς του ανθρωπου ζητη
σαι και σωσαι το απολωλος .
ακουοντων δε αυτων ταυτα προ
σθεις ειπεν παραβολην δια το
εγγυς ειναι ιερουσαλημ αυτον
και δοκειν αυτους οτι παραχρημα
μελλει η βασιλεια του θυ αναφαι
νεσθαι . ειπεν ουν . ανθρωπος τις
ευγενης επορευθη εις χωραν μα
κραν λαβειν εαυτω βασιλειαν
και υποστρεψαι . καλεσας δε δε
κα δουλους εαυτου εδωκεν αυ
τοις μνας δεκα . και ειπεν προς
αυτους . πραγματευσασθε εν ω
ερχομαι . οι δε πολιται αυτου
εμισουν αυτον . και απεστειλαν
πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες
ου θελομεν τουτον βασιλευσαι
εφ ημας . και εγενετο εν τω επαν
ελθειν αυτον λαβοντα την βασι
λειαν . και ειπεν φωνηθηναι αυ
τους προς αυτον τους δουλους
τουτους οις εδωκε το αργυριον
ινα γνω τις τι διεπραγματευσα
το . παρεγενετο δε ο πρωτος λε
γων . κυριε η μνα σου προσηργα
σατο δεκα μνας . και ειπεν αυτω
ευγε αγαθε δουλε . οτι εν ελαχι
στω πιστος εγενου . ισθι εξουσιαν
εχων επανω δεκα πολεων . και
ηλθεν ο δευτερος λεγων . η μνα
σου κυριε εποιησεν πεντε μνας .
ειπε δε και τουτω . και συ γινου
επανω πεντε πολεων . και ετερος
ηλθε λεγων . κυριε ιδου η μνα σου
ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω .
εφοβουμην γαρ σε . οτι ανθρωπος
αυστηρος ει . αιρεις ο ουκ εθηκας
και θερίζεις ο ουκ εσπειρας . και
λεγει αυτω εκ του στοματος σου
κρινω σε πονηρε δουλε . ηδεις
ην εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι
αιρων ο ουκ εθηκα και θερίζων ο
ουκ εσπειρα . και διατι ουκ εδω
κας το αργυριον μου επι τραπε
ζαν . και εγω ελθων συν τοκω αν
αυτο επραξα . και τοις παρεστω
σιν ειπεν αρατε απ αυτου την
μναν και δοτε τω εχοντι τας δε
κα μνας . και ειπον αυτω κυριε
εχει δεκα μνας . λεγω γαρ υμιν
οτι παντι τω εχοντι δοθησεται .
απο δε του μη εχοντος και ο εχει
αρθησεται απ αυτου . πλην τους
εχθρους μου τουτους τους μη θε
λησαντας με βασιλευσαι επ αυ
τους αγαγετε ωδε και κατασφα
ξατε εμπροσθεν μου . και ειπων
ταυτα εμπροσθεν επορευετο α
ναβαινων εις ιερουσαλημ . και
εγενετο ως ηγγισεν εις βηθφαγη
και βηθανιαν προς το ορος το κα
λουμενον ελαιων . αποστειλας
δυο των μαθητων αυτου ειπεν
υπαγετε εις την κατεναντι κω
μην εν η εισπορευομενοι ευρη
σετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις
πω ανθρωπων εκαθισεν . λυσαντες
αυτον αγαγετε . και εαν τις υμας
ερωτα διατι λυετε ουτως ερειτε
αυτω οτι ο κυριος αυτου χρειαν
εχει . απελθοντες δε οι απεσταλ
μενοι ευρον καθως ειρηκεν αυ
τοις . λυοντων δε αυτων τον πω
λον ειπον οι κυριοι αυτου προς
αυτους . τι λυετε τον πωλον .
οι δε ειπον οτι ο κυριος αυτου
χρειαν εχει . και ηγαγον αυτον
προς τον ιησουν . και επιβαλοντες
τα ιματια αυτων επι τον πωλον
επεβιβασαν τον ιησουν . πορευο
μενου δε αυτου υπεστρωννυον τα
ιματια αυτων εν τη οδω . εγγιζον
τος δε αυτου ηδη προς τη καταβα
σει του ορους των ελαιων ηρξαντο
απαν το πληθος των μαθητων
χαιροντες αινειν τον θν φωνη μεγα
λη περι πασων ων εωρακασαν δυ
νατων . λεγοντες ευλογημενος ο
ερχομενος βασιλευς εν ονοματι
κυ . επι γης ειρηνη και δοξα εν
υψιστοις . και τινες των φαρισαι
ων απο του οχλου ειπον προς αυ
τον διδασκαλε επιτιμησον τοις
μαθηταις σου . και αποκριθεις
ειπεν αυτοις λεγω υμιν οτι εαν
ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κρα
ξουσιν . και ως ηγγισεν ιδων την
πολιν εκλαυσεν επ αυτη λεγων
οτι ει εγνως εν τη ημερα σου και
συ τα προς ειρηνην σου νυν δε
εκρυβη απο οφθαλμων σου . οτι
ηξουσιν ημεραι επι σε και περι
βαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα
σοι σου και περικυκλωσουσι σε
και συνεξουσιν σε πανταχοθεν
και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα
σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν
σοι λιθον επι λιθω ανθ ων ουκ
εγνως τον καιρον της επισκοπης
σου . και εισελθων εις το ιερον
ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουν
τας εν αυτω και αγοραζοντας
λεγων αυτοις γεγραπται οτι ο οι
κος μου οικος προσευχης εστιν .
υμεις δε αυτον εποιησατε σπη
λαιον ληστων . και ην διδασκων
το καθ ημεραν εν τω ιερω . οι δε
αρχιερεις και οι γραμματεις εζη
τουν αυτον απολεσαι και οι πρω
τοι του λαου . και ουκ ευρισκον
το τι ποιησωσιν αυτον . ο λαος
γαρ απας εξεκρεματο αυτου α
κουων . και εγενετο εν μια των
ημερων αυτου διδασκοντος τον
λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζο
μενου επεστησαν οι αρχιερεις
και οι γραμματεις συν τοις πρε
σβυτεροις και ειπον προς αυτον
λεγοντες ειπον ημιν εν ποια εξου
σια ταυτα ποιεις η τις εστιν ο
δους σοι την εξουσιαν ταυτην .
αποκριθεις δε ειπεν προς αυτους
ερωτησω υμας καγω λογον ενα
και ειπατε μοι . το βαπτισμα το
ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ αν
θρωπων . οι δε συνελογισαντο
προς εαυτους λεγοντες οτι εαν
ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι
ουκ επιστευσατε αυτω . εαν δε
ειπωμεν εξ ανθρωπων πας ο λαος
καταλιθασει ημας πεπεισμενος
γαρ εστιν ιωαννην προφητην ει
ναι . και απεκριθησαν μη ειδεναι
πο εκ ειπεν αυτοις ουδε εγω λε
γω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα
ποιω . ηρξατο δε προς τον λαον
λεγειν την παραβολην ταυτην .
ανθρωπος τις εφυτευσεν αμπελω
να και εξεδετο αυτον γεωργοις
και απεδημησεν χρονους ικανους .
και εν καιρω απεστειλεν προς τους
γεωργους δουλον ινα απο του καρ
που του αμπελωνος δωσουσιν αυ
τω . οι δε γεωργοι εξαποστειλαν
τες αυτον κενον δειραντες απε
στειλαν . και προσεθετο ετερον
πεμψαι δουλον . οι δε κακεινον
δειραντες και ατιμασαντες εξα
πεστειλαν κενον . και προσεθε
το τριτον πεμψαι . οι δε και τουτον
τραυματισαντες εξεβαλον . ειπεν
δε ο κυριος του αμπελωνος τι
ποιησω . πεμψω τον υιον μου τον
αγαπητον . ιδοντες δε αυτον οι
γεωργοι διελογισαντο προς εαυ
τους λεγοντες . ουτος εστιν ο κλη
ρονομος . δευτε αποκτειναντες
αυτον ινα ημων γενηται η κλη
ρονομια . και εκβαλοντες αυτον
εξω του αμπελωνος απεκτειναν .
τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριος
του αμπελωνος . ελευσεται και
απολεσει τους γεωργους τουτους
και δωσει τον αμπελωνα αλλοις .
ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο .
ο δε εμβλεψας αυτοις ειπεν τι
ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο
λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικο
δομουντες ουτος εγενηθη εις κε
φαλην γωνιας . πας ο πεσων επι
τον λιθον εκεινον συνθλασθησε
ται . εφ ον δ αν πεση λικμησει
αυτον . εζητησαν δε οι γραμματεις
και οι αρχιερεις επιβαλειν επ αυ
τον την χειρα εν αυτη τη ωρα και
εφοβηθησαν τον λαον . εγνωσαν
γαρ οτι προς αυτους την παραβο
λην ταυτην ειπεν . και παρατη
ρησαντες απεστειλαν εγκαθετους
υποκρινομενους εαυτους δικαιους
ειναι ινα επιλαβωνται αυτου λο
γου ωστε παραδουναι αυτον τη
αρχη και τη εξουσια του ηγεμονος .
και επηρωτησαν αυτον λεγοντες
διδασκαλε οιδαμεν οτι ορθως λε
γεις και διδασκεις και ου λαμβα
νεις προσωπον αλλ επ αληθειας
την οδον του θυ διδασκεις . εξεστιν
ημας καισαρι φορους δουναι η ου .
κατανοησας δε αυτων την πανουρ
γιαν ειπεν προς αυτους τι με πει
ραζετε . επιδειξατε μοι δηναριον .
τινος εχει εικονα και επιγραφην .
αποκριθεντες δε ειπον καισαρος .
ο δε ειπεν προς αυτους αποδοτε
ουν τα καισαρος καισαρι και τα
του θυ τω θω . και ουκ ισχυσαν
επιλαβεσθαι αυτου ρηματος ενω
πιον του λαου και θαυμασαντες
επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν .
προσελθοντες δε τινες των σαδ
δουκαιων οι λεγοντες μη ειναι
αναστασιν επηρωτησαν αυτον
λεγοντες διδασκαλε μωσης εγρα
ψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος
αποθανη εχων γυναικα και ουτος
απογος η ινα λαβη ο αδελφος αυ
τος την γυναικα και εξαναστη
σαι σπερμα τω αδελφω αυτου .
επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρω
τος λαβων γυναικα απεθανεν α
τεκνος . και ο δευτερος και ο τρι
τος ελαβεν αυτην . ωσαυτως δε
και οι επτα ουκ εδωκαν τεκνα και
απεθανον . εσχατη παντων απε
θανε και η γυνη . η γυνη ουν εν τη
αναστασει τινος αυτων γινεται .
παντες γαρ εσχον αυτην γυναικα .
και αποκριθεις ειπεν προς αυτους
ο ιησους οι υιοι του αιωνος τουτου
γαμουσιν και γαμισκονται . οι δε
καταξιωθεντες του αιωνος εκει
νου τυχειν και της αναστασεως
της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε
γαμισκονται . ουδε γαρ αποθανειν
ετι δυνανται . ισαγγελοι γαρ εισιν
και υιοι εισιν του θυ της αναστα
σεως υιοι οντες . οτι δε εγειρον
ται οι νεκροι και μωσης εμηνυσεν
επι της βατου ως λεγει κν τον θν
αβρααμ και θν ισαακ και θν ιακωβ .
θς δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζων
των . παντες γαρ αυτω ζωσιν .
αποκριθεντες δε τινες των γραμ
ματεων ειπον διδασκαλε καλως
ειπας . ουκετι γαρ ετολμων αυτον
ουδεν επερωτησαι . αυτος δε προς
αυτους λεγει πως λεγουσιν τον
χν υιον δαυιδ ειναι . και αυτος
δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων κυ
ειπεν τω κυ μου καθου εκ δεξιων
μου εως αν θω τους εχθρους σου
υποποδιον των ποδων σου . δαυιδ
ουν αυτον καλει κν και πως υιος
αυτου εστιν . ακουοντος δε παντος
του λαου ειπεν προς τους μαθη
τας αυτου . προσεχετε απο των
γραμματεων των θελοντων περι
πατειν εν στολαις και φιλουντων
ασπασμους εν ταις αγοραις και
πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγω
γαις και πρωτοκλισιας εν τοις δει
πνοις . οι κατεσθιοντες τας οικιας
των χηρων και προφασει μακρα
προσευχομενοι ουτοι λημψονται
περισσοτερον κριμα . ανακυψας
δε ειδεν τους βαλλοντας τα δωρα
αυτων εις το γαζοφυλακιον πλου
σιους . ειδεν δε και χηραν τινα
πενιχραν βαλλουσαν εκει λεπτα
δυο . και ειπεν αληθως λεγω υμιν
οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον
πασιν εβαλεν . παντες γαρ ουτοι
εκ του περισσευοντος αυτοις εβα
λον εις τα δωρα . αυτη δε εκ της
υστερησεως αυτης παντα οσα
εβαλεν ολον τον βιον αυτης . και
τινων λεγοντων περι του ιερου
οτι καλοις λιθοις και αναθημασιν
κεκοσμηται ειπεν ταυτα α θεω
ρειτε ελευσονται ημεραι εν αις
ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθον
ος ου καταλυθησεται . επηρωτη
σαν δε αυτον λεγοντες διδασκα
λε ποτε ουν ταυτα εσται και τι
το σημειον οταν μελλη ταυτα
γινεσθαι . ο δε ειπεν βλεπετε μη
πλανηθητε . πολλοι γαρ ελευσον
ται επι τω ονοματι μου λεγοντες
οτι εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν .
μη πορευθητε οπισω αυτων . ακου
σητε δε πολεμους και ακαταστα
σιας μη πτοηθητε . δει γαρ ταυτα
γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεως
το τελος . τοτε ελεγεν αυτοις . εγει
ρεται εθνος επ εθνος και βασιλεια
επι βασιλειαν . σεισμοι τε μεγαλοι
κατα τοπους και λιμοι και λοιμοι
εσονται φοβητρα τε και απ ουρα
νου σημεια μεγαλα εσται . προ δε
τουτων παντων επιβαλουσιν εφ
υμας τας χειρας αυτων και δι
ωξουσιν παραδιδοντες εις τας συ
ναγωγας και φυλακας απαγομε
νους επι βασεις και ηγεμονας ενε
κεν του ονοματος μου . αποβησε
ται δε υμιν εις μαρτυριον . θετε
ουν εν ταις καρδιαις υμων μη προ
μελεταν απολογηθηναι . εγω γαρ
δωσω υμιν στομα και σοφιαν η
ου δυνησονται αντειπειν η αντι
στηναι παντες οι αντικειμενοι
υμιν . παραδοθησεσθε δε και υπο
γονεων και αδελφων και συγγε
νων και φιλων και θανατωσουσιν
εξ υμων . και εσεσθε μισουμενοι
υπο παντων δια το ονομα μου .
και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου
μη απολεσθη . εν τη υπομονη υμων
κτησασθε τας ψυχας υμων . οταν
δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρα
τοπεδων την ιερουσαλημ τοτε γνω
τε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης .
τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν
εις τα ορη και οι εν μεσω αυτης
εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χω
ραις μη εισερχεσθωσαν εις αυ
την . οτι ημεραι εκδικησεως αυ
ται εισιν του πλησθηναι παντα
τα γεγραμμενα . ουαι δε ταις εν
γαστρι εχουσαις και ταις θηλα
ζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις .
εσται γαρ ανανκη μεγαλη επι της
γης και οργη τω λαω τουτω . και
πεσουνται στοματι μαχαιρης και
αιχμαλωτισθησονται εις παντα
τα εθνη . και ιερουσαλημ εσται
πατουμενη υπο εθνων αχρι ου πλη
ρωθωσιν καιροι εθνων . και εσον
ται σημεια εν ηλιω και σελη
νη και αστρασιν και επι της γης
συνοχη εθνων εν απορια ηχους
θαλασσης και σαλευομενων απο
ψυχοντων ανθρωπων απο φοβου
και προσδοκιας των επερχομε
νων τη οικουμενη αι γαρ δυνα
μεις των ουρανων σαλευθησον
ται . και τοτε οψονται τον υν του
ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη
μετα δυναμεως και δοξης πολ
λης . αρχομενων δε τουτων γι
νεσθαι ανακυψατε και επαρατε
τας κεφαλας υμων διοτι εγγιζει
η απολυτρωσις υμων . και ειπεν
παραβολην αυτοις ιδετε την συ
κην και παντα τα δενδρα . οταν
προβαλωσιν ηδη βλεποντες απ
εαυτων γινωσκετε οτι εγγυς το
θερος εστιν . ουτως και υμεις
οταν ιδητε ταυτα γινομενα γι
νωσκετε οτι εγγυς η βασιλεια του
θυ εστιν . αμην λεγω υμιν οτι ου
μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν
παντα γενηται . ο ουρανος και η
γη παρελευσονται οι δε λογοι μου
ου μη παρελευσονται . προσεχετε
δε εαυτοις μη ποτε βαρηθωσιν
υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και
μεθη και μεριμναις βιωτικαις και
αιφνιδιος εφ υμας επιστη η ημε
ρα εκεινη . ως παγις γαρ επεισελ
θοι πασι τοις καθημενοις επι προ
σωπον πασης της γης . αγρυπνει
τε ουν εν παντι καιρω δεομενοι
ινα κατισχυσητε εκφυγειν παντα
ταυτα τα μελλοντα γινεσθαι και
σταθηναι εμπροσθεν του υ του αν
θρωπου . ην δε τας ημερας εν τω
ιερω διδασκων τας δε νυκτας εξερ
χομενος ηυλιζετο εις το ορος το
καλουμενον ελαιων . και πας ο λαος
ωρθριζεν προς αυτον εν τω ιερω
ακουειν αυτου . ην δε η εορτη των
αζυμων η λεγομενη πασχα . και
εζητουν οι αρχιερεις και οι γραμ
ματεις πως αυτον ανελωσιν εφο
βουντο γαρ τον λαον . εισηλθεν δε
σατανας εις ιουδαν τον καλουμε
νον ισκαριωτην τον οντα εκ του
αριθμου των δωδεκα . και απελθων
συνελαλησεν τοις αρχιερευσιν και
στρατηγοις τον πως αυτοις παρα
δω αυτον . και εχαρησαν και συν
εθεντο αυτω αργυριον δουναι .
και εξωμολογησατο και εζητει
ευκαιριαν του παραδουναι αυτον
αυτοις αλοχλου . ηλθεν δε η ημερα
των αζυμων εν η εδει θυεσθαι το
πασχα . και απεστειλεν πετρον και
ιωαννην ειπας πορευθεντες ετοι
μασατε ημιν το πασχα ινα φαγω
μεν . οι δε ειπον αυτω που θελεις
ετοιμασωμεν . και ειπεν αυτοις
ιδου εν τη εισελθοντι υμων εις την
πολιν συναντησει υμιν ανθρωπος
κεραμιον υδατος βαστασας . κο
λουθησατε αυτω εις την οικιαν
εις ην εισπορευεται . και ερειτε
τω οικοδεσποτη της οικιας λεγει
σοι ο διδασκαλος ποια εστιν η
κατηλυσις οπου το πασχα μετα
των μαθητων μου φαγω . και αυ
τος υμιν δειξει ανωγεον μεγα
στρωμενον ετοιμον . κακει ετοι
μασατε . απελθοντες δε ευρον κα
θως ειρηκει αυτοις και ητοιμα
σαν το πασχα . και οτε εγενετο η
ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα απο
στολοι συν αυτω . και ειπεν προς
αυτους επιθυμια επεθυμησα τουτο
το πασχα φαγειν μεθ υμων προ
του με παθειν . λεγω γαρ υμιν
οτι ουκετι ου μη φαγω αυτο εως
οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του
θυ . και δεξαμενος ποτηριον ευ
χαριστησας ειπεν λαβετε τουτο
και διαμερισατε εαυτοις . λεγω
γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο του
νυν απο του γενηματος της αμπε
λου εως ου η βασιλεια του θυ
ελθη . και λαβων αρτον ευχαρι
στησας εκλασεν και εδωκεν αυ
τοις λεγων τουτο εστιν το σωμα
μου το υπερ υμων διδομενον .
τουτο ποιειτε εις την εμην ανα
μνησιν . ωσαυτως και το ποτηριον
μετα το δειπνησαι λεγων τουτο
το ποτηριον η καινη διαθηκη εν
τω αιματι μου το υπερ υμων εκ
χυνομενον . πλην ιδου η χειρ του
παραδιδοντος με μετ εμου επι
της τραπεζης . και ο υς μεν του
ανθρωπου κατα το ωρισμενον πο
ρευεται πλην ουαι τω ανθρωπω
εκεινω δι ου παραδιδοται . και
αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυ
τους το τις αρα εξ αυτων εστιν
ο ταυτα μελλων πραττειν . εγε
νετο δε και φιλονεικια εν αυτοις
το τις αυτων δοκει μειζων ειναι .
ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των
εθνων κυριευουσιν αυτων και οι
εξουσιαζοντες αυτων ευεργεται
καλουνται . υμεις δε ουχ ουτως
αλλ ο μειζων εν υμιν γινεσθω ως
ο νεωτερος και ο ηγουμενος ως ο
διακονων . τις γαρ μειζων ο ανα
κειμενος η ο διακονων . ουχι ο
ανακειμενος . εγω δε ειμι εν μεσω
υμων ως ο διακονων . υμεις δε
εστε οι διαμεμενηκοτες μετα μου
εν τοις πειρασμοις μου . καγω δια
τιθεμαι υμιν καθως διεθετο μοι
ο πατηρ μου βασιλειαν ινα εσθη
τε και πινητε επι της τραπεζης
μου εν τη βασιλεια μου και καθη
σθε επι θρονων τας δωδεκα φυλας
κρινοντες του ισραηλ . ειπεν δε
ο κυριος σιμωνι σιμων ιδου ο σα
τανας εξητησατο υμας του σινια
σαι ως τον σιτον . εγω δε εδεηθην
περι σου ινα μη εκλειπη η πιστις
σου . και συ ποτε επιστρεψας στη
ριξον τους αδελφους σου . ο δε
ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοι
μος ειμι και εις φυλακην και εις
θανατον πορευεσθαι . ο δε ειπεν
λεγω σοι πετρε ου φωνησει σημε
ρον αλεκτωρ εως τρις απαρνη
σει μη ειδεναι με . και ειπεν προς
αυτους οτε απεστειλα υμας χω
ρις βαλλαντιου και πηρας και
υποδηματων μη τινος υστερη
σατε . οι δε ειπον ουδενος . ειπεν
ουν προς αυτους αλλα νυν ο εχων
βαλλαντιον αρατω ομοιως και
πηραν και ο μη εχων πωλησατω
το ιματιον αυτου και αγορασατω
μαχαιραν . λεγω γαρ υμιν οτι
τουτο το γεγραμμενον δει τελε
σθηναι εν εμοι το και μετα ανο
μων ελογισθη . και γαρ το περι
εμου τελος εχει . οι δε ειπον κυ
ριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο . ο δε
ειπεν αυτοις αρκετον εστιν . και
εξελθων επορευθη κατα το εθος
εις το ορος των ελαιων . ηκολου
θησαν δε αυτω και οι μαθηται .
γενομενος δε επι του τοπου ειπεν
αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν
υμας εις πειρασμον . και αυτος
απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου
βολην και θεις τα γονατα προ
σηυχετο λεγων πατερ ει βουλει
παρενεγκαι το ποτηριον τουτο
απ εμου . πλην μη το θελημα μου
αλλα το σον γινεσθω . ωφθη δε
αυτω αγγελος απ ουρανου ενι
σχυων αυτον . και γενομενος εν
αγωνια εκτενεστερον προσηυχε
το . εγενετο δε ο ιδρως αυτου ως
θρομβοι αιματος καταβαινοντες
επι την γην . και αναστας απο της
προσευχης ελθων προς τους μα
θητας αυτου ευρεν αυτους κοι
μωμενους απο της λυπης . και ειπεν
προς αυτους τι καθευδετε . ανα
στατε προσευχεσθε μη εισελθειν
υμας εις πειρασμον . ετι αυτου
λαλουντος ιδου οχλος και ο λε
γομενος ιουδας εις των δωδεκα
προηρχετο αυτους και ηγγισεν
τω ιησου φιλησαι αυτον . ο δε ιη
σους ειπεν αυτω ιουδα φιλημα
τι παραδιδεις τον υν του ανθρω
που . ιδοντες δε οι περι αυτον το
εσομενον ειπον κυ ει παταξομεν
εν μαχαιρη . και επαταξεν τις εξ
αυτων του αρχιερεως τον δουλον
και αφειλεν αυτου το ους το δε
ξιον . αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν
εατε εως τουτου . και αψαμενος
του ωτιου αυτου ιασατο αυτον .
ειπεν δε ο ιησους προς τους παρα
γενομενους επ αυτον αρχιερεις
στρατηγους του ιερου και πρε
σβυτερους ως επι λησταν εξελη
λυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων .
καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων
εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας χει
ρας επ εμε . αλλ αυτη εστιν υμων
η ωρα και η εξουσια του σκοτους .
συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και
εισηγαγον εις την οικιαν του αρ
χιερεως . ο δε πετρος ηκολουθει
μακροθεν . περιαψαντων δε πυρ
εν μεσαυλη της αυλης και συνκα
θισαντων απεκαθισεν ο πετρος
μεσος αυτων . ιδουσα δε αυτον
παιδισκη τις καθημενον προς το
φως και ατενισασα αυτω ειπεν
και ουτος συν αυτω ην . ο δε ηρνη
σατο αυτον λεγων ουκ οιδα αυτον
γυναι . και μετα βραχυ ετερος ιδων
αυτον εφη και συ εξ αυτων ει .
ο δε πετρος ειπεν ανθρωπε ουκ
ειμι . και διαστασης ωσει ωρας
μιας αλλος τις διϊσχυριζετο λε
γων επ αληθειας και ουτος μετ
αυτου ην και γαρ γαλιλαιος εστιν .
και ειπεν ο πετρος ανθρωπε ουκ
οιδα ο λεγεις . και παραχρημα
ετι αυτου λαλουντος εφωνησεν
αλεκτωρ . και στραφεις ο κυριος
ενεβλεψεν τω πετρω . και υπεμνη
σθη ο πετρος το ρημα του κυ ως
ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα
φωνησαι σημερον απαρνηση με
τρις . και εξελθων εξω ο πετρος
εκλαυσεν πικρως . και οι ανδρες
οι συνεχοντες αυτον ενεπαιζον
αυτω δαιροντες . και περικαλυ
ψαντες αυτον επηρωτων λεγοντες
προφητευσον τις εστιν ο παισας
σε . και ετερα πολλα βλασφημουν
τες ελεγον εις αυτον . και ως εγε
νετο ημερα συνηχθη το πρεσβυ
τεριον του λαου αρχιερεις τε και
γραμματεις και ανηγαγον αυτον
εις το συνεδριον αυτων λεγοντες
ει συ ει ο χς ειπον ημιν . ειπεν δε
αυτοις εαν υμιν ειπω ου μη πι
στευσητε . εαν δε και ερωτησω
ου μη αποκριθητε μοι η απολυ
σητε . απο του νυν δε εσται ο υς
του ανθρωπου καθημενος εκ δε
ξιων της δυναμεως του θυ . ειπαν
δε παντες συ ουν ει ο υς του θυ .
ο δε προς αυτους εφη υμεις λε
γετε οτι εγω ειμι . οι δε ειπον τι
ετι εχομεν μαρτυριαν χρειαν .
αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του
στοματος αυτου . και αναστας
απαν το πληθος αυτων ηγαγεν
αυτον επι τον πιλατον . ηρξαντο
δε κατηγορειν αυτου λεγοντες
τουτον ευραμεν διαστρεφοντα
το εθνος ημων και κωλυοντα φο
ρους καισαρι διδοναι λεγοντα
εαυτον χν βασιλεα ειναι . ο δε πι
λατος επηρωτησεν αυτον λεγων
συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων .
ο δε αποκριθεις αυτω εφη συ λε
γεις . ο δε πιλατος ειπεν προς τους
αρχιερεις και τους οχλους ουδεν
ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω
τουτω . οι δε επισχυον λεγοντες
οτι ανασειει τον λαον διδασκων
καθ ολης της ιουδαιας αρξαμε
νος απο της γαλιλαιας εως ωδε .
πιλατος δε ακουσας γαλιλαιαν
επηρωτησεν ει ο ανθρωπος γαλι
λαιος εστιν . και επιγνους οτι εκ
της εξουσιας ηρωδου εστιν ανε
πεμψεν αυτον προς ηρωδην ον
τα και αυτον εν ιεροσολυμοις
εν ταυταις ταις ημεραις . ηρωδης
δε ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν .
ην γαρ εξ ικανων χρονων θελων
εξ ικανων χρονων θελων ιδειν
αυτον δια το ακουειν περι αυτου
και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ
αυτου γινομενον . επηρωτα δε
αυτον εν λογοις ικανοις . αυτος
δε ουδεν αυτω απεκρινατο . ει
στηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι
γραμματεις ευτονως κατηγορουν
αυτου . εξουθενησας δε αυτον ο
ηρωδης συν τοις στρατευμασιν
αυτου και εμπαιξας περιβαλων
εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυ
τον τω πιλατω . εγενοντο δε φιλοι
ο τε πιλατος και ηρωδης εν αυτη
τη ημερα μετ αλληλων προυπηρ
χον γαρ εν εχθρα οντες προς εαυ
τους . πιλατος δε τους αρχιερεις
και τους αρχοντας και τον λαον
προσκαλεσαμενος ειπεν προς
αυτους προσηνεγκατε μοι τον αν
θρωπον τουτον ως αποστρεφοντα
τον λαον και ιδου εγω εναντι υμων
ανακρινας ουδεν ευρον εν τω αν
θρωπω τουτω αιτιον ων κατηγο
ρειτε κατ αυτου . αλλ ουδε ηρω
δης . αναπεμπω γαρ υμας προς
αυτον και ιδου ουδεν αξιον θα
νατου εστιν πεπραγμενον αυτω .
παιδευσας ουν αυτον απολυσω .
ανεκραξαν δε παμπληθει λεγον
τες αιρε τουτον απολυσον δε η
μιν τον βαραββαν . ος ην διαν
τα βεβλημενος εν φυλακη φονον
τινα και στασιν τινα πεποιηκως
εν τη πολει . προσεφωνησεν ουν
παλιν ο πιλατος θελων απολυ
σαι τον ιησουν . οι δε επεφωνουν
λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον
αυτον . ο δε τριτον ειπεν προς αυ
τους τι γαρ κακον εποιησεν ουτος
ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν
αυτω παιδευσας ουν αυτον απο
λυσω . οι δε επεκειντο φωναις με
γαλαις αιτουμενοι αυτον σταυ
ρωθηναι και κατισχυον αι φωναι
αυτων και των αρχιερεων . και ο
πιλατος επεκρινεν γενεσθαι το
αιτημα αυτων . απελυσεν δε τον
δια στασιν και φονον βεβλημε
νον εις φυλακην ον ητουντο τον
δε ιησουν παρεδωκεν τω θελη
ματι αυτων . και ως απηγαγον
αυτον επιλαβομενοι σιμωνος τι
νος κυρηναιου ερχομενου απ
αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυ
ρον φερειν οπισθεν του ιησου .
ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος
του λαου και γυναικων αι και
εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον .
στραφεις δε προς αυτας ο ιησους
ειπεν θυγατερες ιερουσαλημ μη
κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτας
κλαιετε και επι τα τεκνα υμων .
οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αις
ερουσιν μακαριαι αι στειραι και
κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μα
στοι οι ουκ εθρεψαν . τοτε αρξον
ται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε
εφ ημας και τοις βουνοις καλυ
ψατε ημας . οτι ει εν τω υγρω ξυλω
ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι
γενηται . ηγοντο δε και ετεροι
κακουργοι δυο συν αυτω αναι
ρεθηναι . και ως ηλθον επι τον
τοπον τον καλουμενον κρανιον
εκει εσταυρωσαν αυτον και τους
κακουργους ον μεν εκ δεξιων ον
δε εξ αριστερων . ο δε ιησους
ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου γαρ
οιδασιν τι ποιουσιν . διαμεριζο
μενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον
κληρον . και ειστηκει ο λαος θε
ωρων . εξεμυκτηριζον δε και οι
αρχοντες λεγοντες αλλους εσω
σεν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν
ο χς του θυ ο εκλελεγμενος . ενε
παιξαν δε αυτω και οι στρατιω
ται προσερχομενοι και οξος προ
σφερουτες αυτω και λεγοντες ει
συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων
σωσον σεαυτον . ην δε και επι
γραφη γεγραμμενη επ αυτω γρα
μμασιν ελληνικοις και ρωμαϊκοις
και εβραϊκοις ουτος εστιν ο βασι
λευς των ιουδα

ταῦτ ἐφυλαξάμην ἀπ ἐκ τοῦ νόμου
πίστευσα θῶ· ἐφ αὐτῷ οἷς· ἐθέλ
πέλειος εἶμαι. ἐπ ἀγοράσωμεν τε
ἐπαρχόμενα ἡδοὶ πλοίοις. καὶ ἔχειν
θη σαυρὸν ὁμοίως. καὶ συνροὰκολλ
θεῖσαι· ἀκούσας δὲ ὁμιλεῖ σοι τοῦ λόγ
ἀπλῆθυ πούμφος· ὧν γὰρ ἔχω πλή
ματα πολλά· ὁδὸς εἰ ἐπ τοῖς μα
θη ταῖς αὐτοῦ· λέγω ὑμῖν
ὅτι δύσκολόν ἐστι πλούσιος εἰ σελ θεῖν
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· πά
λιν δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκοπώτερόν ἐστι
κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος
εἰσελθεῖν· ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλεί
τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν· ἀκούσαντες δὲ οἱ μα
θη ταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα
λέγοντες· τίς ἄρα δύναται σωθῆναι·
ἐμβλέψας δὲ ὁ ἰς· εἶπεν αὐτοῖς· παρὰ
ἀνθρώποις τοῦτο· ἀδύνατόν ἐστι· παρὰ δὲ
θῷ· πάντα δυνατά ἐστι·

κ τοῦ κ τ̄ γ̄ κεφ

Τότε ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος· εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς
ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα
ἔσται ἡμῖν· ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι· ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ
ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης
αὐτοῦ· καθήσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους
κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ ἰσραήλ· καὶ πᾶς
ὃς ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα
ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός μου· ἑκατονταπλασίονα λήμψεται καὶ
ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει· πολλοὶ δὲ ἔσονται
πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι· ὅμοιος γάρ
ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ
ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωΐ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς
τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν
ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν· ἀπέστειλεν αὐτοὺς
εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην
ὥραν εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς·
καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπε
λῶνα καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν· οἱ δὲ ἀπῆλθον·
πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησε
ὡσαύτως· περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν
ἄλλους ἑστῶτας καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἑστήκατε
ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί· λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς
ἡμᾶς ἐμισθώσατο· λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς
εἰς τὸν ἀμπελῶνα καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήμψεσθε·
ὀψίας δὲ γενομένης· λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος
τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ
ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν· ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν
ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων· καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ
τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον· ἐλθόντες
δὲ καὶ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήμψονται·
καὶ ἔλαβον τὸ ἀνὰ δηνάριον καὶ αὐτοὶ· καὶ λαβόντες
ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου· λέγοντες· ὅτι
οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν· καὶ ἴσους
ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος
τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
ἑνὶ αὐτῶν εἶπεν· ἑταῖρε οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου
συνεφώνησάς μοι· ἆρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε· θέλω
δὲ καὶ τῷ ἐσχάτῳ τούτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί· ἢ οὐκ
ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς· ἢ ὁ ὀφθαλμός
σου πονηρός ἐστιν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι· οὕτως
ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι·
πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί·

ὅποι ἐποίησαν οἱ φαρισαῖοι καὶ ταῦτα τοῦ ιυ
μετὰ τῶν μαθητῶν διὰ μέσου, ὅπως αὐτὸν
ἀποκτείνωσι. καὶ ἀναχωρήσας ὁ ις
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἠκολούθησεν αὐτῷ
θάλασσα. καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, ἠκολούθησεν αὐτῷ. καὶ
ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορ-
δάνου, καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα,
πλῆθος πολὺ ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει,
ἦλθον πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπε τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ. ἵνα πλοιάριον προσ-
καρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. ἵνα μὴ
θλίβωσιν αὐτόν. πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευ-
σεν. ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ,
ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται, ὅσοι εἶχον μά-
στιγας. καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκά-
θαρτα ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, προσ-
έπιπτεν αὐτῷ. καὶ ἔκραζε λέγοντα.
ὅτι σύ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θυ. καὶ πολλὰ ἐπε-
τίμα αὐτοῖς,
ἵνα μὴ φανερὸν
αὐτὸν ποιήσωσι: —

τῆς ἁγίας ἑβδομάδος.

ΣΚ τοῦ κατὰ μαρ.

Ἐγὼ καρπὸν εἰς κιλῶ. ἀνέβην οἰς εἰς τὸ
ὄρος· καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν
αὐτός, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν· καὶ ἐποί
ησε δώδεκα ἵνα ὦσι μετ' αὐτοῦ, καὶ
ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν, καὶ ἔ
χειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους
καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· καὶ
ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι, ὄνομα Πέτρον·
καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου·
καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώ
βου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα
Βοανεργές· ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς· καὶ
Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολο
μαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν,
καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἁλφαίου· καὶ
Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Καναναίτην·
καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην· ὃς καὶ πα
ρέδωκεν αὐτόν· καὶ συνέρχεται πάλιν
ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς
μηδὲ ἄρτον φαγεῖν· καὶ ἀκούσαν
τες οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι

ἐλεύσομαι πρὸς σέ φησίν.

ΚΕ τοῦ κ΄ μαρ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. πλήθους ὄντος εἰς τὸν τόπον. καὶ σπεύσαντες τοῦ ἰδεῖν αὐτὸν πάλιν ὁ ὄχλος. ὡς μηδὲ φαγεῖν αὐτοὺς μὴ τὸν ἄρτον τοῦ. ἐκράτησαν αὐτοῦ. ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων καταβάντες. ἔλεγον. ὅτι βεελζεβοὺλ ἔχει. καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ προσκαλεσάμενος αὐτούς. ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς. πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν. καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ΄ ἑαυτὴν μερισθῇ. οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη. καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ΄ ἑαυτὴν μερισθῇ. οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη. καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ΄ ἑαυτὸν. καὶ ἐμερίσθη. οὐ δύναται στῆναι. ἀλλὰ τέλος ἔχει. οὐδεὶς δύναται τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ.

τῆ Γ΄ τῆς ἑβδομάδ.

ἀφιεῖς τοῖς οἷς ἂν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας
σας, ἀφέωνται αὐτοῖς· καὶ ἐὰν κρατῆτε τινῶν
σας, κεκράτηνται· καὶ τὰ ἑξῆς τοῖς οἷς ἂν ἀφῆτε.

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ.

Ἰησοῦς ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἁμαρτήματα
καὶ βλασφημίαι, ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν·
ὃς δ' ἂν βλασφημήσει εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα·
ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως·
ὅτι ἔλεγον, ὅτι ἐκάθαρτο. ἔρχεται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ
ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἔξω στήκουσιν, ἀπο-
στείλαντες πρὸς αὐτὸν, φωνοῦντες αὐ-
τόν· καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν·
εἶπον δὲ αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου καὶ αἱ ἀδελφαί σου,
ἔξω ζητοῦσί σε· καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς,
λέγων· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου, ἢ οἱ ἀδελ-
φοί μου; καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ
τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους, λέγει·

ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή μου, καὶ μήτηρ μού ἐστι. ΚΕ τοῦτο μαρ-
τυρεῖ καὶ ἐμφανίζει. πρῶτον ὁ ΙΣ διδάσκει πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολύς. ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν· καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλαῖς· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἀκούετε· ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων σπεῖραι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν· ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό· ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη· καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ

ἀμέθησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ συνέπνιξαν
αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε· καὶ
ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν,
καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ
αὐξάνοντα· καὶ ἔφερεν, ὃν τριάκοντα
τα· καὶ ὃν ἑξήκοντα· καὶ ἐν ἑκατόν·
καὶ ἔλεγεν, ὁ ἔχων ὦτα τοῦ ἀκούειν ἀ
κουέτω:- Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ· διὰ τί ἐν παρα
βολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι
τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρα
νῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται. ὅστις
γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισ
σευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ
δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λα
λῶ, ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι, καὶ
ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνι
οῦσιν· καὶ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ
προφητεία Ἡσαΐου τοῦ λέγοντος· ἀκοῇ
ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέ
ποντες βλέψετε καὶ οὐκ ἴδητε· ἐπα
χύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου,
καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε
ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν
ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ
ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς.
ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι
βλέπουσι, καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν ὅτι ἀκού
ουσι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ
προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν
ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδαν· καὶ
ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

μισθα τοῦ κλώβ. οἰδὲ προσπμει
καμ αὐτῷ δημάριον. κ' λέγει αὐτοῖς·
τί προσκείκωμ αὐτῷ καὶ ἡ πλγραφή·
λέγουσίμ αὐτῷ· καῖσαρος· τότε
λέγει αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν τὰ καῖ
σαρος. καῖσαρι· κ' τὰ τοῦ θυ. τῷ
θῷ· καὶ ἀκούσαντες, ἐθαύμασαν.
κ' ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον:-

CK τοῦ κ' ματθμον:

Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, οἵτι
ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα. κ' φραγμὸν
αὐτῷ περιέθηκε. καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ
ληνόν. καὶ ὠκοδόμησε πύργον.
καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς. κ' ἀπε
δήμησεν· ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους
αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς. λαβεῖν
τοὺς καρποὺς αὐτοῦ· κ' λαβόντες
οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ·
ὃν μὲν ἔδειραν· ὃν δὲ ἀπέκτειναν·
ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν· πάλιν ἀπέστειλεν

ἄλλους δούλους, πλείονας τῶν πρώτων·
καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὕστε-
ρον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν
αὐτοῦ, λέγων· ἐντραπήσονται τὸν
υἱόν μου· οἱδὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν
αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἑαυτούς· οὗτός ἐστιν ὁ
κληρονόμος, δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐ-
τόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία
αὐτοῦ· καὶ λαβόντες αὐτόν, ἐξέβαλον
ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν.
Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος,
τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; λέ-
γουσιν αὐτῷ· κακούς, κακῶς ἀπολέ-
σει αὐτούς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώ-
σεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀπο-
δώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρπούς, ἐν τοῖς
καιροῖς αὐτῶν· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη̄ς· οὐ
δέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς·
λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδο-
μοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας; παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη·
καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν·

τῷ β ϛ τῆς ἑβδομ.

Κ τοῦ κ γ΄ μαρ

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. προσελθόντες οἱ μα
θηταὶ τοῦ Ἰησοῦ κατ᾽ ἰδίαν καὶ εἶπον αὐ
τῷ· εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται καὶ τί τὸ
σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συν
τελείας τοῦ αἰῶνος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· βλέπετε μή τις ὑμᾶς
πλανήσῃ. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου λέγοντες· ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός·
καὶ πολλοὺς πλανήσουσι. μέλλετε δὲ ἀκού
ειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε
μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι· ἀλλ᾽
οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ
ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ
τόπους· πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων.
τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν καὶ
ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου·
καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ
ἀλλήλους παραδώσουσι καὶ μισήσουσιν
ἀλλήλους· καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται
ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσι πολλούς·
καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν
ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν· ὁ δὲ
ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται·
καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον
τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς
μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν· καὶ τότε
ἥξει τὸ τέλος. ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα
τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ
προφήτου ἑστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ὁ ἀναγι
νώσκων νοείτω· τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευ
γέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ δώματος μὴ κατα
βάτω ἆραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ
εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω
ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γα
στρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· προσεύχεσθε δὲ
ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος
μηδὲ σαββάτῳ· ἔσται γὰρ τότε θλῖψις
μεγάλη οἵα οὐ γέγονεν ἀπ᾽ ἀρχῆς κόσμου
ἕως τοῦ νῦν οὐδ᾽ οὐ μὴ γένηται· καὶ εἰ μὴ
ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι οὐκ ἂν
ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς
κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι· τότε
ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός·
ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε· ἐγερθήσονται γὰρ
ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ
δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὥστε
πλανῆσαι εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς·
ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν· ἐὰν οὖν εἴπωσιν
ὑμῖν· ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστίν· μὴ ἐξέλθητε·
ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πιστεύσητε·
ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ
ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν
οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου· ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα
ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί· εὐθέως δὲ
μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ
ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώ
σει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦν
ται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν σαλευθήσονται· καὶ τότε φανή
σεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
ἐν οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ
φυλαὶ τῆς γῆς· καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης
πολλῆς· καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους
αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης·
καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ
ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ᾽ ἄκρων
οὐρανῶν ἕως τῶν ἄκρων αὐτῶν· ἀπὸ δὲ
τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν
ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἁπαλὸς γένηται καὶ
τὰ φύλλα ἐκφύῃ οἴδατε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος
ἐστίν· οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε πάντα
ταῦτα γινόμενα γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν
ἐπὶ θύραις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλ
θῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ πάντα ταῦτα
γένηται· ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσον
ται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν·

λόγον. ἀθέως μὲ τὰ χαρίσματα λαμβάνουσιν αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς. ἀλλὰ πρὸς καιρὸν εἰσίν. εἶτ' ἀναμένουσι θλίψεως ἢ πειρασμοῦ διὰ τὸν λόγον. ἀθέως σκανδαλίζονται. καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρέντες· οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες· καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου· καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου· καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι. εἰσπορευόμεναι. συμπνίγουσι τὸν λόγον. καὶ ἄκαρπος γίνεται· καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὰ ὠμὰ τὰ καλὰ μεταφερόμενοι, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον. καὶ παραδέχονται. καὶ καρποφοροῦσιν. ἐμπρίαται, καὶ ἐμέζηται. καὶ ἕνα τοῦ· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται. ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχὶ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ; οὐ γάρ ἐστί κρυπτὸν ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φα

μερομείχθη· εἰ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν,
ἀκουέτω· Καὶ τοῦτ' ἦν
ἅπερ ὅτε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
βλέπετε τί ἀκούετε· ᾧ μέτρῳ
μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν·
καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ·
καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται
ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν· οὕτως ἐστὶν
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· ὡς εἰ ἄνθρωπος βάλοι
τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καθεύδοι·
καὶ ἐγείρεται, νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ
ὁ σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνηται·
ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός· αὐτομάτη γὰρ
ἡ γῆ καρποφορεῖ· πρῶτον χόρτον·
εἶτα στάχυν· εἶτα πλήρη σῖτον
ἐν τῷ στάχυϊ· ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπός· εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον,
ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός· καὶ ἔλεγε·
τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ· ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν· ὡς κόκκῳ σινάπεως

πως. ὡς ὁ τὰς παραβολὰς ὑπὸ τῆς ἐκ-
κλησίας μικρὸ πρὸς πολὺ τῶν πατέρων
ἐν τῇ ἐπὶ τῆς ἐκ-
κλησίας. καὶ ὁ τὰς παραβολὰς
ἀναβαίνει. καὶ γίνεται παρὰ τῶν
λαχάνων μείζων. καὶ ποιεῖ κλάδους με-
γάλους. ὡς τε δύνασθαι ὑπὸ τὴν
σκιὰν αὐτοῦ. τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρα-
κοῦ κατασκηνοῦν. καὶ τοιαύταις παρα-
βολαῖς πολλαῖς. ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λό-
γον. καθὼς ἐδύναντο ἀκούειν. χω-
ρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς.
κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέ-
λυεν πάντα. - ⟨κ τοῦ κατὰ μάρκον.

Ἐπερώτησις τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Διελ-
θωμεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἀφέντες
τὸν ὄχλον. παραλαμβάνουσιν αὐτὸν
ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ ἄλλα δὲ πλοῖα
ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ γίνεται λαί-
λαψ ἀνέμου μεγάλη. καὶ τὰ κύματα
ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον. ὡς τε ἤδη
γεμίζεσθαι. καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ
πρύμνῃ. ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύ-
δων.

πρ

καὶ διεπείρουσιν αὐτόν· καὶ λέγουσιν αὐ-
τῷ· διδάσκαλε· οὐμέλει σοι, ὅτι ἀπο-
λλύμθα; καὶ διεγερθεὶς, ἐπετίμησε τῷ
ἀνέμῳ· καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· σιώπα·
πεφίμωσο· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος,
καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε οὕτως· πῶς οὐ
κέχετε πίστιν· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον
μέγαν· καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους·
τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος
καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ:—

Κ τοῦ κτ ματθαιου:

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν οἱ ἐπέραν
τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν
Γαδαρηνῶν· καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ
ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἀπήντησεν
αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων, ἄνθρω-
πος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ· ὃς τὴν κατοίκησιν
εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασι· καὶ οὐδὲ ἁλύ-
σει οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι·
διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἁ-
λύσεσι δεδέσθαι· καὶ διεσπάσθαι

τοῦ αὐτοῦ τὰς λύσεις, καὶ τὰς πίδας
σὺν πτρίφθαι· καὶ οὐδεὶς αὐτοῦ
ἰσχυσε δαμάσαι· καὶ διαπαντὸς μυκ-
τοὺς ἡμέρας, ὄρη τοῖς μηλήμασι καὶ ὄρη
τοῖς ὀρεσιμέλων· κράζων καὶ καταχόπ-
ει αὐτὸν λίθοις· ἰδὼν δὲ τοῦτο ἀπὸ μα-
κρόθεν· ἔδραμε καὶ προσκύνησεν αὐ-
τῷ· καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε·
πέμοι καὶ σοὶ ἰῦγε τοῦ θῦ τοῦ ὑψίστου·
ὁρκίζω σε τὸν θν· μή με βασανίσῃς·
ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀ-
κάθαρτον· ἐκ τοῦ ἀνθρώ-
που αὐτοῦ, τί σοι ὄνομα· καὶ ἀπεκρί-
θη, λέγων· λεγεῶν ὄνομά μοι, ὅτι
πολλοί ἐσμεν· καὶ παρεκάλει αὐτὸν
πολλά, ἵνα μὴ ἀποστείλῃ αὐτοὺς ἔξω
τῆς χώρας· ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὄρει·
ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη·
καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ
δαίμονες λέγοντες· πέμψον ἡμᾶς
εἰς τοὺς χοίρους ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν·
καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως οἱ ἐξ

καὶ ὀξεχθοῦται τὰ πνεύματα τὰ ἀκα-
θαρτα. εἰσπλθουσι εἰς τοὺς χοίρους· καὶ
ὥρμησεν ἡ ἀγέλη τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν
θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὡσεὶ δισχίλιοι καὶ
ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ· οἱ δὲ βό-
σκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον· καὶ ἀπ-
ἠλθαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς·
καὶ ὀξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός· καὶ
ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰν̄, καὶ θεωροῦσι τὸν
δαιμονιζόμενον, καθήμενον· καὶ ἱμα-
τισμένον, καὶ σωφρονοῦντα τὸν ἴσχ-
κότα τὸν λεγεῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν.
διηγήσαντο δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς
ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ
τῶν χοίρων· καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν
αὐτόν, ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτ̄ν.
καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, παρε-
κάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθείς, ἵνα ᾖ μετ'
αὐτοῦ· ὃ δὲ Ἰς οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν·
ἀλλὰ λέγει αὐτῷ, ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου
πρὸς τοὺς σούς· καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς,
ὅσα σοι ὁ Κ̄ς πεποίηκε, καὶ ἠλέησέ σε·

καὶ ἀπῆλθε· καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν
τῇ Δεκαπόλει, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ
Ἰς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον:-

Κ τοῦ κατ μαρ:

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἤρχεται πρὸς τὸν Ἰν,
εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰ
αειρος· καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς
τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ παρεκάλει αὐτὸν
πολλὰ λέγων, ὅτι ἡ θυγάτριόν μου
ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν, ἐπιθῇς
αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ καὶ ζήσῃ.
καὶ ἀπῆλθε μετ αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει
αὐτῷ ὄχλος πολύς· καὶ συνέθλιβον
τος, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυνα
γώγου, λέγοντες· ὅτι ἡ θυγάτηρ σου
ἀπέθανε, τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδά
σκαλον· ὁ δὲ Ἰς εὐθέως ἀκούσας τὸν
λόγον λαλούμενον, λέγει τῷ ἀρχισυ
ναγώγῳ· μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε·
καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα συνακολου
θῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον· καὶ Ἰάκωβον·
καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου·

καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυ
ναγώγου. καὶ θεωρεῖ θόρυβον κλαίον
τας καὶ ἀλαλάζοντας πολλούς· καὶ εἰ
σελθὼν λέγει αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε
καὶ κλαίετε· τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν
ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ·
ὁ δὲ ἐκβαλὼν πάντας, παραλαμ
βάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου, καὶ τὴν
μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσπορεύ
εται ὅπου ἦν τὸ παιδίον, ἀμαχεί
μενον· καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ
παιδίου, λέγει αὐτῇ· ταλιθὰ κουμ·
ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, τὸ κοράσιον
σοὶ λέγω· ἔγειρε· καὶ εὐθέως ἀνέ
στη τὸ κοράσιον, καὶ περιεπάτει·
ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέστησαν
ἐκστάσει μεγάλῃ· καὶ διεστείλατο αὐτοῖς
πολλὰ· ἵνα μηδεὶς γνῷ τοῦτο·
καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν·
καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν· καὶ ἔρχεται εἰς τὴν
πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ:—

ὡ καιρῷ εἰμί μ. ἐλάλησεν ὁ ἰς τοῖς
ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
λέγων. ὅτι ἐπὶ τῆς μωσέως καθέδρ.
ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φα
ρισαῖοι. πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴ
πωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ
ποιεῖτε. κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν
μὴ ποιεῖτε. λέγουσι γὰρ καὶ οὐ ποι
οῦσι. δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα
καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν
ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων. τῷ δὲ δα
κτύλῳ αὐτῶν. οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐ
τά. πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποι
οῦσι. πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώ
ποις. πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐ
τῶν. καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπε
δα τῶν ἱματίων αὐτῶν. φιλοῦσι δὲ τὴν
πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις.
καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συ
ναγωγαῖς. καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν τῇ
ἀγορᾷ. καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀν

θεόπνευ. ῥαββί. ῥαββί· σὺ δὲ μὴ κληθῇς ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος ὁ Χς· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε· καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς ὁ Χς· ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος· ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτόν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτόν ὑψωθήσεται:—

ἐκ τοῦ κατὰ μαθ.

Τότε ὅστις τῶν πραβολῶν τούτων ὁμοιώθη κ βασιλεῖ τῶν οὐρανῶν· ἀμὼ βασιλεῖ· ὅστις ὁποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ, καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελεν ἐλθεῖν· πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους· λέγων· εἰπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα· οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ πεφυμένα· καὶ πάντα ἕτοιμα.

δὲ εἰς τοὺς γάμους· οἱ δὲ ἀμελήσαν-
τες, ἀπῆλθον· ὁ μὲν, εἰς τὸν ἴδιον ἀ-
γρόν· ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ·
οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλ-
ους αὐτοῦ, ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν· καὶ
ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη·
καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ,
ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους· καὶ
τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε· τότε λέ-
γει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος
ἕτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι, οὐκ
ἦσαν ἄξιοι· πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς δι-
εξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρη-
τε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους· Καὶ ἐξελ-
θόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδούς,
συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πο-
νηρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ
γάμος ἀνακειμένων· εἰσελθὼν δὲ ὁ
βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους,
εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον
ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε·
πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου

γάμου· ὁδὲ ἐφιμώθη· τότε εἶπεν
ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόροις· δήσαντες
αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας· ἄρατε αὐτόν,
καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώ
τερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρύγ
μὸς τῶν ὀδόντων· πολλοὶ γάρ εἰσι
κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί:-

ΕΚ τοῦ κτ κατὰ
ὠκαιρεῖσθε εἶπεν· ἠκολούθησαν αὐ
τῷ οἱ ὄχλοι πολλοί· καὶ στραφεὶς πρὸς
αὐτοὺς· καὶ γυνὴ τις οὖσα ἐν ῥύσει
αἵματος ἔτη δώδεκα· ἥτις πολλὰ παθοῦ
σα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπα
νήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάντα, καὶ
μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς
τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ
τοῦ ἰῦ· ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν,
ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γάρ·
ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι,
σωθήσομαι· καὶ παραχρῆμα ἐξηράνθη
ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω
τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστι
γος.

τῆ Γ΄ τῆς Γ΄ ἑβδομάδ

καὶ ἀθέως οἱ ΙΣ εἰς τὸ μνημεῖον ἀπ' αὐτῶν
τῶν ἀπὸ τοῦ δείπνου ἐξελθοῦσαν.
ὅπ ἐγράφη εἰς ὅν τῷ ὄχλῳ. ἔλεγε·
τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων· ἔλε-
γον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις
τὸν ὄχλον σου συνθλίβοντά σε, καὶ λέγ
τίς μου ἥψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰ
δεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν· ἡ δὲ γυνὴ
φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα
ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέ
πεσεν αὐτῷ· καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν
τὴν ἀλήθειαν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύ
γατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πο
ρεύου εἰς εἰρήνην· καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ
τῆς μάστιγός σου:—

ϛ΄ τοῦ κ΄ μαρ.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἦλθεν ὁ ΙΣ εἰς τὴν πρί
δα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ γενομένου σαβ-
βάτου, ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ διδά
σκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες, ἐξεπλή
σσοντο λέγοντες· πόθεν τούτῳ ταῦτα·

καὶ τὴν σοφίαν ἀπολέσωσιν αὐτῶν. καὶ δὺ
ναμίς σοι αὐτὰ διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν
μιμήσασθαι. οὐχ οὕτως ἐστὶν ὁ πατὴρ.
ὁ γὸς μαρίας. ἀδελφοκτονίας κώδου.
καὶ ἰωσὴφ. καὶ ἰούδας, ὁ σίμωνος;
καὶ οὐκὶ σὶμὰι ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς
ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.
ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὅτι. ὅτι οὐκ ἔστι προ
φήτης ἄτιμος. εἰμὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐ-
τοῦ. καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι. καὶ ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ οὐ
δεμίαν δύναμιν ποιῆσαι. εἰμὴ ὀλίγοις
ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας. ἐθεράπευ
σε. καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν. καὶ περιῆγε τὰς κώμας κύκλῳ
διδάσκων. καὶ προσκαλεῖται τοὺς
δώδεκα. καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν
δύο δύο. καὶ ἔδιδου αὐτοῖς
τὴν ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων: —

ΕΚ τοῦ κατὰ μᾶρ:

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. προσκαλεῖται τοὺς
τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ. καὶ ἤρ

κατ᾽ αὐτοῦ ἀποστέλλειν δύο. δύο· καὶ ἐ
πέδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων
τῶν ἀκαθάρτων· καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς.
ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδόν· εἰ μὴ ῥάβδον
μόνον· μὴ πήραν· μὴ ἄρτον· μὴ εἰς τὴν
ζώνην χαλκόν· ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σαν
δάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας·
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε
εἰς οἰκίαν· ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε
ἐκεῖθεν· καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς·
μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν· ἐκπορευόμενοι
ἐκεῖθεν· ἐκτινάξατε τὸν χοῦν
τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν·
εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις
ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ·
Καὶ ἐξελθόντες· ἐκήρυσσον ἵνα μετα
νοήσωσι· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέ
βαλλον καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς
ἀρρώστους· καὶ ἐθεράπευον·

ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρ

ω καιρῷ ἐκείνῳ· συνάγονται οἱ ἀπό

ὁ λοι προς τον ιν. και απηλθαν αὐ-
τῶ και ιβ. και ὅσα ἐποίησαν, και ὅσα
ἐδίδαξαν. και εἶπεν αὐτοῖς· δεῦτε ὑμεῖς
αὐτοὶ κατ ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, και
ἀναπαύσασθε ὀλίγον. ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχό-
μενοι και οἱ ὑπάγοντες πολλοί· και
οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν. και ἀπῆλθον
εἰς ἔρημον τόπον τῶ πλοίω κατ ἰδίαν.
και εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας, και ἐπε-
γνωσαν πολλοί· και πεζῆ ἀπὸ πασῶν
τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ· και
προῆλθον αὐτούς, και συνῆλθον πρὸς
αὐτόν. Και ἐξελθών, εἶδεν ὁ ἰς πολὺν
ὄχλον, και ἐσπλαγχνίσθη ἐπ αὐτοῖς·
ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα
ποιμένα· και ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς
πολλά· και ἤδη ὥρας πολλῆς γενο
μένης, προσελθόντες αὐτῶ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν· ὅτι ἔρημός ἐστιν
ὁ τόπος· και ἤδη ὥρα πολλή·
ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες
εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς και κώμας ἀγορά-

σωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν,
οὐκ ἔχουσιν· ὁδὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· καὶ λέγουσιν αὐ-
τῷ· ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων
διακοσίων ἄρτους, καὶ δώσωμεν αὐτοῖς φαγ-
ὁδὲ λέγει αὐτοῖς· πόσους ἄρτους ἔχετε·
ὑπάγετε καὶ ἴδετε· καὶ γνόντες λέ-
γουσι, πέντε καὶ δύο ἰχθύας· καὶ ἐπέτα
ξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια
συμπόσια· ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ· καὶ
ἀνέπεσαν πρασιαὶ, πρασιαί· ἀνὰ ἑκα-
τὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα· καὶ λαβὼν
τοὺς πέντε ἄρτους, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας,
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησε· καὶ
κατέκλασε τοὺς ἄρτους· καὶ ἐδίδου τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς·
καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι· καὶ
ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν·
καὶ ἦραν κλάσματα, δώδεκα κοφίνους
πλήρεις· καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων· καὶ ἦ-
σαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισ
χίλιοι ἄνδρες· καὶ εὐθέως ἠνάγκασε

τῇ πρὸ ιβ΄ κλ΄ ἑβδομα:

τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν. ἕως αὐτὸς ἀπολύσει τὸν ὄχλον:

ϛ΄ κυρ. μαρκ.

ὡς καιρῷ εἶπεν. ἠνάγκασεν οἷς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν. ἕως αὐτὸς ἀπολύσει τὸν ὄχλον. καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ὀψίας γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν. ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς. καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς. οἱδὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι. καὶ ἀνέκραξαν. πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον καὶ ἐταράχθησαν. ὁ δὲ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν.

καὶ λαμβάνει περιπατοῦντας αὐτοὺς ὁλί-
γους καὶ θαυμάζομεν· οὐ γὰρ σωφρό-
νως καὶ ὑπὸ τοὺς ἄρτους· ἰδοὺ γὰρ αὐτῶν ἡ
καρδία πεπωρωμένη· καὶ λαβὼν
ράβδον τοῦ ἦλθον ὑπὸ τὸν γλωγόν-
σαρξ· ἐκ τοῦ μὴ μαθεῖν
ὡς καιρῷ ἐκείνῳ· προσῆλθον τῷ
Ἰησοῦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐπιδεῖξαι αὐτῷ
τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα;
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε
λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καταλυθήσεται·
καθημένου δὲ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ὄρους τῶν
ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
κατ' ἰδίαν λέγοντες· εἰπὲ ἡμῖν πότε
ταῦτα ἔσται· καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς
παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ
αἰῶνος· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανή-
σῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, λέγοντες· ἐγώ εἰμι
ὁ Χς· καὶ πολλοὺς πλανήσουσι·

μελλήσομεν διακούειν πολέμους καὶ
ἀκοὰς πολέμων. ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε.
δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι, ἀλλ' οὔπω ἔσται
τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ
ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν.
καὶ ἔσονται λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ. κ' σεισ
μοὶ κατὰ τόπους. πάντα δὲ ταῦτα,
ἀρχὴ ὠδίνων. τότε παραδώσουσιν
ὑμᾶς εἰς θλῖψιν, καὶ ἀποκτενοῦσιν
ὑμᾶς. καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάν
των διὰ τὸ ὄνομά μου. κ' τότε
σκανδαλισθήσονται πολλοὶ. καὶ
ἀλλήλους παραδώσουσι. κ' μισήσου
σιν ἀλλήλους. καὶ πολλοὶ ψευδοπρο
φῆται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσ
ουσι πολλούς. καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι
τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη
πολλῶν. ὁδὶ γὰρ ἀπειμι εἰς πέλος,
οὗτος σωθήσεται: — κ' τοῦτ' ἔστιν τὸ
ἐν ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν. μοιμος τις προ
σῆλθε τῷ Ἰῡ. πειράζων αὐτὸν λέγει.
διδάσκαλε. ποία ἐντολὴ μεγάλη

τῷ θεῷ μου· ὁδηγήσει αὐτῷ· ἀγαπήσεις
κύριον τὸν θεόν σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη
ἐντολή· δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτόν·
ἐν ταύταις ταῖς δυσὶ ταῖς ἐντολαῖς ὅλος
ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.
σὺν πνεύματι ἁγίῳ ἐν τῷ φαρισαίῳ, εἶπε
φόβητρα αὐτοῦ ὃ ἐστι λέγω· πύμιμ
ἐσκεῖ περὶ τοῦ χυ· πῖμος γὸ ἐστι· λέ
γουσιν αὐτῷ· τοῦδαβή· λέγει αὐτοῖς·
πῶς οὖν δαβή· ἐν πνεύματι κυ αὐτὸν καλεῖ·
λέγω· εἰ μὴ ὀκτὼ τῶν κώμου κάθου
ἐκ δεξίων μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου·
εἰ οὖν δαβὴ καλεῖ αὐτὸν κύριον· πῶς γὸς
αὐτοῦ ἐστι· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἀποκρι
θῆναι αὐτῷ λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ
τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἐπερωτῆ
σαι αὐτὸν οὐκέτι:-

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον

τῆς δ΄ ιβ΄ ἑβδομ

Ἰδὼ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐξελθόντος τοῦ
Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ πλοίου ἀπήντησεν αὐτῷ
οἰ ἐκ τῶν ἐκ τῶν μνημάτων ἄνθρωπος, περιδραμὼν
ὅλην τὴν περίχωρον ἔκειτο. ἤρξατο
τοῖς ἀνθρώποις τοῖς καλῶς
ἔχουσι περιφέρειν ὅπου ἤκουον,
ὅτι δύκεῖνοί· καὶ ὅπου ἀκούσιοι πο-
ρεύεσθαι εἰς κώμας, ἢ πόλεις· ἢ ἀγρούς,
ὅπου ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθε-
νοῦντας· καὶ παρεκάλουν αὐτόν,
ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο
τοῦ αὐτοῦ, ἐσώζοντο· καὶ συνάγον-
ται πρὸς αὐτὸν οἱ φαρισαῖοι· καί τι
νες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ
Ἱεροσολύμων· καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν
μαθητῶν τῶν αὐτοῦ, κοιναῖς χερσί·
τουτέστιν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας ἄρτους
ἐμέμψαντο· οἱ γὰρ φαρισαῖοι, καὶ
πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ
νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι·
κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν

ἀμῶν. βαπτίσματι ζῶντι καὶ πνευ-
ματικῷ. καὶ ἄλλα παραβολὰς τοιαύ-
τας πολλὰς ποιῶν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ
θεοῦ. ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τη-
ρήσητε. μωσῆς γὰρ εἶπε. τίμα τὸν
πατέρα καὶ τὴν μητέρα. καὶ ὁ κα-
κολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευ-
τάτω. ὑμεῖς δὲ λέγετε. ἐὰν εἴπῃ
ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί. κορβᾶν. ὅ ἐστι
δῶρον. ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς.
καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆ-
σαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ἀκυ-
ροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παρα-
δόσει ὑμῶν ᾗ παρεδώκατε. καὶ
παραβολὰς τοιαύτας πολλὰς ποιεῖτε.
καὶ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν
ὄχλον. ἔλεγεν αὐτοῖς. ἀκούσατέ
μου πάντες καὶ συνίετε. οὐδέν ἐστιν
ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον
αὐτόν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι.
ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ

τῆ δ' τῆς ἑβδομάδος.

κείμενα δὲ τὰ κοιμώμενα τοῦ ἁγίου. εἴτις
ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω: —

κ τοῦ κατ' μαρ:

Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυέντα ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν, καὶ ἐδίδου καρπὸν ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. Ματθ. ιγ'.

Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. ἐξῆλθεν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς ἁγίας παρθένου Μαρίας, ἐκ τοῦ ἁγίου Ἰωσὴφ τοῦ μνηστευθέντος αὐτῇ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἐκ τῆς πατριᾶς Δαυίδ, ἐκ τῆς πόλεως Βηθλεέμ, ἐκ τῆς κώμης Ναζαρέτ, ἐκ τοῦ ἁγίου Ἰορδάνου, ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ Θαβώρ, ἐκ τῆς ἐρήμου τῆς Ἰουδαίας, ἐκ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἐκ τοῦ ἁγίου ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τοῦ Σιών, ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου τοῦ Γολγοθᾶ, ἐκ τοῦ ἁγίου τάφου τοῦ Ἀριμαθαίας, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τῶν Μακαρισμῶν, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τῆς Ἀναλήψεως, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τῆς Ἁγίας Σιών, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τῆς Ἁγίας Γεθσημανῆ, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τῆς Ἁγίας Ἐλεούσης, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τῆς Ἁγίας Σιών, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τῆς Ἁγίας Ἀναλήψεως, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τῶν Μακαρισμῶν, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἐκ τοῦ ἁγίου τάφου τοῦ Ἀριμαθαίας, ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου τοῦ Γολγοθᾶ, ἐκ τοῦ ἁγίου ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, ἐκ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἐκ τῆς ἐρήμου τῆς Ἰουδαίας, ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους τοῦ Θαβώρ, ἐκ τῆς κώμης Ναζαρέτ, ἐκ τῆς πόλεως Βηθλεέμ, ἐκ τῆς πατριᾶς Δαυίδ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἐκ τοῦ ἁγίου Ἰωσὴφ τοῦ μνηστευθέντος αὐτῇ, ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ τῆς ἁγίας παρθένου Μαρίας

τῆ ε τ ις ἑβδομα δ

νόμιμον, ἐκείνο κοιμοῖ τοὐ ἄ̅γ̅ο̅ν̅.
ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀν̅ω̅ν̅.
οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύον
ται· μοιχεῖαι· πορνεῖαι· φόνοι·
κλοπαί· πλεονεξίαι· πονηρίαι· δόλ(οι)·
ἀσελγεια· ὀφθαλμὸς πονηρός·
βλασφημία· ὑπερηφανία· ἀφρο
σύνη· πάντα ταῦτα τὰ πονηρεύε(σθαι)
θεν ἐκπορεύεται. καὶ κοιμοῖ τοὐ ἄ̅γ̅ο̅ν̅.
καὶ ἐκεῖθεν ἀπελθεὶς εἰς τὰ
μεθόρια τύρου καὶ σιδῶνος: —

ἐκ τοῦ κ̅τ̅ω̅ μαρ.

Ἰδοὺ καὶ φοινίκισσα. ἐξελθοῦσα ἐκ(είνη) εἰς τὰ
μεθόρια τύρου καὶ σιδῶνος· καὶ εἰ
σελθὼν εἰς οἰκίαν, οὐδένα ἤθελεν γνῶ
ναι. καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν· ἀκού
σασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ ἧς εἶχε τὸ
θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτ(ον).
ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πό
δας αὐτοῦ. ὧν δὲ γυνὴ ἑλληνίς·
σύρα· φοινίκισσα τῶ γένει· καὶ ἠρώ
τα αὐτόν, ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλ

λη ὀπίσω τῆς θυρας οὐ αὐτῆς· ὁδὲ ἰς εἰπ
αὐτῆ· ἄφες τοῦτο σήμερον χριστοῦ θῆναι
τὸ πῆμα· οὐ γὰρ καλόμ ἐστι λαβεῖν
τὸν ἄρτον τῶν τέκνων· καὶ βαλεῖν τοῖς
κυναρίοις· ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐ-
τῷ· ναὶ κύ· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια, ὑπο/
κάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν
ψιχίων τῶν παιδίων· καὶ εἶπεν αὐτῆ·
διὰ τοῦτον τὸν λόγον· ὕπαγε ἐξελήλυ
θεν τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρός σου·
καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς,
εὗρε τὸ δαιμόνιον ἐξελήλυθος· καὶ
τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς
κλίνης:- ἐκ τοῦ κατὰ μαρκον·

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ· πάλιν ὄχλου ὄν-
τος· καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι·
προσκαλεσάμενος οἱς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· λέγει αὐτοῖς· σπλαγχνίζομαι
ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς
προσμένουσί μοι· καὶ οὐκ ἔχουσι τί φα-
γωσι· καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις
εἰς οἶκον αὐτῶν· ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ·

ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκα
σι· καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ
αὐτοῦ· πόθεν τούτους δυνήσεταί τις
ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐν ἐρημίᾳ;
καὶ ἐπηρώτα αὐτούς· πόσους ἔχε-
τε
ἄρτους· οἱ δὲ εἶπον, ἑπτά· καὶ πα-
ρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους,
καὶ εὐχαριστήσας, ἔκλασε· καὶ ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παρατιθῶσι·
καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ· καὶ εἶχον
ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας, εἶπε
παρατιθέναι καὶ αὐτά· ἐφαγόσαν δὲ καὶ
ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν περισσεύ-
ματα κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας·
ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡσεὶ τετρακι-
σχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς· καὶ εὐθὺς
ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμα-
νουθά:

Κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, οὐκ
ὀλίγου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ
ἐχόντων τί φάγωσιν· τότε

τῶν γάμων τοῦ. Ὁ ὄμιος καὶ ἐπὶ τῶν παρελθόντων, οἱ δὲ λοιποὶ μου οὐκ ἐπαρελθωσι· περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν οἱ ἄγγελοι τοῦ οὐρανοῦ, εἰ μὴ ὁ πάτηρ μου μόνος· ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ· τρώγοντες καὶ πίνοντες· γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες· ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν· ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· εἷς παραλαμβάνεται, καὶ εἷς ἀφίεται· δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται· γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται· ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται,

ἐπιστρέψειν ἀπ' καὶ οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ διορυ
σσωμεν τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἕτοιμοι
γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι οὐκ οἴδατε
ποίᾳ, ὁποίᾳ τοῦ ἀφεντοῦ ἔρχεται·-

ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον·

Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ἀνθρώπῳ ἐστὶν ἀποδημοῦντι, ἐκάλεσε τοὺς
ἰδίους δούλους· καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· καὶ ᾧ μὲν
ἔδωκε πέντε τάλαντα· ᾧ δὲ δύο·
ᾧ δὲ ἕν· ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύ
ναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως·
πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα
λαβὼν, ἠργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίη
σεν ἄλλα πέντε τάλαντα· ὡσαύτως
καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς, ἄλλα
δύο· ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελθὼν ὤρυ
ξεν ἐν τῇ γῇ· καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον
τοῦ κυρίου αὐτοῦ· μετὰ δὲ χρόνον πο
λύν, ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκεί
νων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον·
καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα

λαβών. προσπέσασα ἄλλα πέ-
τάλαντα. λέγων· κύριε· πέν-
τε τάλαντά μοι παρέδωκας. ἴδε ἄλλα πέν-
τε τάλαντα ἃ ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς·
ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε
ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ὅτι ὀλίγα ἦς πιστός,
ὅτι πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς
τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου· προσελ-
θὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβών,
εἶπε· κύριε· δύο τάλαντά μοι παρέ-
δωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρ-
δησα ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐ-
τοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀ-
λίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστή-
σω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.
προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον
εἰληφώς, εἶπε· κύριε· ἔγνων σε ὅτι
σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος· θερίζων ὅπου οὐκ
ἔσπειρας· καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρ-
πισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα
τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις
τὸ σόν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ,

Εἰ πρὸς αὐτὸν· τοῦ μὲν δούλου καὶ ὁ μὲν δι-
ηθλις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα.
καὶ συνάγω ὅθεν οὐδὲ διεσκόρπισα·
ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς
τραπεζίταις. καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισά-
μην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ· ἆρα τὸ
οὖν ἀπώλετο τὸ τάλαντον. καὶ δόντι
τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῶν δὲ
ἐχόντων τὴν τοιαύτην δόθησεται. καὶ περισσευ-
θήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ
ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ·
καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐκβάλετε εἰς
τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων:—

ἐκ τοῦ κζ' κατὰ Ματθαῖον

Τῇ μὲν οὖν πρὸ ταύτης ἡμέρᾳ
ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν,
δέκα παρθένοις· αἵτινες λαβοῦσαι
τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς
ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου· ἦσαν δὲ
ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ λοιπαὶ
μωραί· αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι

ταὶς λαμπάδας αὐτῶν. οἱ δὲ εἶπαν μή
ποτε οὐ μὴ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν.
πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πω-
λοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.
ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλ-
θεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι, εἰσῆλ-
θον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσ-
θη ἡ θύρα. ὕστερον δὲ ἔρχονται
καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι·

κε. κε. ἀμοιξομαι μῖν· ὁδε ἀποκριθεις εἶ
πεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμας·
γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡ
μέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν
θρώπου ἔρχεται·

σκτ τοῦ κτ, ματθ ου·

ὡ καιρῶ ἐκείνῳ. εἰσῆλθεν ὁ ις εἰς τὸ
μέρη τύρου καὶ σιδῶνος· καὶ ἰδοὺ γυ
νὴ χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελ
θοῦσα, ἐκραύγαζεν αὐτῷ. λέγουσα·
ἐλέησόν με κύριε υἱὸς δαυὶδ. ἡ θυγάτηρ μου
κακῶς δαιμονίζεται· ὁ δὲ οὐκ ἀπε
κρίθη αὐτῇ λόγον· καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτόν.
λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτὴν ὅτι κρά
ζει ὄπισθεν ἡμῶν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην, εἰ μὴ εἰς τὰ
πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου ἰσ
ραήλ· ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσεκύνει αὐτῷ
λέγουσα· κύριε βοήθει μοι· ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν
ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς

κιμαρίοις. ἡ δὲ εἶπε. μακὲ. καὶ τοῦ
τὰ κιμάρια ἐσθίει δέκα τοῦ ἡλίκου
πλοῦτον ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν
κυρίων αὐτῶν. τότε ἀποκριθεὶς ὁ
εἶπεν αὐτῇ. ὦ γύναι μεγάλη σου
ἡ πίστις. γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ
ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης :-

+ + + +

† ἀρχὴ τῶν καθημερινῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἁγίου, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κυριακῆς μετὰ τὴν ὑψωσίν· τὸ τετράδιον καὶ ἑσπερινὸν τιμᾶται ὁ καλλιτεμνόμενος·

ϛ κ τοῦ κτ, λουκᾶ·

ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. προσθὶς ὁ τραφὲὶς ἐκ παιδὸς ὁμοίως ἀμμουσαλὼ πορφυρίδος τῆς γυναικὸς φιλίππου ἀδελφοῦ αὐτοῦ· καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ ηρώδης, προσέθηκε καὶ τοῦτο ὑπὲρ πάντα· κ̄ κατέκλεισε τὸν ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν· καὶ ἰησοῦ βαπτισθέντος, κ̄ προσευχομένου, ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανὸν· κ̄ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς ὡσεὶ περιστερὰν ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴν γενέσθαι ἐκ τοῦ

λέγουσαν· συνῆ ὁ γὸς μου ὁ γαστὴρ τ.
ὁρσοὶ πύδοκησαν·

ΕΚ τοῦ κ τ λουκᾶ

Ὡ χαιρῶ εἰκῆ μῶ, ὧν οἷς ὡσιῆ τῶν
πιάκορτα, ἀρχόμενος ὧν. ὡς
ἐνομίζετο. ὑοσιωσηφ· τοῦ ηλεῖ·
τοῦ ματθαν· τοῦ λεῖ· τοῦ μελχῖ·
τοῦ ἰαννᾶ· τοῦ ἰωσηφ· τοῦ ματ-
ταθίου· τοῦ ἀμὼς· τοῦ ναοὺμ·
τοῦ ἐσλῖ· τοῦ ναγγαῖ· τοῦ σεμεῖ·
τοῦ μααθ· τοῦ ματταθίου· τοῦ
σεμεῖ· τοῦ ἰωσηφ· τοῦ ἰούδα·
τοῦ ἰωαννᾶ· τοῦ ῥησᾶ· τοῦ ζο-
ροβάβελ· τοῦ σαλαθιὴλ· τοῦ νη
ρί· τοῦ μελχῖ· τοῦ ἀδδῖ· τοῦ κω-
σαμ· τοῦ ἐλμωδὰμ· τοῦ ἠρ·
τοῦ ἰωσῆ· τοῦ ἐλιέζερ· τοῦ ἰω-
ρεὶμ· τοῦ ματθάτ· τοῦ λεῦ·
τοῦ συμεών· τοῦ ἰούδα· τοῦ ἰω-
σηφ· τοῦ ἰωνᾶμ· τοῦ ἐλιακεὶμ·
τοῦ μελεᾶ· τοῦ μαϊνᾶμ· τοῦ μαι-
ταθᾶ· τοῦ νάθαμ· τοῦ δαβὶδ·

τοῦ ἰησαΐ· τοῦ ὠβήδ· τοῦ βοόζ·
τοῦ σαλμών· τοῦ μαασσαΐ· τοῦ
ἀμιναδάμ· τοῦ ἀράμ· τοῦ ἰωράμ·
τοῦ ἰσραήλ· τοῦ φαρές· τοῦ ἰούδα·
τοῦ ἰακώβ· τοῦ ἰσαάκ· τοῦ ἀβραάμ·
τοῦ θάρρα· τοῦ ναχώρ· τοῦ σερούχ·
τοῦ ῥαγάβ· τοῦ φαλέκ· τοῦ ἔβερ·
τοῦ σαλά· τοῦ καϊνάμ· τοῦ ἀρφα-
ξάδ· τοῦ σήμ· τοῦ νῶε· τοῦ λάμεχ·
τοῦ μαθουσάλα· τοῦ ἐνώχ· τοῦ
ἰάρετ· τοῦ μαλελεήλ· τοῦ καϊνάμ·
τοῦ ἐνώς· τοῦ σήθ· τοῦ ἀδάμ·
τοῦ θυ· ις δὲ πνρς πῦς ἁγίου·
ἐπιστρέψαν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου· καὶ
ἤγετο ὑπὸ τοῦ πνς εἰς τὴν ἔρημον·-

κ τοῦ κ γ λουκᾶ·

Ὁ καιρὸς ἐκεῖνος· ἐπιστρέψαντος
ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου, καὶ ἤγετο ὑπὸ
τοῦ πνς εἰς τὴν ἔρημον· ἡμέρας τεσσα-
ράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ
διαβόλου· καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συν-

λιθοις αὐτων. Ὕστερον δὲ προσῆλθεν
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· εἰ υἱὸς
εἶ τοῦ θυ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα
γένηται ἄρτος· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ις πρὸς
αὐτόν, λέγων· Γέγραπται· Οὐκ ἐπ'
ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος· ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ ῥήματι θυ· καὶ ἀναγαγὼν αὐ-
τὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἔδει
ξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰ
κουμένης, ἐν στιγμῇ χρόνου· καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ διάβολος· σοὶ δώσω τὴν
ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν
δόξαν αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται,
καὶ ᾧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν· σὺ οὖν
ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔ
σται σοῦ πᾶσα· καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ
ὁ ις εἶπεν· Ὕπαγε ὀπίσω μου σα
τανᾶ· Γέγραπται· προσκυνήσεις
κῷ τῷ θῷ σου, κ' αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις·
καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλήμ·
καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ
ἱεροῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θυ,

ἀκολουθοῦντα τῷ κυρίῳ· πείρα
ται δέ. ὁ τί τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐν
τελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι
σε· καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε· μή
ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πό
δα σου. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰς·
ὅτι γέγραπται, οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν
θεόν σου· καὶ συντελέσας πάντα πει
ρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ
ἄχρι καιροῦ· καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰς
ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν γα
λιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης
τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς
ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν,
δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων:-

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

Καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος·
καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων
εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἀνέστη ἀνα
γνῶναι· καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον

ἁγίου τοῦ προφήτου. καὶ ἀνα-
πτύξας τὸ βιβλίον. εὗρε τὸν τόπον
οὗ ἦν γεγραμμένον. πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ.
οὗ εἵνεκεν ἐχρίσατό με. εὐαγγελίσασθαι
πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με. ἰάσασθαι
τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ.
κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν. καὶ τυ-
φλοῖς ἀνάβλεψιν. ἀποστεῖλαι τε-
θραυσμένους ἐν ἀφέσει. κηρύξαι ἐνιαυ-
τὸν κυρίου δεκτόν. καὶ πτύξας τὸ βιβλί-
ον, ἀπέδωκε τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισε.
καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ ὀφ-
θαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.
ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς. ὅτι σή-
μερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν
τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. καὶ πάντες ἐμ-
μάρτυρουν αὐτῷ. καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ
τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκ τοῦ
ῥέουσιν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν

ὦ καρῷ ἐπιμώ. ἐθαύμαζον οἱ ὄ-
χλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς

κ πορεύομεν οι ἀπ' αὐτοῦ τὸ πάθος αὐτοῦ.
Καὶ εἶπεν· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· πλὴν τῶς ἐρεῖτέ
μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατρέ
θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν
γενόμενα ἐν τῇ καπερναούμ, ποίησον
καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου· εἶπεν δὲ·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης
δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ· ἐπ'
ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν
ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλίου ἐν τῷ Ἰσ̄λ· ὅτε
ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία, καὶ μῆ
νας ἕξ· ὡς εἰ γένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶ
σαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐ
πέμφθη Ἠλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σι
δῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν· καὶ πολλοὶ
λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφή
του ἐν τῷ Ἰσ̄λ· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκα
θαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος· καὶ ἐπλή
σθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγω
γῇ, ἀκούοντες ταῦτα· καὶ ἀναστάντες
ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ

ἦλθεν αὐτοῖς ἕως ὀφθῆναι τοῦ ὄρους.
ἐφ᾽ οὗ ἡ πόλις ᾠκοδόμητο. ὡς τὸ
κατακρημνίσαι αὐτόν. αὐτὸς δὲ
διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύ-
ετο. ἐκ τοῦ κ΄ λου καὶ
ὡς καὶ ἐφείμενος. ἤλθεν εἰς Ναζα-
ρὲτ οὗ ἦν τεθραμμένος. καὶ
ὡς ἐθὼς ἦν αὐτῷ. ἐν τοῖς σάβ
βασι. καὶ ἔστη ἀναγνῶναι τὸ παρ᾽ αὐ-
τοῦ βιβλίον. καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ τὸ βιβλίον
τοῦ προφήτου ἡσαΐου. καὶ ἀναπτύξας
τὸ βιβλίον εὗρεν τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμ-
μένον. πνεῦμα κ΄ υ ἐπ᾽ ἐμὲ οὗ ἕνεκεν
ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς
ἀπέσταλκέν με κηρύξαι αἰχμαλώτοις
ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν. ἀπο-
στεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει.
καλέσαι ἐνιαυτὸν κ΄ υ δεκτόν. καὶ
πτύξας τὸ βιβλίον ἀπέδωκεν τῷ ὑπη-
ρέτῃ καὶ ἐκάθισεν. καὶ πάντων ἐν
τῇ συναγωγῇ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.
ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι
σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη
ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. καὶ πάντες ἐμαρ-
τύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς
λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευο-
μένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. καὶ
ἔλεγον οὐχὶ υἱός ἐστιν Ἰωσὴφ οὗτος.
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς. πάντως
ἐρεῖτε μοι τὴν παραβολὴν ταύτην.
ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν. ὅσα
ἠκούσαμεν γενόμενα εἰς τὴν Καφαρ-
ναοὺμ ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι
σου. εἶπεν δὲ ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ
πατρίδι αὐτοῦ. ἐπ᾽ ἀληθείας δὲ λέγω
ὑμῖν πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Ἠλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ ἔτη τρία
καὶ μῆνας ἓξ ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ πρὸς οὐδεμίαν

ἀλλήλους· λέγοντας· τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται;

Κ. τοῦ κατ' Λουκᾶν

Ὡ καιρὸς κείμενος, ἐν οἷς πολλὰ τῶν λιμῶν γέγονασι. Διὸ καὶ προεῖπεν ὁ κύριος περὶ τῶν λιμῶν· οἱ διὰ λιμὸν ἀποθανόντες ἀπώλοντο, ἀπὸ πλοίων τὰ δίκτυα· ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος· ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκε κ. τοῦ πλοίου τοῦ ὄχλου· ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, ἐπιστάτα· ὅλην τὴν νύκτα κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου, χαλάσω τὸ δίκτυον· καὶ τοῦτο ποιή-

σαγ τβ. σωέκλεισαν πλῆθος ἰχθύ-
ων πολύ. διέρρηγνυτο δὲ τὸ δίκτυον
αὐτῶν. καὶ κατένευσαν τοῖς μετό-
χοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ. τοῦ ἐλθόν-
τας συλλαβέσθαι αὐτοῖς. καὶ ἦλθον
καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα.
ὡς τε βυθίζεσθαι αὐτά. ἰδὼν δὲ Σί-
μων Πέτρος. προσέπεσε τοῖς γό-
ασὶν Ἰησοῦ. λέγων. ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ. ὁ
τι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι κύ. θάμ-
βος γὰρ περιέσχε αὐτόν. καὶ πάντας
τοὺς σὺν αὐτῷ ὑπὲρ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχ-
θύων ὧν συνέλαβον. ὁμοίως δὲ Ἰά-
κωβον καὶ Ἰωάννην υἱοὺς Ζεβεδαίου.
οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. καὶ εἶ-
πεν πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰς. μὴ φο-
βοῦ. ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.
καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τῆς
γῆς. ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν
αὐτῷ. — ΕΚ τοῦ κατὰ Λουκᾶν
εὐαγγελίου. ἐν ᾗ ἡμέρᾳ πλήρης λέπρ.

τῇ δ' τῆς ἑβδομάδος

καὶ ἰδοὺ λεπρός. προσελθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ λέγων· θέλω· καθαρίσθητι. καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅρα μηδενὶ εἴπῃς· ἀλλὰ ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ. καὶ προσένεγκον τὸ δῶρον σου, καθὼς προσέταξεν Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Εἰσῆλθε δὲ πάλιν εἰς Καπερναούμ· καὶ ἀκούσθη ὅτι ἐν οἴκῳ ἐστίν. καὶ συνήχθησαν πολλοὶ ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. καὶ ἔρχονται φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ὅπου ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· τί οὗτος οὕτω λαλεῖ; βλασφημεῖ· τίς δύναται ἀφεῖναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ θεός; καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτω διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ· σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἐγερθεὶς εὐθὺς ἦρε τὸν κράβαττον καὶ ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν λέγοντας· ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἴδομεν.

Εἰς τὸν κατὰ Λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος. πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος, ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς,

τῆ δ΄ τῆς β΄ ἑβδομάδ

ὑπὸ τῶν πνευμάτων τῶν πονηρῶν καὶ ἀφῆκεν
αὐτούς· καὶ ἔρχεται καὶ διαμαρτύρεται
δι' αὐτῶν αὐτοῖς· καὶ ἦλθον τοὺς δι' αὐτοῦ κλη-
θέντας· ὅσοι εἰσὶν ἀφορισθέντες
ὑπὸ τοῦ κλήρου αὐτοῦ πρὸς
αὐτόν· ὅτε ἐμὲ κατὰ τῶν αὐτῶν ταῖς χεί-
ραις ὑπέθεις, ὑπερασπιεῖ μου αὐτούς·
ὅτι ἔρχεται δι' ἀναμορίαν ἀπὸ πολ-
λῶν καὶ λέγουσι τὰ καὶ λέγουσι, ὅτι σὺ εἶ ὁ
χς, ὁ γὸς τοῦ θυ· καὶ ὅτι τιμῶν, οὐ
κτίσας αὐτὰ λαλῶ· ὅτι ἤδεισαν τὸν
χν αὐτοῦ εἶναι· νηστεύουσι δὲ ἡμέρ-
ας ἑπτὰ ὅπου ἂν ὑπεῖς ἔρημον τόπον·
καὶ οἱ ὄχλοι ἐξ ἑνὸς ὡς αὐτοῦ· καὶ ἀπὸ
πολλοῦ ὡς αὐτοῦ· καὶ καθεύδουσιν αὐτοῦ·
τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν· ὁδὲ
εἶπε πρὸς αὐτούς· ὅτι καὶ τοῖς ἑτέρ-
ποις δεῖ με εὐαγγελίσασθαι τὴν
βασιλείαν τοῦ θυ· ὅτι εἰς τοῦτο ἀπ-
έσταλμαι· καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς
συναγωγαῖς τῆς γαλιλαίας :-

ϹΚ τοῦ κτ΄ λουκᾶ :

Ὁ καιρὸς ἐκείνῳ. πάροδος ἐκλογῆς
τῶν ἰδίων φαρισαίων εἰς πειρασμόν.
ἀπὸ τοιούτων μάθητε τοὺς ὑμετέρους
ἀρχηγοὺς μὴ ὁμοιωθῆναι αὐτοῖς.
οἱ δὲ σοὶ εἰσὶν ὑποκριταί. ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτούς. μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ
νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν
ἐστι ποιῆσαι νηστεύειν; ἐλεύσονται
δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν
ὁ νυμφίος. τότε νηστεύσουσιν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ἔλεγε δὲ καὶ παρα
βολὴν πρὸς αὐτούς. ὅτι οὐδεὶς ἐπί
βλημα ἀπὸ ἱματίου καινοῦ βάλλει
ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν. εἰ δὲ μήγε
καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ
οὐ συμφωνεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ.
καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
παλαιούς. εἰ δὲ μήγε. ῥήξει ὁ νέος
οἶνος τοὺς ἀσκούς. καὶ αὐτὸς ἐκχυ
θήσεται. καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται.
ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς

βλητέον. καὶ ἀμφότερα οἰστέον τὰ ῥοῦτα. καὶ οὐδὲ πίσω τὰ ὀμ. ἀ θέως θέλημέον. λέγει γὰρ ὁ τὰ λαὸς χρηστὸ προσέσειμ:-

ΕΚ τοῦ κ. χουκᾶ

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐπῆλθεμ ὀἱ ἰς εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ἦν διανυκτερεύωμ ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θῦ. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα. προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. καὶ ἐξελέξατο ἀπ' αὐτῶ δώδεκα. οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεμ. σίμωμ ὃμ καὶ ὠνόμασε πέτρομ. καὶ ἀνδρέαμ τὸμ ἀδελφὸμ αὐτοῦ. ἰάκωβομ καὶ ἰωάμμημ. φίλιππομ καὶ βαρθολομαῖομ. ματθαῖομ. καὶ θωμᾶμ. ἰάκωβομ τὸμ τοῦ ἀλφαίου. καὶ σίμωμα τὸμ καλούμενομ ζηλωτήμ. ἰούδαμ ἰακώβου. καὶ ἰούδαμ ἰσκαριώτημ. ὃς καὶ ἐγένετο προδότης. καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶ. ἔστη ἐπὶ τόπου πεδίνου. καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ.

καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ. ἀπὸ πάσης
τῆς ἰουδαίας καὶ ἱλημ. καὶ τῆς παρα
λίου τύρου καὶ σιδῶνος. οἱ πλθον
ἀκοῦσαι αὐτοῦ. καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ
τῶν νόσων αὐτῶν. καὶ οἱ ὀχλούμενοι
ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων.
καὶ ἐθεραπεύοντο. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ. ὅτι δύναμις
παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο
πάντας. ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤ ΛΟΥ ΚΑΙ.
ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐστὼς ἐπὶ τό
που πεδίνου. καὶ ὄχλος μαθητῶν
αὐτοῦ. καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ.
ἀπὸ πάσης τῆς ἰουδαίας καὶ ἱλημ.
καὶ τῆς παραλίου τύρου καὶ σιδῶνος.
οἱ πλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ. καὶ ἰαθῆ
ναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν. καὶ οἱ
ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκα
θάρτων. καὶ ἐθεραπεύοντο. καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ.
ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο
καὶ ἰᾶτο πάντας. καὶ αὐτὸς ἐπαρ

τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθη
τὰς αὐτοῦ. ἔλεγε· μακάριοι οἱ πτω
χοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία
τοῦ θυ· μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν,
ὅτι χορτασθήσεσθε· μακάριοι οἱ
κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε· μα
κάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ
ἄνθρωποι· καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ ὀνειδίσωσι· καὶ ἐκβάλωσι τὸ
ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ
μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ·

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· ὦν διδάσκων
οἷς καὶ ἦσαν καθήμενοι φαρισαῖοι καὶ
νομοδιδάσκαλοι· οἳ ἦσαν ἐληλυθό
τες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας·
καὶ Ἰουδαίας· καὶ Ἱερ· καὶ δύνα
μις κυ ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς· καὶ
ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄν
θρωπον, ὃς ἦν παραλελυμένος·

καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ
θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ μὴ εὑρόν
τες ποῦς εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τοῦ
ὄχλου, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα,
καὶ διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν
σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπρο
σθεν τοῦ Ἰυ· καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐ-
τῶν εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρ· ἀφίωνταί σοι
αἱ ἁμαρτίαι σου· καὶ ἤρξαντο διαλο
γίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρι
σαῖοι λέγοντες· τίς ἐστιν οὗτος, ὃς
λαλεῖ βλασφημίας· τίς δύναται ἁ
φιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ θς·
ὅτι δὲ οἶδεν τοὺς διαλογισμοὺς αὐτ.
ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· τί δια
λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·
τί ἐστιν εὐκοπώτερον· εἰπεῖν ἀφίω
ταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν ἔγειρε
καὶ περιπάτει· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξου
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ ἐπὶ τῆς γῆς
ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἶπε τῷ παρα
λελυμένῳ· σοὶ λέγω· ἔγειρε καὶ ἆρ

το κλινίδιόν σου, πορεύου εἰς τὸν οἶ-
κόν σου· καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώ-
πιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ᾽ ὃ κατέκειτο,
ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξά-
ζων τὸν θν· καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας·
καὶ ἐδόξαζον τὸν θν· καὶ ἐπλήσθησαν
φόβου λέγοντες, ὅτι εἴδομεν παρά-
δοξα σήμερον:-

ϛ΄ τοῦ κτ΄ λουκᾶ

Ἰησοῦς· καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν
ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐ-
τοῖς ὁμοίως· καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀ-
γαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις
ἐστί· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγα-
πῶντας αὐτοὺς ἀγαποῦσι· καὶ ἐὰν
ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας
ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί· καὶ γὰρ
οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι·
καὶ ἐὰν δανείζητε παρ᾽ ὧν ἐλπίζετε λα-
βεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί· καὶ γὰρ
οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσι
ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα·

τῆ β΄ τῆς ἑβδομ.

πρὸς ἀλλήλους τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν.
καὶ ἀλλοποιῆσαι. καὶ δαιμονίζεται μὴ
ἀποκλείοντας. καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑμῶν
πολλοί. καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου.
ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους
καὶ πονηρούς. γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες
καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων
ἐστί. ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν.

Ἐπειδὴ πρὸς τοὺς ἐλθόντας πρὸς
αὐτὸν Ἰουδαίους. οὐ λέγει τοῖς
πρωτείοις. ὅτι ἀπέχεται τῶν παρα
κλήσεων ὑμῶν. οὐ λέγει οἱ ἐπι
πλήσσοντες. ὅτι πεινάσετε. οὐδὲ
μὴν οἱ πενθοῦντες. ὅτι πενθήσετε
καὶ κλαύσετε. οὐδὲ ὅταν καλῶς ὑμᾶς
ποιῶσιν ὑμᾶς πάντες οἱ ἄνθρωποι. κατὰ
ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπρο
φήταις οἱ πρὸ αὐτῶν. ἀλλὰ ὑμῖν
λέγω τοῖς ἀκούουσιν. ἀγαπᾶτε τοὺς
ἐχθροὺς ὑμῶν. καλῶς ποιεῖτε τοῖς
μισοῦσιν ὑμᾶς. εὐλογεῖτε τοὺς κα
ταρωμένους ὑμᾶς. προσεύχεσθε

τῆ γ΄ ἑβδομάδι

ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενος ὑμᾶς· τὸ τύπωμα τῆς εἰς τὸν σὸν ἀγάπην· ὃ προσέχω καὶ τῷ ἄγγελῳ· καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρτου τοῦ σου τοῦ ἁγίου· καὶ τοῦ χιτῶνος μὴ κωλύσῃς· ὃν περιδέδωκά σοι τοῦ ἁγίου δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρτου τοῦ σοῦ μὴ ἀναπάυου·

ΚΕ τοῦ κ΄ λου καὶ δ΄

Ὑποκρῖται· μὴ κρίνετε καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάσητε καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· δίδοτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον· καὶ σεσαλευμένον· καὶ ὑπερεκχυνόμενον· δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε· ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν· Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· μὴ δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται; Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένος

διπλῆς ἔστω, ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.
πῶς βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ὂν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τῷ δὲ δοκὸν τὸν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· ἀδελφέ· ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ὂν τῷ ὀφθαλμῷ σου· αὐτὸς τὸν ὂν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων· ὑποκριτά· ἔκβαλε πρῶτον τὸν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ὂν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· οὐ ταῖς διὰ δρυμὸν καλὸν, ποιοῦν καρπὸν σαπρόν· οὐδὲ διὰ δρυμὸν σαπρὸν, ποιοῦν καρπὸν καλόν· ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν, οὐδὲ τρυγῶσι σταφυλὴν ἀπὸ βάτου· ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προσφέρει τὸ ἀγαθόν·

καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ πονηροῦ
θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ, προσ-
φέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ περι-
σσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ
στόμα αὐτοῦ· ἐκ τούτων καὶ
ἱερεῖς· τί με καλεῖτε κύριε καὶ
οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω ὑμῖν· πᾶς ὁ ἐρ-
χόμενος πρός με, καὶ ἀκούων μου
τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑπο-
δείξω ὑμῖν, τίνι ἐστὶν ὅμοιος· ὅ-
μοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκί-
αν· ὃς ἔσκαψε, καὶ ἐβάθυνε· καὶ
ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν·
πλημμύρας δὲ γενομένης, προσέρ-
ηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ·
καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν·
τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν·
ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, ὅμοι-
ός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι τὴν
οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου·
ᾗ προσέρηξεν ὁ ποταμός, καὶ εὐθὺ
ἔπεσε· καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς

τῇ δ΄ ἑβδομάδι.

οἰκίας εἰσῆμεν μετὰ. ὅπου δὲ ἐπλή
ρωσεν παρὰ τοῦ τυρίου αὐτοῦ.
ἀπὸ τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ. εἰσπλθεν εἰς
καπερναούμ.

ϛκ τοῦ κτ΄ λου καὶ

Ὡς καὶ ἐφεστήκειμεν. ὅτι ἐλθεν ὁ λόγος
τοῦ ἰῦ εἰς ὅλην τὴν ἰουδαίαν καὶ περιχώ
ρω. καὶ ἀπὸ πλησίον ἰωάννην οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ. περὶ πάντων τούτων.
καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ ὁ ἰωάννης ἔπεμψε
πρὸς τὸν ἰῦ. λέγων. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος.
ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν. παραγενό
μενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες. εἶπον.
ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς. ἀπέσταλκεν ἡμᾶς
πρὸς σὲ λέγων. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος.
ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν. ἐν αὐτῇ δὲ
τῇ ὥρᾳ. ἐθεράπευσε πολλούς. ἀπὸ
νόσων καὶ μαστίγων. καὶ πνευμάτων
πονηρῶν. καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρί
σατο τὸ βλέπειν. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
εἶπεν αὐτοῖς. πορευθέντες

ἀποστείλατε ἐν ὑμῖν, οὐ εἶδετε καὶ ἀ
κούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι· χωλοὶ περιπατοῦσι· λεπροὶ κα-
θαρίζονται· κωφοὶ ἀκούουσι· νεκροὶ
ἐγείρονται· καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·
καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλι-
σθῇ ἐν ἐμοί· ἀπελθόντων δὲ τῶν
ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν τοῖς
ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθατε
θεάσασθαι εἰς τὴν ἔρημον; καλα-
μον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;
ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν· ἄνθρω-
πον μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον;
ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς
οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν· ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν·
προφήτην; ναί λέγω ὑμῖν, καὶ περισ-
σότερον προφήτου· οὗτός ἐστιν
περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸν
ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς
κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπρο-
σθέν σου· λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γε-

γόμμη τοῖς γινωσκωὴ προφήτης,
ἰωάμμου τοῦ βαπτιστοῦ, οὐδεὶς ἐστὶν
ὁ δὲ μικρότερος, ὅμ τῆ βασιλείᾳ τωὴ
οὐρανῶμ, μείζων αὐτοῦ ἐστί· καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαί
ωσαμ τὸμ θεόμ· βαπτισθέντες τῶμ βα
πτισμαὶ ἰωάμμου· οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ
νομικοί, τὴμ βουλὴμ τοῦ θεοῦ ἠθέτησα
φεὶ αὐτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ·

κε τοῦ κατ' λουκᾶ

Τίνι οὖμ ὁμοιώσω τοὺς
ἀμθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης· καὶ τίνι
εἰσὶμ ὅμοιοι· ὁμοιοί εἰσιμ, παιδί
οις τοῖς ὁμ ἀγορᾷ καθημένοις· καὶ
προσφωμοῦσιμ ἀλλήλοις· καὶ λέγουσι·
ηὐλήσαμεν ὑμῖμ, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε·
ἐθρηνήσαμεν ὑμῖμ, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε·
ἐλήλυθε γὰρ ἰωάμμης ὁ βαπτιστὴς·
μὴ ἐσθίωμ ἄρτομ μὴ πίμωμ οἶμομ, καὶ
λέγετε δαιμόμιομ ἔχει· ἐλήλυθε
ὁ υἱὸς τοῦ ἀμθρώπου, ἐσθίωμ καὶ πίμωμ,
καὶ λέγετε· ἰδοὺ ἄμθρωπος φάγος καὶ οἰνο

πότης· φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς:-

Κ τοῦ κατὰ λουκᾶ:

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· παραγενόμενοι τινες ἔθεασαντο τελώνιόν ὀνόματι λευΐ· καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ καταλιπὼν ἅπαντα· ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ· καὶ ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ὄχλος τελωνῶν πολύς· καὶ ἄλλοι μετ' αὐτῶν οἳ ἦσαν κατακείμενοι· καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν· καὶ οἱ φαρισαῖοι· πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· λέγοντες· μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους· ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν:-

=220=

κγ΄ τ΄ κ΄ τ΄. εω θ΄:

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ὅτο πορεύετο ὁ Ις̄ εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐμ· καὶ συνεπορεύετο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ οἱ καλοὶ· καὶ ὄχλος πολύς· ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως· καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς· υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὴ χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κς̄· ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ· καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε· καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ· οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν· καὶ εἶπε· νεανίσκε· σοὶ λέγω· ἐγέρθητι· καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς· καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ φόβος πάντας· καὶ ἐδόξαζον τὸν Θν̄· λέγοντες, ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν· καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θς̄ τὸν λαὸν αὐτοῦ:—

ϛ΄ τοῦ κ΄ τ΄ λουκᾶ:

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ· πρῶτον πιστῶν φαρισαίων τοῦ ἰδεῖν εἰ φάγεται μετ' αὐτοῦ·

τῇ β΄ τ΄ ἑβδομάδι:

καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φαρι-
σαίου ἀνεκλίθη. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἥτις
ἦν ἐν τῇ πόλει. ἥτις ἦν ἁμαρτωλός.
καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι κατάκειται ἐν τῇ
οἰκίᾳ τοῦ φαρισαίου. κομίσασα
ἀλάβαστρον μύρου. κλαίουσα παρὰ
τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω. κλαίου
σα. ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ. τοῖς δάκρυσι. καὶ ταῖς θριξὶ
τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε. καὶ
κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤ
λειφε τῷ μύρῳ. ἰδὼν δὲ ὁ φαρισα-
ῖος ὁ καλέσας αὐτόν. εἶπεν ἐν ἑαυ-
τῷ. λέγων. οὗτος εἰ ἦν προφή
της, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ
ἡ γυνὴ. ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ. ὅτι ἁ
μαρτωλός ἐστι. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς.
εἶπε πρὸς αὐτόν. σίμων. ἔχω σοί
τί εἰπεῖν. ὁ δέ φησι. διδάσκαλε
εἰπέ. δύο χρεοφειλέται ἦσαν δα
νιστῇ τινί. ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια
πεντακόσια. ὁ δὲ ἕτερος. πεντή

κοντα.

μὴ ἐχούσῃ τί μοι δὲ αὐτῇ ἀποδοῦναι.
ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. τίς οὖν
αὐτῶν εἶπε, πλεῖον αὐτὴν ἀγαπή-
σει· ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων, εἶπεν·
ὑπολαμβάνω, ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐ-
χαρίσατο· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρ-
θῶς ἔκρινας· καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν
γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις
ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν
σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ μοι τοὺς
πόδας οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς
δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας·
καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέ-
μαξε· φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας, αὕτη
δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε κατα-
φιλοῦσά μου τοὺς πόδας· ἐλαίῳ τὴν
κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας, αὕτη δὲ
μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας· οὗ χά-
ριν λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι
αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολύ·
ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ·
εἶπε δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σου αἱ ἁ-

τῇ ιγ΄ τοῦ αὐτοῦ ἑβδομάδι

παρ τίαν· καὶ ἤρξαντο οἱ σύμμαθ-
κεῖμενοι. λέγειν πρὸς αὐτοὺς· τίσοὺ
ἐστίν· ὃς καὶ ἀπέρ τία ἀφῆκεν
ἵνα δὲ ἀπροσκόπτως γένωνται· πί-
σουσι σκάνδαλα· ἀπόστ
σου σίσωκέσι. πορεύου εἰρήνην·

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶ·

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύετο οἷς κατὰ
πόλιν καὶ κώμην· κηρύσσων καὶ
εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ
θυ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ· καὶ
γυναῖκές τινες· αἳ ἦσαν τεθερα
πευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν·
καὶ ἀσθενειῶν· μαρία ἡ καλου-
μένη· μαγδαληνή·
ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει·
καὶ ἰωάννα γυνὴ ἐπιτρόπου ἡρῴ
δου· καὶ σωσάννα· καὶ ἕτεραι πολ-
λαί· αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ· ἀπὸ
τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς·

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶ·

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν οἷς εἰς πλοῖ
ον· καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· διέλθω
μεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης·

τῇ ιγ΄ τοῦ αὐτοῦ ἑβδομάδι

καὶ ἀφοίχθησαν· καὶ ἐπορεύθησαν αὐτῶν
ἀφύπνωσιν· καὶ κατέβησαν
ἀμέσους εἰς τὸν λίμνην· καὶ σὺν
πλοίῳ· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν·
ὁδοιπορεῖν· διήγειραν αὐτόν·
λέγοντες· σῶσον ἡμᾶς· ἀπολλύμεθα·
ὁ δὲ ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ·
καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύ
σαντο· καὶ ἐγένετο γαλήνη· εἶπε δὲ
αὐτοῖς· ποῦ ἐστὶν ἡ πίστις ὑμῶν·
φοβηθέντες ἐθαύμασαν· λέγοντες·
πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐστιν·
ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει· καὶ
τῷ ὕδατι· καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ·

ΣΚ τοῦ Τ λουκᾶ

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· ἤκουσεν Ἡρῴδης
ὁ τετράρχης τὰ γενόμενα ὑπὸ
τοῦ Ἰυ· καὶ διηπόρει· διὰ τὸ λέγε
σθαι ὑπό τινων· ὅτι Ἰωάννης ἐγή
γερται ἐκ νεκρῶν· ὑπό τινων δὲ ὅτι
Ἠλίας ἐφάνη· ἄλλων δέ· ὅτι προ
φήτης εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη·

καὶ ἐπεμπρώδης. ἐποίωαμμωίτω
ἀπεκεφάλισαν· πίδιέστιμοῦτος.
περιοὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα· καὶ ἐζή
τει ἰδεῖν αὐτόν· καὶ συστρέψαν
τες οἱ ἀπόστολοι. δίηγήσαντο αὐτῷ.
ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν
αὐτούς. ὑπεχώρησε κατ᾽ ἰδίαν εἰς
ἔρημον τόπον· πόλεως καλουμέ
νης Βηθσαϊδᾶ· οἱ δὲ ὄχλοι γνόν τες.
ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ ἀποδεξάμενος
αὐτούς. ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασι
λείας τοῦ θεοῦ· καὶ τοὺς χρείαν ἔχον
τας θεραπείας ἰᾶτο··

κ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

ὁ καιρὸς εἰμὶ πορευθέντες
οἱ μαθηταὶ τοῦ ἰησοῦ εἶπον αὐτῷ·
ἀπόλυσον τὸν ὄχλον. ἵνα ἀπελ
θόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τὰ
ἀγρούς. καταλύσωσι. καὶ εὑρωσιν ἐπι
σιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τό
πῳ ἐσμέν· εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· οἱ δὲ εἶπ

του· ἀκείσθω μοι μισθὸς, ἢ μεμι-
σθωμένος, καὶ ἰχθύδριον· φημὶ δὲ τὸ
ῥαθυμεῖν καὶ μὴ ἐπιμελεῖσθαι τῆς παρ'
ἑαυτοῦ τούτου βρώσεως. Ἦσαν δὲ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχί-
λιοι· εἶτα προσκαλεῖται τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· καταυλίζεται αὐτοὺς κλίσιας
ἁπαξαπλῶς ποιήσαντας, καὶ ὁποίησαν
οὕτως· καὶ ἀμέλει μαθόντας·
λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους, καὶ τοὺς
δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρα-
νόν, εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασε·
καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατι-
θέναι τῷ ὄχλῳ· καὶ ἔφαγον καὶ ἐ-
χορτάσθησαν πάντες· καὶ ἦρθη
τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς, κλασμάτων
δώδεκα κόφινοι· καὶ εἰ μὲ τὸ δηλῶ
εἶναι αὐτὸν προσυχόμενον κατὰ μό-
νας, σιωπῆσαι αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·

ϛ΄ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·

Ὡς καιρῷ εἰμὶ ἐγὼ· ὅπερ δέδοται οἷς τοῖς
σάββασι δίδασθαι τὰ ἀποκείμενα.

καὶ ἐπιλλομοίμαθητὰ αὐτοῦ, τοὺς
σάχνας· καὶ ἔσθιον ψώχοντας ταῖς
χερσί· τινὲς δὲ τῶν φαρισαίων
εἶπον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε, οὐκ ἔξεστι
σοι ποιεῖν ὃ οὐ τοῖς σάββασι· καὶ ἀπο
κριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ
δὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησεν Δαυὶδ,
ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐ-
τοῦ ὄντες· ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ θεοῦ, ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ ἀρχιερέως
ἔφαγε καὶ ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς
μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ
μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς; καὶ ἔλεγεν αὐ-
τοῖς, ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου καὶ τοῦ σαββάτου· ἐπὶ
μετὰ δὲ καὶ ἄλλον σάββατον
εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὰς συναγω
γὰς καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄν
θρωπος· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ
ἦν ξηρά· καὶ παρετήρουν δὲ οἱ γραμ
ματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι, εἰ τῷ σαβ-
βάτῳ θεραπεύσει· ἵνα εὕρωσιν κα

τητορίαν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ἦλθεν τοὺς δι-
αλογισμοὺς αὐτῶν· καὶ εἶπεν τῷ ἀν-
θρώπῳ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· ἔκτεινα·
καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς
ἡ ἄλλη· ΚΕ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

Εἶπεν ὁ ΙΣ πρὸς τοὺς παραβολὰς ταύτην·
ὅς ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι
τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπεί-
ρειν αὐτὸν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν
ὁδὸν καὶ κατεπατήθη· καὶ τὰ πετει-
νὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό·
καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν·
καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν
ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ

τῶν ἀκαθάρτων, καὶ συναφυεῖσαι αἱ
ἀκαθαρσίαι. ἀποπνίξαι αὐτό· καὶ
προσέπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγα-
θήν· καὶ φυεῖν, ἐποίησε καρπὸν ἑ-
κατονταπλασίονα· ἐπερώτων
δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες·
τίς εἰη ἡ παραβολὴ αὕτη· ὁ δὲ εἶ-
πεν· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ
μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ·
τοῖς δὲ λοιποῖς, ἐν παραβολαῖς·
ἵνα βλέποντες, μὴ βλέπωσι·
καὶ ἀκούοντες, μὴ συνιῶσιν·
ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπό-
ρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν
ὁδόν εἰσιν, οἱ ἀκούσαντες· εἶτα
ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἴρει τὸν
λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν· ἵνα
μὴ πιστεύσαντες, σωθῶσιν· οἱ δὲ
ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσω
σι μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον·
καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν· οἱ πρὸς
καιρὸν πιστεύουσι· καὶ ἐν καιρῷ

πειρασμοὺς ἀφίεσθαι τοὺς. τοὺς εἰσιόντας
ἀναβαθμοὺς, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες. καὶ συμπεριπατῶ.
τοῦ. καὶ ἐδαφιῶ τοὺς βίους πορεύ-
μενοι. συμπεριπατοῦσι. καὶ οὐ πλάζ-
φορούσι. τοὺς δὲ μὴ τὴν καλὴν, οὐ
τοίνυν εἰσὶν οἱ τὴν ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ
ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέ-
χοντες. καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπο-
μονῇ. ταῦτα λέγων, φησίν.
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω:-

ΚΕ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. φησὶν ὁ κύριος τοῖς
ἑαυτοῦ μαθηταῖς προσευχόμενον κα-
θόλου, σώσας αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ. ἠρώτησαν αὐτόν.
λέγοντες. πῶς μελλόντων οἱ ὄχλοι
εἶναι. οἱ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν.
ἰωάννης τοῦ βαπτιστοῦ. ἄλλοι δὲ
ἠλίας. ἄλλοι δὲ, ὅτι προφήτης
τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. εἶπε δὲ
αὐτοῖς. ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε

εἶπεν· ἀποκριθεὶς δὲ πέτρος, εἶπε· τοῦ χῦ τοῦ θῦ· οὐδεὶς ἐπέτιμησε αὐτοῖς, οὐδὲ ἐπέτιμησεν δὲ μὴ εἰπὼν τοῦτο· εἰ ὤμην, ὅτι ἐλεῖ τοῦ ἐμοῦ τοῦ ἁμοῦ· πολλὰ παθεῖν· καὶ ἀποδοκιμασθῆναι, ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκταθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι:- ΣΚ τοῦ κ΄ λου καὶ εἶπε δὲ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν· τί γὰρ ὠφελεῖ τὸν ἄνθρωπον, κερδήσαντα τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσαντα, ἢ ζημιωθέντα· ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους· τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν

τῇ β' τῆς ἑβδομάδος.

τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοῦ πρ. ἡ τῶν
ἀπίστων ἀπέλεγξον· λίθος ὑπὸ μὴ βληθῇ.
εἰ σὺ τὴν μετάνοιαν ὠδήγησας, οἱ οὐ
μὴ τύχωσι τῆς θαυμαστῆς, ἵνα αἰῶνα
σὲ τὸν δεσπότην αὐτῶν θῶσι.

ΕΚ ΤΟΥ κατὰ ΛΟΥΚΑΝ

Ἔλεγεν ὁ Κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς
λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀν.
μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀν
θρώπων· οἱ δὲ οὐκ ἐγίνωσκον τὸ ῥῆμα
τοῦτο· καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον
ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό·
καὶ ἐφοβοῦντο τὸ ἐρωτῆσαι αὐτὸν
περὶ τοῦ ῥήματος τούτου· εἰσῆλθε
δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς ἂν
εἴη μείζων αὐτῶν· ὁ δὲ Ἰς ἰδὼν τὸν
διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν,
ἐπιλαβόμενος παιδίου, ἔστησεν αὐ-
τὸ παρ' ἑαυτῷ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται·

καὶ οὐκ ἐμὲ δέχεσθε· ἐὰν ἄλλον ἀποστείλῃ τὸν ἴδιον· ἐκεῖνον δέξεσθε· ὑμῖν γὰρ πρότερός εἰμι· ὑμῖν ἔρχομαι· οὗτος ἔσται μείζων· ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωάννης εἶπεν· ἐπίστασο· εἴδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν· ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰς· μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν· ὑπὲρ ἡμῶν ἐστίν·

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ· προσελθὼν τῷ Ἰῇ εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε· εἴδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν· ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰς· μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν· ὑπὲρ ἡμῶν ἐστίν· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀνα-

λήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρό
σωπον αὐτοῦ ἐστήριξε, τοῦ πορεύ
σθαι εἰς ἱερουσαλήμ· καὶ ἀπέστειλεν
ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ·
οἱ πορευθέντες, εἰσῆλθον εἰς κώ
μην σαμαρειτῶν, ὡς ἑτοιμάσαι
αὐτῷ· καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἦν πορευόμε
νον εἰς ἱερουσαλήμ· ἰδόντες δὲ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ ἰάκωβος, καὶ ἰωάννης
εἶπαν· κε, θέλεις εἴπωμεν, πῦρ κατα
βῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι
αὐτούς, ὡς καὶ ἠλίας ἐποίησε; στρα
φεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς· καὶ ἐπορεύ
θησαν εἰς ἑτέραν κώμην:-

ϛ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἀνέβλεψεν ὁ κε καὶ
ἑτέρους ἑβδομήκοντα μαθητάς·
καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο, πρὸ
προσώπου αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν πόλιν
καὶ τόπον, οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι·
ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς· ὁ μὲν θερισ

μοι σπουδή. οἱ δὲ ὀργάται. ὀλίγοι δεήθητε τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ὀργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων· μὴ βαστάζετε βαλλάντιον, μὴ πήραν, μὴ ὑποδήματα, καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε· εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ· καὶ ἐὰν μὲν ἐκεῖ ᾖ υἱὸς εἰρήνης ἐπαναπαήσεται· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει· ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστί· μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν· καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν· καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς· καὶ λέγετε αὐτοῖς· ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς

πλανεῖας αὐτῆς εἴπωμεν, καὶ τοῦ κυρίου τοῦ κολλᾶσθαι ἡμῖν ἀπὸ τῆς πόλεως ἡμῶν, ἀποκαστόμβαλον ἡμῖν· πρῶτον τοῦτο ἡμῶν σκεπτικὸν ἐφύμνιον βαστάζει τοῦθ· λέγωμεν· ὅτι σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀμεν τὸ προῖσαι, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ· οὐαί σοι χωραζίν· οὐαί σοι βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι, μετενόησαν· πλὴν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτὸν ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν· καὶ σύ καπερναουμ, μὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ, ἕως ἅδου καταβιβασθήσῃ·

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν

ὦ καὶ ῥῶ εἰς ἐμὲ· εἰσπλεύσαντι εἰς καπερναουμ· ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος κακῶς εἶχεν, ἔμελλε τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος· ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ ἰησοῦ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν ἰου-

δαίμων, ἐρωτῶν αὐτῶν. ὅπως ἐλθὼν
ἰάσωσι τὸν δοῦλον αὐτοῦ· οἱ δὲ παρα-
γενόμενοι πρὸς τὸν Ἰ. παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες·
ὅτι ἄξιός ἐστιν, ᾧ παρέξει τοῦτο·
φιλεῖ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν
συναγωγὴν, αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν· ὁδεῖς ἐπορεύετο σὺν αὐ-
τοῖς· ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπὸ-
πεχόντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε
πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους,
λέγων αὐτῷ· Κ. μὴ σκύλλου·
οὐ γὰρ εἰμὶ ἱκανὸς, ἵνα μου ὑπὸ τὴν
στέγην εἰσέλθῃς· διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν
ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ
λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου·
καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν
τασσόμενος· ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρα-
τιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, πορεύθη-
τι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, ἔρχου,
καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου ποί-
ησον τοῦτο καὶ ποιεῖ· ἀκούσας δὲ

ταῦτ᾽ ὁ ΙΣ. εἰ θαυμαστὴ αὐτοῦ. κ᾽ στρα
φεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ.
εἶπε· λέγω ὑμῖν· οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσρ
τοσαύτην πίστιν εὗρον· καὶ λέγω ὑμῖν ὅτι
πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι
καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ
καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ
υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος
τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ
μὸς τῶν ὀδόντων· καὶ εἶπεν ὁ ΙΣ τῷ ἑκατοντ
ἀρχῃ· ὕπαγε καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι·
καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ·
καὶ ἐλθὼν ὁ ΙΣ εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδε
τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσου
σαν· καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν
αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει
αὐτοῖς· ὀψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν
αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε
τὰ πνεύματα λόγῳ· καὶ πάντας τοὺς κακῶς
ἔχοντας ἐθεράπευσε· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· αὐτὸς
τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους
ἐβάστασε· κ᾽ τοῦ κτ᾽ λου καὶ
ἰδὼν δὲ ὁ ΙΣ τὸν περὶ αὐτὸν ὄχλον πολὺν
ἐκέλευσε διελθεῖν εἰς τὸ πέραν· καὶ προσελθὼν
εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε ἀκο
λουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ· καὶ λέγει
αὐτῷ ὁ ΙΣ· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν
κλίνῃ· ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν εἶπεν αὐτῷ·
κύριε ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθεῖν πρῶτον καὶ θά
ψαι τὸν πατέρα μου· ὁ δὲ ΙΣ εἶπεν αὐτῷ·
ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς·
σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ· καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς πλοῖον ἠκολού
θησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς
μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ ὥστε καλύπτε
σθαι τὸ πλοῖον ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ
ἐκάθευδε· καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· κύριε σῶσον ἡμᾶς
ἀπολλύμεθα· καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε
ὀλιγόπιστοι· τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς
ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη
μεγάλη· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες·
ποταπός ἐστιν οὗτος ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ
θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ· καὶ ἐλθόντος
αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδα
ρηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι
ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι χαλεποὶ λίαν
ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρέρχεσθαι διὰ τῆς
ὁδοῦ ἐκείνης· καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες·
τί ἡμῖν καὶ σοί ΙΣ υἱὲ τοῦ θεοῦ· ἦλθες ὧδε
πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς· ἦν δὲ μακρὰν
ἀπ᾽ αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη·
οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες·
εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν
ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε·
οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τοὺς χοίρους·
καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρη
μνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς
ὕδασιν· οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον καὶ ἀπελθόντες
εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν
δαιμονιζομένων· καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθε
εἰς συνάντησιν τῷ ΙΣ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν
παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων
αὐτῶν· καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασε καὶ
ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν· καὶ ἰδοὺ προσέφε
ρον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον·
καὶ ἰδὼν ὁ ΙΣ τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ παρα
λυτικῷ· θάρσει τέκνον ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρ
τίαι· καὶ ἰδού τινες τῶν γραμματέων εἶπον
ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ· καὶ εἰδὼς ὁ ΙΣ
τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· ἵνα τί ὑμεῖς ἐν
θυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί
γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν· ἀφέωνταί σου
αἱ ἁμαρτίαι ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ περιπάτει·
ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· τότε
λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἔγειρε ἆρόν σου τὴν
κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ ἐγερθεὶς
ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι
ἐφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν δόντα
ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις· καὶ παρά
γων ὁ ΙΣ ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον
ἐπὶ τὸ τελώνιον Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει
αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν
αὐτῷ· καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ
οἰκίᾳ καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ
ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ ΙΣ καὶ τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διὰ τί μετὰ τελωνῶν καὶ
ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν· ὁ δὲ
ΙΣ ἀκούσας εἶπεν· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαί
νοντες ἰατροῦ ἀλλ᾽ οἱ κακῶς ἔχοντες· πορευθέν
τες δὲ μάθετε τί ἐστιν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν·
οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτω
λούς· εἰς μετάνοιαν· τότε προσῆλθον αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ Ἰωάννου λέγοντες· διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ οἱ δὲ μαθηταί σου
οὐ νηστεύουσιν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ΙΣ· μὴ δύνα
νται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ᾽ ὅσον
μετ᾽ αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος· ἐλεύσονται δὲ
ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ᾽ αὐτῶν ὁ νυμφίος
τότε νηστεύσουσιν· οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους
ἀγνάφου ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· αἴρει
γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου καὶ
χεῖρον σχίσμα γίνεται· οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε ῥήγνυνται
οἱ ἀσκοὶ καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ
ἀπόλλυνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς καινούς· καὶ ἀμφότερα συντηροῦνται·
ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων
εἷς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυγά
τηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες
τὴν χεῖρά σου ἐπ᾽ αὐτὴν καὶ ζήσεται· καὶ
ἐγερθεὶς ὁ ΙΣ ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα
ἔτη προσελθοῦσα ὄπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέ
δου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ·
ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ σωθήσο
μαι· ὁ δὲ ΙΣ στραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπε·
θάρσει θύγατερ ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· καὶ
ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης· καὶ ἐλθὼν
ὁ ΙΣ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς
αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον ἔλεγεν·
ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον ἀλλὰ
καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ· ὅτε δὲ ἐξε
βλήθη ὁ ὄχλος εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς
αὐτοῦ καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον· καὶ ἐξῆλθε
φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην· καὶ
παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ ΙΣ ἠκολούθησαν δύο
τυφλοὶ κράζοντες καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς
υἱὸς Δαυίδ· ἐλθόντι δὲ αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν
προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ καὶ λέγει αὐτοῖς
ὁ ΙΣ· πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι
ὑμῖν· λέγουσιν αὐτῷ· ναί κύριε· τότε ἥψατο
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν
ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν· καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ ΙΣ
λέγων· ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω· οἱ δὲ ἐξελθόν
τες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ·
αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν
αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον· καὶ
ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός·
καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες· οὐδέποτε
ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ· οἱ δὲ Φαρισαῖοι
ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει
τὰ δαιμόνια· καὶ περιῆγεν ὁ ΙΣ τὰς πόλεις
πάσας καὶ τὰς κώμας διδάσκων ἐν ταῖς συνα
γωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον
τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ
πᾶσαν μαλακίαν· ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγ
χνίσθη περὶ αὐτῶν ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ
ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα·
τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὁ μὲν θερισμὸς
πολύς οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ
κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς
τὸν θερισμὸν αὐτοῦ· καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς
δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν
πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ
καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλα
κίαν· τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά
ἐστιν ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος
καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ
Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιπ
πος καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ
τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος
ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος· Σίμων ὁ Κανανίτης καὶ
Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν·
τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ ΙΣ παραγ
γείλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε
καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύ
εσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα
οἴκου Ἰσραήλ· πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγον
τες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ἀσθε
νοῦντας θεραπεύετε λεπροὺς καθαρίζετε νεκροὺς
ἐγείρετε δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε
δωρεὰν δότε· μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον
μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν· μὴ πήραν εἰς
ὁδὸν μὴ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ
ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ·
εἰς ἣν δ᾽ ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε ἐξετάσατε
τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστιν· κἀκεῖ μείνατε ἕως ἂν
ἐξέλθητε· εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπά
σασθε αὐτήν· καὶ ἐὰν μὲν ἡ οἰκία ἀξία ἐλθάτω
ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ᾽ αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ἀξία ἡ εἰρήνη
ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω· καὶ ὃς ἂν μὴ δέξη
ται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν ἐξερ
χόμενοι ἔξω τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης
ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων
καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει
ἐκείνῃ· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα
ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις
καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί· προσέχετε δὲ
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς
συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστι
γώσουσιν ὑμᾶς· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασι
λεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς
καὶ τοῖς ἔθνεσιν· ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς μὴ
μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ
ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε· οὐ γάρ ἐστε
ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς
ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν· παραδώσει δὲ ἀδελφὸς
ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον καὶ
ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώ
σουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάν
των διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος
οὗτος σωθήσεται· ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ
πόλει ταύτῃ φεύγετε εἰς τὴν ἑτέραν· ἀμὴν γὰρ
λέγω ὑμῖν οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ
ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· οὐκ ἔστι μα
θητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ
τὸν κύριον αὐτοῦ· ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένη
ται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ
κύριος αὐτοῦ· εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ
ἐκάλεσαν πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ·
μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμ
μένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ
γνωσθήσεται· ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε
ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε κηρύξατε
ἐπὶ τῶν δωμάτων· καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν
ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυνα
μένων ἀποκτεῖναι· φοβεῖσθε δὲ μᾶλλον τὸν δυνά
μενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ·
οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλοῦνται καὶ ἓν
ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς
ὑμῶν· ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι
ἠριθμημέναι εἰσίν· μὴ οὖν φοβεῖσθε πολλῶν
στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς· πᾶς οὖν ὃς ὁμολογή
σει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ὁμολογήσω
κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ
ἐν οὐρανοῖς· ὃς δ᾽ ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων ἀρνήσομαι κἀγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· μὴ νομίσητε
ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον
βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν· ἦλθον γὰρ δι
χάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ
θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην
κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀν
θρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ· ὁ φιλῶν πατέρα ἢ
μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν
υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος·
καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκο
λουθεῖ ὀπίσω μου οὐκ ἔστι μου ἄξιος· ὁ εὑρὼν
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν·
ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμε
νος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ δεχόμενος
προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου
λήμψεται καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου
μισθὸν δικαίου λήμψεται· καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα
τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς
ὄνομα μαθητοῦ ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέσῃ
τὸν μισθὸν αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ΙΣ
διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ μετέβη
ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πό
λεσιν αὐτῶν· ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμω
τηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ πέμψας διὰ τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ
ἕτερον προσδοκῶμεν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ΙΣ εἶπεν
αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκού
ετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ
περιπατοῦσι λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκού
ουσι νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζον
ται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ
ἐν ἐμοί· τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ ΙΣ
λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλ
θατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι· κάλαμον ὑπὸ
ἀνέμου σαλευόμενον· ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν·
ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον·
ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν
βασιλέων εἰσίν· ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν· προφή
την· ναί λέγω ὑμῖν καὶ περισσότερον προφήτου·
οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀπο
στέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ὃς
κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς
γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ
μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων
αὐτοῦ ἐστιν· ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
βιάζεται καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν· πάντες
γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου ἐπρο
φήτευσαν· καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι αὐτός ἐστιν
Ἠλίας ὁ μέλλων ἐρχεσθαι· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω· τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην·
ὁμοία ἐστὶ παιδίοις καθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς
ἃ προσφωνοῦντα τοῖς ἑτέροις λέγει· ἠυλήσαμεν
ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ
ἐκόψασθε· ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε
πίνων καὶ λέγουσι· δαιμόνιον ἔχει· ἦλθεν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων καὶ λέγουσι·
ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης τελωνῶν
φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία
ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῆς· τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν
τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλείσται δυνάμεις
αὐτοῦ ὅτι οὐ μετενόησαν· οὐαί σοι Χοραζείν
οὐαί σοι Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι
ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν πάλαι
ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν· πλὴν λέγω
ὑμῖν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως ἢ ὑμῖν· καὶ σὺ Καπερναούμ μὴ ἕως οὐρα
νοῦ ὑψωθήσῃ ἕως ᾅδου καταβήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδό
μοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί
ἔμεινεν ἂν μέχρι τῆς σήμερον· πλὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως ἢ σοί· ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς
ὁ ΙΣ εἶπε· ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ κύριε τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ
σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις·
ναί ὁ πατήρ ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν
σου· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου
καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ
οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς
καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι· δεῦτε
πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι
κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ᾽
ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ᾽ ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ
ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ
τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν· ἐν ἐκείνῳ τῷ
καιρῷ ἐπορεύθη ὁ ΙΣ τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπο
ρίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν καὶ ἤρξαντο
τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν· οἱ δὲ Φαρισαῖοι
ἰδόντες εἶπον αὐτῷ· ἴδε οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν
ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαυὶδ ὅτε ἐπείνασεν
αὐτὸς καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ· πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως
ἔφαγον οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς
μετ᾽ αὐτοῦ εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦσιν· ἢ οὐκ ἀνέγ
νωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασι οἱ ἱερεῖς ἐν
τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι καὶ ἀναίτιοί
εἰσιν· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ὧδε
ἐστίν· εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν· ἔλεος θέλω καὶ
οὐ θυσίαν οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους·
κύριος γάρ ἐστι τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ
που· καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγω
γὴν αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων ξηρὰν
καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἔξεστι τοῖς
σάββασι θεραπεύειν ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος
ὃς ἕξει πρόβατον ἕν καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς
σάββασιν εἰς βόθυνον οὐχὶ κρατήσει καὶ ἐγερεῖ
αὐτό· πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου
ὥστε ἔξεστι τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν· τότε
λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου καὶ
ἐξέτεινε καὶ ἀπεκατεστάθη ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη·
ἐξελθόντες δὲ οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον
κατ᾽ αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ὁ δὲ ΙΣ
γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθερά

ὑπάρας τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, εἶδεν
χωρίον μακρόθεν, καὶ λάζαρον ἐν τοῖς
κόλποις αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς φωνήσας,
εἶπε· πάτερ ἀβραάμ, ἐλέησόν με· καὶ
πέμψον λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον
τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ κα-
ταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυ-
νῶμαι, ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. εἶπε δὲ
ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι, ὅτι ἀ-
πέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ
σου· καὶ λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά·
νῦν δὲ ὧδε παρακλεῖται σὺ δὲ ὀδυνᾶ-
σαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡ-
μῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρι-
ται· ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι
ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται· μη-
δὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς, διαπερῶσιν.
εἶπε δέ· ἐρωτῶ οὖν σε πάτερ, ἵνα πέμ-
ψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου·
ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως διαμαρ-
τύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλ-

θωσιμεις τοὺ τόπου τῆς Βασάμου.
λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ. Ἔχουσι Μωσέα
καὶ τοὺς προφήτας. ἀκουσάτωσαν
αὐτοῖς. ὁ δὲ εἶπεν. οὐχί πάτερ Ἀβρα
αμ. ἀλλ' ἐάν τις ἀπο νεκρῶν πορευ
θῆ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν.
Εἶπε δὲ αὐτῷ. Εἰ Μωσέως καὶ τῶν προ
φητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδ' ἐάν τις
νεκρῶν ἀναστῆ, πεισθήσονται :-

ΚΕ τοῦ κτ΄ λουκᾶ.

Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς.
ἀνάγκη μὲν ἐστὶν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα
μου. καὶ οὐδεὶς στήσεται τίς ἐστιν ὁ ἐγὼ
ὁ. εἰμὶ ὁ πρῶ. καὶ τίς ἐστιν ὁ πρῶ.
εἰμὶ ὁ γός. καὶ ὦ ἐάν βούληται ὁ γός
ἀποκαλύψαι. ἢ γραφεὶς πρὸς τοὺς
μαθητὰς καὶ διαστείλατε. μακάριοι
οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπε
τε. λέγω γὰρ ὑμῖν. ὅτι πολλοὶ προφῆ
ται καὶ βασιλεῖς, ἠθέλησαν ἰδεῖν. ἃ
ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον. καὶ
ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν :-

τῆ δ΄ τῆς ἑβδομ.

Κ τοῦ κ τ΄ λου καὶ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. εἶπεν ὁ ἰη̄ς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ παραβολὴν ταύτην πρὸς αὐτούς. λέγων τίνι ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. καὶ τίνι ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην. ὁμοία ἐστὶ παιδίοις καθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς. ἃ προσφωνοῦντα τοῖς ἑτέροις λέγει. ηὐλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε. ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε. ἐλθὲ γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων. καὶ λέγουσι δαιμόνιον ἔχει. ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων. καὶ λέγουσιν ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης. τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλείσται δυνάμεις αὐτοῦ. ὅτι οὐ μετενόησαν. οὐαί σοι χοραζείν. οὐαί σοι βηθσαϊδά. ὅτι εἰ ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν. πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν. πλὴν λέγω ὑμῖν. τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν. καὶ σύ καπερναούμ. μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ. ἕως ἅδου καταβήσῃ. ὅτι εἰ ἐν σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί. ἔμεινεν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. πλὴν λέγω σοι. ὅτι γῇ σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί. ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ ἰη̄ς εἶπε. ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. ὅτι ἔκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν. καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. ναὶ ὁ πάτερ. ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου. καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ. οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς. καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι. κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ΄ ὑμᾶς. καὶ μάθετε ἀπ΄ ἐμοῦ. ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ. καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός ἐστι. καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

μετὰ ὀλίγου προσίμει. καὶ οὐκ ἔχω
ὃ ἀποκριθήσωμαι αὐτῷ· καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν
ἀποκριθεὶς εἶπεν· μήτι κόπους παρέ
χει· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται· καὶ τὰ παι
δία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰ
σίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι.
λέγω ὑμῖν· οὐκ εἰ δώσει αὐτῷ
ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον· διά
τοι γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ· ἐγερθεὶς δώ
σει αὐτῷ ὅσων χρῄζει· κἀγὼ ὑμῖν λέ
γω· αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν·
ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε,
καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰ
τῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται·

ΣΚ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς·
αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζη
τεῖτε καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ
ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν
λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται·

τῇ ϛ τοῦ ἰουδαίου·

τῆς ἕκτης ἑβδομάδος:

τὴν αὐτὴν ἡμῶν τοῦ πράγματος ὁμοίως
ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;
ἢ καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος, ὄφιν ἐπι-
δώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἐὰν αἴτησει ὠόν,
μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; εἰ οὖν
ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε
δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις
ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ
δώσει πνεῦμα ἅγιον, τοῖς αἰτοῦσιν αὐ-
τόν: — ΚΕ τοῦτ' ἔλουκᾶ
ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. λῶ ὁ ἰς ἐκβάλλων
δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγέ-
νετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλά-
λησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.
τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν· ἐν βεελζεβοὺλ
ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει
τὰ δαιμόνια· ἕτεροι δὲ πειράζοντες,
σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα,
εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυ-
τὴν διαμερισθεῖσα, ἐρημοῦται·
καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον, πίπτει· εἰ δὲ καὶ ὁ

σαταμᾶς ἐφ' ἑαυτοῦ διεμερίσθη, ὡσὰν σα
θήσεται λιβὰς λείας αὐτοῦ. ὅτι λέγει π.
ἀμβλεῖς βουλὴ. ὅτι κράζω τὰ δαιμό
νια. οἱ γὰρ ὑμῶν. ἐν τίνι ἐκβάλλουσι.
διὰ τοῦτο. κριταὶ αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται.
εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαι
μόνια. ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς λιβὰς
λείας τοῦτο. ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθω
πλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐ
λήν. ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ. ὅταν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ
ἐπελθών. νικήσῃ αὐτὸν πᾶσαν
πλίαν αὐτοῦ αἴρει. ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει. καὶ
τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. ὁ μὴ
ὢν μετ' ἐμοῦ. κατ' ἐμοῦ ἐστι. καὶ ὁ μὴ
συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει:

ΣΚ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ κς. ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ. κατ' ἐ
μοῦ ἐστι. καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ
σκορπίζει. ὅταν τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. διέρ
χεται δι' ἀνύδρων τόπων. ζητοῦν

ἀμάρτωσιν, καὶ μὴ ἀρίσκομ. λέγει· ὅτι σκορπίζωσιν τοὺ οἰκοδομοῦ ὅθεν ἐξῆλθομ· καὶ ἐλθοὺ, ἀρίσκει σεσαρωμένομ, καὶ κεκοσμημένομ· τότε παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα, πονηρότερα ἑαυτοῦ· καὶ εἰσελθόντα, κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, χείρονα τῶν πρώτων:.

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·

Ἰησοῦς, οὐδεὶς λύχνομ ἅπτας, καὶ λύπει αὐτομ σκεύει· ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς· οὐ γάρ ἐστί κρυπτομ, ὃ οὐ φανερομ γενήσεται· οὐδὲ ἀπόκρυφομ, ὃ οὐ γνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερομ ἔλθῃ· βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἐὰν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· παρεγένομο δὲ πρὸς αὐτομ, ἡ μήτηρ

καὶ οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο
τοσοῦτον τυχεῖν αὐτῷ λεγόντων·
ὁ πατήρ σου, καὶ οἱ ἀδελφοί σου, ἐστήκασιν
ἔξω ζητοῦντές σε λαλῆσαι· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπε πρὸς αὐτούς· μήτηρ μου καὶ ἀδελ-
φοί μου οὗτοί εἰσιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτόν·

ΚΕ τοῦ ΣΤ λουκᾶ·

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· ὀχλοπληθοῦντος
τοῦ λαοῦ καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπι-
πορευομένων πρὸς αὐτόν, εἶπεν διὰ
παραβολῆς· ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ
σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ
σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον
κατέπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν
ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα·
καὶ ἕτερον κατέπεσεν ἐν μέσῳ τῶν
ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι
ἀπέπνιξαν αὐτό· καὶ ἕτερον κατέπεσεν

πίδας, φύλασσόμενος, καὶ διαρρήσ-
σων τὰ δεσμά, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ
δαίμονος, εἰς τὰς ἐρήμους· ὅπως
τι σεαυτὸν οἴεις, λέγων· τί σοι ἐστὶν
ὄνομα· οὐδὲ εἶπε· λέγε μοι· ὅτι δαι-
μόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν·
καὶ παρεκάλει αὐτόν, ἵνα μὴ ὀπίσω τῶν
ἐθνῶν αὐτοῖς, εἰς τὸν ἄβυσσον ἀπελθεῖν·
ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκο-
μένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν
αὐτόν, ἵνα ὀπίσω τρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνην
εἰσελθεῖν· καὶ ὀπίσω τρέψεν αὐτοῖς·
ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ
ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ
ὥρμησεν ἡ ἀγέλη, κατὰ τοῦ κρημνοῦ
εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη· ἰδόν-
τες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγονὸς ἔφυγον·
καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πό-
λιν, καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· ἐξῆλθον δὲ
ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν
Ἰν. καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον,
ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει.

τῆ β΄ τῆς ἑβδομάδ

ἱματισμένον καθαρῶ τῶ προσώπω, παρὰ
τοὺς πόδας τοῦ Ἰῦ, καὶ ἐφοβήθησαν·
ἀπίστησαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες
πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς· καὶ ἤ
ρξαντο αὐτοῦ ἅπαν τὸ πλῆθος
τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν,
ἀπελθεῖν ἀπ᾽ αὐτῶν· ὅτι φόβῳ
μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμ
βὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν·
ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ᾽ οὗ ἐξῆλ
θεν τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐ
τῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν λέγων·
ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ δι
ηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θς· ἀπῆλ
θε καθ᾽ ὅλην τὴν πόλιν, κηρύσσων
ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ις·

ΚΑ τοῦ κ τ χου καὶ

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· συνέρχονται
τῷ Ἰῆ οἱ ὄχλοι· ἤρξατο οὖν λέγειν
πρὸς αὐτούς· γενεὰ αὕτη, πονηρά ἐστι·
σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δο
θήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον

ἰωρᾶ τοῦ προφήτου· καθωσὰφὲ
πίνει τοῖς ὠρᾶς σημεῖον τοῖς μιμᾶσθαι.
οὕτως εἶσαι καὶ ὁ γιὸς τοῦ ἀμῶς, πεπι-
μιᾶ ταύτη· βασιλεῦσαι μόνου, ἐπερ-
θήσεται δὲ κρίσει μετὰ τῶν ἀμῶν
τῆς πηγαῖς ταύτης, καὶ καταμετρήσει αὐ-
τούς, ὅτι ἦλθεν ὁ κτῶν πρᾶτος
τῆς, ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν σολομῶ
μος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον σολομῶνος ὧ
δε· ἀμῶν μετὰ τῶν, ἀμαρτήσονται
ὅτι κρίσει μετὰ τῆς πηγαῖς ταύτης,
καὶ καταμετρήσουσιν αὐτούς, ὅτι μετε-
μόνησαν εἰς τὸ κήρυγμα ἰωνᾶ· καὶ ἰ
δοὺ πλεῖον ἰωνᾶ ὧδε· οὐδεὶς δὲ λύ
χνον ἅψας, εἰς κρυπτὸν τίθησιν, οὐ
δὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυ
χνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι, τὸ φέ
γος βλέπωσιν ::

Κ τοῦ κ' λουκᾶ.

Ὁ λύχνος τοῦ σώματός
ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ᾖ
ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ

σῶμα σου φωτεινόν ἔσται. ἐὰν δὲ
πονηρός ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτει-
νόν. σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ
σκότος ἐστίν. εἰ οὖν τὸ σῶμά σου
ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος
σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον,
ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτί-
ζῃ σε. ὅταν ἔλθῃς πρός τινα, πρόσεχε
αὐτοῦ φαρισαῖος εἶ, ὅπως ἀρίστησον
σὺν αὐτῷ. εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσε.
ὁ δὲ φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν,
ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ
ἀρίστου. εἶπε δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ.
νῦν ὑμεῖς οἱ φαρισαῖοι, τὸ ἔξωθεν
τοῦ ποτηρίου, καὶ τοῦ πίνακος κα-
θαρίζετε. τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει
ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας. ἄφρονες.
οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσω
ἐποίησε; πλὴν. τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα
καθαρὰ
ὑμῖν ἔσται:-

=301=

πρὸς τὴν ἑβδόμην.

κ. τοῦτ' ἔλου καὶ

Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους· οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ πήγανον. καὶ τὸλάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θυ· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι· οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες ἐπάνω, οὐκ οἴδασιν· ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν, λέγει αὐτῷ· διδάσκαλε. ταῦτα λέγων. καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις· ὁ δὲ εἶπε· καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, οὐαί· ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους, φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν, οὐ προς

πάσι τοῖς φορτίοις:-

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαίους. οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν· οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς· ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα. διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας, καὶ ἀπὸ τούτων ἀποκτενοῦσι, καὶ ἐκδιώξουσιν, ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν· τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης· ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου, τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν· ἐκζητηθή-

σταγὰπὸτῆςγῆςεἰςταύτης· οὐαὶ
μὴτοῖςμοιχοῖς, ὅτιἥρπασεν τὸν
κλῆδαντῆςγνώσεως· αὐτοὶοὐκεί
σῆλθατε, καὶτοὺςεἰσερχομένους ἐ-
κωλύσατε· λέγωτοσδὲαὐτοῦ τοῦ
τωπροὶαὐτούς· ἤρξαντοοἱγραμ-
ματεῖςκαὶοἱφαρισαῖοι, δεινῶςσυ
μέχειν καὶἀποστοματίζειν αὐτὸν πε
ρὶπλειόνων, ἐνεδρεύοντεςαὐτόν,
ζητοῦντεθηρεῦσαίτιόντοῦ σό
ματοςαὐτοῦ, ἵνακατηγορήσωσιν
αὐτοῦ· ὄχλοιςὅπισυνηγμένωνμυ
ριάδωντοῦὄχλου, ὥστε
καταπατεῖνἀλλήλους· ἤρξατοπρῶ
τονπρὸςτοὺςμαθητὰςαὐτοῦ, περὶτῶν
προσέχετεἑαυτοῖςἀπὸτῆςζύμης
τῶνφαρισαίων, ἥτιςἐστὶνὑπόκρισις·

ΚΤΟΥΚΓ΄ΛΟΥΚΑ΄

Ἰησοῦςδὲεἶπενπρὸςτοὺςἑαυτοῦμαθητάς·
οὐδὲνἐστὶνσυγκεκαλυμμένονὃ
οὐκἀποκαλυφθήσεται· καὶκρυ
πτόν, ὃοὐγνωσθήσεται· ἀνθ' ὧν

τῇ πρὸ τῆς ἑβδομάδος

ὅσων ἀν τις σοι εἴπῃ, ἀπόκριναι αὐτῷ τί ἀκούσθησεται· καὶ ὁ προσέχων ἐλαχίστων ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων· λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι· ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἐξουσίαν ἔχοντα εἰς βασιλείαν τὴν γέενναν· ναί λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε· οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται· μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε· λέγω δὲ ὑμῖν, πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνησάμενος

μενος με ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θυ.
καὶ ταῖς ὁσίαις ὁμολογοῦσιν εἰς τὸν ὄχλον τοῦ
λαοῦ. ἀφεθήσεται· τῶν δὲ εἰς τὸ ἅ
γιον πνεῦμα βλασφημήσαντι. οὐκ ἀφε
θήσεται· ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς
ὅπι ταῖς συναγωγαῖς. καὶ ταῖς ἀρχαῖς. καὶ
ταῖς ἐξουσίαις. μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί
ἀπολογήσεσθε. ἢ τί εἴπητε· τὸ γὰρ
ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ. ἃ δεῖ εἰπεῖν·

Κ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. συγκαλεσάμενος
ὁ ἰς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ·
ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν
ὅπι πάντα τὰ δαιμόνια. καὶ νόσους
θεραπεύειν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κη
ρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θυ. καὶ ἰᾶ
σθαι τοὺς ἀσθενοῦντας· καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· μηδὲν ἄρητε εἰς τὴν ὁδόν·
μήτε ῥάβδους· μήτε πήραν· μήτε
ἄρτον· μήτε ἀργύριον· μήτε ἀνὰ
δύο χιτῶνας ἔχειν· καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκί

κγ' ς' χ π μ' φιλ' ἐω β'.

εἰσελθη τε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν
ἐξέρχεσθε· καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται
ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως
ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν
ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάσσετε εἰς μαρ-
τύριον ἐπ' αὐτούς· ἐξερχόμενοι δέ,
ἤρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελί-
ζόμενοι. καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ :-

ἐκ τοῦ κατ' λουκᾶ

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἤκουσε τετρά-
ρχης τὰ γινόμενα. ἦν δὲ
καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς σατραπείας
τῆς χ. καὶ εἶπε πρὸς τοὺς παῖ-
δας αὐτοῦ. οὗτος ἐστὶν ἰωάν-
νης ὁ βαπτιστής. ἀπ' ἐκείνων
μορφῆς ἐγήγερται ἀπὸ νεκρῶν, διὰ τοῦτο
δύναμις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. καὶ αὐτὸς ἀπέθανεν. ἐμοὶ
δὲ ἐφάνη αὐτὸν. οἱ ὄχλοι σπεί-
ρουσιν αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἀγ
ρυπνιᾶς αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα.
ἥτις ἀρξαμένη ἀναλώσασα ὅλον
τὸν βίον αὐτῆς εἰς ἰατροὺς οὐκ ἴσχυσεν
ὑπ' οὐδενός

= 205 =

θιραπευθῶμεν· προσελθοῦσα ὅπισθεν
ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐ-
τοῦ, καὶ παραχρῆμα, ἐστηρύσις τοῦ
αἵματος αὐτῆς· καὶ εἶπεν αὐτῇ· τίς ὁ
ἁψάμενός μου· ἀρνουμένων δὲ πάν-
των, εἶπεν ὁ Πέτρος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ·
ἐπιστάτα· οἱ ὄχλοι σοι συνέχουσί σε καὶ
ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις τίς ὁ ἁψάμε-
νός μου; ὁ δὲ εἶπε· ἥψατό μου
τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξε-
λθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ· ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ
ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε καὶ προ-
πεσοῦσα αὐτῷ· δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο
αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν αὐτῷ, ἐνώπιον
παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παρα-
χρῆμα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θάρσει
θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύ-
ου εἰς εἰρήνην· ἔτι αὐτοῦ λαλοῦν-
τος, ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυ-
ναγώγου, λέγων αὐτῷ· ὅτι τέθνη-
κεν ἡ θυγάτηρ σου, μὴ σκύλλε τὸν δι-
δάσκαλον· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπε

τὴν β΄ τ̄ ἑβδομάδ̄

κρίθη αὐτῷ. λέγω· μὴ φοβοῦ. μόνον
πίστευε. καὶ σωθήσεται· ὀρθωθήσε-
ται δὲ ἡ οἰκία. οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν
οὐδένα. εἰ μὴ Πέτρον. καὶ Ἰωάννην.
καὶ Ἰάκωβον. καὶ τὸν πατέρα τῆς παι-
δός. καὶ τὴν μητέρα· ἔκλαιον δὲ πάντ̄.
καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν· ὁ δὲ εἶπε·
μὴ κλαίετε. οὐκ ἀπέθανεν. ἀλλὰ κα-
θεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδό-
τες ὅτι ἀπέθανεν· αὐτὸς δὲ ἐκβα-
λὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς
χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησεν λέγων·
παῖς, ἔγειρου· καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦ-
μα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ
διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν, καὶ ἐ-
ξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρή-
γγειλεν αὐτοῖς, μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός: —

ΕΚ τοῦ κτ̄ λουκᾶ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐδίδασκεν τοὺς
τοῦτο, εἰ μή τισὶ αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλ̄.
διδάσκαλε. εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου,
μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κλερο-

μομαι· οὐδ΄ εἷς πλὴ αὐτῶ· ἀμὴ. πίσμε
καπίστη σδικαιῶ. ἢ μερίζω ἰφύμ·
ἓξ ωι δἰ ωρος αὐτούς· ὁρᾶτε, καὶ
φυλάστεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας·
ὅτι οὐκ ἐν τῶ περισσεύειν τινὶ, ἢ ζω
ἡ αὐτοῦ ἐστὶν· ἐκ τῶν ὑπαρχόν τ
αὐτοῦ· ἀλλ΄ οὖ τοῖς κτωμένοις· μὴ με
ριμνᾶτε τῆ ψυχῆ ὑμῶν, τί φάγητε·
μηδὲ τῶ σώματι, τί ἐνδύσησθε·
ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστὶ τῆς τροφῆς καὶ τὸ
σῶμα, τοῦ ἐνδύματος· κατανοή
σατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν,
οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον,
οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς·
πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν
πετεινῶν· τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν
δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν
αὐτοῦ πῆχυν ἕνα· εἰ οὖν οὐδὲ
ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοι
πῶν μεριμνᾶτε· καταμάθετε τὰ
κρίνα πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾶ, οὐ
δὲ νήθει· λέγω ὑμῖν, οὐδὲ Σολο-

ὑμῖν πάσης τῆς δόξης αὐτοῦ, περιβάλλεται
τοιοῦτον τούτων· εἰδὲ τὸν χόρτον
ὄντα ἀγρῶν, σήμερον ὄντα, καὶ
αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ θεὸς
οὕτως ἀμφιέννυσι, πόσῳ μᾶλλον
ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι· καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε
τί φάγητε, ἢ τί πίητε· καὶ μὴ
μετεωρίζεσθε· ταῦτα γὰρ πάντα τὰ
ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ·
ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῄζετε
τούτων· πλὴν ζητεῖτε πρῶτον
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα
προστεθήσεται ὑμῖν:—

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ κύριος, τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰ
κονόμος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει
ὁ κύριος, ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ,
τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτρι
ον· μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν
ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ, εὑρήσει τοι
οῦτο ποιοῦντα· ἀληθῶς λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐ-

τῇ δ' τῆς ἑβδομάδος:

τοῦ. καταστῆσαι αὐτόν· ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ὅτι εἶπεν ὁ κύριός μου ἔρχεται, καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας, καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν, καὶ μεθύσκεσθαι, ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει. ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ μὴ ἑτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς· ὀλίγας. πολὺ δὲ ἀφ' ὧν ἐδόθη πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολύ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν:-

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν:

Ἐκεῖνος, ᾧ ἐδόθη πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ·

καὶ ὧ περιέθ τοπολύ. πρὶ αὐτόπερομ
αὐτὴ σου σὴμ αὐτομ. παὺρ ἦλθομ βαλ"
ὁπὶ τὼ γὼ. καὶ πὶθέλω. εἰ ἤδη ἀμὴ
φθη. βάπτισμα δεῖχω βαπτισθῆναι.
καὶ πῶς συνέχομαι ἕως οὗ τελεσθῆ.
δοκεῖτε. ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην
δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχὶ λέγω ὑμῖν. ἀλλ"
διαμερισμόν. ἔσομ γὰρ ἀπὸ τοῦ
νῦν. πέντε ἐν οἴκῳ ἐμὶ διαμερισμένοι.
τρεῖς ἐπὶ δυσὶ. καὶ δύο. ἐπὶ τρισὶ. δια
μερισθήσεται γὰρ πὰρ. ὁπὶ γὸς
ὁπὶ πρὶ. μὴρ. ὁπὶ θυγατρὶ. καὶ θυγάτηρ.
ὁπὶ μὴρὶ. πενθερὰ. ὁπὶ τὴν νύμφην
αὐτῆς. καὶ νύμφη ὁπὶ τὴν πενθερὰ
αὐτῆς. ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις.
ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν
ἀπὸ δυσμῶν. εὐθέως λέγετε. ὄμβρος
ἔρχεται. καὶ γίνεται οὕτως. καὶ ὅταν
νότον πνέοντα. λέγετε ὅτι καύσων
ἔσται. καὶ γίνεται. ὑποκριταί. τὸ
πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς
οἴδατε δοκιμάζειν. τὸν δὲ καιρὸν τοῦ

του. πῶς οὐδοκιμάζετε· τί δὲ καὶ
ἀφ' ἑαυτῶν, οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον·
ὡς γὰρ ὑπάτης μετὰ τοῦ αἰτιδίκου
σου ἐπάρχου ταύτην τὴν ὁδῶ, δὸς ἐργα-
σίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· μήπο
κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτήν, καὶ
ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ πράκτορι·
καὶ ὁ πράκτωρ σε βάλῃ εἰς φυλακήν·
λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως
οὗ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς:-

ΣΚ τοῦ κ τ' λουκᾶ:

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. παρῆσαν τινες ἀ-
παγγέλλοντες τῷ ἰῦ περὶ τῶν γαλιλαί-
ων, ὧν τὸ αἷμα, πλάτος ἐμίζε μετὰ τῶν
θυσιῶν αὐτῶν· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· δοκεῖτε, ὅτι οἱ γαλι-
λαῖοι οὗτοι, ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάν-
τας τοὺς γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι
ταῦτα πεπόνθασιν; οὐχί λέγω
ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες
ὡσαύτως ἀπολεῖσθε· πλὴν οἱ
δέκα καὶ ὀκτώ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύρ

τος σῦ τῶ σταφυλῶνι μου. καὶ ἀπέκτειναν
αὐτούς. δοκεῖτε. ὅτι οὗτοι ὀφειλέται
ἐγένοντο παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας
Ἰερουσαλήμ. οὐχί λέγω
ὑμῖν. ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε. πάντες
ὁμοίως ἀπολεῖσθε. εἶπε δὲ ταύτην
τὴν παραβολήν. συκῆν εἶχέ
τις σῦ τῶ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευ
μένην. καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν σῦ κα
τ. καὶ οὐχ εὗρεν. εἶπε δὲ πρὸς τὸν
ἀμπελουργόν. ἰδοὺ τρία ἔτη ἔρχο
μαι. ζητῶν καρπὸν σῦ τὴν συκῆν τα
τ. καὶ οὐχ εὑρίσκω. ἔκκοψον αὐτήν.
ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ. ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς. εἶπεν αὐτῷ. κύριε. ἄφες
αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος. ἕως ὅτου
σκάψω περὶ αὐτὴν. καὶ βάλω κόπρια.
κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν. εἰ δὲ μήτε.
γε τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν :—

Κ τοῦ κ τ λου καὶ

Ἰδοὺ καιρῶ ἐκείνῳ. προσῆλθόν τινες
φαρισαῖοι τῷ ἰυ. λέγοντες. ἔξελθε

καὶ πορεύου ἐκ τοῦτου, ὅτι ἡρώδης θέ
λει σε ἀποκτεῖναι· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
πορευθέντες εἰπατε τῇ ἀλώπεκι ταύ
τῃ· ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ
ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον.
καὶ τῇ τρίτῃ, τελειοῦμαι· πλὴν δεῖ
με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομέ
νῃ, πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται
προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσα
λήμ· Ἰλημ Ἱερουσαλημ, ἡ ἀποκτεί
νουσα τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβο
λοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐ
τήν· ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνα
γαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις
τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυ
γας καὶ οὐκ ἠθελήσατε· ἰδοὺ ἀφίεται
ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος· λέγω δὲ
ὑμῖν, ὅτι οὐ μή με ἴδητε, ἕως ἥξει
ὅτε εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμε
νος ἐν ὀνόματι κυ· - ἐκ τούτου λουκᾶ
ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· καὶ ἐξελθόντι τῷ
Ἰῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνῆντησαν

τῷ
αὐτῷ ἡ:

αὐτῷ ὄχλος πολύς· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
ἐκ τοῦ ὄχλου, ἀνεβόησε λέγων·
διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον
ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενής μοί ἐστιν·
καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν·
καὶ ἐξέφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐ-
τὸν μετὰ ἀφροῦ· καὶ μόλις ἀποχω-
ρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβον αὐτόν·
καὶ εἶπα τοῖς μαθηταῖς σου, ἵνα
ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰς. εἶπεν· ὦ γενεὰ
ἄπιστος καὶ διεστραμμένη· ἕως πότε
ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι
ὑμῶν· προσάγαγε τὸν υἱόν σου
ὧδε· ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ,
ἔρρηξεν αὐτὸ τὸ δαιμόνιον, καὶ συνε-
σπάραξεν· ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰς. τῷ
πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο
τὸ παιδίον, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ
πατρὶ αὐτοῦ· ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες
ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θυ·

κυριακὴ πρὸ ιε΄.

κ τοῦ κ λουκᾶ.

Εἶπε καρωὶ εἰπεῖν μοι κόσμε πορο
πλθε τῶ ἰῶ, πειράζων αὐτόν, καὶ
λέγων· διδάσκαλε· τί ποιήσω, ζω
ὴν αἰώνιον κληρονομήσω· ὁ δὲ εἶ
πε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ, τί
γέγραπται· πῶς ἀναγινώσκεις·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἀγαπήσεις
κύριον τὸν θεόν σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου,
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοί
ας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυ
τόν· εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρί
θης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ· ὁ δὲ θέ
λων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν
ἰν· καὶ τίς ἐστί μου πλησίον· ὑπο
λαβὼν δὲ ὁ ἰς εἶπεν· ἄνθρωπός τις κατέ
βαινεν ἀπὸ ἱερουσαλὴμ εἰς ἱεριχώ, καὶ λῃ
σταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαν
τες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλ
θον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα
τον· κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις

καὶ παραμυθήσομαι αὐτὸν, καὶ
δωρήσομαι αὐτῷ ἀργύριον. ὁμοίως
δὲ καὶ λέγει συμφώνως καὶ αὐτὸς
τόπον. ἐλθὼν καὶ ἰδών, ἀπεκλάκ-
θη. σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε
κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνί-
σθη· καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ
τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον
καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ
τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πα-
δοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ
ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθών, ἐκβαλὼν
δηνάρια δύο, ἔδωκε τῷ παδοχεῖ· καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ
ὅτι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπα-
νέρχεσθαί με, ἀποδώσω σοι· τίς
οὖν τούτων τῶν τριῶν, πλησίον δο-
κεῖ σοι γεγονέναι, τοῦ ἐμπεσόντος
εἰς τοὺς λῃστάς; ὁ δὲ εἶπεν, ὁ ποιήσας
τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν οὖν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως·—

τῆς β΄ ἑβδομάδος

ἐκ τοῦ κ΄ λουκᾶ·

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. εἰσῆλθεν ὁ Ἰς. εἰς
οἶκον τινὸς τῶν ἀρχόντων τῶν φα
ρισαίων. σαββάτῳ. φαγεῖν ἄρτον.
καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. ὃν τρό
πον ἐν τοῖς ἀρίστοις. πέμπτον. μὴ φώνει
τοὺς φίλους σου. μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου.
μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου· μηδὲ πλουσίους
πλουσίους· μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀν
τικαλέσωσι, καὶ γένηταί σοι ἀνταπό
δομα· ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχήν,
κάλει πτωχούς, ἀναπήρους, χωλούς,
τυφλούς· καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ
ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι
ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων· ἀκούσας δέ τις τῶν
συνανακειμένων ταῦτα, εἶπε αὐτῷ·
μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βα
σιλείᾳ τοῦ θεοῦ·- ἐκ τοῦ κ΄ λουκᾶ·

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, συνεπορεύοντο
τῷ ἰῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ στραφείς, εἶπε
πρὸς αὐτούς· εἴ τις ἔρχεται πρός με,

τῆς γ΄ ἑβδομάδος

1207

καὶ οὐκ ἐστὶ τοῦ πρώ αὐτοῦ, ἢ τῶν μρῶ.
καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ. καὶ τῶν τέκνων. καὶ
τοὺς ἀδελφούς. ἔτι δὲ καὶ τῶν ἑαυτοῦ
ψυχῶν. οὐδὲν ἄλλο μου εἶναι μαθητής.
καὶ ὃς τις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ
ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναταί μου εἶναι μα-
θητής. τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύρ-
γον οἰκοδομῆσαι. οὐχὶ πρῶτον καθίσας
ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς
ἀπαρτισμόν. ἵνα μὴ ποτὲ θέντος αὐτοῦ
θεμελίου. καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι,
πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται αὐτῷ
ἐμπαίζειν αὐτῷ. λέγοντες. ὅτι οὗτος ὁ
ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυσεν
ἐκτελέσαι. ἢ τίς βασιλεύς. πορευόμενος
συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον.
οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύσεται. εἰ
δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν. ἀπαν-
τῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχο-
μένῳ ἐπ' αὐτόν. εἰ δὲ μήτε, ἔτι πόρρω
αὐτοῦ ὄντος, πρεσβείαν ἀποστείλας.
ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

τῇ δ' ἑβδομάδι.

οὕτως οὖν πᾶς ὁ ζητῶν, ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐδὲ δύναται εἶναι μαθητής. καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; οὔτε εἰς γῆν, οὔτε εἰς κοπρίαν, ἀλλὰ ἔξω βάλλουσιν αὐτό. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω:-

Κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

ὦ καιρῷ ἐπείμην, ἃ σαμεπίζομεν τῷ ἰῷ, σαμάτθαι καὶ ἀμάτωλοί, ἀκούειν αὐτοῦ· καὶ διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες, ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς πρόσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων· τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὕρῃ αὐτό· καὶ εὑρὼν, ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους

αὐτοῦ. χάρηθι· καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκόν σου, σύγκαλει τοὺς φίλους, καὶ τοὺς πέριξ σου, λέγων αὐτοῖς· συγχάρητέ μοι ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός· λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας· ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὸν οἶκον, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως οὗ τὴν εὕρῃ· καὶ εὑροῦσα, σύγκαλεῖ τὰς φίλας, καὶ τὰς πέριξ λέγουσα· συγχάρητέ μοι ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα· οὕτως λέγω ὑμῖν· χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ, ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι·

ΕΚ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Ἐπορεύετο τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἅπας ὁ λαὸς ἀκούειν αὐτοῦ. καὶ διεγόγγυζον οἵ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην· τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἕξει ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἓν οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὕρῃ αὐτό; καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας λέγων αὐτοῖς· συγχάρητέ μοι ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός· λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας· ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὸν οἶκον, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως οὗ τὴν εὕρῃ· καὶ εὑροῦσα, σύγκαλεῖ τὰς φίλας, καὶ τὰς πέριξ λέγουσα· συγχάρητέ μοι ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα· οὕτως λέγω ὑμῖν· χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ, ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι·

ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ· καὶ φωνήσας αὐτόν, εἶπεν
αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω περί σοῦ·
ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας
σου· οὐ γὰρ δύνῃ ἔτι οἰκονομεῖν·
εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· τί
ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται
τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ· σκάπτειν
οὐκ ἰσχύω· ἐπαιτεῖν, αἰσχύνομαι·
ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ
τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς
τοὺς οἴκους αὐτῶν· καὶ προσκαλεσάμενος
ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν
τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ·
πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου· ὁ δὲ
εἶπεν· ἑκατὸν βάτους ἐλαίου·
καὶ εἶπεν αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας, ταχέως γράψον
πεντήκοντα· ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπεν·
σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις· ὁ δὲ εἶπεν·
ἑκατὸν κόρους σίτου· καὶ λέγει αὐτῷ·
δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγ-

δοκήσητε· καὶ βραχὺ μεταξὺ τοῦτοι
κομόσητε τῆς ἀδικίας, ὅτι φορίσωσι
ὑμᾶς ἐκποίησαι· ὅτι οἱ γὰρ τοῦ αἰῶνος τούτου
τοῦ φορίσωτερον ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς
τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυ-
τῶν εἰσί· καὶ ὑμεῖς λέγω, ποιή-
σατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ
τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅταν ἐκλείπητε
δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς: —

Κ τοῦ κατὰ Λουκᾶ

Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς ἐλκυθότας
πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους· ὑμεῖς
ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐμ-
πρόσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ θς γινώσκει
τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις
ὑψηλόν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ
θυ· ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται, ἕως
ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία
τοῦ θυ εὐαγγελίζεται· καὶ πᾶς εἰς
αὐτὴν βιάζεται· εὐκοπώτερον
δὲ ἐστὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελ-
θεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν

πασιν· πας ὁ ἀπολύων τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ. καὶ γαμῶν ἑτέραν.
μοιχᾶται· καὶ πας ὁ ἀπολελυμέν-
ην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν. μοιχᾶται· ἔλεγε
δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
ἀνεύθετόν ἐστι. τοῦ ἀνθρώπου τὰ
σκάνδαλα· οὐαὶ δι' οὗ ἔρχεται·
λυσιτελεῖ αὐτῷ. εἰ μύλος ὀνικὸς
περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐ-
τοῦ. καὶ ῥιπτεῖται εἰς τὴν θάλασσαν.
ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν
τούτων· προσέχετε ἑαυτοῖς·
ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου.
ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετα-
νοήσῃ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ.
λέγων· μετανοῶ. ἀφήσεις αὐτῷ:-

κ τοῦ κ' λουκᾶ:

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. ἐπήγετο πορ-
εύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ
αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας·
καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἴς τινα κώμην. ὑπήντησαν
αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες. οἳ ἔστησαν πόρρωθεν·
καὶ αὐτοὶ ἐφώνησαν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα

σι. καὶ τὰ τῶν πλησίον τοῦ ὁμοίου κατα-
σκευάσεις· οὐδὲ γὰρ τοῦ ἀμοῦ, οὐδὲ
τοῦ τοῦ μηχανικοῦ κλίνη· εἰ δὲ
πρὸς ἕτερον ἀκολουθεῖ τοῦ· οὐδὲ εἰ τῷ
τῷ, ὑπερβολὴν ἀπολαμβάνει τὸ ἐφ' ᾧ
θάλαττον τοῦ πράσου· ἐπὶ δὲ αὐτῶν
οἷς· ἀφεστοὺς μικρούς, θάλαττον τοὺς
ἐλαττωμένους· συνδιαπλθωμ,
διαφέρει τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· εἰ δὲ
καὶ ἕτερος, ἀκολουθήσωσι τῷ· πρῶ-
τον δὲ ὑπερβολὴν ἀπολαμβάνειν τοῖς
εἰς τὸν οἶκον τοῦ· ἐπὶ δὲ οἷς πρὸς
αὐτόν· οὐδὲ εἰς ὑπὲρ αὐτὴν τὴν χεῖρα
αὐτοῦ ὑπάρξομ, ἢ βλέπωμεν τὸν ὄ-
πισω, ἃ θετοὺς εἶναι εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ θῦ:-

Κ τοῦ Γ λουκᾶ.

Ἐπειδὴ τὴν παραβολὴν ταύτ-
ην ἀμοῦ τινος πλουσίου, ἀφορμὰς
εἰληφώς· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ,
λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω
ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου·

καὶ εἶπ. τοῦτο ποιήσω· καθελῶ
μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰ
κοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντ τὰ
τὰ γενήματά μου. καὶ τὰ ἀγαθά μ.
καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχή· ἔχεις
πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολ-
λά· ἀνάπαυου· φάγε· πίε· εὐφραί
νου· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θ̄ς· ἄφρον· ταύ
τῃ τῇ νυκτί, τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦ
σιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι
ἔσται· οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ,
καὶ μὴ εἰς θ̄ν πλουτῶν· ταῦτα λέ
γω φημί· οἶδα μὲν τὰ ἀκούειν, ἀκου
έτω:— ΕΚ τοῦ κ΄ λουκᾶ·
Ὡν παρῳκοδόμησα. ὅπερ ὡσθεὶς ὁ
Ις πρὸς τῶν φαρισαίων, πόθεν ἔρ
χεται ἡ βασιλεία τοῦ θ̄υ· ἀπεκρί
θη αὐτοῖς καὶ εἶπεν· οὐκ ἔρχεται
ἡ βασιλεία τοῦ θ̄υ. μετὰ παρατη
ρήσεως· οὐδὲ ἐροῦσιν· ἰδοὺ ὧδε.
ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ
θ̄υ. ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν· Εἶπε δὲ πρὸς

τῆς ἑβδομάδος.

τοὺς μαθητάς· ἐκλέσομαι ἡμέρας
ὅπου ἐπιθυμήσω μίαν τῶν ἡμερῶν
τοῦ ἁγίου Ἰδίου, καὶ οὐκ ἔλθητε· καὶ
ἐρῶ σοι ὑμῖν, ἰδοὺ ὧδε, ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ,
μὴ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξητε· ὡς γὰρ
ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς
ὑποκάτω οὐρανοῦ λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ·
πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν,
καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης· ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·

Ἐπιμόνως, καθωσέπερ ἔθος ἔχουσι
ἡμέρας μῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
ἤσθιον· ἔπινον· ἐγάμουν· ἐγίνα-
μίζοντο· ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε
Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἦλθεν ὁ
κατακλυσμός, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαν-
τας· ὁμοίως καθωσέπερ ἔθος ἔχει
ἡμέραις Λώτ· ἤσθιον· ἔπινον·
ἐλόγαζον· ἐπώλουν· ἐφύτευον·
ᾠκοδόμουν· ἢ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε

λωτ ἀπὸ σοδόμων. ἔβρεξε πῦρ καὶ
θεῖον ἀπὸ τοῦ κυ. καὶ ἀπώλεσεν πάν
τας· κατὰ ταῦτα ἔσται ἡ ἡμέρα οὗ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται· ἐμέ
νειν τῇ ἡμέρᾳ, ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώ
ματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰ
κίᾳ, μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά· καὶ
ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως, μὴ ἐπιστρε
ψάτω εἰς τὰ ὀπίσω· μνημονεύετε
τῆς γυναικὸς Λώτ· ὃς ἐὰν ζητή
σῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέ
σει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν,
ζωογονήσει αὐτήν· λέγω ὑμῖν, ταύ
τῃ τῇ νυκτί, δύο ἔσονται ἐπὶ κλίνης
μιᾶς· εἷς παραλημφθήσεται, καὶ ὁ ἕ
τερος ἀφεθήσεται· δύο ἔσονται ἀ
λήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό, μία παρα
λημφθήσεται καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται·
καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσιν αὐτῷ·
ποῦ, κύριε· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ὅπου
τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται καὶ
οἱ ἀετοί· πρὸ ὀλίγου τοῦ πάθους

τῇ ϛ΄ τῆς διδαχῆς.

ὄχλων, ἀρα ἀρνήσεται τὸν πίστιν εἰς τὸν θν̄.

Κ τοῦ κ τ λου καῖ.

Τῶν καιρῶν ἐκείνων. προσέφερον τῷ ἰῦ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅψηται. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταί. ἐπετίμησαν αὐτοῖς· ὁ δὲ ἰς προσκαλεσάμενος, αὐτὰ, εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ τίς δύναται σωθῆναι· ὁ δὲ εἶπε· τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις, δυνατὰ ἐστι παρὰ τῷ θῷ· εἶπε δὲ ὁ πέτρος· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι οὐδείς ἐστιν, ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν· ἢ γονεῖς· ἢ ἀδελφούς· ἢ γυναῖκα· ἢ τέκνα· ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θῦ, ὃς οὐκ ἀπολάβῃ

πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. ΣΚ τοῦ κατὰ λουκᾶν. Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ προσελάβετο ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτούς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ πληρωθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν, τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου· παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται· καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται· καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα: —

ΣΚ τοῦ κατὰ λουκᾶν:

Ἐπιὼν δέ τις τῶν παραβολῶν ταύτης. ἄνθρωπός τις εὐγενής, ὅπερ ἀνθρώπειός φησι λόγος, ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι· καλέσας δὲ

καὶ μᾶς· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς·
πορευθεὶς εἰπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ·
ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις
σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ τρίτῃ
τελειοῦμαι· πλὴν δεῖ με σήμερον
καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι·
ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην
ἀπολέσθαι ἔξω Ἰερουσαλήμ· Ἰερουσαλὴμ
Ἰερουσαλήμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς
προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς
ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν· ποσάκις
ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου
ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν
ὑπὸ τὰς πτέρυγας καὶ οὐκ ἠθελήσατε·
ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν
ἔρημος· λέγω δὲ ὑμῖν οὐ μὴ ἴδητέ με
ἕως ἥξει ὅτε εἴπητε· εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου·
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν
εἰς οἶκον τινὸς τῶν ἀρχόντων
τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν
ἄρτον καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι
αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις
ὑδρωπικὸς ἦν ἔμπροσθεν αὐτοῦ·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους
λέγων· εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ
θεραπεῦσαι; οἱ δὲ ἡσύχασαν·
ὁ δὲ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν
καὶ ἀπέλυσεν· καὶ πρὸς αὐτοὺς
εἶπεν· τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς
εἰς φρέαρ πεσεῖται καὶ οὐκ
εὐθέως ἀναβήσεται αὐτὸν ἐν
ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; καὶ οὐκ
ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι πρὸς
ταῦτα· ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς
κεκλημένους παραβολήν, ἐπέχων
πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο
λέγων αὐτοῖς· ὅταν κληθῇς
ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς
εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε
ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλημένος
ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ
αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι· δὸς
τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ
μετὰ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον
τόπον κατέχειν· ἀλλ' ὅταν
κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς
τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν
ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε εἴπῃ σοι·
φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον·
τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον
πάντων τῶν συνανακειμένων σοι·
ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται,
καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται·
ἔλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκότι
αὐτόν· ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ
δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους
σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου
μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ
γείτονας πλουσίους, μήποτε καὶ
αὐτοὶ ἀντικαλέσωσίν σε καὶ
γένηται ἀνταπόδομά σοι·
ἀλλ' ὅταν δοχὴν ποιῇς, κάλει
πτωχούς, ἀναπείρους, χωλούς,
τυφλούς, καὶ μακάριος ἔσῃ,
ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί
σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι
ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων·
ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων
ταῦτα εἶπεν αὐτῷ· μακάριος
ὅστις φάγεται ἄρτον ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ· ἄνθρωπός τις ἐποίει
δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσεν
πολλούς· καὶ ἀπέστειλεν τὸν
δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ
δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις
ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστιν·
καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς πάντες
παραιτεῖσθαι· ὁ πρῶτος εἶπεν
αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα καὶ
ἔχω ἀνάγκην ἐξελθὼν ἰδεῖν
αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με
παῤῥησκημένον· καὶ ἕτερος εἶπεν·
ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε
καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά·
ἐρωτῶ σε, ἔχε με παῤῥησκημένον·
καὶ ἕτερος εἶπεν· γυναῖκα
ἔγημα καὶ διὰ τοῦτο οὐ
δύναμαι παραγενέσθαι· καὶ
παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἀπήγγειλεν
τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα· τότε
ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν
τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελθε ταχέως
εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας
τῆς πόλεως καὶ τοὺς πτωχοὺς
καὶ ἀναπείρους καὶ τυφλοὺς
καὶ χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε·
καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· κύριε,
γέγονεν ὃ ἐπέταξας, καὶ ἔτι
τόπος ἐστίν· καὶ εἶπεν ὁ κύριος
πρὸς τὸν δοῦλον· ἔξελθε εἰς
τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ
ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ
μου ὁ οἶκος· λέγω γὰρ ὑμῖν
ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων
τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου
τοῦ δείπνου· συνεπορεύοντο δὲ
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ στραφεὶς
εἶπεν πρὸς αὐτούς· εἴ τις
ἔρχεται πρός με καὶ οὐ μισεῖ
τὸν πατέρα ἑαυτοῦ καὶ τὴν
μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ
τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
καὶ τὰς ἀδελφὰς ἔτι τε καὶ
τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν, οὐ δύναται
εἶναί μου μαθητής· ὃς οὐ
βαστάζει τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ
καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ
δύναται εἶναί μου μαθητής·
τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον
οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον
καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην
τὴν πρὸς ἀπαρτισμόν, εἰ ἔχει
εἰς ἀπαρτισμόν; ἵνα μήποτε
θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ
μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες
ἀρξάμενοι ἐμπαίζειν αὐτῷ
λέγωσιν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος
ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ
ἴσχυσεν ἐκτελέσαι· ἢ τίς
βασιλεὺς πορευόμενος ἑτέρῳ
βασιλεῖ συμβαλεῖν εἰς πόλεμον
οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύσεται
εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα
χιλιάσιν ὑπαντῆσαι τῷ μετὰ
εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ'
αὐτόν; εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ
πόρρω ὄντος πρεσβείαν ἀποστείλας
ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην· οὕτως
οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ
ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ
οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής·
καλὸν οὖν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ
καὶ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι
ἀρτυθήσεται; οὔτε εἰς γῆν
οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν,
ἔξω βάλλουσιν αὐτό· ὁ ἔχων
ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω·

σαββ. α'

ἄφος αὐτροσεῖι· ἄρεις δοὐκέθηκας·
καὶθιρίζεις, δοὐκέσπειρας· λέγει δὲ
αὐτῷ· ἐκ τοῦ στόματός σου, κρινῶ σε
πονηρὲ δοῦλε· ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄφος
αὐστροσείμι· ἄιρων. δοὐκέθηκα, καὶ
θιρίζων. δοὐκέσπειρα· καὶ διατί οὐ
ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου, ἐπὶ τράπε
ζαν. καὶ ἐγὼ ἐλθὼν, σὺν τόκῳ ἂν ἐ
πραξάμην αὐτό· καὶ τοῖς παρεστῶσιν
εἶπεν· ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὸ μνᾶν.
καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι· καὶ
εἶπον αὐτῷ· κύ, ἔχει δέκα μνᾶς· λέγω
γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι, δοθή
σεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· πλὴν τοὺς
ἐχθρούς μου τούτους, τοὺς μὴ θελήσαν
τάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς, ἀγάγε
τε ὧδε, καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν
μου· καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο
ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς ἱεροσόλυμα·

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

Ἰησοῦ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς·

ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν
τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορ
πίων. καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν
τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδική
σῃ· πλὴν, ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι
τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται·
χαίρετε δὲ, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγ
γέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐν αὐτῇ τῇ ὥ
ρᾳ, ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ, καὶ εἶ
πεν· ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ, κύριε τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦ
τα, ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν· καὶ ἀπε
κάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πάτερ·
ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου.

ΚΕ τοῦ κατὰ λουκᾶν.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· ἔλεγεν ὁ Ἰη
σοῦς· ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ ὁ
ἰῆς· ἐξομολογοῦμαί σοι ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα
σόφων καὶ συνετῶν· καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ
νηπίοις· ναὶ ὁ πάτερ· ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο
ἔμπροσθέν σου· πάντα μοι παρεδόθη
ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει
τίς ἐστιν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστιν
ὁ πατὴρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς· καὶ ᾧ ἐὰν βούληται
ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι· καὶ στραφεὶς πρὸς
τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπε· μακάριοι οἱ
ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε· ὅτι λέγω
ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς
ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν
καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν·

πρωΐτη· γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς
ἀσθενείας σου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς
χεῖρας, καὶ παραχρῆμα ἀνορθώθη,
καὶ ἐδόξαζεν τὸν θν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρ
χισυνάγωγος ἀγανακτῶν, ὅτι τῷ
σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰς, ἔλεγε τῷ
ὄχλῳ· ἓξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐν αἷς δεῖ ἐρ
γάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμε
θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου· ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ
ὁ Κς, καὶ εἶπεν· ὑποκριτά· ἕκας
τος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν
βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φά
τνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύ
την δὲ θυγατέρα ἀβραὰμ οὖσαν,
ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκ
τὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ
δεσμοῦ τούτου, τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββά
του; καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κα
τησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμε
αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν
ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομέ

τῆ β΄ τῆς ἑβδομάδος:-

μοις σου:- κ τοῦ τ λου.
ὡς καιρῷ εἰκάζω. ἐπιζήτησις τοῦ ἰδ
ρος τῆς καταβάσεως τοῦ ὄρους τῶν
ἐλαιῶν. ἤρξατο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν
μαθητῶν, χαίροντες, αἰνεῖν τὸν
θὸν φωνῇ μεγάλῃ, περὶ πασῶν ὧν
εἶδον δυνάμεων, λέγοντες. εὐλογη
μένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεύς, ἐν ὀνό
ματι κυ. εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα
ἐν ὑψίστοις. καί τινες τῶν φαρισαί
ων ἀπὸ τοῦ ὄχλου, εἶπον πρὸς αὐτόν.
διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθη
ταῖς σου. καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς.
λέγω ὑμῖν, ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ
λίθοι κεκράξονται. καὶ ὡς ἤγγισεν
ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ.
λέγων. ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σύ, καὶ γε
γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ τὰ πρὸς εἰ
ρήνην σου. νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν
ὀφθαλμῶν σου. ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι
ἐπὶ σέ. καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί
σου, χάρακά σοι καὶ περικυκλώσουσ

σουσίσι· καὶ σὺν ὄχλου σίσι πα ρ' ὃ
θεμ. καὶ ἐδαφιοῦσίσι· καὶ τὰ τέ
κνα σου ἐν σοί· καὶ οὐ κα θ' ἕ σου σὶ λί
θον ἐπὶ λίθῳ, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως
τὸν καιρόν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

ΕΚ τοῦ κτ' λουκᾶ:

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. Εἰσελθὼν ὁ Ἰς εἰς
τὸ ἱερόν. ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πω
λοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας.
λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται ὁ οἶκός μου,
οἶκος προσευχῆς ἐστίν· ὑμεῖς δὲ αὐ
τὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν.
καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν
τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ
ματεῖς, ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ
οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ καὶ οὐχ ηὗρισκον
τὸ τί ποιήσουσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας
ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων:—

ΕΚ τοῦ κτ' λουκᾶ:

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἐδίδασκον τοὺς
τοὺς ἐν τῷ λαῷ ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ
εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἱερεῖς

τῆ ἁγία ἑβδομάδι.

καὶ οἱ γραμματεῖς, σὺν τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς· ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην· ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον, καὶ εἴπατέ μοι· τὸ βάπτισμα Ἰωάννου, ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων· οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτούς, λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ, Διατί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λαός, καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν, Ἰωάννην προφήτην εἶναι· καὶ ἀποκριθέντες, μὴ εἰδέναι ἔφασαν πόθεν· καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·—

Κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·

Ἰησοῦς τῶν παραβολῶν ταύτην.
Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.
Καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπε-

δήλωσις χρόνου καιροῦ. καὶ ὅτι τῷ
καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργούς
ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμ-
πελῶνος, δῶσιν αὐτῷ. οἵδε πω-
τοὶ γεωργοὶ τοῦ ἀμπελῶνος, ὀλίγοι
ἦσαν καὶ ἐπιμασθέντες, ὀλίγα
μόνα ἐδίδοσαν τῷ δεσπότῃ αὐ-
τῶν. καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτε-
ρον δοῦλον. οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυ-
ματίσαντες, ὀλίγα ἐδίδοσαν
αὐτῷ. καὶ προσέθετο πέμψαι τρί-
τον. οἱ δὲ καὶ τοῦτον ἐξουθε-
νήσαντες καὶ ἐκβαλόντες, ὀλίγα
ἐδίδοσαν τῷ δεσπότῃ αὐτῶν.
ὁ τοιοῦτος τοίνυν ἦν καὶ ὁ τοῦ
ἀμπελῶνος κύριος. πλουσιώ-
τατος ὤν. ἐπιμελὴς δὲ καὶ
φιλότιμος. ἐπὶ τοῖς ἰδίοις κτή-
μασι. πολλοὺς ἐπιστήσας
γεωργούς. ἐπὶ τῷ ἀπολαῦσαι
τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος.
ἐν καιρῷ δὲ τοῦ θερισμοῦ
τῶν καρπῶν. ἀπέστειλε πρὸς
τοὺς γεωργοὺς. τοὺς δούλους
αὐτοῦ. ἵνα παρ' αὐτῶν λά-
βωσι τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπε-
λῶνος. ἀλλ' οἱ γεωργοὶ οὗτοι
ἐπιβουλεύσαντες τοῖς δούλοις
αὐτοῦ. οἵτινες ἦσαν οἱ προφῆ-
ται. ἐλθόντες τοὺς μὲν ἔδειραν
τοὺς δὲ ἀπέκτειναν. τοὺς δὲ
ἐλιθοβόλησαν. ἐπὶ τῷ μὴ δοῦ-
ναι τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελῶνος
αὐτοῖς. ἀλλὰ κρατῆσαι τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ. ἵνα μὴ
λάβωσι τὴν κληρονομίαν. καὶ ὅτι
ἐλθόντες ὀλίγα τοῦ ἀμπελῶνος
ἐδίδοσαν τῷ δεσπότῃ αὐτῶν.
ἤτοι ὅτι ὀλίγα ἐκαρποφόρουν
οἱ προφῆται. ἢ ὅτι ὀλίγα ἐδέ-
χοντο τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ.
ἢ ὅτι ὀλίγα ἐδίδασκον τὸν
λαὸν τὰ τοῦ θεοῦ. ἢ ὅτι ὀλίγα
ἐδίδοσαν τῷ θεῷ. ἐκ τῶν ἰδίων
κτημάτων. ἢ ὅτι ὀλίγα ἐδίδοσαν
τῷ θεῷ. ἐκ τῶν ἰδίων κτημάτων.

καὶ ἀπολύσει τοὺς ἀσθενοῦντας αὐτῶν,
καὶ δώσει τοῖς ἀπεστειλαμένοις αὐτοῖς·
ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐθαύμασαν·
λέγοντες ἐν ἑαυτοῖς, εἰ ἄρα ὁ διδάσκαλος
ἡμῶν ἐστι τοιοῦτος οἷος οὐδεὶς ἄλλος ἐστὶ
τοιοῦτος ἐν τῇ οἰκουμένῃ· ὅτι οὐδὲ τοὺς
ἐκβαλλομένους ὑπὸ τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων
ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτοῖς· ἀλλὰ καὶ τοὺς
ἀσθενοῦντας πάσης νόσου καὶ μαλακίας
θεραπεύειν αὐτούς· καὶ ἐν τῷ ἀκούειν
αὐτοὺς τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐθαύμαζον
καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν· ἐνενόουν γὰρ
ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ τοὺς ἀδάμαντας
ἐλάξευσε· καὶ ἀδαμαντίνην ἔσχε τὴν
ἀπόστασιν ἐκ τοῦ κόσμου· ἐξουσιάζοντες
μόνους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι· ἵνα
ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ
παραδοῦναι αὐτόν· τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ
ἐξουσίᾳ τοῦ κριτοῦ· καὶ ὅπερ

τη σαμαιτου, λεγοντας· διδασκαλε·
οἴδαμεν, ὁτι ὀρθως λεγεις καὶ διδασκεις·
καὶ οὐ λαμβανεις προσωπον, ἀλλ'
ἐπ' ἀληθειας τὴν ὁδὸν τοῦ θυ διδασκεις·
ἔξεστιν κηνσον δουναι,
ἢ οὔ· καταμοησας δὲ αὐτων τὴν πα
μουργιαν, εἶπεν προς αὐτους· τι
με πειραζετε· ἐπιδειξατε μοι δηναριον,
μοι, τινος ἔχει φορμαν καὶ ὑπογραφην·
ἀποκριθεντες δὲ εἶπαν· καισαρος·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοις· ἀπόδοτε τοιμυν
τα καισαρος, καισαρι· καὶ τα τοῦ
θυ, τῳ θῳ· Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπλα
βέσθαι αὐτου ῥήματος, ἐναντιον τοῦ
λαοῦ· καὶ θαυμασαντες ἐπὶ τῇ ἀπο
κρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν:-

ἐκ τοῦ κτ' λουκᾶ·

Ἰησοῦς· μὴ φοβοῦ τὸ μικρον τοῦτο
ποίμνιον, ὁτι εὐδόκησεν ὁ πᾱρ ὑμῶν
δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν· πω
λήσατε τὰ ὑπαρχοντα ὑμῶν, καὶ
δότε ἐλεημοσυνην· ποιήσατε ἑαυ-

αὐτοῖς θησαυρὸν ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει. ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρός σου, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία σου ἔσται. ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι, καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος, ἀρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ, καὶ εὕρῃ οὕτως· μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν

κγ' ιαʹ πτ' εως ϛ'.

οἰκοδομοῦντος· καὶ νῦν ἰδοὺ τιμεῖσθε
ἕτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐδοκεῖτε, ὁ γὰρ
οἰκοδεσπότης ἔρχεται·

Εἶπεν δὲ καὶ παραβολὴν ταύτην·
ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα,
καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε
τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς
κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα· καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς
πάντες παραιτεῖσθαι. ὁ πρῶτος
εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα,
καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν
αὐτόν· ἐρωτῶσε ἔχε με παρῃτη-
μένον· καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη βοῶν
ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δο-
κιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶσε ἔχε με πα-
ρῃτημένον· καὶ ἕτερος εἶπε· γυ-
ναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ
δύναμαι ἐλθεῖν· καὶ παραγενόμενος ὁ
δοῦλος ἐκεῖνος, ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ
αὐτοῦ ταῦτα· τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδε-

σοῦ τῆς. Εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ·
ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύ
μας τῆς πόλεως. καὶ τοὺς πτωχοὺς. καὶ
ἀναπήρους. καὶ τυφλοὺς καὶ χωλούς.
φησὶν αὐτῷ. καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος·
κε. γέγονεν ὡς ἐπέταξας. καὶ ἔτι τό
πος ἐστί· καὶ εἶπεν ὁ κς πρὸς τὸν δοῦλον·
ἔξελθε εἰς τὰς ὁδούς. καὶ φραγμούς. καὶ
ἀνάγκασον εἰσελθεῖν. ἵνα γεμισθῇ ὁ
οἶκός μου· λέγω γὰρ ὑμῖν. ὅτι οὐδεὶς
τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, τῶν κεκλημέ
νων. γεύσεταί μου τοῦ δείπνου· πολλοὶ
γάρ εἰσι κλητοί. ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί:-

ϛκ τοῦ κτ λου καὶ·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσελθόντες τῷ
Ἰῡ τινες τῶν σαδδουκαίων. οἱ λέ
γοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι· ἐπη
ρώτησαν αὐτόν. λέγοντες· διδά
σκαλε· Μωσῆς εἶπεν ἡμῖν· ἐάν τινος
ἀδελφὸς ἀποθάνῃ. ἔχων γυναῖκα. καὶ
οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ. ἵνα ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ, λάβῃ τὴν γυναῖκα·

καὶ ὄζει μᾶς κ(ύρι)ε σπέρμα τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ· ἐπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ
ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθα-
νεν ἄτεκνος· καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν
αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτά, οὐ
κατέλιπον σπέρμα, καὶ ἀπέθανον·
ὕστερον δὲ πάντων, ἀπέθανε καὶ ἡ γυ-
νή· ὅταν οὖν ἀναστῶσι, τίνος αὐ-
τῶν γένηται γυνή· οἱ γὰρ ἑπτὰ, ἔσχον
αὐτὴν γυναῖκα· καὶ ἀποκριθεὶς,
εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος
τούτου, γαμοῦσι καὶ γαμίσκονται·
οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκεί-
νου τυχεῖν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς
ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκ-
γαμίζονται· οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν
ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσι, καὶ
υἱοί εἰσι τοῦ θ(εο)ῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ
ὄντες· ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί,
καὶ Μωϋσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου,
ὡς λέγει, τὸν Θ(εὸ)ν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν
Θ(εὸ)ν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θ(εὸ)ν Ἰακώβ·

θς΄ δὲ οὐκέτι μεθ' ὑμῶν λαλήσω πολλά. ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτως ποιῶ. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστιν. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μή τις μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γένησθε ἐμοὶ μαθηταί.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ.

Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς· προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις. οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται. ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων. λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι. ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔχοντα ἐξουσίαν βαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. οὐχὶ πέντε στρουθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσίν. μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

ἀπολογηθῶμεν· ἱκανὸν δώσω ὑμῖν
στόμα καὶ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται
ἀντιστῆναι, ἢ ἀντεῖπαι, πάντες οἱ
ἀντικείμενοι ὑμῖν· παραδοθήσε
σθε δὲ καὶ ὑποτομίων, καὶ συναγω
γῶν· καὶ φίλων, καὶ ἀδελφῶν· καὶ θανατώ
σουσιν ἐξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά
μου· καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ
ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν
κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν:-

ΚΕ τοῦ κτ' λουκᾶ:

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ· λεγόντων τινῶν
τῶν ἱερέων περὶ τοῦ ἱεροῦ· ὅτι λίθοις κα
λοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε·
ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι,
ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λί
θῳ, ὃς οὐ καταλυθήσεται· ἐπηρώ
τησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες· διδάσκα
λε· πότε οὖν ταῦτα ἔσται· καὶ τί
τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλῃ ταῦτα γί
νεσθαι· ὁ δὲ εἶπε· βλέπετε μὴ

πλαμηθῆτε· ἐνορθήσεται γὰρ ἔθνος
ὅπι ἔθνος· καὶ βασιλεία, ὅπι βασιλεί-
σεις μοι πολλάκις, κατὰ τόπους·
λιμοί· καὶ λοιμοὶ ἔσονται· φόβη
τρά τε καὶ σημεῖα, ἀπ' οὐρανοῦ μεγά
λαί τε· ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην
ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ,
τότε γνῶτε, ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις
αὐτῆς· τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευ
γέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ
αὐτῆς, ἀναχωρείτωσαν· καὶ οἱ ἐν
ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς
αὐτήν· ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως
αὗταί εἰσι, τοῦ πλησθῆναι πάν
τα τὰ γεγραμμένα· οὐαὶ δὲ ταῖς
ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ
ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ
ἐν τῷ λαῷ τούτῳ· καὶ πεσοῦνται
στόματι μαχαίρας· καὶ αἰχμαλω
σθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ Ἰερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη

νῦν ἐθρῳῶ. ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ
ἐθρῳῶ:· ϛ΄ τοῦ κ΄ τ΄ λουκᾶ·
Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς·
ἀμαρτίαι καὶ ἐπάραι ταῖς κα-
λαῖς μωῦ. διότι ἐπιζητεῖ καὶ ἀποκρύπτω
σιν ὑμωῦ· καὶ ἵνα τὸ φραγελλῶσαι αὐ-
τοὺς· ἴδε πλησίον, καὶ σαφῶς
ταῦδεμόρφω. ὅταν προβάλλωσιν ἤδη
βλέποντες ἀφ' ἑαυτωῦ γινώσκετε,
ὅτι ἤδη ἐπὶ τὸ θέρος ἐστίν· οὕτως
καὶ ὑμεῖς. ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμε-
να, γινώσκετε ὅτι ἐπὶ θύραις ἐστὶν ἡ βασιλεί-
α τοῦ θῦ· ἀμὼν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐμὴ
παρελθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάν-
τα γένηται· ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ πα-
ρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου, οὐ μὴ
παρέλθωσιν:— ϛ΄ τοῦ κ΄ τ΄ λουκ·
Ὡς καιρῷ ἐπείνῳ· λῶν διδάσκων ὁ
Ις ἐν τῷ ἱερῷ τὰς ἡμέρας· τὰς δὲ
νύκτας ἐξερχόμενος, ηὐλίζετο εἰς τὸ
ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν· καὶ
πᾶς ὁ λαὸς, ὠρθρίζε πρὸς αὐτὸν ἐν

τῷ ἱερῷ, ἀκούειν αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν
εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, καὶ ἐγένετο πάλιν
παρὰ τὸ ὄρθρον· καὶ ἐλθόντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς, σὺν τοῖς πρεσβυτέροις
αὐτοῦ· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν·
ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ· καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ἐπορεύετο
εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Σκοπόν, ὃ ἐστιν
ἀπέναντι τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπορεύετο
ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν·
καὶ ἀναβὰς ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον,
ἐκάθητο ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ·
καὶ ἐκάθητο διδάσκων τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ·
καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Ἐλαιῶν·
καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Ἐλαιῶν·
καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Ἐλαιῶν·

ΕΚ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη
Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων,

κόκκω σήματος· ὁμλαβωμὲν ἄμος,
ἐβαλεμ εἰς κὴ τορμὲ αὐτοῦ, καὶ πύξησι.
καὶ ἐγένετο εἰς δήδρομμίτα· κὴ τὰ
πλημμὼ τοῦ οἴνου, καὶ σκημμώ
δρτοῖς κλάδοις αὐτοῦ· καλίμμει πι·
πίμι ὁμοιώσω Πίνθασιλείαμ τοῦθῦ·
ὁμοίαι ἐστί. Ζύμη. Ἰὼλαβοῦσα γυ
μὴ. ἔκρυ-μμεἰς ἀλεύρου, σάτα τρι,
ἑως οὗ ἐζυμώθη ὅλον· καὶ δι ε τορ
ράγετο κατὰ πόλις καὶ κώμας. Κὶ
διάσκω, καὶ πορείαμ ποιούμενος
εἰς ἱερουσαλήμ· εἶπε δέ τις αὐτῷ·
κέ, εἰ ὀλίγοι οἱ σῳζόμενοι; ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖμ
διὰ τῆς στεν ῆς πύλης· ὅτι πολλοί λέ
γω ὑμῖμ, ζητήσουσιμ εἰσελθεῖμ, κὴ
οὐκ ἰσχύσουσιμ· ἀφ' οὗ ἂμ ἐγερθῆ
ὁ οἰκοδεσπότης, καὶ ἀποκλείσῃ τὴμ
θύραμ, καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι, καὶ
κρούειμ τὴμ θύραμ, λέγοντες· κέ,
κέ, ἄνοιξομ ἡμῖμ· καὶ ἀποκριθεὶς
ἐρεῖ ὑμῖμ, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεμ ἐστέ.

κϛ'. ιϐ κυ ἐω ζ'.

τὸ παρέχεσθαι λέγειν. ἐφάπτομαι ἐμοῦ σου, καὶ ἐπιπόμπ. καὶ ὃν ταῖς πλατείαις σου διδάσκεις. καὶ ἐρεῖ λέγω ὑμῖν. οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ. ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. ὅταν ὄψησθε ἀβραὰμ. καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ, καὶ πάντας τοὺς προφήτας, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω. καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν. καὶ δύσεων. καὶ βορρᾶ, καὶ νότου. καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θῦ:—

ἐκ τοῦ κτ' λουκᾶ:

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. εἰσερχομένου τοῦ ἰυ εἰς τι οἶκον σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον αὐτῶ οἱ φαρισαῖοι. οἱ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν λέγοντες. ἰυ ἐπίστα. ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἰδοὺ. ἦν ἄνθρωπος ἔμπροσθεν αὐτοῦ. πεφυσιωμένος. ἐπιδεξάμενος ἰ-

αὐτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν.
εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέ-
στρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων
τὸν θν. καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον
παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαρι-
στῶν αὐτῷ καὶ αὐτὸς ἦν σαμαρείτης. ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Ις εἶπεν. οὐχὶ οἱ δέκα ἐκα-
θαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ. οὐκ
εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι
δόξαν τῷ θῷ. εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος.
καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀναστὰς πορεύου.
ἡ πίστις σου σέσωκέ σε:-

Κ τοῦ Κ΄ λουκᾶ

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἦλθον οἱ φαρισαῖοι
οἱ πρὸς τὸν Ιν. καὶ ἤρξαντο συζη-
τεῖν αὐτῷ. ζητοῦντες παράσημόν τι
ὁμολογῆσαι τοῦ ὄχλου τῶν αἰ-
τοῦ. καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ,
λέγει. τί ἡ γενεὰ αὕτη, σημεῖον ἐπι-
ζητεῖ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. οὐ δοθήσε-
ται τῇ γενεᾷ ταύτῃ, σημεῖον. καὶ ἀφεὶς

μετὰ τὸ χορτασθῆναι τοὺς πεντακισχιλίους ἄνδρας. ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά. καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι ἐκπειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὀψίας γενομένης λέγετε· εὐδία, πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός· καὶ πρωΐ· σήμερον χειμών, πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐμβὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. καὶ διελάθοντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον. καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων· ὁρᾶτε βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρῴδου. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν. καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· τί διαλογίζεσθε, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε· οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε· καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε· καὶ οὐ μνημονεύετε, ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε· λέγουσιν αὐτῷ· δώδεκα. ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσας σπυρίδας πλήρεις κλασμάτων ἤρατε· οἱ δὲ εἶπαν· ἑπτά.

καὶ ἔλιπεν αὐτοὺς, καὶ ἐξῆλθεν ἔξω τῆς κώμης:—

ἐκ τοῦ κατὰ μᾶρκον.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ὀρχισταὶ οἱ εἰς βηθσαϊδά, καὶ φέρουσιν αὐτῷ τὸν κωφόν, καὶ μογιλάλον καὶ παρακαλοῦσιν αὐτόν. ἵνα αὐτοῦ ἅψηται. καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ. καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξε. καὶ λέγει αὐτῷ. ἐφφαθά. ὅ ἐστι διανοίχθητι. καὶ εὐθέως ἠνοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί. καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ. καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσι. ὅσον δὲ αὐτοῖς διεστέλλετο, αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες. καλῶς πάντα πεποίηκε. καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν:—

ἐκ τοῦ κατὰ μᾶρκον.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐπιτιμήσας ὁ

ις τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδεμί
λέγωσι περὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ χς· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς,
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου πολλὰ
παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ τῶν
ἀρχιερέων, καὶ τῶν γραμματέων,
καὶ ἀποκταθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἀναστῆναι· κ παρρησίαν
τοῦ λόγου ἐλάλει· καὶ προσλαβόμε
αὐτὸν ὁ πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν
αὐτῷ· ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε
τῷ πέτρῳ λέγων· ὕπαγε ὀπίσω
σου σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ
τοῦ θυ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνων· καὶ
προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον,
σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν
αὐτοῖς· ὅς θέλει ὀπίσω μου ἀκο
λουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν,
καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀ
κολουθείτω μοι·

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐπράτησαν οἱ μα-
θηταὶ τοῦ λόγου τοῦ τοῦ. πρὸς ἑαυτοὺς
συζητοῦντες, τίς ἄρα ὑμῶν ἐστὶν ὁ
μείζων. καὶ ὑπερῶ τῶν αὐτοῦ.
λέγοντες. ὅτι πλείους σὺν οἱ τρακόσιοι
τοῖς, ὅτι πλίας δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον.
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς. εἶπεν αὐτοῖς. πλίας
μὲν ἐλθὼν πρῶτον. ἀποκαθίσει πάν-
τα. καὶ πῶς γέγραπται ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου. ἵνα πολλὰ πάθῃ. καὶ ἐ-
ξουδενωθῇ. ἀλλὰ λέγω ὑμῖν. ὅτι
καὶ πλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐ-
τῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπ-
ται ὑπὲρ αὐτοῦ. καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μα
θητάς. εἶδε ὄχλον πολὺν περὶ αὐτούς.
καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς.
καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν.
ἐξεθαμβήθη. καὶ προστρέχοντες.
ἠσπάζοντο αὐτόν: - Κ τοῦ κ τ' μαρ
κ ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἦλθεν ὁ Ἰς καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ. εἰς καπρναούμ.

καὶ ὁ μὲν οἰκιμότερος, ὁ πρώτος
αὐτοῦ, πόθεν τὸ δῶρον πρὸς ἑαυτοὺς
διελογίζετο· οἰδ' εἰσιόντων·
πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ὁ μὲν
τὸ δῶρον, πόθεν ἔχων· καὶ καθίσας,
ἐφώνησε τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσω
πάντων ἔσχατος, καὶ πάντων διάκο-
νος· καὶ λαβών παιδίον, ἔστησε παρ' αὐ-
τὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισά-
μενος αὐτό, εἶπε αὐτοῖς· ὃς ἐὰν ἓν
τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς
ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται,
ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με· ἀπεκρίθη
δὲ αὐτῷ Ἰωάννης, λέγων· διδάσκα-
λε· εἴδομέν τινα, τῷ ὀνόματί σου ἐκ-
βάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκολου-
θεῖ ἡμῖν, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι
οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε·
μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν
ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί

μου. καὶ δὶς ἢ σταυρὸν ἀχὶ καὶ λογισθῆ
με· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ
ὑμῶν ἐστίν· ὃς δ' ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς
ποτηρίου ὕδατος ψυχροῦ μόνου,
ὅτι χριστοῦ ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ·—

κ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. εἰσῆλθεν ὁ ἰς. εἰς
οἶκον τινὸς τῶν ἀρχόντων τῶν φα
ρισαίων, σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον·
καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐ-
τόν· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς
ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς
εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ φαρισαί
ους, λέγων· εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θε
ραπεῦσαι; οἱ δὲ ἡσύχασαν· καὶ ὁ δὲ
λαβόμενος, ἰάσατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυ
σε· καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτούς, εἶπε·
τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς, εἰς φρέαρ ἐμ-
πεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀναστήσει
αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου·
καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι

αὐτῷ πρὸς ταῦτα· ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς
κεκλημένους παραβολήν· ὅταν
ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον μὴ
λέγε τοὺς φίλους σου μηδὲ
τοὺς ἀδελφούς σου μηδὲ
συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας
πλουσίους, μήποτε καὶ αὐτοὶ
σέ ἀντικαλέσωσιν καὶ γένηται
ἀνταπόδομά σοι· ἀλλ' ὅταν
δοχὴν ποιῇς, κάλει πτωχούς,
ἀναπείρους, χωλούς, τυφλούς·
καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ
ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι·
ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι
ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.
ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακει-
μένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ·
μακάριος ὅστις φάγεται
ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
θεοῦ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
ἄνθρωπός τις ἐποίει δεῖπνον
μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλούς·
καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον
αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου
εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις
ὅτι ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά
ἐστιν πάντα· καὶ ἤρξαντο
ἀπὸ μιᾶς πάντες παραι-
τεῖσθαι· ὁ πρῶτος εἶπεν
αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα καὶ
ἔχω ἀνάγκην ἐξελθὼν ἰδεῖν
αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με
παῤῥησκημένον· καὶ ἕτερος
εἶπεν· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα
πέντε καὶ πορεύομαι δοκι-
μάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε,
ἔχε με παῤῥησκημένον·
καὶ ἕτερος εἶπεν· γυναῖκα
ἔγημα καὶ διὰ τοῦτο οὐ
παραγίνομαι· καὶ παραγε-
νόμενος ὁ δοῦλος ἀπήγγειλε
ταῦτα τῷ κυρίῳ αὐτοῦ·
τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης
εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ·
ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλα-
τείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως
καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπείρους
καὶ τυφλοὺς καὶ χωλοὺς
εἰσάγαγε ὧδε· καὶ εἶπεν
ὁ δοῦλος· κύριε, γέγονεν
ὃ ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος
ἐστίν· καὶ εἶπεν ὁ κύριος
πρὸς τὸν δοῦλον· ἔξελθε
εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς
καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν,
ἵνα γεμισθῇ μου ὁ οἶκος·
λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς
τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν
κεκλημένων γεύσεται τοῦ
δείπνου μου.

κδ τοῦ κατὰ λουκᾶν

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἄμοσε τις προσελ-
θὼν τῷ ἰῷ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων·
διδάσκαλε ἀγαθέ· τί ποιήσας, ζωὴν

αἰώνιον κληρονομήσω. εἶπεδὲ αὐ-
τῷ ὁ Ἰς. εἰθέλεις τέλειος εἶναι. ὕπαγε
πώλησον σου τὰ ὑπάρχοντα. καὶ
δὸς πτωχοῖς. καὶ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ. καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι.
ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ νεανίσκος ἐλυπήθη.
ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰς
περίλυπον γενόμενον. εἶπε. πῶς δύσκο-
λως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες. εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θυ. εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κά-
μηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰ
σελθεῖν. ἢ πλούσιον εἰς τὴν βα-

σηλίαν τοῦθ᾽ ὑπὸ σταθῆναι. εἶπον
δέ οἱ ἀκούσαντες· ἢ πίστιν αὐτὴν
σωθῆναι· οὐδ᾽ εἶπε· τὰ ἀδύνατα
παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ
τῷ θεῷ. — ΚΕ τοῦ κγ΄ μαΐου.

Ἐπιμόνως, ὅσα ἂν σκανδαλίσῃ σε ἔμπρο-
σθεν τοῦ μικροῦ τούτων τῶν πι-
στευόντων εἰς ἐμέ· καλόν ἐστιν αὐ-
τῷ μᾶλλον εἰ περίκειται λίθος μυ-
λικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ,
καὶ βέβλῃται εἰς τὴν θάλασσαν·
καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου,
ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν σοί ἐστι
κύλλον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν,
ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν
εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσ-
βεστον, ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν
οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέν-
νυται· καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκαν-
δαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν·
καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν
ζωὴν χωλόν, ἢ δύο πόδας ἔχοντα

βληθῶσιν εἰς τὸν πειρασμόν. εἰς τὸν πύρ
τὸ ἄσβεστον. ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν
οὐ τελευτᾷ. καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυ
ται· καὶ τὰ μὲν πρὶν ἀλλήλοις συνῆ
σαν καὶ συνεθίσθησαν. ἀλλήλοις συνῆσθαι.
καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄμα
λον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε·
ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας. καὶ εἰρηνεύε
τε ἐν ἀλλήλοις· καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆλθεν,
ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας,
διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ
συνπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς
αὐτόν· καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδα
σκεν αὐτούς. Κ τοῦ κατὰ μᾶρ·

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. προσελθόντες
οἱ φαρισαῖοι τῷ ἰῷ. ἐπηρώτων
αὐτόν. εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ. γυναῖκα
ἀπολῦσαι. πειράζοντες αὐτόν·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς. εἶπεν αὐτοῖς·
τί ὑμῖν ἐνετείλατο μωσῆς· οἱ δὲ
εἶπον· μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον
ἀποστασίου γράψαι. καὶ ἀπολῦσαι·

τῆ δ' ἁγίᾳ ἑβδόμῃ

καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ΙΣ. εἶπεν αὐτοῖς·
πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἔγρα-
ψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην·
ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ
ἐποίησεν αὐτούς ὁ θς· ἕνεκεν τούτου
καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν
μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ
δύο, εἰς σάρκα μίαν· ὥστε οὐκέτι
εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ οὖν ὁ θς
συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· καὶ
ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν·
καὶ λέγει αὐτοῖς· ὅς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην,
μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· καὶ ἐὰν γυνὴ
ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γα-
μηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται·

ΕΚ τοῦ κατ' μαρ

Εἶπεν ὁ ΚΣ· ὅς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην
μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· καὶ ἐὰν γυνὴ

ἀπολύσητον πῶλον αὐτῆς, καὶ γα-
μηθῇ ἀμνήμοι χάτην· καὶ προσέφε-
ρον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἅψηται αὐ-
τῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς
προσφέρουσιν· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰς. ἤγα-
νάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἄφετε
τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, μὴ
κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θυ· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασι-
λείαν τοῦ θυ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰ-
σέλθῃ εἰς αὐτήν· καὶ ἐναγκαλισά-
μενος αὐτά, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ'
αὐτά, ἐλόγει αὐτά:-

Κ τοῦ Κτ' μαρκον:

Ὡ καιρῷ εἴρηκα. ὅτι πορευομένου
τοῦ Ἰυ εἰς ὁδόν, προσδραμών τις,
καὶ γονυπετήσας αὐτόν, ἐπηρώτα
αὐτόν· διδάσκαλε ἀγαθέ· τί ποιή-
σω, ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω·
ὁ δὲ Ἰς εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγα-
θόν, οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς ὁ θς·

τας ἐντολας οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς·
μὴ φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς· μὴ ψευ-
μαρτυρήσῃς· μὴ ἀποστερήσῃς· τίμα
τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε·
ταῦτα πάντα ἐφύλαξάμην ἐκ νεό-
τητός μου· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ
ἠγάπησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἓν σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε ὅσα ἔχεις πώ-
λησον καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυ-
ρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι, ἄρας
τὸν σταυρόν· ὁ δὲ συσταθεὶς ἐπὶ τῷ λό-
γῳ· ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ
ἔχων κτήματα πολλά· καὶ περιβλε-
ψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ· πῶς δύσκολον οἱ τὰ χρήματα
ἔχοντες, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ εἰσελεύσονται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθα-
μβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ·
ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς·
τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι, τοὺς πεποι-
θότας ἐπὶ χρήμασιν, εἰς τὴν βασι-

λείαν τοῦ θῦ εἰσελθεῖν· εὐκοπώτερόν
ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφί
δος εἰσελθεῖν. ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασι
λείαν τοῦ θῦ εἰσελθεῖν· οἱ δὲ περισσῶς
ἐξεπλήσσοντο. λέγοντες πρὸς ἑαυτούς·
καὶ τίς δύναται σωθῆναι· ἐμβλέ
ψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰς. λέγει· παρὰ
ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ θῷ·
πάντα γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ
θῷ.

κατὰ κ τ μαρκον

Καὶ λέγει τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθό
τας ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θῦ εἰσελθεῖν· εὐκοπώτερόν ἐστι
κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος
εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασι
λείαν τοῦ θῦ εἰσελθεῖν· οἱ δὲ περισ-
σῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς
αὐτούς· καὶ τίς δύναται σωθῆναι·
ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰς. λέγει· παρὰ
ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ θῷ·
πάντα γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ
θῷ.

ἠρξατο διὸ πλοῦτος. λείπει αὐτῷ·
ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠ
κολουθήσαμέν σοι. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
ΙΣ εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐδείς
ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν· ἢ ἀδελφούς·
ἢ ἀδελφάς· ἢ πατέρα· ἢ μητέρα· ἢ γυναῖκα·
ἢ τέκνα· ἢ ἀγροὺς· ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ
ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου· ἐὰν μὴ λάβῃ
κατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ· οἰκίας· καὶ ἀδελφούς· καὶ
ἀδελφάς· καὶ πατέρα· καὶ μητέρα· καὶ τέκνα·
καὶ ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν· καὶ ἐν τῷ
αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον·
πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι,
καὶ ἔσχατοι πρῶτοι· ἦσαν δὲ ἐν τῇ
ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα·
καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ ΙΣ, καὶ ἐ
θαμβοῦντο· καὶ ἀκολουθοῦντες,
ἐφοβοῦντο·· ΚΤΥΚΛΟΥΚΑ

ΙΒ παρὸκε'. ὁ πλησίον μου ἐλεήσω· καὶ
ὁ πολλῷ πλησίον· καὶ ὁ μικρὸς ἐλε
ήσω ὀλίγος· καὶ ὁ πολλῷ ὀλίγος
ἐστίν·

εἰ οὖν ὁρᾶτε τὰ ἀδίκως αὐτῶν πεσοῦνται
τέμεσθε, τὸ ἀληθινόν, τίς ὑμῖν πεισθήσε-
ται· καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πεσοῦνται
τέμεσθε, τὸ ἐμόν, τίς ὑμῖν δώσει·
οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις
δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ
τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται,
καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐδὲ
μαθητὴς δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ·
ἀκούομεν δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ φαρι-
σαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ
ὠφελοῦμεν ἑαυτούς· καὶ εἰ μὲν αὐ-
τοῖς· ἐμοὶ δὲ τί καὶ οὐ πεισθή-
σονται ὑμῶν τὸν ἐμῶν· ὁ δὲ θεὸς
γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι τὸ
ὑμῶν ἐμοὶ ἥκιστα βδέλυγμα ὑμῶν
τοῦτο ἐστιν· οὐκ τοῦτ' ἔχουσαν
ὡς καιρῷ εἰπεῖν· ἐπὶ γῆς οἶμαι τῶν
πλούτων τοῦτο εἰσέρχεσθαι, τὸ φλοιὸς τὸ
ἐκάθηται τοῦ καρποῦ τὸ ὁδοῦ· προσκυ-
νῶν· ἀνοῦσας δὲ ὁ χλουσίαστος
ρωμένους ἐπιθυμήσετο, τὸ εἰ τοῦ

το· ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ὅτι ἰσχὺς
ζωρὰ ἦν, καὶ ἐξῆρχετο, καὶ ἐβόησε λέ-
γουσα· ἐλέησόν με· καὶ οἱ παρ-
άγοντες ἐπετίμων αὐτῷ, ἵνα σι-
ωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔ-
κραζεν· ἐλέησόν με· ἔστη δὲ
ὁ Ἰησοῦς· ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς
αὐτόν· ἐπιστραφεὶς δὲ αὐτοῦ, ἐπη-
ρώτησεν αὐτόν· λέγων· τί σοι θέλεις
ποιήσω· ὁ δὲ εἶπε· κε, ἵνα ἀνα-
βλέψω· καὶ ὁ Ἰς εἶπεν αὐτῷ· ἀνα-
βλέψον· ἡ πίστις σου, σέσωκέ σε·
ἡ παραχρῆμα, ἀνέβλεψε· καὶ ἠκο-
λούθει αὐτῷ· δοξάζων τὸν θν· καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ θῷ·

ΚΕ τοῦ κτ' μαρκου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ΚΕ πορευομένῳ
τοῦ Ἰυ ἀπὸ Ἰεριχὼ, καὶ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς Τι-
μαίου, Βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς,
ΚΕ ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν, προς-
αἰτῶν· καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰς ὁ να-

χωραῖος ἐστίν. ἤρξατο κράζειν. καὶ λέγειν·
Ὁ υἱὸς Δαβίδ, ἐλέησόν με. καὶ ὅτι πολλοὶ
ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαβίδ,
ἐλέησόν με. καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτὸν
φωνηθῆναι. καὶ φωνοῦσι τὸν τυ-
φλόν, λέγοντες αὐτῷ· θάρσει, ἔγει-
ρε, φωνεῖ σε. ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναστάς, ἦλθε πρὸς
τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰς· τί θέλεις ποιήσω σοι· ὁ δὲ τυ-
φλὸς εἶπεν αὐτῷ· ῥαββουνί, ἵνα
ἀναβλέψω. ὁ δὲ Ἰς εἶπεν αὐτῷ·
ὕπαγε, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.
καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε· καὶ ἠκολούθη
σε τῷ Ἰῇ ἐν τῇ ὁδῷ :-

Κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, εἰσῆλθεν Ἰς εἰς
Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ
περιβλεψάμενος πάντα, ὀψίας
ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθε μετὰ τῶν
δώδεκα. καὶ

τὴν ὀπωρίαν ὀξέλθοῦ τῶν λίθων
θαμίας. ἐπίμασε· καὶ ὅθωμὲν σὺ καὶ
μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα· ἤλθεν·
εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν
ὀπαύτην· οὐδὲν εὗρεν· εἰ μὴ φύλλα·
οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ Ἰς· εἶπεν αὐτῇ· μηκέτι ἐκ
σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν
φάγοι· καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ· καὶ ἤρχοντο εἰς ἱερόσολυμα·
καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰς εἰς τὸ ἱερόν· ἤρ-
ξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας
καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ
τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν· καὶ
τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς
περιστερὰς· κατέστρεψε· καὶ οὐκ ἤφιεν
ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱε-
ροῦ· καὶ ἐδίδασκεν λέγων αὐτοῖς·
οὐ γέγραπται· ὅτι ὁ οἶκός μου· οἶκος
προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν
σπήλαιον λῃστῶν· καὶ ἤκουσαν οἱ

τῆ δ' τῆς ιε' ἑβδομ.

γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζή-
τουν πῶς αὐτὸν ἀποκτείνουσιν· ἐφο-
βοῦντο γὰρ αὐτόν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος
ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
καὶ ὅταν ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύοντο ἔξω
τῆς πόλεως· καὶ περὶ πρωΐαν παρα-
πορευόμενοι εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην
ἐκ ῥιζῶν· καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος
λέγει αὐτῷ· ῥαββί· ἴδε ἡ συκῆ ἣν κα-
τηράσω, ἐξήρανται· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰς. λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν θεοῦ·
ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ
ὄρει τούτῳ ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ
λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ·

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον·

Ἰησοῦς, ἔχετε πίστιν θεοῦ· ἀμὴν γὰρ
λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει
τούτῳ ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν
θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει

μήσθαι. ἀκαιρῶς, ὅτε μὴ ἔστιν. διὰ
τοῦτο λέγω ὑμῖν· πάντα ὅσα ἂν
προσευχόμενοι αἰτῆσθε, πιστεύετε
ὅτι λήμψεσθε καὶ ἔσται ὑμῖν.
καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀ-
φίετε εἴ τινι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀφῇ
ὑμῖν. εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀφήσει
τὰ παραπτώματα ὑμῶν:-

CK τοῦ κατὰ μάρκον

καὶ παραγίνεται πάλιν
εἰς Ἱεροσόλυμα. καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περι-
πατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς
αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς,
καὶ οἱ πρεσβύτεροι. καὶ λέγουσιν αὐ-
τῷ· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποι-
εῖς, καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην
ἔδωκεν, ἵνα ταῦτα ποιῇς· ὁ δὲ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερωτήσω
σὲ κἀγὼ ἕνα λόγον, καὶ ἀπο-
κρίθητέ μοι· καὶ ἐρῶ ὑμῖν, ἐν ποίᾳ

ὀξουσίαν ταῦτ ποιῶ· Ὁ βάπτισμα
ἰωάννου, ὀξόωοῦ ὡς, ἢ ὀξάωῶ·
καὶ ἀιχοπίζομ το προσεαυτοῦ, λέ
γοντες· ἐὰν εἰ πωμ ὀξόωοῦ,
ὀρεῖ, ἀιαστόωῶ οὐκ ἐπίσταται αὐ-
τῷ· ἀλλεῖ πωμ ὀξάωῶ. ἐφο
βοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶ
χον τὸν ἰωάννην, ὅτι ὄντως προ
φήτης ὡς· καὶ ἀποκριθέντες, λέ
γουσι τῷ ἰυ, οὐκ οἴδαμεν· καὶ ὁ ἰς εἶ
ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ
λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ὀξουσίᾳ ταῦ
τα ποιῶ:- ἔκ τοῦ κτ' ματ:
Ἴσθι οὖν τὴν παραβολὴν ταύτ.
ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἄμ̄ς, καὶ
περιέθηκε φραγμόν, καὶ ὤρυξεν
ὑπολήνιον, καὶ ᾠκοδόμησε πύρ-
γον· καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀ
πεδήμησε· καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς
γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα
παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ
καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος· οἱ δὲ λα-

μετὰ τὸ ἀναστῆναι τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν
τῇ γραφῇ ταύτῃ ἀφιέμενοι. γὰρ
ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος. ἐλάσει
καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς. καὶ δώ-
σει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. οὐδὲ
ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος. ποιήσει
ἐκ τοῦ ἀμπελῶνος. καὶ ἐξέβαλον αὐ-
τὸν ἔξω. καὶ ἀπέκτειναν. καὶ ἐξέβαλον
ἐκ τοῦ ἀμπελῶνος. καὶ ἀπέκτειναν

τος. οὗτος εἰς μηθὲν εἰς κφαλώγω
μίας· καὶ ἐπορεύετο αὐτὸν· καὶ
ἐξεθαύμασεν ὁ μόφθαλμοὶ εἰς ἀλλ;
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκρατήσας. κ' ἐφο
βήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ
ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν
εἶπεν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθ'.

κ τοῦ κ τ' λουκᾶ

Ἵλεως ὁ θς, προσέχετε ἑαυτοῖς·
ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου,
ἔπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ
σῃ, ἄφες αὐτῷ· καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς
ἡμέρας ἁμάρτῃ εἰς σὲ, καὶ ἑπτάκις τῆς
ἡμέρας ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ λέγων· μετανοῶ,
ἀφήσεις αὐτῷ· καὶ εἶπαν οἱ ἀπό
στολοι τῷ κῷ· πρόσθες ἡμῖν πίστιν·
εἶπε δὲ ὁ κς· εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον
σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ
ταύτῃ, ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι
ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ὑπήκουσεν ἂν
ὑμῖν· τίς δὲ ἐξ ὑμῶν, δοῦλον ἔχων ἀρο
τριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελ

θουμ τὴν ὀπὸν οὐ ἀγρὸν, ὀφεὶλω θεὶς, καὶ
ρελθων ἀμελησω. ἀγαλλου χιρεὶ αὐτῶ,
ἐ τοιμασον ἡ δειπνησω. ἡ περιζω
σαμενος. διακονει μοι, ἑως φαγω ἡ πω,
καὶ μετὰ ταῦτα. φαγεσαι, ἡ πιεσαι.
σὺ· μὴ χαριν ἔχει τῶ δουλω ἐκείνω.
ὅτι ἐποιησε τὰ διαταχθεντα; οὐ δοκω· οὕτως καὶ ὑμεῖς· ὅταν ποι
ἡσητε πάντα τὰ διαταχθεντα ὑμῖν.
λέγετε, ὅτι δοῦλοι ἀχρειοι ἐσμεν. ὅτι
ὃ ὀφειλομεν ποιησαμεν. ἢ ποιημεν:

ΚΣ τοῦ κατὰ λουκᾶν

ὦ καιρῶ ἐκείνω. εἰσῆρχετο ὁ ἰς τὴν
ἰεριχὼ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, ὀνόματι κα
λούμενος ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρ
χιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος·
καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν ἰν τίς ἐστιν. καὶ οὐ
κ ἐδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου. ὅτι τῇ ἡ
λικίᾳ μικρὸς ἦν· καὶ προδραμὼν
ἔμπροσθεν. ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν,
ἵνα ἴδῃ αὐτόν. ὅτι δι ἐκείνης ἔμελλε
διέρχεσθαι· καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν

τῶν ἁ ἐ ις ἑβδομ.

τόπον. ἀναβλέψας οἷς εἶδεν αὐτόν.
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν. Ζακχαῖε.
σπεύσας κατάβηθι. σήμερον γὰρ
ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. κατα-
σπεύσας, κατέβη καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν
χαίρων. καὶ ἰδόντες πάντες. ἐπε-
τόγγυζον λέγοντες. ὅτι παρὰ ἁμαρ-
τωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι.
σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος. εἶπε πρὸς τὸν
κν. ἰδοὺ τὰ ἡμίσιά μου τῶν ὑπαρχόν-
των μου κε. δίδωμι τοῖς πτωχοῖς.
καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα. ἀπο-
δίδωμι τετραπλοῦν. εἶπε δὲ πρὸς
αὐτὸν ὁ Ἰς. ὅτι σήμερον τῷ οἴκῳ
τούτῳ ἐπέβη τὸ. καθότι καὶ αὐτὸς
υἱός ἐστιν Ἀβραάμ. ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τ
ἀνθ. ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολω
λός:- κ τοῦ κατὰ μᾶρκον:

ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. ἀπεστάλησαν πρὸς
τὸν Ἰν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
τιμὰς τῶν φαρισαίων καὶ τῶν ἡ-
ρῳδιανῶν. ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσω-

λόγω· οἰδὲ ἐκβοήσω. λέγουσιν αὐ-
τῷ· διδάσκαλε· οἴδαμεν ὅτι ἀλη-
θὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός·
οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώ-
πων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ δι-
δάσκεις· ἔξεστι κῆνσον καίσαρι δοῦ-
ναι, ἢ οὔ· δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν· ὁ δὲ
εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν
αὐτοῖς· τί με πειράζετε· φέρετέ μοι
δηνάριον, ἵνα ἴδω· οἱ δὲ ἤνεγκαν·
καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη
καὶ ἡ ἐπιγραφή· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
καίσαρος· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς, εἶπεν
αὐτοῖς· ἀπόδοτε τὰ καίσαρος, καὶ
τῷ καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ θυ, τῷ θῳ· καὶ ἐ-
θαύμασαν ἐπ' αὐτῷ:· κτὰ τὴν μ'
Ὢ καιρῷ εἰμὶ ἐγώ· ἐρχόμενος πρὸς
δου καὶ οἱ προ τοῦ ιῦ· οἱ τῶν ἐκ τοῦ
σιμεὼν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώ-
τησαν αὐτόν· λέγοντες· διδάσκα-
λε· μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· ὅτι ἐάν τινος
ἀδελφοὶ ἀποθάνῃ· καὶ καταλίπῃ γυ-

μαϛ. καὶ πέμπτος ἀφῆκεν ὁ λαβὼν
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ, καὶ ἐξανέστησεν σπέρμα τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτοῦ· ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ
ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ ἀπο-
θνήσκων οὐκ ἀφῆκεν σπέρμα· καὶ ὁ
δεύτερος ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπέθανεν·
καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκεν σπέρμα· καὶ ὁ
τρίτος ὡσαύτως· καὶ ἔλαβον αὐτὴν
οἱ ἑπτά, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα·
ἔσχατον πάντων, ἀπέθανε καὶ ἡ γυ-
νή· ὅταν τῇ ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι,
τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή· οἱ γὰρ ἑπτὰ
ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰς. εἶπεν αὐτοῖς· οὐ διὰ τοῦτο πλα-
νᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ
τὴν δύναμιν τοῦ θυ; ὅταν γὰρ ἐκ
νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν,
οὔτε γαμίσκονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγε-
λοι ἐν τοῖς οὐρανοῖς· περὶ δὲ τῶν νε-
κρῶν ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε
ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσέως, ἐπὶ τοῦ βά

του, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ θς. λέγων·
ἐγώ εἰμι ὁ θς Ἀβραάμ, καὶ ὁ θς Ἰσαάκ.
καὶ ὁ θς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ θς. νεκρ.
ἀλλὰ ζώντων· ὑμεῖς οὖν πολὺ πλα
νᾶσθε:- ☩ τοῦ κατὰ μάρκον·

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· προσελθών τις
τῶν γραμματέων τῷ Ἰυ. ἀκούσας
συζητούντων τῶν σαδδουκαίων
μετ' αὐτοῦ. εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς
ἀπεκρίθη· ὑπῆρξεν αὐτῷ·
ποία ἐστὶν πρώτη πασῶν ἐντολή·
ὁ δὲ Ἰς ἀπεκρίθη αὐτῷ· ὅτι πρώτη
πασῶν τῶν ἐντολῶν· ἄκουε Ἰηλ·
κς ὁ θς σου μία. κς ἐστίν· καὶ ἀγαπήσεις
κὸν θν σου. ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου.
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου. καὶ ἐξ ὅλης
τῆς διανοίας σου. καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύ
ος σου· αὕτη πρώτη ἐντολή· καὶ δευ
τέρα ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλη
σίον σου ὡς σεαυτόν· μείζων τούτ
ων ἄλλη ἐντολή οὐκ ἔστι· καὶ εἶπεν αὐτῷ
ὁ γραμματεύς· καλῶς διδάσκαλε·

ὑπαλληθείας εἰ παι ὅτι εἶς εἰ σι. καὶ οὐκέτι
ἄλλος πλὴν αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐ-
τὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. καὶ ἐξ ὅλης τῆς
συνέσεως. καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος. καὶ
τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.
πλείονές εἰσι πάντων τῶν ὁλοκαυ-
μάτων καὶ θυσιῶν· καὶ οἷς ἰδὼν αὐ-
τὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐ-
τῷ· οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας
τοῦ θῦ· καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐ-
τὸν ὅτι πειράσαι. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰς. ἔλεγε. διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· πῶς
λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χς. υἱός
Δαβίδ ἐστιν· αὐτὸς γὰρ Δαβίδ. εἶπεν ἐν τῷ
ἁγίῳ, λέγει ὁ κς. τῷ κῷ μου. κάθου ἐκ
δεξιῶν μου. ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου,
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· αὐτὸς
οὖν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν κύριον. καὶ πόθεν
υἱὸς αὐτοῦ ἐστι· καὶ ὁ πολὺς ὄχλος. ἤκουε
ἐν αὐτοῦ ἡδέως:— ἐκ τοῦ κατὰ μαρ.
Ἰησοῦς. βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμ-
ματέων. τῶν θελόντων ἐν στολαῖς

τῇ δ ἰς εἰς δόμα:

περὶ παλείν· καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀ-
γοραῖς· καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς
συναγωγαῖς· καὶ πρωτοκλισίας ἐν
τοῖς δείπνοις· οἱ κατεσθίοντες τὰς
οἰκίας τῶν χήρων, καὶ προφάσει
μακρὰ προσεύχονται, οὗτοι λήψονται
περισσότερον κρίμα· καθίσας
ὁ Ἰς τὸ γαζοφυλάκιον,
ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν
εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλού-
σιοι ἔβαλλον πολλά· ἐλθοῦσα μία
χήρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι
κοδράντης· καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ
πλεῖον πάντων ἔβαλε τῶν βαλ-
λόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· πάν-
τες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς
ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως
αὐτῆς, πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν
ὅλον τὸν βίον αὐτῆς :- Κτὲ τ, μαρ
ιω καρωϊκειμω· Κ πορευομένου

τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἱεροῦ. λέγει αὐτῷ εἷς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ. διδάσκαλε. ἴδε
ποταποὶ λίθοι. καὶ ποταπαὶ οἰκο
δομαί. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς. εἶπεν
αὐτῷ. βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας
οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος
ἐπὶ λίθῳ. ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ. καὶ κα
θημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐ
λαιῶν. κατέναντι τοῦ ἱεροῦ. ἐπη
ρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν. Πέτρος.
καὶ Ἰάκωβος. καὶ Ἰωάννης. καὶ Ἀν
δρέας. εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται.
καὶ τί τὸ σημεῖον. ὅταν μέλλῃ πάν
τα ταῦτα συντελεῖσθαι. ὃς δὲ εἶ
ποκριθεὶς αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν.
βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ. πο
λλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου. λέγοντες. ὅτι ἐγώ εἰμι. καὶ
πολλοὺς πλανήσουσιν. ὅταν δὲ
ἀκούσητε πολέμους. καὶ ἀκοὰς πο
λέμων. μὴ θροεῖσθε. δεῖ γὰρ γενέσθαι·
ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ

ἔθνος, ὅπι ἔθνος· καὶ βασιλεῖ ἐπὶ
βασιλείαν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ κα-
τὰ τόπους· καὶ ἔσονται λιμοί, καὶ
ταραχαί· ἀρχὴ ὠδίνων ταῦτα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Πρόσεχε σεαυτῷ πρὸς ἀνθρώπους
κρίνας τὸν πλησίον σου· τοῦτο
μὴ φοβοῦμαι· καὶ ἄμωμος ὑπάρ-
χω πρὸς αὐτόν· χαίρω δὲ ἐν τῇ πόλει
σου κἀκεῖνα, καὶ πρόσωπον αὐτοῦ λέγω
σοι· ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντι-
δίκου μου· καὶ οὐκ ἤθελεν ἐπὶ χρόνον·
μετὰ δὲ τοῦτο εἶπεν ἐν ἑαυτῷ·
Εἰ καὶ τοῦτον οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρω-
ον οὐκ ἐντρέπομαι· διότι κόπον παρέ-
χει μοι ἡ χήρα αὕτη,
ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλος
ἐρχομένη κατάσχῃ με· Εἰπὲ δέ
κύριε· ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδι-
κίας λέγει· ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν
ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν
βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ

κυ' 15

μυ τοῦ. καὶ μακροθυμῶ ἀπ' αὐτοῖς;
λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκη
σιν αὐτῶν ἐν τάχει ::

ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον

Γενόμενος ἐκεῖ, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἡμέρ
την τοῦ σαββάτου. ξ' κυ' ιζ' ὀπισθιμφ;
" τχαμαῖ ::

Ἀναπαύσεται δὲ ἡ τοιαύτη ἐν χαμαὶ
κριακῇ, ἐὰν μὴ κύηται ἢ πρώτως
ἀπὸ τοῦ διώπαχυ, καὶ λείπηται τὸ κατὰ
λουκᾶ κυ'. εἰ γοῦν μέλλει ἀναπαύσεσθαι
μαι ἡ τοιαύτη κυ', ἀπ' ἀναπαύσεται ἡ
κὴ ἐκ τῶν ὀπισθίων, ἀπὸ μὲν τὴν ἡμέραν,
μετὰ τοῦ σαββάτου ::

κγ΄ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου·
ΚΓ τοῦ ΙΑ τοῦ λουκᾶ·
ΛΓ ἁγ τοῦ

Εἶπε πρὸς τινὰς τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος, τελώνης· ὁ φαρισαῖος σταθεὶς, πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· ὁ θεός εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων· ἅρπαγες· ἄδικοι· μοιχοί· ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου· ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι· καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστώς, οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι, ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ, λέγων· ὁ θεός ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ· λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος

εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύετο
ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐτάπεινώθη
σαν τὰ ἔθνη. ὅδε ταπεινωθεὶς ἐμοῦ.
ἐμωθήσεται:—

ἐκ τοῦ κατὰ μᾶρκον:

Ἰησοῦς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς.
βλέπετε ἑαυτοῖς. παραδώσουσιν
γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ εἰς
συναγωγὰς δαρήσεσθε. καὶ ἐπὶ
ἡγεμόνων καὶ βασιλέων. ἀχθήσεσθε
ἕνεκεν ἐμοῦ. εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη. δεῖ πρῶ
τον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον.
ὅταν δὲ ἄγωσιν ὑμᾶς παραδιδόν
τες. μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσετε.
μηδὲ μελετᾶτε. ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ
ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ. τοῦτο λα
λεῖτε. οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦν
τες. ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.
παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν.
εἰς θάνατον. καὶ πατὴρ τέκνον. καὶ
ἐπα-

γομεν· Καὶ βαπτισθῶσου σὺν αὐτῷ·
καὶ ἵστεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάν
των. Διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπο
μείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσε
ται·

Κ τοῦ κατὰ Μάρκον·

Ἦν δὲ καὶ τοῖς εἰσιν αὐτοῦ μαθηταῖς·
Ὅταν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς
ἐρημώσεως· τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ
τοῦ προφήτου, ἑστὼς ὅπου οὐ
δεῖ· ὁ ἀναγινώσκων νοείτω·
τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν
εἰς τὰ ὄρη· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος
μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ
εἰσελθάτω ἆραι τι ἐκ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ· καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν, μὴ
ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἆραι
τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ ταῖς
ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζού
σαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις·
προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ
φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος· ἔσον
ται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι θλῖψις,

τῆς ἑβδομάδος

οἱ αὐτὸ γὰρ ἐστὶ τοῖς αὐτὴ ἀπαρχὴ
καὶ ἄλως. καὶ ἔστι σημεῖον. ἕως ἔτι
μῶν. καὶ οὐκ ἐνόμισαν. καὶ εἶπεν
κε ἀκολούθωσι ταῖς ἡμέραις. δικαίᾳ
ἐσώθη πᾶσα σοφίᾳ. ἀλλὰ αἱ
τοῦ ἐκλεκτοῦ οὐ θελήσατο. ἀ
κολούθωσι ταῖς ἡμέραις. τότε ἐ
ἀπεκρίθη εἶπεν. ἰδοὺ ὧδε ὁ χς.
ἰδοὺ ἐκεῖ. μὴ πιστεύσητε. ἐγερθή
σονται γὰρ ψευδόχριστοι. καὶ ψευ
δοπροφῆται. καὶ δώσουσι σημεῖα
καὶ τέρατα. πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν
εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.
ὑμεῖς δὲ βλέπετε. ἰδοὺ προείρη
κα ὑμῖν πάντα:

κ τοῦ κ γ μαρ:

Περὶ δὲ τοῖς ἀποστόλοις μαθητῶν.
ὁρίσει μᾶς ταῖς ἡμέραις. μετὰ
τὸν θλῖψιν ἐκείνην. ὁ ἥλιος σκοτί
σθήσεται. καὶ ἡ σελήνη οὐδώσει
τὸ φέγγος αὐτῆς. καὶ οἱ ἀστέρες
τοῦ οὐρανοῦ. ἔσονται σκοπούμενοι.

καὶ αἱ δύο ἄμπελοι αἱ ὄσαι τοῖς ὤμοις
σαλεύθησονται· καὶ τὸ πόκλον
τοῦ μόσχου τοῦ ἀμοῦ. ὀρχόμενον ὄσ-
μιφίλλας. μετὰ δύο ἀμπέλους πολ-
λῆς καὶ δόξης· καὶ τὸ πάποσχιλλί
τους ἀντίχους αὐτοῦ. καὶ ὀπισθώ
χιλι τοὺς κλιτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν
τραυμάτων. ἀπ' ἄκρου τῆς
ἕως ἄκρου οὐρανοῦ· ἀποδίτης
σύκης μαθ' πτιὼ παραβολώ·
ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἁπαλὸς
γένηται, καὶ ἐκφύη τὰ φύλλα.
γινώσκεται ὅτι ἐγγύς τὸ θέρος ἐστίν·
οὕτως καὶ ὑμεῖς· ὅταν ταῦτα
ἴδητε γινόμενα, γινώσκετε, ὅτι
ἐγγύς ἐστὶν ὀπὶ θύραις· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ
αὕτη, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα
γένηται· ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ πα-
ρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου, οὐ μὴ πα-
ρέλθωσιν·

τῆ ε΄ τῆ ἑβδομᾶ.

κ΄ τοῦ κ΄ μαρκου.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς.
ὁ ὁμοιος καὶ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ
ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας.
εὑρὼν δὲ ἕνα πολύτιμον μαρ-
γαρίτην. ἀπελθὼν πέπρακε
πάντα ὅσα εἶχε. καὶ ἠγόρασεν
αὐτόν. πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν. σαγήνῃ
βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν.
καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγα-
γούσῃ. ἣν ὅτε ἐπληρώθη. ἀνα-
βιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν.
καθίσαντες συνέλεξαν τὰ κα-
λὰ εἰς ἄγγη. τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω
ἔβαλον. οὕτως ἔσται ἐν τῇ συν-
τελείᾳ τοῦ αἰῶνος. ἐξελεύσον-
ται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφορίσουσι
τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δι-
καίων. καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς
τὴν κάμινον τοῦ πυρός. ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων. συνήκατε ταῦτα
πάντα; λέγουσιν αὐτῷ ναί κύ-
ριε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. διὰ τοῦτο
πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς
τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. ὅμοιός
ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ.
ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυ-
ροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.
καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ κς
τὰς παραβολὰς ταύτας. μετῆρεν
ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα
αὐτοῦ. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς
ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν. ὥστε
ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν.
πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ
αἱ δυνάμεις; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ
τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ λέγεται μαριάμ; καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἰάκωβος καὶ ἰωσὴφ
καὶ σίμων καὶ ἰούδας; καὶ αἱ
ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς
ἡμᾶς εἰσιν; πόθεν οὖν τούτῳ
ταῦτα πάντα; καὶ ἐσκανδαλί-
ζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς. ὅτι οὐκ ἔστιν προφήτης
ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ
καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ
ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς
διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

ματεῖς. πῶς αὐτὸν ὁμολογῶ κρατῆ-
σαι τὸν. ἀποκτείνωσιν· ἐλεγομεν.
μὴ ὅτι τῇ ἑορτῇ. μὴ ποτε θόρυβος
ἔσται τοῦ λαοῦ· ἐκ τοῦ καταναρ-
ῶ καιρῶ ἐκείνῳ. οὗτος τοίνυν ἐμ
βριθεστάτη. ὅτι τοῖς κύριος σήμερος
τοῦ λεπροῦ. κατακειμένου αὐτοῦ.
ἦλθε γυνή. ἔχουσα ἀλάβαστρον
μύρου. μαρδοῦ πιστικῆς πολυτελοῦς·
καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον. κα-
τέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς·
ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς
ἑαυτούς. καὶ λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώ-
λεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν· ἠδύ-
νατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω
τριακοσίων δηναρίων. καὶ δοθῆναι
τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο
αὐτῇ· ὁ δὲ Ἰς εἶπεν· ἄφετε αὐ-
τήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε·
καλὸν ἔργον εἰργάσατο ἐν ἐμοί· πάν-
τοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυ-
τῶν· καὶ ὁπόταν θέλητε· δύνασθε

αὐτοὺς ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ παρ-
έσται· ὅτι σχολὴν ἄγει, ὅτι πολ-
λὰ εἰλήφει μου τὸ σῶμα
εἰς τὴν θήκην μου· ἀμελῶ
γοῦν αὐτῆς· ὅπου εἰκὸς ἔρριπται τὸ
κατάλειμμα τοῦτο, εἰς ὄλεθρον κεί-
μενον· καὶ ὁ ὅπου ἂν εὑρεθῇ, λελη-
σμένον ἔσται εἰς μηκέτι σωθῆναι αὐτόν: —

ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ λόγος.

Ἔπεμψε τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς·
προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων·
τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν
στολαῖς· καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς· καὶ πρωτοκαθε-
δρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς· καὶ πρω-
τοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις· οἱ κα-
τεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν·
καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχον-
ται· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρί-
μα· ἀμελήσασι, ἵνα τοὺς βάλλον-
τας τὰ δῶρα αὐτῶν, εἰς τὸ ταχὺ
φυλάκιον πορευσίους· Εἰ δὲ μὴ

κγ' ιβ' τοῦ αὐτοῦ ϛ'.

τίμια καὶ χάραν ποιεῖ χρεών. βάλλε
σαυτὸν εἰς δύσκλειαν· καὶ εἶπεν· ἀλλὰ
θωρακίσωμαί. ὁ τὴν χάραν ποιῶν
αὐτὸς, πλείονα σαυτῶν ἔβαλεν·
ἀπαντήσαντός τοι, ἐκ τοῦ περισ-
σεύοντος αὐτοῖς, ἔβαλον εἰς τὸν δῶ
ρα τοῦτον· αὐτὴ δὲ ἐκ τοῦ ὑστερή
ματος αὐτῆς, ἅπαντα τὸν βίον ὃν
εἶχεν ἔβαλε· τοῦτο λέγω, ἵνα φω
μεν· ὅτι χωρὶς τοῦ ἀκούειν, ἀκου-
σάτω· — ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν

Ἐπειδὴ εἰς τὸν πλησίον τοῦτο
ἁμαρτεῖν ὑπάρχει· καὶ εἶπεν
ὁμοιώτερος αὐτῷ, τῷ περὶ περ
σόμοι τὸ ὅτι βάλλομι μέρος τῆς
οὐσίας· καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον·
καὶ μετὰ πολλὰς ἡμέρας συναγα
γὼν ἅπαντα τὸν ὁμοιώτερον υἱὸν,
ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν·
καὶ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ,
ζῶν ἀσώτως· δαπανήσαντος τὸ
ν αὐτοῦ πάντα, ἐπὶ γενόμενος

ἰσχυρὸς καὶ ὁ τὴν χώραν εἰκείμενος.
καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι· καὶ τὸ
ῥάθος, ἐκολλήθη ἐν τῷ πολίτῳ
τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεσεν
αὐτὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, βόσκε
χοίρους· καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν
κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν κερατίων
ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδί
δου αὐτῷ· εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθών.
εἶπεν· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός
μου περισσεύουσιν ἄρτου, ἐγὼ δὲ λιμῷ
ἀπόλλυμαι· ἀναστὰς πορεύσομαι
πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ·
πάτερ· ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐ
νώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος
κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς
ἕνα τῶν μισθίων σου· καὶ ἀναστὰς,
ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ·
ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος.
εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγ
χνίσθη· καὶ δραμὼν, ἐπέπεσεν
ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφί

λη σεμ αὐτοῦ. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ γὸς
πρ. ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ
ἐνώπιόν σου. καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄ
ξιος κληθῆναι γὸς σου. εἶπε δὲ
ὁ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ.
ὅσιοι μισθῶν τοῦ πατρὸς
μου καὶ ἐνδύσατε αὐτόν. καὶ δὸτε
δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ,
καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας·
καὶ ἐνέγκατε τὸν μόσχον τὸν σι
τευτόν, θύσατε καὶ φαγόντες
εὐφρανθῶμεν· ὅτι οὗτος ὁ γὸς μ.
νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολω
λὼς ἦν, καὶ εὑρέθη· καὶ ἤρξαντο εὐ-
φραίνεσθαι· ἦν δὲ ὁ γὸς αὐτοῦ ὁ
πρεσβύτερος, ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρ
χόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε
συμφωνίας, καὶ χορῶν· καὶ πρσκ
καλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων,
ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. ὅτι ὁ ἀδελφός σου
ἥκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πρ σου, τὸν

μόσχον τοῦ σίτου, ὃ ἠγόρασα
μον τα αὐτοῦ ἀπέλαβεν· ἀρτίσθη
σε καὶ οὐκ ἠθέλησε ἀφεληθεῖν· ὁ οὖν
πᾶς αὐτοῦ. ὁ ἐλθὼν πρὸς καλεῖ αὐ-
τον· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πρὶ-
ἰδού το σαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ
οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον·
καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον,
ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ·
ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφα
γών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλ
θεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν
σιτευτόν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέ
κνον· σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ·
καὶ πάντα τὰ ἐμά, σά ἐστιν· εὐ-
φρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει· ὅτι
ὁ ἀδελφός σου οὗτος, νεκρὸς ἦν,
καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπωλωλὼς ἦν,
καὶ εὑρέθη:- Κ τοῦ κατὰ μάρκον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἤρξατο ὁ Ἰς εἰσπο-
ρεύεσθαι εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ ἦλθεν εἰς βηθσφα
γή, καὶ βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος

τῶν ἐλαιῶν· καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ. καὶ λέγει αὐτοῖς·
ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέ-
ναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εἰσπορευ-
όμενοι εἰς αὐτὴν, εὑρήσετε πῶλον δε-
δεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐκάθισε·
λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε· καὶ ἐάν τις
ὑμῖν εἴπῃ τί ποιεῖτε τοῦτο, εἴπατε·
ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει· καὶ
εὐθέως αὐτὸν ἀποστελεῖ ὧδε· ἀπῆλ-
θον δὲ καὶ εὗρον τὸν πῶλον δεδεμένον
πρὸς τὴν θύραν, ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφό-
δου, καὶ λύουσιν αὐτόν· καί τινες
τῶν ἐκεῖ ἑστώτων, ἔλεγον αὐτοῖς·
τί ποιεῖτε, λύοντες τὸν πῶλον·
οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς, καθὼς εἶπε τὸ παι-
δίον, καὶ ἀφῆκαν αὐτούς· καὶ ἤγα-
γον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰν, καὶ
ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν,
καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω αὐτοῦ· πολλοὶ δὲ
τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἔστρωσαν εἰς τὴν
ὁδόν· ἄλλοι δὲ κλάδους ἔκοπτον

ἐκ τῶν διὰ δρων. καὶ ἐστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁδῷ. καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· ὡσαννά. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ· εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι κυ τοῦ πρς τοῦ δαυὶδ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· καὶ εἰσῆλθεν εἰς ἱερουσόλυμα τὸ ις. καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα. ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας. ἐξῆλθεν εἰς βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα μαθητῶν:—

ἐκ τοῦ κτ' κατὰ μᾶρκον:

ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. ἰούδας ὁ ἰσκαριώτης. εἷς τῶν δώδεκα. ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς. ἵνα παραδῷ τὸν ἰν αὐτοῖς· οἱ δὲ ἀκούσαντες. ἐχάρησαν. καὶ ὑπεσχέθησαν τὸ αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ· καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων.

ὅτι τὸ πάσχα ἔθυον. λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ποῦ θέλεις
ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν; ἵνα
φάγῃς τὸ πάσχα· καὶ ἀποστέλλει
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ λέγει
αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν,
καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον
ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε
αὐτῷ· καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε
τῷ οἰκοδεσπότῃ, ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει, ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμά, ὅπου
τὸ πάσχα φάγω μετὰ τῶν μαθητῶν
μου· καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει
ἀνώγαιον μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον·
κἀκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν· καὶ ἐξῆλθον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν
πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς,
καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα· καὶ ὀψὲ
γενομένης, ἔρχεται μετὰ τῶν δώ-
δεκα· καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν, καὶ
ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με,

οἱ σθίωμεν καὶ πίωμεν· οἱ δὲ ἤρξαντο
λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς κα-
θεῖς· μὴ τί ἐστιν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· εἰς ἐκ τῶν δώδεκα,
ὁ ἐμβαπτόμενος μεθ' ἐμοῦ, εἰς τὸ
τρυβλίον· ὅτι μὲν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐ-
τοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται·
καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄν-
θρωπος ἐκεῖνος· καὶ ἐσθιόντων
αὐτῶν, λαβὼν ἄρτον, καὶ εὐ-
λογήσας, ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς,
καὶ εἶπε· λάβετε, φάγετε· τοῦτό
ἐστι τὸ σῶμά μου· καὶ λαβὼν τὸ πο-
τήριον, εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς·
καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες· καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου
τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολ-
λῶν ἐκχυνόμενον· ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ
γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆ-

ἡμέρας ὀπείμης. ὅταν αὐτὸ πίμω
καιμοί. ὀμτῆι βασιλείαι τοῦθῦ·
καὶ λιμήσαμτας ἐξέλθομεις τὸ ὄρος
τωῦ ἐλαιωῦ· ἠλέιπι αὐτοῖς ὁῖς·
ὅτι παμτὰς σκαμδαλισθήσεσθε
ὀμ ἐμοὶ ὀμ τῆμύκτὶ ταύτῃ· ὅτι
γέγραπται. παταξω τὸμ ποιμέρα,
καὶ διασκορπισθήσομται τὰ πρόβα
τα· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με,
προάξω ὑμᾶς εἰς τὴμ γαλιλαίαμ·
ὁ δὲ πέτρος ἔφη αὐτῶ· καὶ εἰ πάμ
τες σκαμδαλισθήσομται, ἀλλ' οὐκ
ἐγώ· ἠλέιπι αὐτῶ ὁῖς· ἀμὴμ λέγω
σοι, ὅτι σήμερομ ὀμ τῆμυκτὶ ταύτῃ,
πρὶμ ἢ δὶς ἀλέκτορα φωμῆσαι, τρὶς
ἀπαρνήσῃ με· ὁ δὲ πλείοσς ἐκ πε
ρισσοῦ ἔλεγε μᾶλλομ, ἐὰμ δέοι με
ποθαμεῖῦ σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσο
μαι· ὡσαύτως δὲ καὶ πάμτες ἔλεγομ.
καὶ ἔρχομται εἰς χωρίομ, οὗ τὸ ὄμο
μα λεγόμεμομ· ἠλέιπι τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ· καθίσατε ὧδε ἕως

προσέρχομαι· ἢ προσλαμβάνε-
τοι πάτερ. καὶ ἀκούσομαι. καὶ ἰω-
άννης μεθ' αὐτοῦ. καὶ ἤρξατο ὀκ-
θαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή
μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε.
καὶ γρηγορεῖτε· ἢ προσελθὼν μι-
κρόν· ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐ-
τοῦ· καὶ προσηύχετο· ἵνα εἰ
δυνατόν ἐστι· παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ
ὥρα· καὶ ἔλεγεν· ἀββᾶ ὁ πάτηρ·
πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε
τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· ἀλ-
λ' οὐ τί ἐγὼ θέλω· ἀλλ' εἴ τι σύ· καὶ ἔρ
χεται καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδον
τας· καὶ λέγει τῷ πέτρῳ· σίμων,
καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥρ
γρηγορῆσαι; γρηγορεῖτε καὶ προ
σεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πει
ρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον,
ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής· καὶ πάλιν ἀπελ
θών, προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον

εἶπεν· καὶ ἐκ δευτέρου ἦλθεν αὐτοῖς
πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι·
καὶ οὐκ ἤδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶ
σι· καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον· καὶ λέγει
αὐτοῖς· καθεύδετε λοιπὸν καὶ ἀνα
παύεσθε· ἀπέχει· ἦλθεν ἡ ὥρα·
ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ
που εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν·
ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς
με ἤγγικεν· ΚΕ τοῦ κατὰ μᾶρκον
ὡς καιρῷ ἐκείνῳ· λαλοῦντος τοῦ
ἰησοῦ πρὸς τοὺς μαθητὰς· παραγίνε
ται ἰούδας εἷς ὢν τῶν δώδεκα· καὶ με
τ᾽ αὐτοῦ ὄχλος πολὺς· μετὰ μαχαί
ρων καὶ ξύλων ἀπεσταλμένοι παρὰ τῶν
ἀρχιερέων· καὶ τῶν γραμματέων·
καὶ τῶν πρεσβυτέρων· δεδώκει
δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν· σύσσημον
αὐτοῖς λέγων· ὃν ἂν φιλήσω· αὐ
τός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν· καὶ ἀπα
γάγετε ἀσφαλῶς· καὶ ἐλθὼν· εὐθὺς

προσελθὼν αὐτῷ. λέγει αὐτῷ·
χαῖρε ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἑταῖρε
αὐτοῦ, καὶ κρατήσαντες αὐτόν·
εἷς δέ τις τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας
τὴν χεῖρα, ἔσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ,
τοῦ δούλου τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν
αὐτοῦ τὸ ὠτάριον. καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὡς ἐπὶ λῃστὴν
ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν
ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων,
καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ'
ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. καὶ ἀφέντες
αὐτὸν πάντες ἔφυγον.
καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθησεν
αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα
ἐπὶ γυμνοῦ, καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν
οἱ νεανίσκοι. ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν
σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.

τῶν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι
καὶ οἱ γραμματεῖς· καὶ ὁ πάρος ἀ-
πὸ μακρόθεν ἠκολούθησαν αὐτῷ,
ἕως ἔσω, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχι-
ρέως· καὶ ὢν συνεκάθητο μετὰ
τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θερμαινόμενος
πρὸς τὸ φῶς· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ
ὅλον τὸ συνέδριον, ἐζήτουν κατὰ
τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατῶ-
σαι αὐτόν, καὶ οὐχ εὕρισκον· πολλοὶ
γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ,
καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι, οὐκ ἦσαν·
καί τινες ἀναστάντες, ἐψευδομαρ-
τύρουν κατ' αὐτοῦ, λέγοντες· Ὅτι ἡ-
μεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ, λέγοντος·
Ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦ
τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν, ἄλλον ἀχειροποίητον οἰ-
κοδομήσω· καὶ οὐδὲ οὕτως, ἴση
ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν· καὶ ἀναστὰς
ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον, ἐπηρώτησε
τὸν Ἰησοῦν, λέγων· οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν;

τί οὖν τοι σου καταμαρτυροῦσιν.
Οὐδ' εἰσιώπησαν, καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα
αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χς̄
ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ὁ δὲ Ἰς̄ εἶ-
πεν· ἐγώ εἰμι· καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀν̄ου. ὁ προσδοκῶμεν καθήμενον τῆς
δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν
νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ· ὁ δὲ ἀρχιε-
ρεὺς διαῤῥήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ
λέγει· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύ-
ρων· ἠκούσατε τῆς βλασφημίας,
τί ὑμῖν φαίνεται· οἱ δὲ πάντες
κατέκριναν αὐτόν, εἶναι ἔνοχον θα-
νάτου· καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν
αὐτῷ· καὶ περικαλύπτειν τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτ.
καὶ λέγειν αὐτῷ· προφήτευσον·
καὶ οἱ ὑπηρέται, ῥαπίσμασιν αὐ-
τὸν ἔβαλλον· καὶ ὅτε τοῦ πρω-
τὸν ὄντα αὐλὴ κάτω· ἔρχεται
μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέ.

καὶ ἰδοὺ σαν τὸν πλοῖον θρυμμό
μενον. ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει.
καὶ σὺ μετὰ τοῦ μαζαρηνοῦ ἦσθα.
ὁδὲ ἠρνήσατο. λέγων. οὐκ οἶδα
οὐ πεπίστευμαι. πῶς λέγεις. καὶ ὁ ἐμὸς
θεμέζωεἰς τὸ πρόαύλιον. καὶ ἀλέκτωρ
ἐφώνησε. καὶ πάλιν ἰδοὺ σαν
αὐτὸν πάλιν. ἤρξατο λέγειν τοῖς πάρε
στῶσιν. ὅτι οὗτος. ἐξ αὐτῶν ἐστιν.
ὁδὲ πάλιν ἠρνεῖτο. καὶ μετὰ μικρὸν
πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ πέ
τρῳ. ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ. καὶ γὰρ
γαλιλαῖος εἶ. καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.
ὁδὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύ
ναι. ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον
ὃν λέγετε. καὶ εὐθέως δεύτερον ἀλέκτωρ
ἐφώνησε. καὶ ἀνεμνήσθη ὁ πέτρος.
τοῦ ῥήματος ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰς. ὅτι πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς. ἀπαρνήσῃ
με τρίς. καὶ ἐπιβαλὼν. ἔκλαιε.
καὶ εὐθέως ὑπὸ τὸ πρωΐ. συμβού
λιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς.

μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, γραμματέων, καὶ ὅλου τοῦ συνεδρίου, δι-
σαρτῆς τοῦ ἱμ. ἀπήμεν καὶ παρέδωκαν τῷ πιλάτῳ:—

κ τοῦ κτ μαρ:

Ὡς καιρῷ ἐκείνῳ. συνεβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς. μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, γραμματέων. καὶ ὅλον τὸ συνέδριον. κατὰ τοῦ ἰυ. καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον. καὶ παρέδωκαν τῷ πιλάτῳ. καὶ ὑπερώτησεν αὐτὸν ὁ πιλάτος. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ. σὺ λέγεις. καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. ὁ δὲ πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτόν. λέγων. οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε πόσα σου κατα-μαρτυροῦσιν. ὁ δὲ ἰς. οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη. ὥστε θαυμάζειν τὸν πιλάτον. κατὰ δὲ ἑορτήν. ἀπέλυεν αὐτοῖς

ἐμαυθάνομεν. οὐ μὴν ἀ τοῦτο. ὦ
δι' ὀλιγοπίστους βαραββᾶ μᾶλλον τῶν
σὺν αὐτῷ διδυμέων. οἱ τὴν
ὄχλου τὴν σάσιν, φόνου ποιήσαν-
τα· καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρξατο αἰ-
τεῖσθαι καθὼς ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς.
λέγων· θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν
βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ἐτίμω
σε γὰρ ὁ Πιλᾶτος παραδοῦ-
ναι αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς· οἱ γὰρ
χιερεῖς, ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον. ἵνα
μᾶλλον τὸν βαραββᾶν ἀπολύσῃ
αὐτοῖς· ὁ δὲ πιλᾶτος ἀποκριθεὶς
πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· τί οὖν θέλε-
τε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰ-
ουδαίων· οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν·
σταύρωσον αὐτόν· ὁ δὲ πιλᾶτος ἔ
λεγεν αὐτοῖς· τί γὰρ κακὸν ἐποίησε·
οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν· σταύ
ρωσον αὐτόν· ὁ δὲ πιλᾶτος βου
λόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆ
σαι· ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν βαραβ-

βαϊ· καὶ παρέδωκε τοῖς ἰουδαίοις φραγελλώσας
ἵνα σταυρωθῇ·

ἐκ τοῦ κατὰ μᾶρκον·

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· οἱ στρατιῶται
παρελαβόντες τὸν ἰν· ὁδήγουσιν
αὐτὸν· ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν·
καὶ φέρουσιν αὐτόν· ὅπου λοιπὸν
τόπον· ὃν σὺν θερμῷ καλοῦσιν·
πραιτώριον τοῦτος· ὥραν τρίτην·
καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· γέγονεν
δὲ ὥρας ἕκτης· σκότος ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν· ἕως ὥρας ἐνάτης·
καὶ τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· ἐβόησαν ὁ ἰς
φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἐλωΐ· ἐλωΐ·
λιμὰ σαβαχθανί· ὅ ἐστιν θεέ μου
θεέ μου· εἰς τί με ἐγκατέ-
λιπες· καί τινες τῶν παρεστηκό-
των ἀκούσαντες ἔλεγον· ἰδοὺ ἡλίαν
φωνεῖ· ἀραμυδεῖς· καὶ πλήσας
σπόγγον ὄξους· περιθεὶς τε καλάμῳ·
ἐπότιζεν αὐτόν· λέγων· ἄφετε
ἴδωμεν· εἰ ἔρχεται ἡλίας καθελεῖν

αὐτοῦ· ὁδὶ ἰς ἀφικὶ φωμὴ μεταλλω. ὀξὶ πμᾶσι· καὶ τὸ κλαπὶ ταςμα τοῦ μαοῦ, ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν, ἕως κάτω· ἰδωμὲ τὸ κεντυρίωνο ὁ παρεστηκως ὀξέναντι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως κράξας ὀξέπνευσεν, εἶπεν· ἀληθως ὁ ἄνος οὗτος ἦς ὁ υἱὸς τοῦ θῦ· ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν μαρία ἡ μαγδαληνὴ, καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου τοῦ μικροῦ· καὶ ἰωσὴ μήτηρ, καὶ σαλώμη· αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαὶ, αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ, εἰς ἱερουσόλυμα:—

ΚΣ τοῦ κτ' λουκᾶ:

Ἰησοῦς, βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν· ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους, καὶ ἀκαταστα-

σίας. μὴ πτοηθῆτε· διὰ τοῦτ
γὰρ εἴρηται πρῶτον. ἀλλ' οὐ πεύθεως
τὸ τέλος· καὶ ἔστω σημεῖα. ὄμβρ
ω. καὶ σεισμῷ, καὶ λιμοῖς. καὶ ὅπ τῆς
γῆς. σὺν ὀχλήσει ὄμβρων. ὄμβρ ἀπορία. ἢ
χούσεσθαλάσσης, καὶ σάλου. ἀπὸ
φόβου τῶν ἀνθρώπων. ἀπὸ φόβου καὶ
προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ
οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν. σαλευθήσονται· καὶ τότε
ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἐρχό
μενον ἐν νεφέλῃ, μετὰ δυνάμεως
καὶ δόξης πολλῆς· οὕτως καὶ ὑμεῖς
ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε
ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ. προσέχετε δὲ
ἑαυτοῖς, μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν
αἱ καρδίαι, ἐν κραιπάλῃ, καὶ μέθῃ,
καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἱ
φνίδιος ἐπιφύσας ἐπ' αὐτὸν ἡ ἡμέρα ἐκ
είνη. ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται
ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ
προσώπου πάσης τῆς γῆς.

λήρυπτεῖ ποῶν ὁμ παντὶ καιρῷ διὸ
μῦροι, ἵνα καταξιωθῶ τῆς κ̄ φύτειν
τοῦ τοῦ μίλχομ ταυτίμισθαι.
καὶ καθὼς ἐμπροσθεμ τοῦ γοῦ τοῦ
λόγου :-

Κ τοῦ κατ' ματθαῖον.

Ἰησοῦς. ὅταν ἐλθῇ ὁ γὸς τοῦ ἀν
θρώπου ὁμ τῇ δόξῃ αὐτοῦ. καὶ πά
τες οἱ ἄγγελοι ἅγιοι μετ' αὐτοῦ· τότε
καθίσει ὀπὶ θρόμου δόξης αὐτοῦ.
καὶ συναχθήσομ ταῦ ἔμπροσθεμ
αὐτοῦ, πάμτα τὰ ἔθμη· καὶ ἀφο
ριεῖ αὐτοὺς, ἀπ' ἀλλήλων, ὡς ποι
μὴμ ἀφορίζει τὰ πρόβατα, ἀπὸ
τῶμ ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲμ πρό
βατα ἐκ δεξιῶμ αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρί
φια ἐξ ἀριστερῶμ· τότε ἐρεῖ ὁ βασι
λεὺς, τοῖς ἐκ δεξιῶμ αὐτοῦ· δεῦτε
οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κλη
ρονομήσατε τὴμ ἡτοιμασμέμην
ὑμῖμ βασιλείαν, ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου· ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐδώ

καὶ ἔμοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐπο
τίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ συνη γα
γέτε με· γυμνός, καὶ περιεβάλετέ
με· ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με·
ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρός
με· τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ
οἱ δίκαιοι λέγοντες· κε. πότε σε εἴ
δομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν·
ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν· πό
τε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν·
ἢ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν· πό
τε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ
ἤλθομεν πρός σε· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· λέγω ὑμῖν·
ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν
ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐ
ποιήσατε· τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἀ
ριστερῶν· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατη
ραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡ
τοιμασμένον τῷ διαβόλῳ, καὶ τοῖς
ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπείνασα γάρ, καὶ
οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα,

καὶ οὐκέποτε πίσατέ με· ξένος ἤμην,
καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός,
καὶ περιεβάλετέ με· ἀσθενής, καὶ
ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ
με· τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐ-
τοὶ, λέγοντες· κύριε, πότε σε εἴδομεν
πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ
γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ
διηκονήσαμέν σοι· τότε ἀποκριθή-
σεται αὐτοῖς, λέγων· ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τού-
των τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε·
καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν
αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι, εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ὡς ἐπορεύετο Ἰησοῦς εἰς
κώμην τινά, καὶ κώμη τις, ὑπεδέξατο αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. καὶ τῇ ἀδελφῇ τῇ καλουμένῃ
Μαρίᾳ, ἥτις καὶ παρακαθεσθεῖσα τοὺς πόδας
τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ. ἡ δὲ Μάρθα
περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἥτις ἐπιστᾶσα
εἶπεν· κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην
με κατέλιπεν διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι
συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλά·
ὀλίγων δέ ἐστι χρεία, ἢ ἑνός· Μαρία γὰρ τὴν ἀγαθὴν
μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

πώποτε αἰωνίᾳ κάθισι, λύσαι τὸν
αὐτοῦ φάλτη· καὶ ἐὰν τις ὑμᾶς ἐρω-
τᾷ. διατί λύετε, οὕτως ἐρεῖτε αὐ-
τῷ. ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει·
ἀπῆλθον δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι,
καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· λύοντες
δὲ αὐτοὺ τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύ-
ριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· τί λύε-
τε τὸν πῶλον; οἱ δὲ εἶπον· ὁ κύ-
ριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει· καὶ ἤγαγον πρὸς τὸν
Ἰη· καὶ ἐπιρίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱ-
ματία ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν
τὸν Ἰη· πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπε-
στρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἐν τῇ
ὁδῷ· ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς
τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν,
ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθη-
τῶν χαίροντες, αἰνεῖν τὸν θεὸν φω-
νῇ μεγάλῃ, περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυ-
νάμεων. λέγοντες· εὐλογημένος ὁ ἐρ-
χόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυ·
εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψί-

καὶ πῶς τῶν φαρισαίων ἀπὸ τοῦ
ὄχλου, εἶπον πρὸς αὐτόν· διδάσ
καλε, ὅπι τίμησον τοῖς μαθηταῖς σ.
Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· λέγω ὑμῖν.
ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι
κεκράξονται· ἐλθεῖν δὲ ἡμέραι τῶν
ἀλύσιων, ἐν αἷς δεῖ θύεσθαι τὸ πάσχα.
Καὶ ἀπέστειλε πέτρον καὶ ἰωάννην,
εἰπών· πορευθέντες ἑτοιμάσατε
ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν.
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ποῦ θέλεις ἑτοι
μάσωμεν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ
εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν,
συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον
ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθή
σατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπο
ρεύεται· καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπό
τῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκα
λος· ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου
τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου
φάγω· κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνά
γαιον μέγα ἐστρωμένον, ἐκεῖ ἑτοιμά

σαι· ἀπὸ τοῦ τότε ἤρξατο καθὼς
εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν
τὸ πάσχα· καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα
ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι
σὺν αὐτῷ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
ἐπιθυμίᾳ, ἐπεθύμησα, τοῦτο
τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν, πρὸ
τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως
ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
θεοῦ· καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐ
χαριστήσας, εἶπε· λάβετε τοῦτο,
καὶ διαμερίσατε εἰς αὐτούς· λέγω γὰρ
ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γεν
νήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως οὗ ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ· καὶ λαβὼν
ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ
ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· τοῦτό ἐ
στι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν δι
δόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐ
μὴν ἀνάμνησιν· ὡσαύτως καὶ τὸ
ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι,

λέγω· τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ
διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ
ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον· πλὴν
ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με,
μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης· καὶ
ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ
τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ
ἐκείνῳ, διὰ οὗ παραδίδοται· καὶ
αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς αὐτούς,
τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν, ὁ τοῦτο μέλ-
λων πράττειν· ἐγένετο δὲ καὶ φιλο-
νικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ
εἶναι μείζων· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν, κυριεύουσιν
αὐτῶν· καὶ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν,
εὐεργέται καλοῦνται· ὑμεῖς δὲ
οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν,
γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ
ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν· τίς γὰρ
μείζων· ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν;
οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ ἐν μέσῳ
ὑμῶν εἰμι, ὡς ὁ διακονῶν·

μεις δέ ἐστι, οἱ δίαμεμνημένοι μετ'
μοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· κἀγὼ
διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι
ὁ πατήρ μου βασιλείαν· ἵνα ἐσθίητε
καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου,
ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσεσθε
ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα
φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ ὁ Κύ. σίμων,
σίμων· ἰδοὺ ὁ σατανᾶς, ἐξῃτήσατο
ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον·
ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκ
λίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύποτε ἐπι
στρέψας, στήριζον τοὺς ἀδελφούς σου.
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύ, μετὰ σοῦ ἕτοι
μός εἰμι, καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θά
νατον συνπορεύεσθαι· Ὁ δὲ εἶπε·
λέγω σοι Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσει σή
μερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνή
σῃ μὴ εἰδέναι με· Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς, ἄτερ βαλαντί
ου, καὶ πήρας, καὶ ὑποδημάτων,
μή τινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον,

οὐδεμιᾶς. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς·
ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω
ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων,
πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀ-
γοράσατω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον, δεῖ πλη-
σθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ ἀνό-
μων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ
τέλος ἔχει. οἱ δὲ εἶπον· κύριε, ἰδοὺ
μάχαιραι ὧδε δύο. ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς· ἱκανόν ἐστι. καὶ ἐξελθὼν, ἐπορεύθη
κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ. γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν αὐ-
τοῖς· προσεύχεσθε, μὴ εἰσελθεῖν
εἰς πειρασμόν· καὶ αὐτὸς ἀπε-
σπάσθη ἀπ' αὐτῶν, ὡσεὶ λίθου βολήν.

καθεὶς τὸ τύμπανον. προσηύχετο. λέ-
γων. εἰ βούλει παρένεγκε τὸ πο-
τήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν. μὴ
τὸ θέλημά μου. ἀλλὰ τὸ σὸν γενέ-
σθω· καὶ ἄφασι ἀπὸ τῆς προ-
σευχῆς. ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητάς.
καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς
λύπης. καὶ εἶπε αὐτοῖς· τί καθεύ-
δετε· ἄφατε καὶ προσεύχεσθε.
ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν·
Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος. ἰδοὺ ὄχλος.
καὶ ὁ λεγόμενος ἰούδας. εἷς ἐκ τῶν
δώδεκα. προήρχετο αὐτούς· καὶ
ἤγγισε τῷ Ἰῇ. φιλῆσαι αὐτόν· τοῦ
γὰρ σημεῖον δέδωκε αὐτοῖς·
ὃν ἂν φιλήσω. αὐτός ἐστιν· ὁδήγει
Εἶπε αὐτῷ· ἰούδα· φιλήματι
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;
ἰδὼν δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον.
Εἶπον αὐτῷ· κύ. εἰ πατάξομεν ἐν
μαχαίρᾳ; Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις
ἐξ αὐτῶν. τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέ.

καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ. τὸ οἶς τὸ δοῦναι
αὐτῷ· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰς. εἶπεν·
ἐάν τι, ἕως τοῦ τοῦ· καὶ ἀναβλέψας
τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν·
Εἰ πεδὶ οἷς προσέταξεν ὁ θεραπευ-
μένου ἰπαῦτον, ἀρχιερεῖς καὶ γραμ-
ματεῖς τοῦ ἱεροῦ, καὶ πρεσβυτέρους·
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύλων; καθ' ἡμέραν
ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ,
οὐκ ἐξεπτάσατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ·
ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα καὶ ἡ
ἐξουσία τοῦ σκότους· συλλα-
βόντες δὲ αὐτὸν, ἤγαγον· καὶ εἰσή-
γαγον εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως·
Ὁ δὲ Πέτρος, ἠκολούθει μακρόθεν·
ἀφάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐ-
λῆς, καὶ συνκαθισάντων αὐτῶν,
ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν·
ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις κα-
θήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτε-
νίσασα αὐτῷ, εἶπε· καὶ οὗτος

σὺ αὐτῷ λῶ. ὁδὲ πρμήσας ὁ αὐ-
τοῦ λέγω μὴ ναι. οὐκ οἶδα
αὐτόν. καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος
ἰδὼν αὐτὸν ἔφη. καὶ σὺ ἐξ αὐ-
τῶν εἶ. ὁδὲ πέτρος, εἶπεν.
ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί. καὶ διαστάσης ὡσεὶ
ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις ἐνίσχυριζε
το λέγων. ὄντως καὶ οὗτος
μετ' αὐτοῦ ἦν. καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐ-
στιν. εἶπε δὲ ὁ πέτρος. ἄνθρωπε.
οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. καὶ παραχρῆμα,
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἐφώνησεν ἀ-
λέκτωρ. καὶ στραφεὶς ὁ κς. ἐνέβλε
ψε τῷ πέτρῳ. καὶ ὑπεμνήσθη
ὁ πέτρος, τοῦ λόγου τοῦ κυ, ὡς εἶ
πεν αὐτῷ. ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς.
Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ πέτρος, ἔκλαυ-
σε πικρῶς. καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συ-
νέχοντες τὸν ιν. ἐνέπαιζον αὐτῷ.
δαίροντες, καὶ περικαλύπτοντες
αὐτόν. ἐτύπτων αὐτοῦ τὸ πρό

σωσον· Καὶ ὁ πρῶτος αὐτοῦ,
λέγουσιν· προφήτευσον, τίς
ἐστιν ὁ παίσας σε· καὶ ἕτερα πολλὰ
βλασφημοῦντες, ἔλεγον εἰς αὐτόν·
καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη
τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχι-
ερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀπή-
γαγον αὐτὸν, εἰς τὸ συνέδριον αὐ-
τῶν, λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χς.
εἰπὲ ἡμῖν· Εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐὰν
ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε·
ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀπο-
κριθῆτε μοι, ἢ ἀπολύσητε· ἀπὸ τοῦ
νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου, καθήμε-
νος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θυ·
Εἶπον δὲ πάντες· σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς
τοῦ θυ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη·
ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐγώ εἰμι· οἱ δὲ
εἶπον· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρ-
τυρίας· αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν
ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ ἅπας τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἦγεν

αὐτοῦ ὅπι τοῦ πλήθους: -

ΚΓ τοῦ κτ' λουκᾶ:

Ὡ καὶ ἐφεστήκειμεν ἀπήγαγον αὐτοὺς εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς λέγων παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἰερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὑψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ἐσμὲν ἡμεῖς μάρτυρες αὐτῶν τῶν ῥημάτων τούτων καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς. ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος ὀνόματι Γαμαλιὴλ νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ τῷ λαῷ ἐκέλευσεν ἔξω βραχὺ ποιῆσαι τοὺς ἀνθρώπους εἶπέν τε πρὸς αὐτούς ἄνδρες Ἰσραηλῖται προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί μέλλετε πράσσειν πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν ᾧ προσεκλίθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡς τετρακοσίων ὃς ἀνῃρέθη καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἀπέστησεν λαὸν ὀπίσω αὐτοῦ κἀκεῖνος ἀπώλετο καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διεσκορπίσθησαν καὶ νῦν λέγω ὑμῖν ἀποστῆτε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ ἄφετε αὐτούς ὅτι ἐὰν ᾖ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο καταλυθήσεται ἐὰν δὲ ἐκ θεοῦ ἐστιν οὐ δυνήσεσθε κατα-

σήμερον συλλυπούμενος ἐν ταύταις ταῖς ἡ-
μέραις. ὁ δὲ Ἡρῴδης ἰδὼν τὸν ἰη̄.
ἐχάρη λίαν. ὡς γὰρ ἤθελεν ὀξὺ κατοῦ
ἰσχὺν αὐτοῦ. καὶ τὸ ἀκοῦσαι πολλὰ
περὶ αὐτοῦ. καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον
ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. ἐπηρώ-
τα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς. αὐτὸς
δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. εἰστήκει
σαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς.
κατηγοροῦντες αὐτοῦ.
ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν Ἡρῴδης
σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ. καὶ
ἐμπαίξας. περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆ
τα λαμπρὰν. ἀνέπεμψεν αὐτὸν
τῷ Πιλάτῳ. ἐγένοντο δὲ φίλοι.
ὅ τε Πιλᾶτος καὶ Ἡρῴδης. ἐν αὐτῇ
τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων. πρότερον γὰρ
ἦσαν ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς.
Πιλᾶτος δὲ συνκαλεσάμενος τοὺς
ἀρχιερεῖς. καὶ τοὺς ἄρχοντας. καὶ τὸν
λαόν. εἶπε πρὸς αὐτούς. προσή-
νεγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.

ως ἀπ᾽ ἀρχῆς τοῦ λαοῦ· καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ ὑμῶν ἤμην ἀμαρτίας.
οὐδεμιᾶς ὁμοίως τῷ ἀνθρώπου τούτῳ.
αἴτιόν ὡς καταγορεῖτε κατ᾽ αὐτοῦ·
ἀλλ᾽ οὐδὲ Ἡρῴδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς
πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον
θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ·
παιδεύσας οὖν αὐτόν, ἀπολύσω· ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν
αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα· ἀνέκραξε
δὲ παμπληθεί, λέγοντες· αἶρε τοῦτον·
ἀπόλυσον δέ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν·
ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην
ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βεβλημένος
εἰς φυλακήν· πάλιν οὖν ὁ Πιλᾶτος
προσεφώνησεν θέλων ἀπολῦσαι τὸν
Ἰησοῦν· οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες·
σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν· ὁ δὲ
τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· τί γὰρ
κακὸν ἐποίησεν οὗτος· οὐδὲν ἄξιον
θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτόν, ἀπολύσω· οἱ δὲ ἐπέκειντο

τὸ φωνὰς μεγάλας, αἰτοῦμεν αὐ-
τὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ
φωναὶ αὐτῶν, καὶ τῶν ἀρχιερέων·
ὁ δὲ πιλᾶτος, ἐπέκρινεν γενέσθαι τὸ
αἴτημα αὐτῶν· ἀπέλυσε δὲ τὸν διὰ
στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν
φυλακήν· ὃν ἠτοῦντο· τὸν δὲ Ἰ(ησοῦ)ν, πα-
ρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν· καὶ ὡς ἀ-
πήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι σίμω-
νός τινος κυρηναίου, ἐρχομένου ἀπ' ἀ-
γροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρόν, φέρειν
ὄπισθεν τοῦ Ἰ(ησοῦ)· ἠκολούθει δὲ αὐτῷ
πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν·
αἱ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν·
στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, εἶπε·
θυγατέρες ἰερουσαλήμ· μὴ κλαίετε
ἐπ' ἐμοί· πλὴν, ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε.
Καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν, ὅτι ἰδοὺ
ἔρχονται ἡμέραι, ἐν αἷς ἐροῦσι·
μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἳ οὐ
κἐτέκνωσαν· καὶ μαστοί, οἳ οὐκ ἐθήλασαν·
τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι·

πίστι πίφτωμας. καὶ τοῖς βουνοῖς.
καλύψατε ἡμᾶς. ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ
ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ.
πίπτωμεν. καὶ ὁπόταν ἔλθωμεν ἐπὶ τ
τόπον τοῦ καλουμένου κρανίου, ἐκεῖ
ἐσταύρωσαν αὐτόν. ὧν δὲ ὥσπερ ὥρα
ἕκτη. καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλης
τῆς γῆς, ἕως ὥρας ἐνάτης. καὶ ἐσκο
τίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέ
τασμα τοῦ ναοῦ μέσον. καὶ φωνὴν
φωνῇ μεγάλῃ οἷς, εἶπε. πέρ. εἰς χεῖ
ράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου.
καὶ ταῦτα εἰπών, ἐξέπνευσεν. ἰδὼν
δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γεγονός, ἐ
δόξασε τὸν θν, λέγων. ὄντως ὁ ἄνθρω
ὗτος δίκαιος ἦν. καὶ πάντες οἱ
συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θε
ωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενό
μενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη,
ὑπέστρεφον. εἰστήκεισαν δὲ πάντες
οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ, μακρόθεν. καὶ γυναῖ
κες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ

ἀπὸ τῆς γαλιλαίας, ὀρθρου ταῦτ-
καὶ ἰδοὺ ἀμὴρ ὀνόματι ἰωσὴφ. βου
λευτὴς ὑπάρχων· ἀμὴρ ἀγαθὸς καὶ
δίκαιος, οὗτος οὐκ ὢν συγκατατε
θειμένος τῇ βουλῇ, καὶ τῇ πράξει
αὐτῶν· ἀπὸ ἁριμαθαίας πόλεως
τῶν ἰουδαίων· ὃς προσεδέχετο
καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· οὗ
τος προσελθὼν τῷ πιλάτῳ, ᾐτή
σατο τὸ σῶμα τοῦ ἰῦ· καὶ καθελὼν
αὐτό, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ
ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνημείῳ λαξευτῷ,
οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος·
καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευή, σάββατον
ἐπέφωσκε· κατακολουθήσασαι δὲ
γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνεληλυ
θυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς γαλιλαίας, ἐθε
άσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη
τὸ σῶμα αὐτοῦ· ὑποστρέψασαι
δὲ, ἡτοίμασαν ἀρώματα, καὶ μύρα·
καὶ τὸ σάββατον μὲν ἡσύχασαν κατὰ
τὴν ἐντολήν:-

ἐ
μνήμ

σαββ. τ. ἁγίων πατέρων

ἐκ τοῦ κατὰ ματθαίου

Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου, τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου· ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχεσθαι· ὅπως ἂν φανῶσι

σι τοῖς ἁγίοις· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
ἀνέχομαι τοῦ μὴ σθοῦ αὐτῷ· σὺ δὲ
ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖ
ον σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου
πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυ
πτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ
κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανε
ρῷ· προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογή
σητε ὥσπερ οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσι γὰρ
ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακου
σθήσονται· μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς·
οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὧν χρείαν ἔχετε
πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν· οὕτως
οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· πάτερ ἡμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνο
μά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·
γενηθήτω τὸ θέλημά σου· ὡς ἐν οὐρα
νῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν
τὸν ἐπιούσιον, δὸς ἡμῖν σήμερον·
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν·
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέ
ταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς

κγ΄ ἡ τυροφάγος.

Εἰς πειρασμόν. ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· Ὅτι σοῦ ἐστιν
ἡ βασιλεία. καὶ ἡ δύναμις. καὶ ἡ
δόξα. Εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν·

ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίον·

Ἰησοῦς κε. ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις
τὰ παραπτώματα αὐτῶν.
ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς
ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν.
οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παρα-
πτώματα ὑμῶν· Ὅταν δὲ
νηστεύητε. μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑ-
ποκριταί. σκυθρωποί· ἀφανί-
ζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν.
ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. νη-
στεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι
ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν·
σὺ δὲ νηστεύων. ἄλειψαί σου τὴν
κεφαλήν. καὶ τὸ πρόσωπόν σου
νίψαι, ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀν-
θρώποις νηστεύων. ἀλλὰ τῷ

πρίσου τῶν θη τῶν κρυπτῶν. καὶ ὁ
πάρσου ὀβλέπων θη τῶν κρυπτῶν
ἀποδώσει σοι. μὴ θησαυρίζετε
ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς.
ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει.
καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν
κλέπτουσι. θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν
θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ. ὅπου οὔτε
σὴς. οὔτε βρῶσις ἀφανίζει. καὶ
ὅπου κλέπται. οὐ διορύσσουσιν.
οὐδὲ κλέπτουσιν. ὅπου γάρ ἐστιν
ὁ θησαυρός
σου.
ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ
καρδία
σου:—

κ τοῦ ς΄ μαρκου:

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ὅπορεύετο οἷς
τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων.
καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁ
δοῦ ποιεῖν. τίλλοντες τοὺς στάχυ
ας. καὶ οἱ φαρισαῖοι ἔλεγον αὐ-
τῷ. ἴδε τί ποιοῦσιν ὃν τοῖς
σάββασιν. ὃ οὐκ ἔξεστι. καὶ αὐτοὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς. οὐδέποτε ἀνέγνω
τε τί ἐποίησεν δαυΐδ. ὅτε χρείαν ἔσχε.
καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.
πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θυ
σιαστηρίου ἐπὶ ἀβιάθαρ ἀρχιερέως. καὶ τοὺς
ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν.
οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν. εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦ
σι; καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ
οὖσι; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. τὸ σάβ-
βατον. διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχὶ
ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον. ὥστε κύ
ριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καὶ τοῦ σαβ-
βάτου. καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν
συναγωγήν. καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξη

ραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. καὶ
ἀποκατέστη ὁ ἀστήρ. εἰ τοῖς σάβ-
βασι θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατη-
γορήσωσιν αὐτοῦ. καὶ λέγει τῷ
ἀνθρώπῳ τῷ ξηραμμένην ἔχοντι τὴν
χεῖρα. ἔγειραι εἰς τὸ μέσον. καὶ λέ-
γει αὐτοῖς. ἔξεστι τοῖς σάββασιν
ἀγαθοποιῆσαι. ἢ κακοποιῆσαι. ψυχὴν
σῶσαι. ἢ ἀποκτεῖναι. οἱ δὲ
ἐσιώπων. καὶ περιβλεψάμενος
αὐτοὺς μετ' ὀργῆς συλλυπούμενος
ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν.
λέγει τῷ ἀνθρώπῳ. ἔκτεινον τὴν χεῖρά
σου. καὶ ἔξέτεινε. καὶ ἀπεκατε-
στάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

ἐκ τοῦ κατ' ἰωάννην.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. ἤθέλησεν ὁ Ἰ̅ς̅
ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. καὶ
εὑρίσκει Φίλιππον. καὶ λέγει αὐτῷ.
ἀκολούθει μοι. ἦν δὲ ὁ Φίλιππος
ἀπὸ Βηθσαϊδά. ἐκ τῆς πόλεως
Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. εὑρίσκει Φί

λίππος τοῦ μαθητοῦ λ. καὶ λέγει αὐ-
τῷ· οὐκ ἔστιν ὁ διδάσκαλος ὑμῶν
καὶ οἱ προφῆται. ἀρ' ἠκούσατε τοῦ
τοῦ γοῦν ἰωσηφ. τοῦ ἀπὸ ἁρμαθαίας
καὶ εἶπεν αὐτῷ μαθητὴς λ· ὁ κύριος
ῥαββί. διδάσκαλος ἀγαθὸς εἶναι; καὶ
λέγει αὐτῷ φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε.
εἶδόν τινες τοῦ μαθητὰς λ ἐρχόμενον
πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ·
ἴδε ἀληθῶς ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος
οὐκ ἔστι· λέγει αὐτῷ μαθητὴς λ· πό-
θεν με γινώσκεις· ἀπεκρίθη ἰς. πρὸ
τοῦ σε φίλιππον
φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν
εἶδόν σε· ἀπεκρίθη μαθητὴς λ, καὶ
λέγει αὐτῷ· ῥαββί· σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ
θῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσρλ· ἀπε-
κρίθη ἰς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶ-
πόν σοι εἶδόν σε ὑπὸ κάτω τῆς συ-
κῆς πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει·
καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν

ἀγιωσύνης. καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ
θυ. ἁγιασμοὺς καὶ καταβασμοὺς
τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἁγίου :-

ΕΚ τοῦ κατὰ μᾶρκον :

Ἰω καιρῷ ἐκείνῳ. λέγει ὁ Ἰς τοῖς
ἑρμοῦ τόπου. καὶ εἰ προσεύχετο.
καὶ καθεδίωξαν αὐτὸν οἱ σὺν αὐτῷ καὶ
οἱ μετ' αὐτοῦ. καὶ εὗρον αὐτὸν.
λέγουσιν αὐτῷ. ὅτι πάντες ζητοῦσί
σε. καὶ λέγει αὐτοῖς. ἄγωμεν εἰς
τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις. ἵνα καὶ
ἐκεῖ κηρύξω. εἰς τοῦτο γὰρ ἐξῆλθον.
καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν. εἰς ὅλην τὴν γαλιλαίαν.
καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. καὶ
ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρός. παρα-
καλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτόν.
καὶ λέγων αὐτῷ. ὅτι ἐὰν θέλῃς.
δύνασαί με καθαρίσαι. ὁ δὲ Ἰς
σπλαγχνισθείς. ἐκτείνας τὴν χεῖρα.
ἥψατο αὐτοῦ. καὶ λέγει αὐτῷ. θέλω.
καθαρίσθητι. καὶ εἰπόντος αὐτοῦ.

κγ' β' τρησι:

ἀνθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ λέ-
γων, καὶ διεθαρίσθη· καὶ ἐμβρι-
μησάμενος αὐτῷ, ἀνθέως ἐξέβαλεν
αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ· ὅρα μηδενὶ
μηδὲν εἴπῃς· ἀλλὰ ὑπαγε σεαυτὸν
δεῖξον τῷ ἱερεῖ· καὶ προσένεγκε περὶ
τοῦ καθαρισμοῦ σου, ἃ προσέτα-
ξεν Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς·—

ϛκ τοῦ κτ' μαρκου:

Ὧ καιρῷ εἰκείμῳ. Εἰσῆλθεν οἴς εἰς
καπερναούμ· καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶ-
κόν ἐστι· καὶ ἀνθέως συνήχθησαν
πολλοί, ὡς μηκέτι χωρεῖν, μηδὲ
τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐ-
τοῖς τὸν λόγον· καὶ ἔρχονται πρὸς
αὐτόν, παραλυτικὸν φέροντες, αἰ-
ρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυ-
νάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν
ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅ
που ἦν· Καὶ ἐξορύξαντες, χαλῶ-
σι τὸν κράβαττον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυ-
τικὸς κατέκειτο· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰς τὴν πί-

τὴν αὐτῶν. λέγει τῷ παραλυτικῷ·
τέκνον. ἀφίωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι
σου. ἦσαν δέ τινες τῶν γραμμα-
τέων ἐκεῖ καθήμενοι. καὶ διαλο-
γιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
τί οὗτος οὕτως λαλεῖ βλασφημίαν·
τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας.
εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς
ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ. ὅτι οὕτως λο-
γίζονται ἐν ἑαυτοῖς. εἶπεν
αὐτοῖς· τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν
ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί ἐστιν εὐκο-
πώτερον. εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ,
ἀφίωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. ἢ εἰ-
πεῖν. ἔγειρε καὶ ἆρον τὸν κράβ-
βατόν σου. καὶ περιπάτει· ἵνα δὲ
εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτ.
λέγει τῷ παραλυτικῷ· σοὶ λέγω.
ἔγειρε. καὶ ἆρον τὸν κράββατόν σου.
καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ
ἠγέρθη εὐθέως· καὶ ἄρας τὸν κράβ-

θαλασσαν. ὥστε ἐλθεῖν ὅλην τὴν πόλιν πρὸς αὐτόν.
ὥστε αὐτὸν ἐμβῆναι εἰς πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ,
καὶ πάντα τὸν ὄχλον περὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς
ἦσαν. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἀκούετε·
ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων σπεῖραι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
σπείρειν αὐτὸν ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ
ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό· ἄλλο δὲ ἔπεσεν
ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ
εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· καὶ
ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ
ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη· καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς
ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν
αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν· καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς
τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα
καὶ αὐξανόμενα καὶ ἔφερεν ἓν τριάκοντα καὶ ἓν
ἑξήκοντα καὶ ἓν ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὁ ἔχων
ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

ἐκ τοῦ κατὰ μᾶρκον·

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ προσέταξεν ὁ ΙΣ. εἰς τὸ
πέραν τῆς τοῦ ἀλφαίου, καθήμενον
ἐπὶ τοῦ τελωνίου· καὶ λέγει αὐτῷ·
ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς, ἠκολού
θησεν αὐτῷ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κα
τακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ·
καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ
συνανέκειντο τῷ ΙΥ. καὶ τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοὶ, καὶ ἠ
κολούθησαν αὐτῷ· καὶ οἱ γραμματεῖς
καὶ φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα
μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτω
λῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν, καὶ ἁμαρ
τωλῶν, ἐσθίει καὶ πίνει· καὶ ἀκού
σας ὁ ΙΣ. λέγει αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔ
χουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ

κῡ τ̄ τῶν μ̄ν̄ν̄ν̄:

κακῶς ἔχοντας· οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν:-

ϛ κ τοῦ κ̄τ̄ μάρκου

Ἰησοῦς, ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκέν μου καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν· τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων

λείπω. καὶ ἔλιπεν αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου. ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει:-

κδ τοῦ κατὰ μᾶρκον

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. ἐξῆλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τύρου καὶ σιδῶνος. καὶ ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας. ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων δεκαπόλεως. καὶ φέρουσιν αὐτῷ. κωφὸν μογιλάλον. καὶ παρακαλοῦσιν αὐτόν, ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν. ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ. καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν. ἐστέναξε καὶ λέγει αὐτῷ. ἐφφαθά. ὅ ἐστι διανοίχθητι. καὶ εὐθέως. ἠνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί. καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς

γλώσσης αὐτοῦ. καὶ ἐλάλει ὀρθῶς·
καὶ διεστείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ εἴ-
πωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς δι-
εστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκή-
ρυσσον· καὶ λίαν περισσῶς ἐξε-
πλήσσοντο λέγοντες· καλῶς
πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κω-
φοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους
λαλεῖν·—

κ' τοῦ κατὰ μᾶρκον·

Καὶ παραφέρεται ὁ ἀγιος πορ
σηλθεν τῷ ιῦ. τοῦ ποιῆσαι αὐτόν.
καὶ λέγουσιν· διδάσκαλε· ἤμεν κα
τοῦ ἡγούμενου προσεῖχόμεθα
πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἂν
αὐτὸ καταλάβῃ, ῥίπτει αὐτόν, καὶ
ἀφίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐ-
τοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον
τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκ
βάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· ὦ γε
νεὰ ἄπιστος· ἕως πότε πρὸς ὑμᾶ

ἴσομαι· ἕως πότε μένομαι ὑμῶν·
φέρετε αὐτὸν πρός με· καὶ ἤγαγεν
αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν
εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν·
καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀ-
φίζων· καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα
αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦ
τοῦτο γέγονεν αὐτῷ· ὁ δὲ εἶπεν· παι-
δόθεν· καὶ πολλάκις αὐτόν· καὶ εἰς
πῦρ ἔβαλε· καὶ εἰς ὕδατα· ἵνα ἀπο-
λέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι βοή-
θησον ἡμῖν· σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς·
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· τὸ εἰ δύνασαι
πιστεῦσαι· πάντα δυνατὰ τῷ πι-
στεύοντι· καὶ εὐθέως κράξας ὁ πα-
τὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων ἔλεγε·
πιστεύω· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ·
ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ
ὄχλος· ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ
ἀκαθάρτῳ· λέγων αὐτῷ· τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν· ἐγώ σοι ἐ-
πιτάσσω· ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ· καὶ μη-

κε΄ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ προσ-
καὶ πολλοὶ προσῆλθον αὐτῷ. ὅτι
ἔλεγον, Ὅτι μαίνεται. καὶ
ὅδε εἰς κρατήσας αὐτοῦ τῆς χειρός.
ἤγειρεν αὐτόν καὶ ἀφῆκεν. καὶ εἰσ-
θόντα αὐτοῦ εἰς οἶκον. ὑπὲρ ὧν
αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατὰ μόνας.
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν
αὐτό. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τοῦτο τὸ γέ-
νος. ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν. εἰ μὴ
ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. καὶ ἐκεῖθεν
ἐξελθόντες, παρεπορεύοντο διὰ τῆς
Γαλιλαίας. καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις
γνῷ. ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. Ὅτι ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου, παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀν-
θρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν. καὶ
ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

ΚΕ΄ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ.

Ὦ καὶ ἀφέκειμαι. ἐξῆλθεν οἵς καὶ
οἱ μαθηταί αὐτοῦ. εἰς τὰς κώμας

κυ ἐ πῦ μῆ σῖ.

καὶ σαρείας τῆς φιλίππου. καὶ ἐμ
πῆ ὁδῷ. ὅτι πρώτους τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ. λέγων αὐτοῖς. τίνα με λέ
γουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι. οἱ δὲ ἀπεκρίθη
σαν. ἰωάννην τὸν βαπτιστήν.
καὶ ἄλλοι. ἠλίαν. ἄλλοι δὲ. ἕνα τῶν
προφητῶν. καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς.
ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος. λέγει αὐτῷ.
σὺ εἶ ὁ χς̄. καὶ ὁ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς.
ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ. καὶ
ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς. ὅτι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν.
καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρε
σβυτέρων. καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν
γραμματέων. καὶ ἀποκτανθῆναι.
καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι: —

κ τοῦ κατὰ μᾶρκον

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. παραλαμβάνει
ὁ ις τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ.
καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλ
λοντα αὐτῷ συμβαίνειν. ὅτι ἰδοὺ

ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθ̄ου, παραδοθήσεται τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι, καὶ
κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ· καὶ πα-
ραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι· καὶ
μαστιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐμπτύσουσιν
αὐτῷ· καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν,
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.
καὶ προσπορεύονται αὐτῷ, Ἰάκωβος
καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες·
διδάσκαλε· θέλομεν, ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσω-
μεν ποιήσῃς ἡμῖν· ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς· τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡμῖν, ἵνα εἷς
ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν σου
καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου· ὁ δὲ Ἰη̄ς
εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖ-
σθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ
ἐγὼ πίνω; καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· δυνάμεθα· ὁ δὲ Ἰη̄ς
εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον

οἰκτιρήσω, πίσθι. καὶ τὸ βάπτισ
μά σου οἰκτιρήσω βαπτίζομαι. βαπτισθήσε
σθε· τὸ δικαθήσαι σε ἐκδοχείων μου καὶ
ὀχλαγωγίαν μου. δέκε εἰμὶ μοι δοῦ
ναι. ἄλλοις ἢ τοίνασαν· καὶ ἀκού
σαν τὰ οἰδίκα. πρέαν τὸ ἁλαλάξειν
πρὶ ἀκούσουσι καὶ ἰωάμμου· οἱ δὲ ἐς
πρὸς καλέσαμψος αὐτοὺ. λέγει αὐτ
οἶδα ἢ ὅτι οἰδοκοῦσι ἀρχεῖν τ
ἰθμῶν. καταυριέουσιν αὐτῶν· καὶ
οἱ μεγάλοι αὐτῶν. κατέχουσι ἐξουσιν
αὐτῶν· οὐχοῦτως δέ ἐσαι ὑμῖν·
ἀλλὸς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι μέγας
ὑμῶν. ἔσαι ὑμῶν διάκονος· καὶ
ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν εἶναι πρῶτ.
ἔσαι πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθ. οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι.
ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ. λύτρον ἀντὶ πολλῶν:-

κ τοῦ κτ' ἰωάννου:

Ὡ καιρῷ εἰμὶ ὁ τῶν ἐμῶν
λάζαρος ἀπὸ θανάτου, κ πίσκω

μης μαρίας καὶ μάρθας τῆς ἀδελφῆς
αὐτῆς. ἦν δὲ μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν
κύριον μύρῳ, καὶ ἐκμάξασα τοὺς πό
δας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀ
δελφὸς λάζαρος ἠσθένει. ἀπέστειλαν
οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγου
σαι· κύριε ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. ἀκού
σας δὲ ὁ ἰς εἶπεν· αὕτη ἡ ἀσθένεια
οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς
δόξης τοῦ θυ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ
θυ δι' αὐτῆς. ἠγάπα δὲ ὁ ἰς τὴν μάρ
θαν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ τὸν
λάζαρον· ὡς οὖν ἤκουσεν, ὅτι ἀ
σθενεῖ· τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τό
πῳ δύο ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ τοῦ
το, λέγει τοῖς μαθηταῖς· ἄγωμεν εἰς
τὴν ἰουδαίαν πάλιν· λέγουσιν αὐ
τῷ οἱ μαθηταί· ῥαββί· νῦν ἐζή
τουν σε λιθάσαι οἱ ἰουδαῖοι, καὶ πά
λιν ὑπάγεις ἐκεῖ; ἀπεκρίθη ἰς·
οὐχὶ δώδεκά εἰσιν αἱ ὧραι τῆς ἡμέρας;
ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ,

οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κό-
μου τοῦ βλέπει· ἐὰν δέ τις πε-
ρὶ παθῶν τὴν ψυχὴν κτᾶται, προσκόπτει, ὅ-
τι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· ταῦτ-
ἔστι· καὶ μετὰ τοῦτο. λίπει αὐτ-
λάζαρος ὁ φίλος σου ἀσθενεῖ καὶ κοιμᾶται·
ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω
αὐτόν· εἰ οὖν κοιμᾶται σωθήσ-
τοῦ· κέ· εἰ κεκοίμηται, σωθήσ-
εἰρήκει δὲ ὁ ἰς, περὶ τοῦ θανάτου αὐ-
τοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν, ὅτι περὶ τ-
κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει· τότε
οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς παῤῥησίαν·
λάζαρος ἀπέθανε, καὶ χαίρω δι᾽ ὑμᾶς,
ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ·
ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν· εἶπεν
οὖν θωμᾶς ὁ λεγόμενος δίδυμος τοῖς
συμμαθηταῖς· ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς,
ἵνα ἀποθάνωμεν μετ᾽ αὐτοῦ· ἐλθὼν
οὖν ὁ ἰς, εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἤδη
ἡμέρας ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ· ἦν δὲ
ἡ βηθανία, ἐγγὺς τῶν ἱεροσολύμων,

ὡσ ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε. ἦν πολλοὶ
ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ἐληλύθεισαν πρὸς
τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παρα-
μυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτῶν. ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι
Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία
δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. εἶπεν οὖν
Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ
ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει· ἀλλὰ
καὶ νῦν οἶδα, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν
θν, δώσει σοι ὁ θς. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰς·
ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. λέγει αὐ-
τῷ Μάρθα· οἶδα ὅτι ἀναστήσεται
ἐν τῇ ἀναστάσει, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰς· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνά-
στασις, καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ,
οὐκ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύ-
εις τοῦτο; λέγει αὐτῷ· ναί, κέ·
ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χς, ὁ υἱὸς
τοῦ θυ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος·
καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε, καὶ
ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς,

λάθρα εἰποῦσα· ὁ δὲ διδάσκαλος πά-
ρεστι καὶ φωνεῖ σε· ὁ δὲ ἀκούσας
ἐγείρεται ταχύ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐ-
τόν· οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
κώμην· ἀλλ' ἦν ἔτι ἐν τῷ τόπῳ ὅπου
ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα· οἱ οὖν
Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες σὺν αὐτῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ
καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες
τὴν Μαρίαν, ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐ-
ξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγον-
τες· ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύ-
σῃ ἐκεῖ· ἡ οὖν Μαρία, ὡς ἦλθεν ὅπου
ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτόν, ἔπεσεν αὐτοῦ
εἰς τοὺς πόδας, λέγουσα αὐτῷ·
Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ
ἀδελφός· Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαί-
ουσαν, καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ
Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο
τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν, καὶ εἶ-
πε· ποῦ τεθείκατε αὐτόν· λέγουσιν
αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε· ἐδάκρυσε
Ἰησοῦς· ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· ἴδε πῶς

ἐφίλει αὐτόν· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπ·
Οὐκ ἐδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας τοὺς
ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι
ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν
πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ,
ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ σπή-
λαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ·
λέγει ὁ Ἰς· ἄρατε τὸν λίθον· λέγει
αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος
Μάρθα· κε· ἤδη ὄζει· τετάρτη
γὰρ ἐστίν· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰς· οὐκ εἶπον
σοι, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει τὴν
δόξαν τοῦ θυ; ἦραν οὖν τὸν λίθον,
οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος· ὁ δὲ Ἰς
ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω, καὶ εἶπ·
πρ· εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἤκουσάς μου·
ἐγὼ δὲ ἤδειν, ὅτι πάντοτέ μου ἀκού-
εις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περι-
εστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν,
ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ταῦτα εἰπών,
φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· λάζαρε,
δεῦρο ἔξω· καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς,

κυ' θυβαϊ. εἰς τ' ορ:

διαμέσου τοὺς ὁδοὺς, καὶ ταῖς χεῖρ
σὶ μου· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίω
περιεδέδετο· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰς· λύ
σατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν·
πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλ
θόντες πρὸς τὴν Μαρίαν, καὶ θεασά
μενοι ἃ ἐποίησεν Ἰς· ἐπίστευσαν εἰς
αὐτόν:- ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον:
ὡς καιρῷ ἐκείνῳ· ὅτε πεπίστευσεν οἱ Ἰς
εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ ἐλθὼν εἰς Βη
θφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
τότε ἀπέστειλε δύο μαθητὰς, λέγων
αὐτοῖς· πορεύθητε εἰς τὴν κώμην
τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως
εὑρήσετε ὄνον δεδεμένον, καὶ πῶλον
μετ' αὐτῆς· λύσαντες, ἀγάγετέ μοι·
καὶ ἐάν τις ὑμῖν τι, ἐρεῖτε, ὅτι ὁ κύ
ριος αὐτῶν χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ
ἀποστελεῖ αὐτούς· τοῦτο ὅλον γέ
γονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ
προφήτου, λέγοντος· εἰπατε τῇ
θυγατρὶ σιών, ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου

ἐρχεται σοι πραΰς. καὶ ἐπιβεβηκὼς
ὄνῳ ὄρου καὶ πώλου. ὑποζυγίου
παραβυήσεται δὲ οἱ μαθηται, καὶ ποι
ήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς
ὁ Ις. ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλ.
καὶ ὅπου ἂν ὑπάγῃ αὐτῶν ταῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ. καὶ ὅπου καθίσει ἐπάνω
αὐτῶν· ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος. ἔστρω
σαν αὐτῷ ταῖς ἑαυτῶν ἱματίοις τὴν ὁδόν.
ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δέν
δρων. καὶ ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ.
οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκο
λουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες·
ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυίδ. εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ. ὡσαννὰ
ἐν τοῖς ὑψίστοις· καὶ εἰσελθόντος
αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα. ἐσείσθη πᾶσα
ἡ πόλις. λέγουσα· τίς ἐστιν οὗτος·
οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν Ις
ὁ προφήτης. ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς
Γαλιλαίας· ἰδοὺ τίς δὲ οἱ ἀρχιε
ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια

αὐτοῖς, ἢ τοὺς πόδας κράζον
τας σὺν τῷ ἱερῷ· καὶ λέγον τας·
ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυΐδ· εὐλογημένος
καὶ εἰ ὁ ἐρχόμενος· ἀκούεις τί οὗτοι
λέγουσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς·
ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε, ὅτι ἐκ
στόματος νηπίων, καὶ θηλαζόντων
κατηρτίσω αἶνον; καὶ καταλιπὼν
αὐτούς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως,
εἰς Βηθανίαν, καὶηὐλίσθη ἐκεῖ:-

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην:

Τῇ ἐπαύριον τοῦ πάσχα,
ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου
ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, οὗπερ
ἐγεῖρεν ἐκ νεκρῶν· ἐποίησαν οὖν
αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ Μάρθα
διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος, εἷς ἦν ἐκ
τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ· Μαρ
ιὰμ οὖν λαβοῦσα λίτραν μύρου
νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλει
ψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε
ταῖς θριξὶν αὐτῆς, τοὺς πόδας αὐτοῦ·

ἰδεῖν αὐτόν. ὁ δὲ μὴ πρόσθεν ἔστησε τὸν
μὲν τοῦ μύρου. λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ ἰούδας σίμωνος
ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παρα-
διδόναι· διατί τοῦτο τὸ μύρον
οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων
καὶ ἐδόθη πτωχοῖς· εἶπε δὲ τοῦτο,
οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελλεν
αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν. καὶ τὸ
γλωσσόκομον εἶχε. καὶ τὰ βαλλό-
μενα ἐβάσταζεν· εἶπεν οὖν ὁ ἰς·
ἄφες αὐτὴν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐν-
ταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό·
τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε
μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε·
ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν ἰου-
δαίων, ὅτι ἐκεῖ ἐστι, καὶ ἦλθον οὐ
διὰ τὸν ἰν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν λά-
ζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν·
ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα
καὶ τὸν λάζαρον ἀποκτείνωσιν·
ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ἦσαν τῶν

Ἰουδαίων. καὶ ἐπίσταμαι τοῦ ἰῦ· τὴ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰς εἰς Ἱεροσόλυμα. ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων. καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ· καὶ ἔκραζον, ὡσαννά. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ὀνόματι κῦ. βασιλεὺς τοῦ Ἰηλ. εὑρὼν δὲ ὁ Ἰς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ· καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· μὴ φοβοῦ θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου· ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰς, τότε ἐμνήσθησαν, ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα. καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ· ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ· ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος· ὅτι ἤκουσε τοῦτο αὐτὸν

τῇ κγ΄ τῆς δ΄ εἰς τ΄ ὄρ:

πε ποιήσαι τὸ σημεῖον:-

ΕΚ τοῦ κατὰ ματθαῖον

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐπορεύθη ὁ Ἰς
εἰς τὴν πόλιν. ἐπείνασε. καὶ ἰδὼν
συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. ἦλθεν
ἐπ' αὐτὴν. καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐ-
τῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον. καὶ λέγει
αὐτῇ. μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένη
εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξηράνθη παρα-
χρῆμα ἡ συκῆ. καὶ ἰδόντες οἱ μα
θηταὶ ἐθαύμασαν. λέγοντες.
πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰς. εἶπεν αὐτοῖς.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ἐὰν ἔχητε πίστιν.
καὶ μὴ διακριθῆτε. οὐ μόνον τὸ τῆς
συκῆς ποιήσετε. ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει
τούτῳ εἴπητε. ἄρθητι καὶ βλήθητι
εἰς τὴν θάλασσαν. γενήσεται. καὶ
πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ
προσευχῇ. πιστεύοντες λήψεσθε.
καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερόν. προ
σῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιε-

ρεῖς. καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ.
λέγουσιν· ὅτι ποίαν ἐξουσίαν ταῦ
τα ποιεῖς· καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐ
ξουσίαν ταύτην· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰς.
εἶπεν αὐτοῖς· ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀ
γὼ ἕνα λόγον, ὃν, ἐὰν εἴπητέ μοι,
κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ, ὅτι ποίαν ἐξουσίαν
ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα Ἰω. ἐξ
οὐρανοῦ, ἦν ἐξ ἀνθρώπων·
οἱ δὲ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέ
γοντες· ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ,
ἐρεῖ· διατί οὖν, οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ· ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων,
φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ
ἔχουσι τὸν Ἰω. ὡς προφήτην·
καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰῡ, εἶπον·
οὐκ οἴδαμεν· ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός·
οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ· τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ·
ἄνθρωπος εἶχε τέκνα δύο, καὶ προ
σελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπε· τέκνον·
ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμ

ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐθέλω·
ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν·
καὶ προσελθὼν τῷ ἑτέρῳ εἶπεν ὡ
σαύτως· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν·
ἐγώ κύριε, καὶ οὐκ ἀπῆλθεν· τίς ἐκ τῶν
δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πρὸς
λέγοντος αὐτῷ, σπεῦσον καὶ λεῖπε αὐ-
τοῖς οἷς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι οἱ
τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν
ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· ἦλθε
γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης,
καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶ
ναι καὶ αἱ πόρναι, ἐπίστευσαν αὐτῷ·
ὑμεῖς δὲ ἰδόντες, οὐ μετεμελήθητε
ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ· ἄλλην
παραβολὴν ἀκούσατε· ἄνθρωπος
ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν
ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ πε
ριέθηκεν· καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν,
καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδετο
αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν·
ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν

ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ. πρὸς
τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς
αὐτοῦ· καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ
τοὺς δούλους αὐτοῦ· ὃν μὲν ἔδειρ-
ον δὲ ἀπέκτειναν· ὃν δὲ ἐλιθόβ-
ολλον· πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δού
λους, πλείονας τῶν πρώτων· καὶ
ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως· ὕστερ-
ον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν
αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν
υἱόν μου· οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν
υἱὸν εἶπον πρὸς ἑαυτούς· οὗτός
ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε ἀποκτείνω
μεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κλήρο
νομίαν αὐτοῦ· καὶ λαβόντες αὐτὸν
ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος· καὶ
ἀπέκτειναν· ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γε
ωργοῖς ἐκείνοις· λέγουσιν αὐτῷ· κα
κοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν
ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεω
ργοῖς· οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ,

τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰ̅ς̅. οὐδέποτε ἀνέ
γνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· λίθον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.
παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστιν θαυμα
στὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. διὰ τοῦτο
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ ὑμῶν
ἡ βασιλεία τοῦ θῦ, καὶ δοθήσεται ἔ
θνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς·

ΕΚ τοῦ κ̅τ̅ ματθαίου

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. καθημένου τοῦ
ἰ̅υ̅ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προ
σῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
κατ ἰδίαν, λέγοντες· εἰπὲ ἡμῖν,
πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον
τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συν τε
λείας τοῦ αἰῶνος· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἰ̅ς̅. εἶπεν αὐτοῖς· βλέπετε μή τις
ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύ
σονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγον
τες· ἐγώ εἰμι ὁ χ̅ς̅· καὶ πολλοὺς πλα

μή σουσι· μελλήσετε δὲ ἀκούειν πο
λέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε,
μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέ
σθαι, ἀλλ' οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος· ἐγερθή
σεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασι
λεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται
λιμοί, καὶ λοιμοί, καὶ σεισμοὶ κατὰ τό
πους· πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων.
τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν,
καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε
μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνο
μά μου· καὶ τότε σκανδαλισθήσον
ται πολλοί· καὶ ἀλλήλους παραδώσου
σι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους· καὶ πολ
λοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται,
καὶ πλανήσουσι πολλούς· καὶ διὰ
τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγή
σεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν· ὁ δὲ ὑπο
μείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται·
καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέ
λιον τῆς βασιλείας, ἐν ὅλῃ τῇ οἰκου
μένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

ΜΘ

καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος· ὅταν οὖν
ἴδῃ τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως
τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου
ἑστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων
νοείτω· τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φεύ
γετωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ δώ
ματος, μὴ καταβαινέτω ἆραι τὰ ἐκ
τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ,
μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω, ἆραι τὸ ἱμά
τιον αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐ
χούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκεί
ναις ταῖς ἡμέραις· προσεύχεσθε δὲ,
ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χει
μῶνος, μηδὲ σαββάτῳ· ἔσται γὰρ
τότε θλῖψις μεγάλη οἵα οὐ γέγονεν ἀ
πὸ ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ
μὴ γένηται· καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν
αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶ
σα σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, κο
λοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι·
τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε
ὁ Χς, ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε· ἐγερθήσον

γὰρ ἡ ἀδόχρισοι καὶ ἡ ἀδο προφῆ τις·
καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρα-
τα· ὥστε πλανῆσαι εἰ δυνατὸν καὶ
τοὺς ἐκλεκτούς· ἰδοὺ προείρηκα ὑ-
μῖν· ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν ἰδοὺ ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἐστί, μὴ ἐξέλθητε· ἰδοὺ ἐν
τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε· ὥσπερ
γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν
καὶ φαίνεται ἕως δύσεως, οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν-
θρώπου· ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα,
ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί· ἀλλ'
εὐθέως μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων
ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη
οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς· καὶ οἱ ἀστέ-
ρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ
αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται·
καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ
τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· καὶ ὄ-
ψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ

δωρεὰν καὶ δόξης τῆς ἄνω. καὶ ἀφ-
ετελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγ-
γος φωνῆς μεγάλης. καὶ ὅπισθεν αὐτοῦ
εἰσὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ, ὅλῳ τῷ πανσ-
δρίῳ μου. ἀπὸ ἄκρων οὐρανῶν, ἕως ἄκρ-
ων αὐτῶν· ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς, μάθετε
τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλά-
δος αὐτῆς γένηται ἁπαλός, καὶ τὰ
φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς
τὸ θέρος· οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ἴδητε ταῦτα πάντα, γινώσκετε,
ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις· ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη,
ἕως ἂν πάντα γένηται· ὁ οὐρανὸς καὶ
ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου,
οὐ μὴ παρέλθωσιν·-

κατὰ τὸν ματθαῖον·

Ὁ καιρῷ ἐκείνῳ, συνεβούλιον ἔλαβ-
ον οἱ φαρισαῖοι κατὰ τοῦ ἰῡ, ὅπως
αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ· καὶ
ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς
αὐτῶν, μετὰ τῶν ἡρῳδιανῶν, λέ-

νομικὸν διδάσκαλε. οἶδαμεν.
ὅτι ἀληθὴς εἶ. καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ
θεοῦ. ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις. καὶ οὐ
μέλλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέ
πεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· εἰπὲ
οὖν ἡμῖν. τί σοι δοκεῖ· ἔξεστιν δοῦ
ναι κῆνσον καίσαρι. ἢ οὔ· γνοὺς δὲ
ὁ ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν. εἶπεν·
τί με πειράζετε ὑποκριταί· ἐπι
δείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου·
οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάρι
ον· καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν
αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή· λέγουσιν αὐ
τῷ· καίσαρος· τότε λέγει αὐτοῖς·
ἀπόδοτε οὖν τὰ καίσαρος καίσαρι·
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ· καὶ ἀκούσαν
τες εθαύμασαν· καὶ ἀφέντες
αὐτὸν, ἀπῆλθον· ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ σαδδου
καῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνά
στασιν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέ
γοντες· διδάσκαλε· μωσῆς εἶπ.

ἐαν τις ἀπο θάνῃ μὴ ἔχων τέκνα,
ὅπως λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ἦσαν
δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ
πρῶτος γαμήσας, ἐτελεύτησε·
καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ·
ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος,
ἕως τῶν ἑπτά· καὶ ἔσχατον πάντων
ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ οὖν
ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται
γυνή· ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἰς. εἶπεν αὐ-
τοῖς· πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς
γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θυ·
ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει, οὔτε γαμοῦσιν,
οὔτε γαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι θυ
ἐν οὐρανῷ εἰσίν· περὶ δὲ τῶν νεκρῶν
ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε
τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θυ· λέγον
τος· ἐγώ εἰμι ὁ θς Ἀβραάμ, καὶ
ὁ θς Ἰσαάκ, καὶ ὁ θς Ἰακώβ· οὐκ ἔστι

οθ̄ς. θς̄ μεκρω̄. ἀλλαχω̄ τω̄. καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. οἱ δὲ φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐπηρώτησε εἷς ἐξ αὐτῶν νομικός, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· διδάσκαλε. ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ. ὁ δὲ ἰ̄ς̄ ἔφη αὐτῷ· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς, ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται. συνηγμένων δὲ τῶν φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἰ̄ς̄ λέγων· τίνι ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χ̄ῡ· τίνος υἱός ἐστι· λέγουσιν αὐτῷ· τοῦ δαυὶδ. λέγει αὐτοῖς· πῶς οὖν δαυὶδ ἐν πνι

κὴ αὐτοῦ καλεῖ λέγων· Εἴ τις ἐρχόμενός
τῶ κώμου. καθ' ὁδὸν διοδεύων μου.
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπό
διον τῶν ποδῶν σου. Εἰ οὖν δαβὶδ
καλεῖ αὐτοῦ κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ
ἐστι· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀπο
κριθῆναι λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέν
τις ἀπὸ ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερω
τῆσαι αὐτοῦ, οὐκέτι· τότε οἱς
ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις, καὶ τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ, λέγων· ἐπὶ τῆς μω
σέως ἐκαθέδρας, ἐκάθισαν οἱ γραμ
ματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι· πάντα
οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τη
ρεῖτε, καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα
αὐτῶν, μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ
οὐ ποιοῦσι· δεσμεύουσι γὰρ φορ
τία βαρέα καὶ δυσβάστακτα· καὶ ἐπι
τιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀν
θρώπων· τῷ δακτύλῳ αὐτῶν
οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά· πάντα
δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς

τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσι
γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν· καὶ μεγα-
λύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων
αὐτῶν· φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλι-
σίαν ἐν τοῖς δείπνοις· καὶ τὰς πρω-
τοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς·
καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς·
καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαβ-
βί, ῥαββί· ὑμεῖς δὲ, μὴ κληθῆτε ῥαβ-
βί· εἷς γάρ ἐστιν ὁ διδάσκαλος
ὑμῶν· πάντες δὲ ὑμεῖς, ἀδελφοί
ἐστε· καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ
τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ οὐράνιος· μηδὲ κληθῆτε καθη-
γηταί· εἷς γάρ ἐστιν ὁ καθη-
γητὴς ὑμῶν, ὁ Χριστός· ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται
ὑμῶν διάκονος· ὅστις δὲ ὑψώσει
ἑαυτόν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις
ταπεινώσει ἑαυτόν, ὑψωθήσεται·
οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταί· ὅτι κλείετε τὴν βα-
σιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ οὐκ εἰσέρ-

καὶ προσευχόμενοι. ἀλλοῦ τολμᾷ
σθαι περισσότερον κρίμα. οὐαὶ ὑμῖν
γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί.
ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐ-
ρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.
ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε. οὐδὲ τοὺς
εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.
οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταί. ὅτι περιάγετε τὴν θά-
λασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἕνα
προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται,
ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότε
ρον ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοί
ὅτι λέγετε, ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ,
οὐδέν ἐστιν. ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυ
σῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει. μωροὶ καὶ τυ
φλοί. τίς γὰρ μείζων ἐστίν. ὁ χρυσός,
ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν. καὶ
ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ,
οὐδέν ἐστιν. ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώ
ρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ ὀφείλει. μωροὶ
καὶ τυφλοί. τίς γὰρ μείζων. τὸ δῶρον,

ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζων τὸ δῶρον.
ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ.
ὀμνύει ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν πᾶσι τοῖς
ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ
ναῷ. ὀμνύει ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν τῷ
κατοικήσαντι αὐτόν· καὶ ὁ ὀμόσας
ἐν τῷ οὐρανῷ. ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ
τοῦ θεοῦ. καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω
αὐτοῦ· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ
φαρισαῖοι ὑποκριταί. ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον
καὶ τὸ κύμινον. καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου· τὴν κρίσιν. καὶ
τὸν ἔλεον. καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα
ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.
ὁδηγοὶ τυφλοί. οἱ διϋλίζοντες τὸν
κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ
φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ
τῆς παροψίδος· ἔσωθεν δὲ γέμουσιν
ἁρπαγῆς καὶ ἀδικίας· φαρισαῖε

τὸ φλί· καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς
τοῦ ποτηρίου, καὶ πᾶς ἡ πρόχους,
ἵνα γένηται, καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτοῦ κα-
θαρόν· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ
φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρο
μοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις·
οἵτινες ὡραθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι·
ἔσωθεν δέ, γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν·
καὶ πάσης ἀκαθαρσίας· οὕτως καὶ
ὑμεῖς, ὡραθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς
ἀνθρώποις δίκαιοι· ἔσωθεν δέ, μεστοί ἐστε
ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας· οὐαὶ ὑ-
μῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑπο
κριταί· ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τά
φους τῶν προφητῶν, καὶ κοσμεῖ
τε τὰ μνήματα τῶν δικαίων· καὶ λέγε
τε· εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων
ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν
ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν·
ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοί
ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προ
φήτας· καὶ ὑμεῖς πληρώσατε

τὸ μισθὸν τῶν πρωϊμύθων. ὄφεις
γόμμι ματαιχίδνῳ, πῶς φύγῃ π
ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης. Διὰ
τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς
προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματ.
καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε, καὶ σταυ-
ρώσετε· καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν τ
συναγωγαῖς ὑμῶν· καὶ διώξετε ἀπὸ
πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως ἐλθῃ ἐφ' ὑ
μᾶς, πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμ
ὑπὸ τῆς γῆς· ἀπὸ αἵματος Ἄβελ
τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρί-
ου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε
μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρί
ου· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἥξει
ταῦτα πάντα, ἐπὶ τὴν γενεὰν
ταύτην· ἰλλ ἰλλ· πάσσετε
μοῦσαι τοὺς προφήτας· καὶ λίθο
βολοῦσαι τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς
αὐτάν· ποσάκις ἠθέλησα ὑπὸ σὺ
μαγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον
ὑπὸ σὺν ἀπὸ ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς

ἀπὸ τὰς πέρυσας. καὶ οὐκ ἀθελήσας.
ἰδοὺ ἀφίεμεν ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος
λέγω δὲ ὑμῖν. οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι
τοῦ. ἕως ἂν εἴπητε. εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ:-

κ τοῦ κτ΄ ματθαίου:

Εἶπε δὲ τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς.
περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας
οὐδεὶς οἶδεν. οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν
οὐρανῶν. εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος.
ὡς δὲ πρόδηλον. αἱ ἡμέραι τοῦ νῶε. οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου. ὡς γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέ
ραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ. ἐσθί
οντες καὶ πίνοντες. γαμοῦντες
καὶ ἐκγαμίζοντες ἄχρις ἧς ἡμέρας
εἰσῆλθε νῶε εἰς τὴν κιβωτόν. καὶ
οὐκ ἔγνωσαν ἕως εἰσῆλθεν ὁ κατα
κλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας. οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου. τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ.
ὁ εἷς παραλαμβάνεται. καὶ ὁ εἷς ἀφί

ται. Διὸ ἀληθοῦσα ἐγὼ τῷ μύλωνι
μίαν παραλαμβάνεται, καὶ μίαν ἀφί
εται· γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδα
τε ποίαν ὥραν ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχε
ται. Κεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰ
κοδεσπότης, ποίαν φυλακὴν ὁ κλέ
πτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐ
κᾶν εἴασε διορυγῆναι τὸν οἶκον
αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε
ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ
πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέ
στησεν ὁ κύριος αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς θερα
πείας αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς τὸν
τροφὸν ἐν καιρῷ· μακάριος ὁ δοῦ
λος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ,
ἀρήσει ποιοῦντα οὕτως· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρ
χουσιν αὐτοῦ, καταστήσει αὐτόν·
ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, χρονίζει ὁ κύριός μου
ἐλθεῖν· καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς

σιν δούλοις αὐτοῦ, ἐσθίει δὲ καὶ πίνει
μετὰ τῶν μεθυόντων· ἥξει ὁ κύριος
τοῦ δούλου ἐκείνου, ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ
οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώ
σκει· καὶ διχοτομήσει αὐτόν· καὶ
τὸ μέρος αὐτοῦ, μετὰ τῶν ὑποκρι
τῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων·
τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν, δέκα παρθένοις· αἵτινες
λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν,
ἐξῆλθον εἰς ἀπαντήσιν τοῦ νυμφίου·
πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι,
καὶ αἱ πέντε μωραί· αἵτινες μωραὶ
λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν,
οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· ταῖς
φρονίμοις ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν· μετὰ τῶν λαμπά
δων αὐτῶν· χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμ
φίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευ
δον· μέσης δὲ νυκτὸς, κραυγὴ γέγο
νεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται· ἐξέρχεσθε
εἰς ἀπαντήσιν αὐτοῦ· τότε

γερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι,
και εκοσμησαν τας λαμπαδας αυτων.
αι δε μωραι ταις φρονιμοις ειπον·
δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων, οτι αι
λαμπαδες ημων σβεννυνται.
απεκριθησαν δε αι φρονιμοι, λεγουσαι·
μηποτε ου καρκεση ημιν και υμιν·
πορευεσθε δε μαλλον προς τους πω
λουντας, και αγορασατε εαυταις.
απερχομενων δε αυτων αγορασαι,
ηλθεν ο νυμφιος, και αι ετοιμοι εισ
ηλθον μετ αυτου εις τους γαμους, και
εκλεισθη η θυρα. υστερον δε ερχον
ται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι·
κε κε ανοιξον ημιν. ο δε αποκριθεις
ειπεν· αμην λεγω υμιν, ουκ οιδα
υμας. γρηγορειτε ουν, οτι ουκ οι
δατε την ημεραν, ουδε την ωραν,
εν η ο υιος του ανθρωπου ερχεται. ωσπερ
γαρ ανθρωπος αποδημων, εκαλεσε τους
ιδιους δουλους, και παρεδωκεν αυτοις
τα υπαρχοντα αυτου· και ωι μεν.

=484=

ἴδωκε μή πε τάλαντα. ὧδε δύο.
ὧδε εἰμί. ἐκ δεξιῶν καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ δύ
ναμίν. καὶ ἀποδώσω σοι ἀξίως.
προσελθὼν δὲ. ὁ τὸ μή πε τάλαν
τον λαβών, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποί
ησεν ἄλλα μή πε τάλαντα. ὡσαύτως
καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτός, ἄλλα
δύο. ὁ δὲ τὸ ἓν λαβών, ἀπελθὼν ὤρυ
ξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύρι
ον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. μετὰ δὲ χρό
νον πολύν, ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δού
λων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν
λόγον. καὶ προσελθὼν ὁ τὰ μή πε
τάλαντα λαβών, προσήνεγκεν
ἄλλα μή πε τάλαντα, λέγων.
κύριε, μή πε τάλαντά μοι παρέδωκας.
ἴδε ἄλλα μή πε τάλαντα ἐκέρδησα
ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ.
εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς
πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω.
εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.
προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον

εἰ λαφῶν, εἶπε· κέ. ἔτι ὧν ὁ Ἰησοῦς
ροὶ εἰ ἄμος· θερίζω, ὅπου οὐκ ἔσπει
ρας, καὶ συνάγω, ὅθεν οὐ διεσκόρ
πισας· καὶ φοβηθείς, ἀπελθὼν
ἔκρυψα τὸ ἀργύριόν σου ἐν τῇ γῇ·
ἰδοὺ ἔχεις τὸ σόν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύ
ριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ
δοῦλε καὶ ὀκνηρέ· ἤδεις ὅτι θερίζω,
ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω,
ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἔδει οὖν σε
βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπε
ζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ, ἐκομισάμην
ἂν τὸ ἐμόν, σὺν τόκῳ· ἄρατε οὖν
ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ
ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῷ γὰρ
ἔχοντι παντὶ, δοθήσεται καὶ περισ
σευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος,
καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ
τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ
σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόν
τῶν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ

δόξη αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀπὸ
λοιμοῦ αὐτοῦ· τὸ πλῆθός σου ὑπὸ θρό
μου δόξης αὐτοῦ· καὶ σὺ ἀχθήσῃ τῆς
ὄμορφος σου ἐν αὐτοῦ· καὶ σὺ ταπείνωσιν·
καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπὸ ἀλλήλων, ὡς
προβάτων ἀφορίζει τὰ πρόβατα
ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲν
πρόβατα ἐκ δεξιῶν, τὰ δὲ ἔρίφια
ἐξ ἀριστερῶν· τότε περιβοήσονται
τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐ
λογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονο μή
σατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βα
σιλείαν, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·
ὑπείμασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φα γ.
ἐδίψησα, καὶ ὑποτίσατέ με· ξένος
ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνός,
καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα,
καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ
ἤμην, καὶ ἤλθετε πρός με· τότε
ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι
λέγοντες· κε. πότε σε εἴδομεν
πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν· ἢ διψῶντα,

καὶ ὑποτίσαιμι· πότε δίσει εἴδομι
ξένον, καὶ σὺν αὐτοῖμι· ἢ γύμνον,
καὶ περιβάλλομι· πότε δίσει εἴδο
μι ἀσθενῆ, ἢ ὀρφυλακῆ, καὶ ἦλθο
μεν πρὸς σέ· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασι
λεὺς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν
ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ
ποιήσατε· τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἀρι
στερῶν· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κα
τηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον,
τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ
τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπείνασα γάρ,
καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψη
σα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤ
μην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με·
γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με·
ἀσθενὴς καὶ ὀρφυλακῆ, καὶ οὐκ
ἐπεσκέψασθέ με· τότε ἀποκριθή
σονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύ·
ριε πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶ
ντα· ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ὀρφυ

λακή. καὶ οὐδὲν κομήσαμέν σοι·
τὸ πάθος κριθήσεται αὐτοῖς. λέγω
δὲ μὴ λέγων μὴ μὲ. ἐφ' ὅσον οὖν μέ τοι
ἠσαν ἐμὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων,
οὐδὲ ἐμοὶ ὅποι ἦσαν· καὶ ἀπελθέ
σομεν οὖν τοι, εἰς κόλασιν αἰώνιον,
οἱ δίκαιοι, εἰς ζωὴν αἰώνιον·
Καὶ ἐπεὶ ἦν ὅτε ἐπέλεσεν οἷς τοὺς
λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας
τὸ πάσχα γίνεται· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου, παραδίδοται εἰς τὸ σταυρω
θῆναι·— ⸌κ τοῦ κτ' ἰωάννου⸍
ὡς καιρῷ ἐκείνῳ. ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος
ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν λάζαρον
ἐφώνησεν ⸌κ τοῦ μνημείου, καὶ
ἤγειρεν αὐτὸν ⸌κ νεκρῶν· διὰ τοῦτο
καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος,
ὅτι ἤκουσε τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέ
ναι τὸ σημεῖον· οἱ οὖν φαρισαῖοι
εἶπον πρὸς ἑαυτούς· θεωρεῖτε,
ὅτι οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· ἴδε ὁ κόσ

μος

ὁ παῖς αὐτοῦ ἀπῆλθεν. καὶ ἰδοὺ τινὲς ἔλεγον ἐκ τῶν ἀμαθητῶν αὐτοῦ, ἵνα προσκυνήσουσιν αὐτῷ· οὕτοι οὖν προσελθόντες φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες· κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. ἔρχεται φίλιππος, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ φίλιππος, λέγουσι τῷ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου, πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν· ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ, ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις

ἐμοὶ διανομή, τίμιόν σι αὐτοῦ ὁ πῆρ.
μὴ ὑπηχήσου τὸ γεγραμμένον. καὶ τί
εἶπω· πῆρ· σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας
ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον
εἰς τὴν ὥραν ταύτην· πῆρ· δόξασόν
σόν σου τὸ ὄνομα· ἦλθε μου φωνὴ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν
δοξάσω· ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ
ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι·
ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάλη-
κεν· ἀπεκρίθη ἰς καὶ εἶπεν· οὐδὲ δι' ἐμὲ
αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς·
νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου·
νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκ
βληθήσεται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψω-
θῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω
πρὸς ἐμαυτόν· τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαί-
νων ποίῳ θανάτῳ· ἔμελλεν ἀποθνή-
σκειν· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς
ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὁ Χς
μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις,
δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·

εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰς. Ἔτι μικρὸν
χρόνον. τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι. περι
πατεῖτε. ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα
μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ. καὶ ὁ
περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶ
δεν ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ φῶς ἔχε
τε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φω
τὸς γένησθε. ταῦτα ἐλάλησεν Ἰς
τοῖς μαθηταῖς. καὶ ἀπελθὼν ἐκρύ
βη ἀπ' αὐτῶν. τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ
σημεῖα πεποιηκότος, ἔμπροσθ
εν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.
ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου
πληρωθῇ, ὃν εἶπε. Κε. τίς ἐπί
στευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν. καὶ ὁ βραχί
ων. τίνι ἀπεκαλύφθη. διὰ τοῦτο
οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν. ὅτι πάλι
ν εἶπεν Ἡσαΐας. πεπώρωκεν αὐτῶν
τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐπεπώρωκεν αὐ
τῶν τὴν καρδίαν. ἵνα μὴ ἴδωσι
τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρ
δίᾳ. καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσομαι

αὐτοῦ· ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσε, καὶ ἔπλασε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος· ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων. οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι προσαίτης ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαίτης; ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν· ἄλλοι ἔλεγον· οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν· ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγώ εἰμι. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· πῶς ἠνεῴχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· ὁ ἄνθρωπος ὁ λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι ὅτι ὕπαγε εἰς τὸν Σιλωὰμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν οὖν καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. καὶ εἶπον αὐτῷ· ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; λέγει οὐκ οἶδα.

αὐτομόνη τῇ σχάτῃ ἡμέρᾳ. ὅτι τὸ
τῶ σῶματός σου οὐκ ἐλάλησα. ἀλλὰ
πεμφασι πῦρ. αὐτός μοι δῶ τολμῶ
δέδωκε. τί εἶπω καὶ τί λαλήσω.
καὶ οἶδα. ὅτι πεῖ τολμᾶ αὐτοῦ. ζωὴ αἰ
ώνιός ἐστιν. ἃ οὖν ἐγὼ λαλῶ. καθὼς
εἴρηκέ μοι ὁ πατήρ. οὕτως λαλῶ:-

κε τοῦτ' ἔστιν μαθόμ.

οὐ ἰουδαιομένου δὲ βηθανίᾳ. ἐν οἰ
κίᾳ σίμωνος τοῦ λεπροῦ. προσῆλ
θεν αὐτῷ γυνὴ. ἀλάβαστρον μύρου
ἔχουσα βαρυτίμου καὶ κατέχεεν ἐ-
πὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου.
ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἠγα
νάκτησαν. λέγοντες. εἰς τί ἡ ἀπώ
λεια αὕτη. ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ
μύρον πραθῆναι πολλοῦ. καὶ δοθῆναι
πτωχοῖς. γνοὺς δὲ ὁ ἰς. εἶπεν αὐ
τοῖς. τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί.
ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ.
τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε
μεθ' ἑαυτῶν. ἐμὲ δὲ. οὐ πάντοτε ἔχετε.

βαλοῦσιν μὲν αὐτὴν τὸ μύρον τοῦτο,
ὑπὲρ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ὑποίησαν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο, ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος ἰούδας ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, εἶπε· τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν· οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια· καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ:—

κδ τοῦ κατὰ λουκᾶν

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγιζεν ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, καὶ τὸ πάσχα· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ πῶς ἀνέλωσι τὸν Ἰησοῦν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν· εἰσῆλθε δὲ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ

τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα· καὶ ἀπελ-
θών, συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι
καὶ γραμματεῦσι καὶ στρατηγοῖς,
τὸ πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς·
καὶ ἐχάρησαν καὶ συνέθεντο αὐτῷ
ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐξωμολόγησε,
καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦ
ναι αὐτὸν αὐτοῖς, ἄτερ ὄχλου· Ἦλ-
θε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύ
εσθαι τὸ πάσχα· καὶ ἀπέστειλε Πέ-
τρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών· πορευ
θέντες, ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα,
ἵνα φάγωμεν· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν
εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν
ἄνθρωπος, κεράμιον ὕδατος βαστάζων·
ἀκολουθήσατε αὐτῷ, εἰς τὴν οἰκίαν,
οὗ εἰσπορεύεται· Καὶ ἐρεῖτε τῷ
οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι
ὁ διδάσκαλος· ποῦ ἐστι τὸ κατα
λύμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν

μαθητῶν μου φάγω· καὶ εἶπον αὐτοῖς
δείξει μοι ἄνωθεν μέγα ἐστρωμένον,
ἐκεῖ ἑτοιμάσατε· ἀπελθόντες δὲ
εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ
ἡτοίμασαν τὸ πάσχα· καὶ ὅτε ἐγέ-
νετο ἡ ὥρα ἀνέπεσεν, καὶ οἱ δώδεκα
ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ· καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτούς· ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα
τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν
πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ ὑμῖν,
ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ,
ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θεοῦ· καὶ δεξάμενος ποτήριον,
εὐχαριστήσας εἶπεν· λάβετε τοῦτο,
καὶ διαμερίσατε εἰς ἑαυτούς· λέγω γὰρ
ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γενήμα-
τος τῆς ἀμπέλου, ἕως οὗ ἡ βα-
σιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ· καὶ λαβὼν ἄρ-
τον, εὐχαριστήσας, ἔκλασε καὶ ἔδω-
κεν αὐτοῖς, λέγων· τοῦτό ἐστι τὸ
σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον·
τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνά-

ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ
δειπνῆσαι, λέγων· τοῦτο τὸ ποτή-
ριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν τῷ ἐμῷ αἵ-
ματι, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.
πλήν, ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόν-
τός με, μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης·
καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, πορεύεται
κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν, οὐαὶ
τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται·
καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑ-
αυτούς, τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν,
ὁ μέλλων τοῦτο πράσσειν. ἐγένε-
το δὲ καὶ φιλονικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς
αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτοῖς· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν
κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσι-
άζοντες αὐτῶν, εὐεργέται καλοῦν-
ται· οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων
ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος·
καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν·
τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ
διακονῶν· οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος;

ὑμεῖς

ἐγὼ δὲ εἰμὶ ὁ μέσος ὑμῶν. ὡς ὁ διά-
κονῶν· ὑμεῖς δὲ ἐστέ, οἱ διαμεμε-
νηκότες μου ἐν τοῖς πειρασμοῖς
μου· κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς
διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα
ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης
μου, ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθί-
σεσθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώ-
δεκα φυλὰς τοῦ Ἰσρ. Εἶπεν δέ τις·
σίμων, σίμων· ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς
ὑμᾶς ἐξῃτήσατο τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν
σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ,
ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ
σύ ποτε ἐπιστρέψας, στήριζον τοὺς ἀ-
δελφούς σου· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
κε. μετά σοῦ, ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυ-
λακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι·
ὁ δὲ εἶπε· λέγω σοι πέτρε· οὐ φω-
νήσει σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρὶς
ἀπαρνήσῃ, μὴ εἰδέναι με· καὶ εἶπ
αὐτοῖς· ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτ
βαλλαντίου, καὶ πήρας, καὶ ὑπο

δημάτων, μή τινος ὑστερήσατε;
οἱ δὲ εἶπον, οὐθενός. Εἶπεν οὖν
αὐτοῖς. ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλ-
λάντιον, ἀράτω ὁμοίως καὶ πήρ·
καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλήσει τὸ ἱμάτι-
ον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν·
λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τοῦτο
τὸ γεγραμμένον, δεῖ πληρωθῆναι
ἐν ἐμοί· τὸ, καὶ μετὰ ἀνόμων ἐ-
λογίσθη. Καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέ-
λος ἔχει. οἱ δὲ εἶπον· κύριε, ἰδοὺ
ὧδε μάχαιραι δύο. ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς, ἱκανόν ἐστι. καὶ ἐξελθὼν ἐπο-
ρεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐ-
τῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ: —

ΚΕΦ. ΚΒ'. ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ.

ΩΝ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδωσι οἱ ἰδ̄
ὅτι πολὺ τῶν λεγομένων αὐτῷ ὑπὲρ
εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θυ-
μοῦ ἐλήλυθε, καὶ πρὸς τοῦτο ἐσπούδα-
σαν ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τί

θη σι τα ἰματια αὐτου. Καὶ λαβων
λεντιον, ἐζωσε μεαυτον. Εἶτα
βαλε ὕδωρ εἰς τον νιπτηρα. καὶ
ἠρξατο νιπτειν τους πόδας των μα
θητων. καὶ ἐκμασσειν τῷ λεντιῳ.
ᾧ ἦν ἐζωσμένος. Ἔρχεται οὖν
πρὸς σίμωνα πέτρον. καὶ λέγει αὐ-
τῷ ἐκεῖνος. κε. σύ μου νίπτεις τον
πόδας; ἀπεκρίθη ις καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ. ὃ ἐγὼ ποιῶ. σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι.
γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ
πέτρος. οὐ μὴ νίψῃς τους πόδας μου
εἰς τον αἰῶνα. ἀπεκρίθη ις. ἐὰν
μὴ νίψω σε οὐκ ἔχεις μέρος μετ ἐμοῦ.
λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος. κε. μὴ
τους πόδας μου μόνον. ἀλλὰ καὶ τας
χεῖρας καὶ την κεφαλήν. λέγει αὐ-
τῷ ὁ ις. ὁ λελουμένος. οὐχρείαν
ἔχει. ἢ τους πόδας νίψασθαι. ἀλλ'
ἐστι καθαρὸς ὅλος. καὶ ὑμεῖς καθα
ροί ἐστε. ἀλλ' οὐχὶ πάντες. ἤδει γὰρ
τον παραδιδόντα αὐτον. διὰ

κβ' ϛ' τοῦ μι πάρος :

τοῦτο εἶπεν. οὐχὶ πάντων καθαροί
ἐστε :— ἐκ τοῦτ' ἰωάννου
ὡς καιρῶ εἰκείμενος. ὅτι ἐν μέσοις
τοῖς πόλαις τῶν μαθητῶν. καὶ εἶπε
βι τὰ ἴματα αὐτοῦ. ἀμαπσωὴ
πάλιν. εἶπεν αὐτοῖς· γίνωσκετε
τί πεποίηκα ὑμῖν· ὑμεῖς φωνεῖ
τέ με ὁ διδάσκαλος. καὶ καλοὶ
λέγετε· εἰμὶ γάρ· εἰ οὖν ἐγὼ ἔνι
ψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύ καὶ ὁ διδά
καλος. καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων
νίπτειν τοὺς πόδας· ὑπόδειγμα
γὰρ δέδωκα ὑμῖν. ἵνα καθὼς ἐγὼ
ἐποίησα ὑμῖν. καὶ ὑμεῖς ποιῆτε·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. οὐκ ἔστι δοῦλος
μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· οὐδὲ ἀπό
στολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν·
εἰ ταῦτα οἴδατε. μακάριοί ἐστε.
ἐὰν ποιῆτε αὐτά :—

τῆς κγ΄ ἑβδομάδος.

Κ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Ἰς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι· τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, τοῦ λεγομένου Καϊάφα· καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰν δόλῳ κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν· ἔλεγον δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ· τοῦ δὲ Ἰυ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ, ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠγανάκτησαν λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη· ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι τοῖς

πολωχοῖς· μνοῦδιόϊς. ἢ πεμαύτοις·
πῖκόπους παρέχεται τὴν γνώμην·
ὄρομγὰρ καλόμεν γάσεσθε εἰς ἐμέ·
τοὺς πολωχούς δὲ παῦ τοπίχεται με
θἰαυτῶν. ἐμὲ δέ. οὐ παῦ τοπίχεται·
βαρούσαι τὸ αὐτὴ τὸ μύρομ τοῦ το,
ὁπὶ τοῦ σώματός μου. πρὸ τοῦ ὅμ τα
φιάσαι με ὁποίη σεμ· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κηρυχθῆ τὸ ἀγγε
λίον τοῦ το. ἐν ὅλῳ τῷ κόσ μῳ λα λη
θήσε ται· Καὶ ὃ ἐποίη σεμ αὕτη, εἰς
μνημόσυνον αὐτῆς· τότε πορεύθεὶς
εἷς τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος ἰούδας
ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς,
εἶπε· τί θέλε τέ μοι δοῦναι, κἀγὼ
ὑμῖν παραδώσω αὐτόν· οἱ δὲ
ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια·
καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα
αὐτὸν παραδῷ· τῇ δὲ πρώτῃ τῶν
ἀζύμων, προσῆλθον οἱ μαθηταὶ
τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· ποῦ θέλεις
ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα·

ὁδὸν εἶπεν. Ἐπάρατε τοὺς
λίθους τοῦ ὄρους. καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς. ὁ διδάσκαλος λέγει. ὁ καιρός
μου ἐγγύς ἐστι. πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα
μετὰ τῶν μαθητῶν μου. καὶ ὅπου
ἂν θέλητε, ἑτοιμάσατε μοι τὸ πάσχα.
ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ὑπεμίμνησκε. ἀφίκετο τὸ
τῶν ἀζύμων. εἰδωσὶ δὲ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα.
καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε. καὶ πρὸς τὸν
θεὸν ηὔχετο. ἐπιβλέπων εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. καὶ
λαβὼν λίθον. ἔβαλεν εἰς τὸν ἀέρα.
καὶ ἦρξατο ἐπὶ πλεῖστον τοὺς πόδας τῶν
μαθητῶν. καὶ ἐκ παραλλήλου
λίθου. ὡς ἐξ ἴσου μέρος. ἐρχό-
μενος πρὸς σὲ ἐπὶ πλεῖστον. καὶ λέγει
αὐτῷ ἐκεῖνος. Κε. σὺ νίπτεις
τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
αὐτῷ. ὃ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι.

πρώσωπόν σου ταῦτα. λέγει αὐτῷ
Πέτρος. οὐκ μή νίψῃς τούς πόδας μου
εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
Ἰς. ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος
μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος.
κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ
καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν. λέ-
γει αὐτῷ ὁ Ἰς. ὁ λελουμένος οὐχ χρείαν
ἔχει, εἰ μὴ τοὺς πόδας νίψασθαι,
ἀλλ' ἐστὶ καθαρὸς ὅλος. καὶ ὑμεῖς κα-
θαροί ἐστε. ἀλλ' οὐχὶ πάντες. ἤδει
γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν. διὰ
τοῦτο εἶπεν. οὐχὶ πάντες καθαροί
ἐστε. Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐ-
τῶν. καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
ἀνέπεσεν πάλιν. εἶπεν αὐτοῖς.
Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;
ὑμεῖς φωνεῖτέ με ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ
κύριε. καὶ καλῶς λέγετε. εἰμὶ γάρ.
εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας.
ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος. καὶ ὑμεῖς
ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πό-

δας.

τὸ δίκαιον μὴ δίδωμί σοι. ἵνα
καθὼς ἐγὼ ἐποίησα σοι, καὶ σὺ μοι
ποιῇς. ἀμὴν ἀμήν λέγω σοι.
οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ.
οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος
αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί
ἐστε, ἐὰν ποιῆτε αὐτά. καὶ ἐσθίοντι
αὐτῶν, εἶπεν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν.
εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. καὶ λυπη-
θέντες σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ
ἕκαστος αὐτῶν. μή τι ἐγώ εἰμι, κύριε;
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν. ὁ ἐμβάψας
μετ' ἐμοῦ. ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα,
οὗτός με παραδώσει. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου, ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ
αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ.
δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται.
καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ἄνθρω-
πος ἐκεῖνος. ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παρα-
διδοὺς αὐτόν. εἶπε. μή τι ἐγώ εἰμι, ῥαβ-
βί. λέγει αὐτῷ. σὺ εἶπας. ἐσθιόντων
δὲ αὐτῶν. λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ

εὐχαριστήσας, ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπε· λάβετε
φάγετε, τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· καὶ
λαβὼν ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας
ἔδωκε αὐτοῖς, λέγων· πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες· τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου
τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολ-
λῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτι-
λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπ' ἄρτι
ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέ-
λου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν
αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ πατρός μου· Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλ-
θομεν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· τότε λέ-
γει αὐτοῖς ὁ Ἰς· πάντες ὑμεῖς σκαν-
δαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ, ἐν τῇ νυκτὶ ταύ-
τῃ· γέγραπται γάρ· πατάξω τὸν ποι
μένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ
πρόβατα τῆς ποίμνης· μετὰ δὲ τὸ
ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος
εἶπε αὐτῷ· εἰ πάντες σκανδαλι

οθήσομαι σοί. εἰ ὠδί. οὐδέποτε
σκανδαλισθήσομαι· ἔφη αὐτῷ οἱ
ἀμὴν λέγω σοι. ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νύκ-
τι. πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι. τρίς ἀ-
παρνήσῃ με· λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος.
κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν. οὐμή
σε ἀπαρνήσομαι· ὁμοίως δὲ καὶ
πάντες οἱ μαθηταί. εἶτα· τότε
ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰς. εἰς χωρίον
λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· καθήσατε αὐ-
τοῦ, ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξο
μαι ἐκεῖ· καὶ παραλαβὼν τὸν πέ
τρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου,
ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν,
τότε λέγει αὐτοῖς οἷς· περίλυπος
ἐστιν ἡ ψυχή μου. ἕως θανάτου· μεί
νατε ὧδε. καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ·
Καὶ προσελθὼν μικρόν. ἔπεσεν ἐπὶ
πρόσωπον αὐτοῦ. προσευχόμενος
καὶ λέγων· πάτερ μου. εἰ δυνατόν ἐ
στι. παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον

τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπὸ οὐρανοῦ, ἐνισχύων αὐτόν· καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ, ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἦλθε πρὸς τοὺς μαθητάς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· οὕτως; οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής· πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν, προσηύξατο, λέγων· πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω· γενηθήτω τὸ θέλημά σου. Καὶ ἐλθὼν, εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι, καὶ ἀφεὶς

αὐτοὺς. ἀπῆλθεν πάλιν καὶ προσηύ
ξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἶπ̄.
τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ. καὶ λέγει αὐτοῖς. καθεύδετε λοι
πὸν. καὶ ἀναπαύεσθε. ἰδοὺ ἤγγικε
νὲν ὥρα. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν̄ου. παραδί
δοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν. ἐγείρε
σθε ἄγωμεν. ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς
με. Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος. ἰδοὺ
Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα. ἦλθε. καὶ μετ
αὐτοῦ. ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν
καὶ ξύλων. ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων. καὶ πρε
σβυτέρων τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ παραδιδοὺς
αὐτὸν. ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον. λέγων.
ὃν ἂν φιλήσω. αὐτός ἐστι. κρατήσατε
αὐτόν. καὶ εὐθέως προσελθὼν.
τῷ Ἰ̄ῃ εἶπε. χαῖρε ῥαββί. καὶ κατε
φίλησεν αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰ̄ς εἶπεν αὐτῷ.
ἑταῖρε ἐφ᾽ ὃ πάρει. τότε προσελθόν
τες. ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰ̄ν̄.
καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ εἷς
τῶν μετὰ Ἰ̄ῦ. ἐκτείνας τὴν χεῖρα.

ἀπέστησε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ. καὶ
παίσας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως,
ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. τότε λέγει
ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν. ἀπόστρεψον τὴν
μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς. πάντες
γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν
μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται. ἢ δοκεῖς
ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι
τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους
ἢ δώδεκα λεγιῶνας ἀγγέλων; πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι
οὕτως δεῖ γενέσθαι; ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ,
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις. ὡς ἐπὶ λῃστὴν
ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων
συλλαβεῖν με. καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς
ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ,
καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. τοῦτο δὲ ὅλον
γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ
τῶν προφητῶν. τότε οἱ μαθηταὶ
πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον. οἱ δὲ κρατήσαντες
τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν
τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
συνήχθησαν. ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ

μακρόθεν. ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχι-
ερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο
μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος·
οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ
τὸ συνέδριον ὅλον, ἐζήτουν ψευδο-
μαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως θανατώ-
σωσιν αὐτόν· καὶ οὐχ εὗρον· καίπερ
ψευδομαρτύρων πολλῶν προσελθόντων,
οὐχ εὗρον· ὕστερον δὲ προσελθόντες
δύο ψευδομάρτυρες, εἶπον· οὗτος ἔφη·
δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦτον,
καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι
αὐτόν· καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεύς, εἶπεν
αὐτῷ· οὐδὲν ἀποκρίνῃ· τί οὗτοί σου
καταμαρτυροῦσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα.
καὶ πάλιν ἐπηρώτησεν ὁ ἀρχιερεύς, καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ
ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ χρι-
στὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· σὺ
εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι
ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
που καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ
ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐ-

ραμοῦ · τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων · ὅτι ἐ
βλασφήμησε, τί ἔτι χρείαν ἔχομεν
μαρτύρων · ἰδοὺ νῦν ἠκούσατε τὴν
μαρτυρίαν αὐτοῦ · τί ὑμῖν δοκεῖ ·
οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον · ἔνοχος
θανάτου ἐστί · τότε ἐνέπτυσαν εἰς
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφι
σαν αὐτόν · οἱ δὲ ἐρράπισαν, λέγον
τες · προφήτευσον ἡμῖν Χε · τίς
ἐστιν ὁ παίσας σε · ὁ δὲ Πέτρος, ἔξω
ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ · καὶ προσῆλθεν
αὐτῷ, μία παιδίσκη λέγουσα ·
καὶ σὺ ἦσθα μετὰ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου ·
οἱ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν
πάντων, λέγων · οὐκ οἶδα τί λέ
γεις · ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν
πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη · καὶ λέ
γει αὐτοῖς · ὅτι καὶ οὗτος ἦν μετὰ
Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου · καὶ πάλιν ἠρνήσα
το μετὰ ὅρκου · ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄν-
θρωπον · μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ

ὡς πε, Εἶπον τῷ πατρί μου· ἀληθῶς
καὶ σὺ ἑαυτῷ εἶ· καὶ τὸ ἐπὶ λαλιά σου
δῆλόν σε ποιεῖ· τὸ πρᾶγμα κατα
θεματίζειν, καὶ ὁμνύειν, ὅτι οὐκ οἶ
δα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως, ἀλέκτωρ
ἐφώνησεν· καὶ ἐμνήσθη ὁ πατήρ
τοῦ ῥήματος ἰοῦ εἰρηκότος αὐτῷ,
ὅτι πρίν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρίς
ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔ
κλαυσε πικρῶς· προφέρεται δὲ τε
λουμένης, συμβούλιον ἔλαβον
πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρε
σβύτεροι τοῦ λαοῦ, κατὰ
τοῦ ἰοῦ, ὥστε θανα
τῶσαι αὐτόν·
καὶ δήσαν
τες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέ
δωκαν αὐτὸν Ποντίῳ τῷ
Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι :-

Κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην·

Εἶπεν ὁ Ἰ̄ς̄ τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· μὴ εἰ δοξάσθη ὁ υἱός σου, καὶ ὁ υἱ̄ς̄ δοξάσθη σε αὐτῷ· εἰ ὁ υἱ̄ς̄ ἐδοξάσθη σε αὐτῷ, καὶ ὁ υἱ̄ς̄ δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν· τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμί· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι· ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε ἐάν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις· λέγει αὐ-

τῷ σήματι πιστός. κε. Ναὶ καὶ οὐδὲ
μαθηταί σοι ἀκολουθήσαμεν ἀρτι. τῶν.
ψυχῶν μου ὑποτρόσουθήσω. ἀπεκρί
θη αὐτῷ ὁ Ις. τῶν ψυχῶν σου ὑποτρ
έμοῦθήσεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι.
οὐμὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ, ἕως οὗ ἀ
παρνήσῃ με τρίς. μὴ ταράσσεσθω
ὑμῶν ἡ καρδία. πιστεύετε εἰς τὸν
θν. καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. ὅτι τῆς οἰκί
ας τοῦ πρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν.
εἰ δὲ μὴ εἶπον ἂν ὑμῖν. πορεύομαι
ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. καὶ ἐὰν πο
ρευθῶ καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον.
πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι
ὑμᾶς πρός ἐμαυτόν. ἵνα ὅπου εἰ
μί ἐγώ. καὶ ὑμεῖς ἦτε. καὶ ὅπου εἰγὼ
ὑπάγω. οἴδατε. καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε.
λέγει αὐτῷ θωμᾶς. κε. οὐκ οἴδαμεν
που ὑπάγεις. καὶ πῶς δυνάμεθα
τὴν ὁδὸν εἰδέναι. λέγει αὐτῷ ὁ Ις.
ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός. καὶ ἡ ἀλήθεια. καὶ
ἡ ζωή. οὐδεὶς ἔρχεται πρός τὸν πρά.

εἰμὶ διέπουσι· εἰ ἐγὼ καὶ τίμε, καὶ τ
ὸ πρᾶγμα ἐγὼ καὶ πεπαί· καὶ ἀσφαλ
τίζω σε αὐτόν, καὶ ἐωράκατε
αὐτόν· λέγει αὐτῷ φίλιππος· κε, δεῖ
ξον ἡμῖν τὸν πρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν· λέ
γει αὐτῷ ὁ ις· τοσοῦτον χρόνον με
θ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με φί
λιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμέ, ἑώρακε τὸν
πρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν
τὸν πρα· οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν
τῷ πρι, καὶ ὁ πρ ἐμοῦ ἐστί; τὰ ῥή
ματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ
οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων,
αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα· πιστεύετέ μοι
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρι, καὶ ὁ πρ ἐν ἐμοί·
εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ
μοι· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύ
ων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖ
νος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει,
ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πρα πορεύομαι·
καὶ ὅτι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόμα
τί μου, τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ

ὁ πρ̄ ὑμ τῶν ἐγώ· ἐὰν τι αἰτήσητε πρ̄
τὸν πατέρα μου, ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν·
ἵνα μένητε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου,
καθὼς ἐγὼ τοῦ πρ̄ μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ·
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ·
αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς·
μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ·
ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν·
οὐκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος αὐτοῦ·
ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πρ̄ μου ἐγνώρισα ὑμῖν·
οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς
ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα
ἐν τῷ ὀνόματί μου δῷ ὑμῖν· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν·
εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ,
ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος·
μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ·
εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν·
ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασιν τὸν πέμψαντά με·
εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν
περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν·
ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ·
εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν·
νῦν δὲ καὶ ἑωράκασιν καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου·
ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν·
ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας
ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ·
καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε·

οὐχὶ σκαρίωπες. κε. καὶ πίστον.
ὅτι καμὲ μέλλεις ἐκφαίζειν σε αὐτόν.
καὶ οὐχὶ τὸν κόσμον. ἀπεκρίθη ὁ Ις καὶ
εἶπεν αὐτῷ. ἐὰν τις ἀγαπᾷ με, τὸν
λόγον μου τηρήσει. καὶ ὁ πατήρ μου ἀγα
πήσει αὐτόν. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα.
καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν.
ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τη
ρεῖ. καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν
ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πρός.
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων.
ὁ δὲ παράκλητος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον,
ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου.
ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπο
μνήσει ὑμᾶς πάντα, ἃ εἶπον
ὑμῖν. εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν.
εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν.
οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδω
μι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρ
δία, μηδὲ δειλιάτω. ἠκούσατε ὅτι
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ὑπάγω καὶ ἔρχο
μαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἠγαπᾶτε με,

ἐχάρητε ἄν, ὅτι εἶπον πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα, ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστι· καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε· οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα· καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτως ποιῶ· ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι· πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ· ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν· μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε· ἐγώ εἰμι

ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα·
ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ·
οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι
χωρὶς ἐμοῦ, οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐ
δέν· ἐάν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλή
θη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη,
καὶ συνάγουσιν αὐτά, καὶ εἰς τὸ πῦρ
βάλλουσι, καὶ καίεται· ἐὰν μείνητε
ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑ
μῖν μείνῃ· ὃ ἐὰν θέλητε, αἰτήσεσθε,
καὶ γενήσεται ὑμῖν· ἐν τούτῳ ἐ
δοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πο
λὺν φέρητε, καὶ γένησθε ἐμοὶ μα
θηταί· καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ,
κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν
τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ· ἐὰν τὰς ἐντο
λάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ
ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντο
λὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω
αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ· ταῦτα λελά
λημαι ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρω

θη· αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή ἡ ἐμή, ἵνα ἀ
γαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα
ὑμᾶς· μείζονα ταύτης ἀγάπην
οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ· ὑμεῖς φί
λοι μού ἐστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐν
τέλλομαι ὑμῖν· οὐκέτι ὑμᾶς λέγω
δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποι
εῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φί
λους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν·
οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξε
λεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς,
ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέ
ρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα
ὅτι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνό
ματί μου, δῷ ὑμῖν· ταῦτα ἐντέλ
λομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε
ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν·
εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ
ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου

οὐκέτι. ἀλλὰ τοῦτο ἐκλέξομαι ὑμᾶς
ἐκ τοῦ κόσμου. διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς
ὁ κόσμος· μνημονεύετε τοῦ λόγου,
οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος
μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδί-
ωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λό-
γον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον
τηρήσουσιν· ἀλλὰ ταῦτα πάντα
ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου,
ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με.
εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρ-
τίαν οὐκ εἴχοσαν· νῦν δὲ πρόφασιν
οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.
ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ·
εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς,
ἃ οὐδεὶς ἄλλος ἐποίησεν, ἁμαρτίαν
οὐκ εἴχοσαν· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι
καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν
πατέρα μου· ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος
ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν,
ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν
δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμ-

ὑμῖν παράκλητος πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ· καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην· νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑ

ὑμῖν. ἵνα ἐγὼ ἀποστάλ-θω· ἐὰν γὰρ
ἐγὼ μὴ ἀπέλ-θω, ὁ παράκλη-τος
οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ
πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς·
καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κό-
σμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιο-
σύνης, καὶ περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρ-
τίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ·
περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν
πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκέτι θεω-
ρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρ-
χων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.
ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ
δύνασθε βαστάζειν ἄρτι· ὅταν δὲ
ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλή-
θειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ,
ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ
ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖνος
ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται,
καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· πάντα ὅσα
ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον,

ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει, καὶ ἀναγγε-
λεῖ ὑμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με·
καὶ πάλιν, μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι
ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. Εἶπον
οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους·
τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, μικρὸν καὶ
οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν, μικρὸν καὶ
ὄψεσθέ με· καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς
τὸν πατέρα· ἔλεγον οὖν, τοῦτο τί ἐστιν
ὃ λέγει τὸ μικρόν, οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ·
ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρω-
τᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου
ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον,
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν
μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται·
ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε· ἀλλ' ἡ λύπη
ὑμῶν, εἰς χαρὰν γενήσεται. ἡ γυνὴ
ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν
ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ
παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς

μαθητ

θλίψεως. ἀλλὰ τῷ χαρᾷ. ὅτι γεγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε, πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία. καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου. αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πε-

πιστέ καὶ πε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θυ
ἐξῆλθον· ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πρ̄ς.
καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλι
ἀφίημι τὸν κόσμον. καὶ πορεύομαι
πρὸς τὸν πρα̅· λέγουσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἴδε νῦν παρρη
σίᾳ λαλεῖς. καὶ παροιμίαν οὐδεμί
αν λέγεις· νῦν οἴδαμεν, ὅτι οἶδας
πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις, ἵνα
τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύο
μεν, ὅτι ἀπὸ θυ ἐξῆλθες· ἀπεκρί
θη αὐτοῖς ὁ Ἰ̅ς· ἄρτι πιστεύετε;
ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν,
ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια,
καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰ
μὶ μόνος, ὅτι ὁ πρ̄ς μετ' ἐμοῦ ἐστι·
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμ
οὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ
θλῖψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε,
ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον· ταῦτ
ἐλάλησεν Ἰ̅ς, καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπ.

περ. ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου
τὸν υἱόν. ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε.
καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης
σαρκός· ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐ-
τῷ. δώσει αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον·
αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή. ἵνα γινώ-
σκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν.
καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν· ἐγώ σε ἐδό-
ξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελεί-
ωσα ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα ποιήσω.
Καὶ νῦν δόξασόν με σὺ πάτερ παρά
σεαυτῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον, πρὸ τοῦ
τὸν κόσμον εἶναι παρά σοί.
ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς
ἀνθρώποις· οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσ
μου, σοὶ ἦσαν· καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέ
δωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρή
κασι· νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα
ὅσα δέδωκάς μοι, παρά σοῦ εἰσίν·
ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι,
δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον,
καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρά

σοῦ ἐξῆλθον. καὶ ὅπίστευσαν. ὅτι
σύ με ἀπέστειλας. ἐγὼ περὶ αὐτῶν
ἐρωτῶ. οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρω
τῶ. ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι.
ὅτι σοί εἰσι. καὶ τὰ ἐμὰ πάντα.
σά ἐστι. καὶ τὰ σὰ. ἐμά. καὶ δεδό
ξασμαι ἐν αὐτοῖς. καὶ οὐκέτι εἰμὶ
ἐν τῷ κόσμῳ φησί. καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ
ἔρχομαι. πάτερ ἅγιε. τήρησον αὐ
τοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδω
κάς μοι. ἵνα ὦσιν ἕν, καθὼς ἡμεῖς.
ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ,
ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί
σου. οὓς δέδωκάς μοι. ἐφύλαξα.
καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο. εἰμὴ
ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας ἵνα ἡ γραφὴ
πληρωθῇ. νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι.
καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ. ἵνα
ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπλη
ρωμένην ἐν αὐτοῖς. ἐγὼ δέδωκα
αὐτοῖς τὸν λόγον σου. καὶ ὁ κόσμος
ἐμίσησεν αὐτούς. ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ

τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ
τοῦ κόσμου· οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς
αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ἵνα τηρή
σῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ
κόσμου οὐκ εἰσί, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ
κόσμου οὐκ εἰμί· ἁγίασον αὐτοὺς ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθεια
ἐστί· καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κό
σμον· κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν
κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω
ἐμαυτόν· ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι
ἐν ἀληθείᾳ· οὐ περὶ τούτων
δὲ ἐρωτῶ μόνων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν
πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν
εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ἓν ὦσι, καθὼς
σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί· ἵνα καὶ
αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος
πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστειλας·
καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι,
δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς
ἡμεῖς ἓν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ
σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦσι τετελειωμένοι

εἰς ἐμέ· καὶ ἵνα τί μισεῖ ὁ κόσμος,
ὅτι συμμαρτυρεῖς· καὶ ἠγάπησας
αὐτούς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας· περὶ
οὗ δίδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ
ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θε-
ωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδω-
κάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ κατα-
βολῆς κόσμου· πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κό-
σμος σε οὐκ ἔγνω· ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ
οὗτοι ἔγνωσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας·
καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου,
καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγά-
πησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐ-
τοῖς. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰ̅ς̅, ἐξῆλθε σὺν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, πέραν τοῦ χειμάρ-
ρου τοῦ Κεδρὼν, ὅπου ἦν κῆπος,
εἰς ὃν εἰσῆλθε αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ. - ΚΕ τοῦτ', ἰωάμμου:
ὡς καιρῷ εἶπεν. ἐξῆλθεν ὁ Ἰ̅ς̅ καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, πέραν τοῦ χει-
μάρρου τοῦ Κεδρὼν, ὅπου ἦν κῆ-
πος. εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ

μαθηταὶ αὐτοῦ. ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας
ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι
πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰς μετὰ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ οὖν Ἰούδας
λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρ
χιερέων καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας,
ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν, καὶ λαμ
πάδων, καὶ ὅπλων. Ἰς οὖν εἰδὼς
πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν,
ἐξῆλθεν. εἶπεν αὐτοῖς· τίνα ζητεῖ
τε· ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰν τὸν Να
ζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰς· ἐγώ εἰμι.
εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν μετ' αὐτῶν. ὡς οὖν εἶπεν
αὐτοῖς· ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ
ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί. πάλιν
οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε, τίνα ζητεῖ
τε· οἱ δὲ εἶπον· Ἰν τὸν Ναζωραῖον.
ἀπεκρίθη Ἰς· εἶπον ὑμῖν, ὅτι
ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφε
τε τούτους ὑπάγειν. ἵνα πλη
ρωθῇ ὁ λόγος οὗ εἶπεν. ὃν οὓς δέδωκάς

μοι. οὐκ ἀπώλεσας ἐξ αὐτῶν οὐδένα.
σίμων οὖν πέτρος εἷς μάχαιραν
εἶλκυσεν αὐτὴν καὶ ἔπαισεν τὸν τοῦ
ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ
τὸ ὠτάριον τὸ δεξιόν. ἦν δὲ ὄνομα
τῷ δούλῳ μάλχος. εἶπεν οὖν ὁ ἰς
τῷ πέτρῳ. βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν
θήκην. τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ
πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό; ἡ οὖν σπεῖρα
καὶ ὁ χιλίαρχος, καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν
ἰουδαίων, συνέλαβον τὸν ἰν, καὶ ἔ
δησαν αὐτόν, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν
πρὸς ἄννα πρῶτον. ἦν γὰρ πεν
θερὸς τοῦ καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. ἦν δὲ καϊάφ,
ὁ συμβουλεύσας τοῖς ἰουδαίοις, ὅτι
συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀποθανεῖν ὑπὲρ
τοῦ λαοῦ. ἠκολούθει δὲ τῷ ἰῷ, σί
μων πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής.
ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ
ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ ἰῷ εἰς τὴν
αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως. ὁ δὲ πέτρος

εἰ στήκει πρὸς τὴν θύραν ὄξω. ὄξηλθ
οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος. ὁ ἐλεήμων τοῦ
τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ,
καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. λέγει οὖν
ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ.
μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ
ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος. οὐκ εἰμί.
εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι, καὶ οἱ ὑπη
ρέται. ἀνθρακιὰν πεποιηκότες. ὅτι
ψῦχος ἦν. καὶ ἐθερμαίνοντο. ἦν δὲ
μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος, ἑστὼς καὶ θερμαι
νόμενος. ὁ οὖν ἀρχιερεύς, ἠρώτησε
τὸν Ἰν. περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ
περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ Ἰς. ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα
τῷ κόσμῳ. ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα
ἐν συναγωγῇ, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ. ὅπου
πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται.
καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. τί με
ἐπερωτᾷς. ἐπερώτησον τοὺς ἀκη
κοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς. ἴδε
οὗτοι οἴδασιν, ἃ εἶπον ἐγώ.

ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν
παρεστώτων ὑπηρετῶν, ἔδωκε ῥάπισ
μα τῷ Ἰῡ, εἰπών· οὕτως ἀποκρί
νῃ τῷ ἀρχιερεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰς·
εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ
τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέ
ρεις· ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἅννας δε
δεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.
Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος, καὶ θερ
μαινόμενος· εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ
μαθηταί· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθη
τῶν εἶ; ἠρνήσατο ἐκεῖνος κἀ
κεῖνος· οὐκ εἰμί· λέγει εἷς ἐκ τῶν δού
λων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν,
οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· οὐκ
ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;
πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ
εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν· ἄγου
σιν οὖν τὸν Ἰν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα
εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ· καὶ
αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον,
ἵνα μὴ μιανθῶσιν· ἀλλὰ φάγω

σι τὸ πάσχω: -

ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον:

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. οἱ ἱερατεῖοι τα
κρατήσαντες τοῦ ἰῦ. ἀπήγαγον
πρὸς καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα,
ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρε
σβύτεροι συνήχθησαν. ὁ δὲ
πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μα
κρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέ.
καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ
τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος.
οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι.
καὶ τὸ συνέδριον ὅλον, ἐζήτουν
ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ ἰῦ.
ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν. καὶ
οὐχ εὗρον. καὶ πολλῶν ψευδο
μαρτύρων προσελθόντων. οὐχ εὗ
ρον δὲ προσελθόντων δύο ψευ
δομαρτύρων. εἶπον. οὗτος ἔφη.
δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ
θυ. καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδο
μῆσαι αὐτόν. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχι

ερεὺς εἶπεν αὐτῷ· οὐδὲν ἀποκρίνῃ;
τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν·
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· ἐξορκίζω
σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα
μὴ εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χς, ὁ υἱὸς τοῦ
θυ· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰς, σὺ εἶπας·
πλὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου, καθήμενον ἐκ
δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχό
μενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.
τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμα
τια αὐτοῦ. λέγων· ὅτι ἐβλασφή
μησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύ
ρων· ἰδοὺ νῦν ἠκούσατε τὴν βλας
φημίαν αὐτοῦ, τί ὑμῖν δοκεῖ·
οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· ἔνοχος
θανάτου ἐστί· τότε ἐνέπτυσαν εἰς
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολά
φισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν, λέ
γοντες· προφήτευσον ἡμῖν Χε
τίς ἐστιν ὁ παίσας σε· ὁ δὲ πέτρος

ὄχλοι καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῇ αὐλῇ. καὶ πορ-
σελθὼν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα·
καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου·
ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάν-
των· ὅτι οὐκ οἶδα τί λέγεις· ὄχλ-
ου τοῦ δ' αὐτοῦ εἰς τὸν πυλῶνα, ἕτε-
ρος αὐτὸν ἄλλη· καὶ λέγει αὐτοῖς·
ὅτι καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζω-
ραίου· καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου,
ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· μετὰ μικρὸν
δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες, εἶπον
τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν
εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ·
τότε ἤρξατο καταθεματίζειν
καὶ ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον·
καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε·
καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος
τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ, ὅτι πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ
με· καὶ ἐκλαυσε
πικρῶς:—

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἄρουσι τολῖται ἀ
πὸ τοῦ καὶ ἀφανίσι τὸ πραιτώριον.
ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι
τὸ πάσχα. ὁ οὖν Πιλᾶτος ὁ οὖν πρὸς
αὐτούς, καὶ εἶπε. τίνα κα
τηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τού
του. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ.
εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἄν
σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν
αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος. λάβετε αὐτὸν ὑ
μεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρί
νατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰου
δαῖοι. ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι
οὐδένα. ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πλήρω
θῇ. οὗ εἶπε. σημαίνων, ποίῳ θα
νάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. εἰ
σῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλι
ὁ Πιλᾶτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰη
σοῦν. καὶ εἶπεν αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς.
ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι

σοι εἶπον καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, ὅτι οὐκ ἐστὲ ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν καθὼς εἶπον ὑμῖν· τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει κἀγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθεῖ μοι· καὶ ἐγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου· ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέν μοι πάντων μείζων ἐστίν, καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου· ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν· ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ με; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔστιν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε; εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή, ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον· υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι; εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύετε, ἵνα γνῶτε καὶ γινώσκητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ κἀγὼ ἐν τῷ πατρί· ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν· καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ· καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου ἀληθῆ ἦν· καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν·

βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ἐκραύγα-
σαν οὖν πάλιν λέγοντες· μὴ τοῦ-
τον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ
ὁ Βαραββᾶς λῃστής· τότε οὖν ἔλα-
βεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγω-
σε· καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέ-
φανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ
τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν
περιέβαλον αὐτόν· καὶ ἔλεγον·
χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ
ἐδίδοσαν αὐτῷ ῥαπίσματα· ἐξῆλ-
θεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος, καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἴδε ἄγω αὐτὸν ὑμῖν ἔξω,
ἵνα γνῶτε, ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν
αἰτίαν εὑρίσκω· ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον,
καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· ἴδε ὁ ἄνθρωπος· ὅτε οὖν
εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπη-
ρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· σταύ-
ρωσον σταύρωσον αὐτόν· λέγει αὐτοῖς ὁ
Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ

σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω
ἐν αὐτῷ αἰτίαν· ἀπεκρίθησαν αὐ-
τῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν,
καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει
ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν θεοῦ ἐποί-
ησεν· ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος
τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβή-
θη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον
πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· πόθεν εἶ σύ;
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.
λέγει οὖν ὁ Πιλάτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς;
οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶ-
σαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί
σε; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσί-
αν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι
δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ πα-
ραδιδούς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν
ἔχει· ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος
ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι
ἔκραζον λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπο-
λύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος·
πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντι-

λίπῃ τὸν καίσαρα. ὁ οὖν πιλᾶτος
ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον. ἤγαγεν
ἔξω τὸν ἰν. καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βή
ματος. εἰς τόπον λιθόστρωτον λιθόστρω
τον. ἑβραϊστὶ δὲ γαββαθά. ἦν δὲ παρα
σκευὴ τοῦ πάσχα. ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη.
καὶ λέγει τοῖς ἰουδαίοις. ἰδοὺ ὁ βα
σιλεὺς ὑμῶν. οἱ δὲ ἐκραύγασαν. ἆρον.
ἆρον. σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς
ὁ πιλᾶτος. τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυ
ρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς.
οὐκ ἔχομεν βασιλέα. εἰ μὴ καίσαρα.
τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς.
ἵνα σταυρωθῇ.

ΕΚ τοῦ κατὰ ματθαῖον.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. ἰδὼν ἰούδας ὁ
ὁ ΙΣ κατακριθέντα. μεταμεληθείς. ἀπέ
στρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις.
λέγων. ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα
ἀθῷον. οἱ δὲ εἶπον. τί πρὸς ἡμᾶς.
σὺ ὄψει. καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἀπ-

τῶν μαῦ. ἀμεχώρησεν. καὶ ἀπῆλθεν
ἀπήγξατο. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόν
τες τὰ ἀργύρια. εἶπον - οὐκ ἔξεστι
βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ
τιμὴ αἵματός ἐστι. συμβούλιον δὲ
λαβόντες. ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν, τὸν
ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς
ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος,
ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον.
τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου
τοῦ προφήτου, λέγοντος. καὶ ἔλαβον
τὰ τριάκοντα ἀργύρια. τὴν τιμὴν
τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο
ἀπὸ υἱῶν Ἰσ̄λ̄, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς
τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως. καθὰ συ
νέταξέ μοι κ̄ς̄. ὁ δὲ Ἰ̄ς̄ ἔστη ἔμπροσθεν
τοῦ ἡγεμόνος. Καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτὸν ὁ ἡγεμών, λέγων. σὺ εἶ ὁ βα
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰ̄ς̄ ἔφη
αὐτῷ. σὺ λέγεις. καὶ ἐν τῷ κατη
γορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέ
ων καὶ πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρί

μα το· τό πλείστι αὐτῷ ὁ πλάτος·
οὐ κάκουεις, πόσους καταμάρτυ
ρους; καὶ οὐκ απεκρίθη αὐτῷ πρὸς
οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡ
γεμόνα λίαν· κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰω
θει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν τῷ ὄχλῳ
ἕνα δέσμιον, ὃν ἤθελον· εἶχον δὲ
τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμε
νον βαραββᾶν· συνεστηκότων οὖν αὐ
τῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος· τίνα
θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν· βαραββᾶν,
ἢ ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χν· ἤδει γὰρ ὅτι
διὰ φθόνον παραδεδώκασιν αὐτόν·
καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος,
ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ
λέγουσα· μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ
ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμε
ρον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν· οἱ δὲ ἀρχιε
ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν
τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν
βαραββᾶν, τὸν δὲ ἰησοῦν ἀπολέσωσιν·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐ-

τοῖς· τίμαυθέλετε ἀπὸ τῶν δύο
ἀπολύσω ὑμῖν· οἱ δὲ εἶπον· βαραβ-
βᾶν· λέγει αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος· τί οὖν
ποιήσω ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον χν· λέγουσιν
αὐτῷ πάντες, σταυρωθήτω·
ὁ δὲ ἐπέμεινεν εἶπε· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν·
οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες·
σταυρωθήτω· ἰδὼν δὲ ὁ πιλᾶτος
ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θό-
ρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπε-
νίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄ-
χλου, λέγων· ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ
αἵματος τοῦ δικαίου τούτου, ὑμεῖς ὄψεσθε· καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ
λαός, εἶπε· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡ-
μᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν· τότε
ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν·
τὸν δὲ ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκεν
ἵνα σταυρωθῇ· τότε οἱ στρατιῶται
τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν
ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον
ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκ

δύσαν τὸν αὐτόν. περιέθηκαν αὐτῷ
χλαμύδα κοκκίνην. καὶ πλέξαντες
στέφανον ἐξ ἀκανθῶν. ἐπέθηκαν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ κάλαμον
ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. καὶ γονυπε-
σόντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ἐμέπαι-
ζον αὐτῷ. λέγοντες. χαῖρε ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἐμπτύσαντες
εἰς αὐτόν. ἔλαβον τὸν κάλαμον. καὶ
ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
καὶ ὅτε ἐμέπαιξαν αὐτῷ. ἐξέδυσαν
αὐτὸν τὴν χλαμύδα. καὶ ἐνέδυσαν
αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ ἀπή-
γαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.

ἀλλ ς:

Ἐξερχόμενοι δὲ. εὗρον ἄνθρω-
πον Κυρη-
ναῖον. ὀνόματι Σίμωνα. τοῦτον
ἠγγάρευσαν. ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ:-

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον:

Ὡς καιρῷ ἐπείνῳ. οἱ στρατιῶται
ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν αὐλὴν
τοῦ παλατίου. ὅ ἐστι πραιτώριον.
Καὶ συνκαλοῦσι μετὰ ὅλην τὴν σπεῖρ.

καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ
περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάν-
θινον στέφανον. καὶ ἤρξαντο προσ-
καλεῖσθαι αὐτόν, καὶ λέγειν· χαῖρε ὁ βα-
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἔτυπτον
αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐ-
νέπτυον αὐτῷ· καὶ τιθέντες τὰ
γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ·
καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν
αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν
αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξά-
γουσιν αὐτόν, ἵνα σταυρώσωσιν
αὐτόν· καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τι
Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον
ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ
Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ·
καὶ φέρουσιν αὐτόν, ἐπὶ τὸν Γολγοθᾶ
τόπον, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον,
κρανίου τόπος· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ
πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃς δὲ
οὐκ ἔλαβε· καὶ σταυροῦσαν αὐ-
τόν, καὶ διαμερίζονται τὰ ἱμάτια

αὐτοῦ. βάλλομεν τὸν κλῆρον ὅπου αὐτὰ τί τί ἄρῃ. ὧδε ὧδε αὐτοῦ τρίτη, καὶ ἐγώρωσαν αὐτοῦ. καὶ ὧδε ἡ ὅπου γραφὴ τὰς αἰτίας αὐτοῦ ὅπου γραμμένη, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς. ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἕνα ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. Καὶ ὅπου ἐπληρώθη ἡ γραφὴ λέγουσιν. καὶ μετὰ ἀμόμωμοι ἐγένοντο. καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· οὐαὶ ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι; ὁ Χς, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰηλ· καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ:—

ϹΚ τοῦ κτ' ματθαίου:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τὸ πολίτευμα τοῦ τόπου, ὅ ἐστι λεγόμενον κρανίου τόπος, ἔδωκαν τῷ ἰῦ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. σταυρώσαντες δὲ αὐτόν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ϹΚεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· οὗτός ἐστιν ΙϹ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί· εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν. οἱ δὲ παραπορευόμενοι, ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θῦ, κατάβα

-βιά ἀπὸ τοῦ τρ̄ου. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες. μετὰ τῶν
γραμματέων. καὶ πρεσβυτέρων.
καὶ φαρισαίων. ἔλεγον. ἄλλους ἔ
σωσεν. ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι;
εἰ βασιλεὺς ἰσ̄λ ἐστὶν. καταβάτω
νῦν ἀπὸ τοῦ τρ̄ου. καὶ πιστεύσομεν
ἐπ' αὐτῷ. πέποιθεν ἐπὶ τὸν θ̄ν.
ῥυσάσθω νῦν αὐτόν. εἴθ' ἐλεῖ αὐτόν.
εἶπε γάρ. ὅτι θῡ εἰμὶ υἱός. τὸ δ' αὐ-
τὸ καὶ οἱ λ̄σται καὶ οἱ συσταυρωθέντες
αὐτῷ. ὠνείδιζον αὐτόν. ἀπὸ δὲ
ἕκτης ὥρας. σκότος ἐγένετο ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γ̄ν. ἕως ὥρας ἐνάτης.
περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν. ἀνεβόη
σεν ὁ Ἰ̄ς φωνῇ μεγάλῃ. λέγων. ἠλί.
ἠλί. λιμὰ σαβαχθανί. τοῦτ' ἔστι
θεέ μου θεέ μου. ἵνα τί με ἐγκατέλιπες.
τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων. ἀκούσαν
τες. ἔλεγον. ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος.
καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν.
καὶ λαβὼν σπόγγον. πλήσας τε ὄξους.

καὶ περιθεὶς κλάσμα, ὑπὸ τίζειν αὐ-
τοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ ἔλειπον· ἄφες
ἰδωμεν. εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώσων αὐ-
τοῦ· ὁ δὲ Ἰς πάλιν κράξας φωνῇ
μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα· καὶ ἰδοὺ
τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ, ἐσχί-
σθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω·
καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχί-
σθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθη-
σαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κε-
κοιμημένων ἁγίων, ἠγέρθη· καὶ ἐξελ-
θόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν
ἔγερσιν αὐτοῦ. εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁ-
γίαν πόλιν· καὶ ἐνεφανίσθησαν
πολλοῖς· ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ
οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰν·
ἰδόντες τὸν σεισμὸν, καὶ τὰ γενόμε-
να ἐφοβήθησαν σφόδρα· λέγοντες·
ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος :-

ἐκ τοῦ κ' λουκᾶ

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶπεν ὁ Ἰς τῷ
Ἰῳ, καὶ ἐπεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐ-

ρεθῶσιν· καὶ ὅτε πάλιν ἦλθον εἰς
τὸν τόπον τὸν καλούμενον, ἐκεῖ
ἐσταύρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακούρ
γους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀρι
στερῶν· οἱ δὲ ἔλεγε· πάτερ, ἄφ
αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι·
διαμερίζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
ἔβαλον κλῆρον· καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θε
ωρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχ
σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· ἄλλους ἔ
σωσε, σωσάτω ἑαυτόν· εἰ οὗτός
ἐστιν ὁ χς ὁ τοῦ θῦ ὁ ἐκλελεγ
παίζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται,
προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέ
ροντες αὐτῷ, καὶ λέγοντες· εἰ σὺ
εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων, σῶσον
σεαυτόν· ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ ἐπ
γεγραμμένη ἐπάνω γράμμασιν ἑλλη
νικοῖς, καὶ ῥωμαϊκοῖς· οὗτός ἐστιν
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων· εἷς δὲ
τῶν κρεμασθέντων κακούρ
γων, ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων· εἰ σὺ εἶ
ὁ χς

σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἕτερος, ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων·
οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θν, ὅτι ἐν τῷ αὐ-
τῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως·
ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν, ἀπολαμβά-
νομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπρα-
ξεν· καὶ ἔλεγε τῷ Ἰῡ· μνήσθητί
μου κέ, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰς· ἀμὴν λέγω σοι,
σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδεί-
σῳ. ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη· καὶ σκό-
τος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας
ἐνάτης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ
τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη
μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰς, εἶπε·
πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι
τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν,
ἐξέπνευσε. ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατοντάρχης τὸ
γενόμενον, ἐδόξασε τὸν θν, λέ-
γων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν·
καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄ-
χλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην,

θεωροῦντες τὸ μνῆμα, τύπον
τοῦ ἐαυτῶν τάφου, καὶ ἐπίσκοπον·
εἰσῆλθεν δὲ καὶ ἡ θεοτόκος αὐ-
τοῦ. μακρόθεν, καὶ γυνὴ αἰκὼβ, αἱ σὺν
κδ θ μακρόθεν ἐστῶσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς τε
λευταίας ὁρῶσαι ταῦτα ::

κ τοῦ τ ἰω ἁγίου ::

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. εἰσῆλθεν πρὸς
τὸν κρῆν τοῦ ἰυ. ἡ μὴρ αὐτοῦ. καὶ ἡ ἀ
δελφὴ τῆς μρὸς αὐτοῦ· μαρία ἡ τοῦ
κλωπᾶ. καὶ μαρία ἡ μαγδαληνή·
ἰς οὐκ εὑρὼν τὸ σῶμα καὶ τοὺς μαθη
τὰς περιεζώνυτο. οἱ δὲ ἀπέστειλεν
τὴν μρὰ αὐτοῦ· γύναι. ἴδε ὁ γός σου·
εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ. ἰδοὺ ἡ μὴρ
σου· καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας. ἔλα
βεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια·
μετὰ τοῦτο εἶδως οἷς ὅτι ἤδη παρ
ῆν πεπλήρωται. ἵνα τελειωθῇ ἡ γρα
φὴ. λέγει. διψῶ· σκεῦος οὖν ἔκειτο
ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγ
γον ὄξους. καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες,

προσήνεγκαν αὐτῷ τῷ σώματι· ὅπ
οὖν ἔλαβε τὸ ὄχος οἱ Ἰς. εἶπε. πιέ
σχες· καὶ κλίνας τὴν κεφαλήν. πα
ρέδωκε τὸ πνεῦ· οἱ οὖν Ἰουδαῖοι,
ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώμα
τα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρα
σκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκεί
νου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν
Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ
σκέλη· καὶ ἀρθῶσιν· ἦλθον οὖν οἱ
στρατιῶται· καὶ τοῦ μὲν πρώτου,
καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ
τὸν Ἰν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη
τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ
τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν
λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε·
καὶ ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ·
καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀ
ληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ·
κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα
καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε· ἐγένετο γὰρ ταῦτα·

ἵνα λιτραφῇ πληρωθῇ, ὃς οὐ θέλων
τριβήσεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ πάλιν
ἑτέρα γραφὴ λέγει, ὄψονται εἰς ὃν
ἐξεκέντησαν·

ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον

ὡς καιρῷ ἐκείνῳ· ἐλθὼν ἰωσὴφ
ὁ ἀπὸ ἁριμαθαίας, εὐσχήμων βου
λευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδε
χόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· τολ
μήσας εἰσῆλθε πρὸς πιλᾶτον, καὶ �ᾐ
τήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ· ὁ δὲ πιλᾶ
τος ἐθαύμασεν, εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ
προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα,
ἐπηρώτησεν αὐτόν, εἰ πάλαι ἀπέ
θανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος,
ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ ἰωσήφ·
καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καθελὼν
αὐτόν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ κατέ
θηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελα
τομημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσε
κύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνη
μείου· ἦν δὲ μαρία ἡ μαγδαληνή,

καὶ μερίαν ἴωσιν, ὅθεν ὡρμῶντο τὸ τίθης:—

ΣΚ τοῦ κ' ἰωάμμου:

Ὡς καιρῷ ἐκείνῳ, πρώτην στε τοῦ πλάτους, ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ ἰῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ ἰῦ· καὶ ὅπερ τριετὴς ὁ πλάτος· ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ ἰῦ· ἦλθε δὲ καὶ νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν ἰῦ νυκτός· τὸ περφόρτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης, ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν· ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ ἰῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς ἰουδαίοις ὀνεῖα φιάζειν· ἦν δὲ ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη κύριος· καὶ ὁ τάφος καινὸν μνημεῖον καὶ νεόν, ὃν ὠκοδόμησε διὰ τὸν πόρον καὶ ὁ τῶν ἰουδαίων, ὃ πλησίον ἦν ὄρους· ἔθηκαν τοῦ ἰῦ:—

κζ' ιβ.

κ τοῦ κατὰ ματθαῖον

ἐπὶ παύριον. ἤτις ἐστὶ μεθ' ἡμέρας
δύο. συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι, πρὸς πιλάτον, λέγον
τες· κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ὁ πλά
νος ἐκεῖνος, εἶπεν ἔτι ζῶν, μετὰ
τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι· κέλευσον
οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον, ἕως
τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόν
τες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νύκτωρ, κλέ
ψωσιν αὐτόν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ,
ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ
ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη, χείρων τῆς
πρώτης· ἔφη αὐτοῖς ὁ πιλάτος·
ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε ἀσφα
λίσασθε ὡς οἴδατε· οἱ δὲ πορευθέν
τες, ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφρα
γίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κου

στωδίας: —

ὥρα α'.

ἀναγέλια τῶν ὡρῶν τῆς ἑορτῆς καὶ μεγάλης πέμπτης.

ὡ καιρῷ ἐπείμῳ. σύμβουλίον ἔλαβον παρ' αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς. καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ ἰῦ. ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτόν. πομπίῳ πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. τότε ἰδὼν ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτόν. ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα τὰ ἀργύρια. τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις. λέγων· ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον· οἱ δὲ εἶπον, τί πρὸς ἡμᾶς, σὺ ὄψει· καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι·

συμβούλιον δέλαβόντες, ἀπόρασαν
ἀπ' αὐτῶν, τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως,
εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ
ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς
σήμερον. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν
διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγον
τος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀρ
γύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου,
ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσ̄λ̄· καὶ ἔδω
καν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως
καθὰ συνέταξέ μοι κ̄ς̄· ὁδὲ Ἰ̄ς̄ ἔστη
ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπη
ρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμών, λέγων·
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
ὁδὲ Ἰ̄ς̄ ἔφη αὐτῷ, σὺ λέγεις· καὶ
ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ
τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων,
οὐδὲν ἀπεκρίνατο· τότε λέγει αὐ-
τῷ ὁ Πιλᾶτος· οὐκ ἀκούεις, πόσα
σου καταμαρτυροῦσι; καὶ οὐκ ἀπε
κρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα·
ὡς θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν·

κατὰ δὲ ἑορτὴν. εἰώθει ὁ ἡγεμὼν.
ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον,
ὃν ἤθελον. εἶχον δὲ τότε δέσμιον
ὀπίσημον, λεγόμενον βαραββᾶν.
συνηγμένων οὖν αὐτῶν. εἶπεν αὐ-
τοῖς ὁ Πιλᾶτος. τίνα θέλετε ἀπο
λύσω ὑμῖν. βαραββᾶν, ἢ τὸν
λεγόμενον χν. ἤδει γὰρ ὁ Πιλᾶτος
φθόνον παραδεδώκασιν αὐτόν. κα-
θημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος,
ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ.
λέγουσα. μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ
ἐκείνῳ. πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμε
ρον κατ᾽ ὄναρ δι᾽ αὐτόν. οἱ δὲ ἀρχι
ερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι. ἔπεισαν
τοὺς ὄχλους. ἵνα αἰτήσωνται τὸν
βαραββᾶν, τὸν δὲ ἸΝ ἀπολέσωσιν.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν. εἶπεν αὐ-
τοῖς. τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο. ἀπολύσω
ὑμῖν. οἱ δὲ εἶπον. βαραββᾶν.
λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος. τί οὖν ποι
ήσω ἸΝ τὸν λεγόμενον χν. λέγουσιν

αὐτῷ πατήσας, σταυρωθήτω· ὁδὲ
πιλᾶτος ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν·
οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες·
σταυρωθήτω· ἰδὼν δὲ ὁ πιλᾶτος, ὅ
τι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος
γίνεται· λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο
τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου,
λέγων· ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵ
ματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς
ὄψεσθε· καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός,
εἶπε· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν· τότε ἀπέλυ
σεν αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν, τὸν δὲ
Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα
σταυρωθῇ· τότε οἱ στρατιῶται τοῦ
ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς
τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐ
τὸν ὅλην τὴν σπεῖραν καὶ ἐκδύσαν
τες αὐτόν, περιέθηκαν αὐτῷ χλα
μύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες στέ
φανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ

τὸν ὄχλον αὐτοῦ· καὶ τοῦ πορεύεσθαι
τὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ὑπῆρχον
αὐτῷ· λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐμπτύσαντες
εἰς αὐτόν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ
ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ·
Καὶ ὅτε ὑπῆρχαν αὐτῷ, ὠδύνα
αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ὑπέδυσαν
αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπῆγα
γον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι· ὄνομα
μοι δὲ, Σίμων Κυρηναῖον, ὃν μο
νασίμωσα· τοῦτον ἠγγάρευσαν,
ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ· Καὶ ἐλθόν
τες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ,
ὅ ἐστιν λεγόμενος κρανίου τόπος, ἔδω
καν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μεμαχλωσμέ
νον μετὰ χολῆς· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε
πιεῖν· σταυρώσαντες δὲ αὐτόν, δι
εμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλ
λοντες κλῆρον· Καὶ καθήμενοι ἐτή
ρουν αὐτὸν ἐκεῖ· Καὶ ἐπέθηκαν 6′
ὑπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τὴν αἰτί

αὐτοῦ πραμμίζω. οὐ τοσοῦτο μόνα
σιλλάτω ἰουδαίω· τὸ πτωχοῦ
τὸ σὸν αὐτῷ. διόλου· εἰς ἐκδίκη-
σιν. καὶ εἰς ὀλέθριον· οἱ δὲ πορ-
φυρόμενοι, ἐβλασφήμουν αὐτόν.
κύριον τὸν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ λέ
γοντες· ὁ καταλύων τὸν ναόν, καὶ
ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον
σεαυτόν· εἰ γὸς εἶ τοῦ θῦ, καταβὰ
θι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρ
χιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους σὺν τοῖς γρ
μματεῦσιν, καὶ πρεσβυτέροις· καὶ φα
ρισαίοις, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑ
αυτὸν οὐ δύναται σῶσαι; εἰ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐστὶ· καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυ
καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ· πέποιθεν
ὅπι τοῦ θῦ, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν εἰ θέ
λει αὐτόν· εἶπε γάρ, ὅτι θῦ εἰμὶ υἱός·
τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συσταυρωθέντες
αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτόν· ἀπὸ δὲ ἕκτης
ὥρας, σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης· περὶ δὲ τὴν

ἱμάτια ὥραν. ἀμεβόησεν οἷς φωνῇ
μεγάλῃ. λίθων· πλίν. πλίν. λίθα σαβαχ
θανί· τοῦτ' ἔστιν θεέ μου. θεέ μου. ἵνα
τί με ἐγκατέλιπες· τινές δὲ τῶν ἐκεῖ ἑ
στώτων. ἀκούσαντες. ἔλεγον. ὅτι Ἡ
λίαν φωνεῖ οὗτος· καί αὐθέως δραμὼν
εἷς ἐξ αὐτῶν. καί λαβών σπόγγον.
πλήσας τε ὄξους. καί περιθεὶς καλάμῳ.
ἐπότιζεν αὐτόν· οἱ δὲ λοιποί ἔλεγον·
ἄφες ἴδωμεν. εἰ ἔρχεται Ἡλίας σώσων
αὐτόν· ὁ δὲ Ἰησοῦς κράξας φωνῇ με
γάλῃ. ἀφῆκε τὸ πνεῦμα· καί ἰδοὺ τὸ κα
τα πέτασμα τοῦ ναοῦ. ἐσχίσθη εἰς δύο.
ἀπό ἄνωθεν ἕως κάτω· καί ἡ γῆ ἐσεί
σθη. καί αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν. καί τά
μνημεῖα ἀνεῴχθησαν· καί πολλά
σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων.
ἠγέρθη· Καί ἐξελθόντες ἐκ τῶν
μνημείων. μετά τήν ἔγερσιν αὐτοῦ.
εἰσῆλθον εἰς τήν ἁγίαν πόλιν. καί
ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς· ὁ δὲ ἑκα
τόνταρχος καί οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦν

τῶ τοιῷ, ἰδοὺ πιστοῦσις μοι καὶ τὰ
πρόσωπα. ἐφοβήθησαν φόβον,
λέγοντες· ἀληθῶς οὗτος ὁ
ἡσαρδιέκει καὶ γυναῖκες πολλαί, ἀπὸ
μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολού
θησαν τῷ ἰῦ, ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διᾶ
κονοῦσαι αὐτῷ· ὧν αἱ ἦσαν μαρία ἡ μαγ-
δαληνή, καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου, καὶ
ἰωσῆ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου·

ὥρα γ΄

κ΄ τοῦ κατὰ μάρκον·

ὡς καιρῷ ἐκείνῳ, συνεβουλίου ἐποίη
σαν οἱ ἀρχιερεῖς, μετὰ τῶν πρεσβυ
τέρων, καὶ γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ
συνέδριον κατὰ τοῦ ἰῦ· καὶ δήσαν
τες αὐτόν, ἀπήγαγον καὶ παρέδω
καν τῷ πιλάτῳ· καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτὸν ὁ πιλάτος· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ
πεν αὐτῷ· σὺ λέγεις· καὶ κατηγόρει
αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά· ὁ δὲ πι
λάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτόν,
λέγων· οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε

σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ πιλᾶτος
ἔλεγεν πρὸς αὐτούς. τί γὰρ ἐποίησεν
ἵνα μᾶλλον σταυρωθῇ; οἱ δὲ περισσῶς
ἔκραζαν. σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ πιλᾶτος
βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι
ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν καὶ
παρέδωκεν τὸν ἰησοῦν φραγελλώσας
ἵνα σταυρωθῇ. οἱ στρατιῶται οὖν
ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς ὅ ἐστιν
πραιτώριον καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην
τὴν σπεῖραν. καὶ ἐνδύσαντες αὐτὸν
πορφύραν καὶ περιθέντες αὐτῷ πλέξαντες
στέφανον ἀκάνθινον ἐπέθηκαν αὐτῷ
καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν. χαῖρε
βασιλεῦ τῶν ἰουδαίων. καὶ ἔτυπτον
αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυον
αὐτῷ καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν
αὐτῷ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ ἐξῆλθεν
ἀπ' αὐτοῦ ἡ πορφύρα καὶ ἐνεδύσαν
αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐξάγουσιν
αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. καὶ
ἀγγαρεύουσιν παράγοντα σίμωνά τινα
κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ τὸν
πατέρα ἀλεξάνδρου καὶ ῥούφου ἵνα
ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ φέρουσιν
αὐτὸν ἐπὶ γολγοθᾶν τόπον λεγόμενον
μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. καὶ
ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον
οἶνον. ὃς δὲ οὐκ ἔλαβεν. καὶ σταυροῦσιν
αὐτὸν καὶ διαμερίζονται τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτοῖς τίς
τί ἄρῃ. ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν
αὐτόν. καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας
αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων. καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν
δύο λῃστάς ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα
ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. καὶ ἐπληρώθη
ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα καὶ μετὰ ἀνόμων
ἐλογίσθη. καὶ οἱ παραπορευόμενοι
ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες οὐὰ ὁ
καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις οἰκοδομῶν σῶσον σεαυτὸν
καταβὰς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς
ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων
ἔλεγον ἄλλους ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ
δύναται σῶσαι. ὁ χριστὸς ὁ βασιλεὺς
ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ
ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. καὶ οἱ
συνεσταυρωμένοι σὺν αὐτῷ ὠνείδιζον
αὐτόν. καὶ γενομένης ὥρας ἕκτης
σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν
ἕως ὥρας ἐνάτης. καὶ τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ
ἐβόησεν ὁ ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ
ἐλωὶ ἐλωὶ λεμὰ σαβαχθανί. ὅ ἐστιν
μεθερμηνευόμενον ὁ θεός μου ὁ θεός
μου εἰς τί ἐγκατέλιπές με. καί τινες
τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον
ἴδε ἠλίαν φωνεῖ. δραμὼν δέ τις καὶ
γεμίσας σπόγγον ὄξους περιθείς τε
καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτὸν λέγων ἄφετε
ἴδωμεν εἰ ἔρχεται ἠλίας καθελεῖν
αὐτόν. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν
μεγάλην ἐξέπνευσεν. καὶ τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν
ἕως κάτω. ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ
παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι
οὕτως κράξας ἐξέπνευσεν εἶπεν
ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς θεοῦ
ἦν. ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν
θεωροῦσαι ἐν αἷς καὶ μαρία ἡ μαγδαληνὴ
καὶ μαρία ἡ ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ
ἰωσῆτος μήτηρ καὶ σαλώμη. αἳ καὶ
ὅτε ἦν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν
αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ καὶ ἄλλαι
πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς
ἰερουσαλήμ. καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης
ἐπεὶ ἦν παρασκευή ὅ ἐστιν προσάββατον
ἦλθεν ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας εὐσχήμων
βουλευτής ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ τολμήσας
εἰσῆλθεν πρὸς πιλᾶτον καὶ ἠτήσατο
τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ. ὁ δὲ πιλᾶτος
ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκεν καὶ
προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα
ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανεν.
καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος
ἐδωρήσατο τὸ πτῶμα τῷ ἰωσήφ. ὁ δὲ
ἰωσὴφ ἀγοράσας σινδόνα καθελὼν
αὐτὸν ἐνείλησεν τῇ σινδόνι καὶ
ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι ὃ ἦν λελατομημένον
ἐκ πέτρας καὶ προσεκύλισεν λίθον
ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ἡ δὲ
μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἡ ἰωσῆτος
ἐθεώρουν ποῦ τέθειται.

ἐλεημοσύνας ποιῆσαι. τί δὲ καὶ οὐ ποιή-
σω; οἶδα γὰρ πρίασθαι πρόβατα.
σώσω σεαυτόν. οὐδὲ πλάτος βά-
λλομαι τῷ ὄχλῳ τὸ ἐλεημοσύνας ποιῆ-
σαι. ἀπέλυσεν αὐτοὺς τοὺς βαράβ-
βαν. καὶ παρέδωκε τοὺς μὴ φαντάζω
σας, ἵνα σταυρωθῇ. οἰκετεύσω
σε ἀπολύσασθαί μοι αὐτόν· ἔσω τῆς αὐλῆς
οἰκίσκιον. καὶ συνεκάλου
σεν ὅλην τὴν σπεῖραν. καὶ ἀπέ-
δυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν. καὶ περι
τίθεασιν αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀπή
γαγον αὐτὸν ἐσταυρωσαν αὐτόν.
ἐξεβαλον αὐτόν, καὶ λίτιν· χαῖρε ὁ βα
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἐτυ
πτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ,
καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ· καὶ τιθέν
τες τὰ γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ.
Καὶ ὅτε ἐμέλλησαν αὐτῷ, ἐξέδυ
σαν αὐτοῦ τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέ
δυσαν αὐτοῦ τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια·
καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν, ἵνα σταυρω

σωσιν αὐτόν· καὶ ἀπαρχόυσι τα-
ράσσοντες σὺν αὐτῷ κύριε ἐλέησον.
ἐρχόμενον ἐπ' ἄτρου τοῦ πρὸς ἀκ-
ξαμένου καιροῦ φου, ἵνα ἄρη τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ· καὶ φέρουσιν αὐτὸν εἰ
πτολεθοὺ τόπον, ὃ ἐστι μβερ μι
μένον, κρανίου τόπος· καὶ ἐδί
δουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶ
νον· ὃς δὲ οὐκ ἔλαβε· καὶ σταυρώσαν
τες αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ
τίς τί ἄρη· ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ
ἐσταύρωσαν αὐτόν· καὶ ἦν ἡ ἐπι
γραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ, ὅπερ
γεγραμμένον, ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαί-
ων· καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς·
ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἕνα ἐξ ἀριστε-
ρῶν αὐτοῦ· καὶ ἐπληρώθη ἡ γρα
φὴ λέγουσα, καὶ μετὰ ἀνόμων
ἐλογίσθη· καὶ οἱ παραπορευόμε
νοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινοῦν
τες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγον-

ουά· ὁκαταλύω τὸ μαρ. καὶ ἐν
τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶ, σῶσον
σεαυτόν. καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σ̄ρ̄ου.
ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες
πρὸς ἀλλήλους. μετὰ τῶν γραμ-
μέων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν
οὐ δύναται σῶσαι; ὁ χ̄ς̄, ὁ βασιλεὺς
τοῦ Ἰ̄η̄λ̄, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
σ̄ρ̄ου. ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν
αὐτῷ· καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι
αὐτῷ. ὠνείδιζον αὐτόν· γογγυσμὸς
δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅ-
λην τὴν γῆν. ἕως ὥρας ἐνάτης·
καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ, ἐβόησεν ὁ Ἰ̄ς̄
φωνῇ μεγάλῃ. λέγων· ἐλωΐ. ἐλωΐ.
λιμὰ σαβαχθανί. ὅ ἐστι μεθερμη-
νευόμενον, ὁ θ̄ς̄ μου. ὁ θ̄ς̄ μου. εἰς τί με ἐγκα-
τέλιπες· καί τινες τῶν παρεστη-
κότων, ἀκούσαντες ἔλεγον· ἰδοὺ Ἠ̄λ̄
φωνεῖ· δραμὼν δέ τις· καὶ πλήσας
σπόγγον ὄξους, περιθεὶς τε καλάμῳ.
ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· ἄφες

ἰδωμεν. εἰ ἔρχεται ἡλίας καθελεῖν αὐ-
τόν· ὁδὲ ἰς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην.
ἀφῆκεν· καὶ τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ, ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθ
ἕως κάτω· ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων
ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ. ὅτι
οὕτως κράξας ἐξέπνευσεν. εἶπεν·
ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος. υἱὸς ἦν θυ·
ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν
θεωροῦσαι· ἐν αἷς ἦν μαρία ἡ μαγδα
λημή. καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου τοῦ
μικροῦ. καὶ ἰωσῆ μήτηρ. καὶ σαλώμη·
αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ. ἠκολού
θουν αὐτῷ. καὶ διηκόνουν αὐτῷ·
καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι
αὐτῷ. εἰς ἱεροσόλυμα:- ὥρα ς:

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. συνήχθη τὸ πρε
βυτέριον τοῦ λαοῦ. ἀρχιερεῖς τε καὶ
γραμματεῖς. καὶ ἀπήγαγον τὸν
ἰν. εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν. λέγον
τες. εἰ σὺ εἶ ὁ χς. εἰπὲ ἡμῖν·

εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ
μὴ πιστεύσητε· ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτή-
σω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, οὐδὲ
λύσητε. ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν
τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ. εἶπον δὲ
πάντες· σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ;
ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· ὑμεῖς λέγετε
ὅτι ἐγώ εἰμι. οἱ δὲ εἶπαν· τί ἔτι
χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ
ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.
καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν,
ἦγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλᾶτον.
ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέ-
γοντες· τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα
τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα καίσαρι
φόρους διδόναι· λέγοντα ἑαυτὸν
χριστὸν βασιλέα εἶναι. ὁ δὲ Πιλᾶτος
ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
αὐτῷ ἔφη· σὺ λέγεις. ὁ δὲ Πιλᾶτος
εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς

ὄχλους· οὐδεὶς κρίσει αὐτὸν ὃν
τῷ αἰῶνι τούτῳ· οἱ δὲ ὀπίσχιον
λέγοντες· ὅτι ἀφασπίει τὸν λαόν·
διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας,
ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως
ὧδε· πλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαί
ὅπερ ὠνόμαζεν ὁ ἄρος Γαλιλαῖος ἐστί·
καὶ ὀπίσω μου ὅτι ὀπῆς ἐξουσίας πρω
δουίσιν· ἀμέτρησεν αὐτὸν πρὸς π
ρώδην· οὗτος καὶ αὐτὸς ἐν Ἱερο σο
λύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις·
Ὁδὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰν· ἐχάρη λίαν·
ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτόν·
διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ,
καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ
γινόμενον· ὅπερ ὠνόμαζεν αὐτὸν ἐν
λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπε
κρίνατο αὐτῷ· εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρ
χιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως
κατηγοροῦντες αὐτοῦ· ἐξουθε
νήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς
στρατεύμασιν αὐτοῦ· καὶ ἐμπαίξας,

πόλιν. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἐκπορευόμενος ἐκ τῆς πόλεως ἐκείνης ὀνόματι Βαραββᾶς. ὅστις ἦν μετὰ τῶν συστασιαστῶν αὐτοῦ δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν. οὗτος οὖν ὁ Βαραββᾶς ἐκάλεσε τὸν ὄχλον, καὶ ἔστησεν ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ὁ Πιλᾶτος ἰδὼν τὸν ὄχλον πολύν, ἐβουλήθη ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος. καὶ ἰδοὺ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου πεποίηκεν. ὁ δὲ Πιλᾶτος ἀπέστειλε πρὸς αὐτὴν λέγων· οὐδὲν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ Ἡρῴδης. ἀπέστειλε γὰρ πρὸς ἡμᾶς. καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου πεπραγέναι αὐτόν. ἀπολύσω οὖν αὐτὸν παιδεύσας. ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα. ἀνέκραξαν δὲ πάντες λέγοντες· αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον ἡμῖν Βαραββᾶν. ὅστις ἦν βεβλημένος εἰς φυλακὴν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει.

καὶ φόμον βιβλιμένος εἰς φύλακὴν.
πάλιν οὖν ὁ πλάτος προσεφώνησε.
θέλω ἀπολῦσαι τὸν ἰν. οἱ δὲ ἐπε-
φώνουν. λέγοντες. σταύρωσον.
σταύρωσον αὐτόν. ὁ δὲ τρίτον εἶπε
πρὸς αὐτούς. τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν
οὗτος. οὐδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὗρον
ἐν αὐτῷ. παιδεύσας οὖν αὐτὸν
ἀπολύσω. οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς
μεγάλαις αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆ-
ναι. καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν
καὶ τῶν ἀρχιερέων. ὁ δὲ πλάτος. ἐπε-
κρίνατο γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν.
ἀπέλυσε δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον
βεβλημένον εἰς τὴν φυλακήν. ὃν ᾐ-
τοῦντο. τὸν δὲ ἰν. παρέδωκε τῷ
θελήματι αὐτῶν. καὶ ὡς ἀπήγαγον
αὐτόν. ἐπιλαβόμενοι σίμωνός τινος
κυρηναίου ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέ-
θηκαν αὐτῷ τὸν σταυρόν. φέρειν ὄπισθε
τοῦ ἰυ. ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ
πλῆθος τοῦ λαοῦ. καὶ γυναικῶν.

αὐ καὶ ὁ πόθος τοῦ καὶ ἐθρήνουν αὐ-
τοῦ· γραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς οἷς
εἶπε· θυγατέρες Ἰλλιμ· μὴ κλαίετε
ὅπ' ἐμοῦ· πλὴν ἐφ' ἑαυταῖς κλαίετε, καὶ
ὑπὲρ τῶν τέκνων ὑμῶν· ὅτι ἰδοὺ ἔρχον-
ται ἡμέραι, ἐν αἷς ἐροῦσι· μακάριαι
αἱ στεῖραι καὶ κοιλίαι, αἳ οὐκ ἐγέννησαν·
καὶ μαστοί, οἳ οὐκ ἐθήλασαν· τότε
ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι· πέσετε
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς, καλύψατε
ἡμᾶς· ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα
ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται·
ἦσαν δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι
σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι· καὶ ὅτε ἀπ-
ῆλθον ἀπὸ τοῦ τόπου τοῦ καλου-
μένου κρανίου, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν·
καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δε-
ξιῶν· ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλε-
γε· πάτερ ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι· διαμεριζόμενοι
δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον·
Καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξεμυκ-

πάρεσμεν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς σὺν αὐτοῖς
λέγοντες· ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω
ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς, ὁ τοῦ
θεοῦ ἐκλεκτός· ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ
καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι, καὶ
ὄξος προσφέροντες αὐτῷ, καὶ λέγον
τες· εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων,
σῶσον σεαυτόν· ἦν δὲ καὶ ἐπιγρα
φὴ ἐπεγεγραμμένη ἐπάνω αὐτοῦ· γράμμασι
ἑλληνικοῖς, καὶ ρωμαϊκοῖς, καὶ ἑβραϊ
κοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων· εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων
κακούργων, ἐβλασφήμει αὐτόν, λέ-
γων· εἰ σὺ εἶ ὁ χς, σῶσον σεαυτόν, καὶ ἡ
μᾶς· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος, ἐπετί
μα αὐτῷ, λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν
θν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡ
μεῖς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξα
μεν, ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐ
δὲν ἄτοπον ἔπραξε· καὶ ἔλεγε τῷ Ἰυ·
μνήσθητί μου κε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βα
σιλείᾳ σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς·

ἀμελήτωσαν. σήμερον μετὰ μουσικῆς
ὀργάνων παραδείσω. ὧν δὲ ὡσεὶ ὥρα
ϛ΄ τῆ. καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν
γῆν. ἕως ὥρας ἐνάτης. καὶ ἐσκοτίσθη
σθη ὁ ἥλιος. καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτα
σμα τοῦ ναοῦ μέσον. Καὶ φωνήσας
φωνῇ μεγάλῃ εἶπε. πατήρ. εἰς χεῖ
ράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου.
καὶ ταῦτα εἰπών. ἐξέπνευσεν. ἰδὼν
δὲ ὁ ἑκατοντάρχος τὸ γενόμενον.
ἐδόξασε τὸν θν. λέγων. ὄντως ὁ
ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. καὶ πᾶν
οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν
θεωρίαν ταύτην. θεωροῦντες τὰ
γενόμενα. τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ
στήθη. ὑπέστρεφον. εἰστήκεισαν δὲ
πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν.
Καὶ γυναῖκες. αἱ συνακολουθήσασαι
αὐτῷ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας. ὁρῶσαι
ταῦτα :- ἐκ τοῦ κ΄ τ΄ ἰωάννου
ὡς καιρῷ εἰμὶ ἐγώ. ἄρουσι τὸ μίγδα
τοῦ καὶ ἀφανὲς τὸ πραιτώριον.

ὥρα ιβ

ἰωάννῃ. καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον
εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλὰ
φάγωσι τὸ πάσχα. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος πρὸς αὐτούς,
καὶ εἶπε· τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ οὗ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. εἰσῆλθεν οὖν πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πιλᾶτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοί εἶπον περὶ ἐμοῦ. ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· μή τι

ἰτῶ ἰουδαῖος εἰμί; τὸ ἔθνος τὸ σὸν
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί,
τί πεποίηκας. ἀπεκρίθη Ἰς. ἡ βασι-
λεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου
ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται
ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ παρα-
δοθῶ τοῖς ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασι-
λεία ἡ ἐμή, οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶ
πεν οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος· οὐκοῦν
βασιλεύς εἶ σύ; ἀπεκρίθη Ἰς, σὺ λέ-
γεις ὅτι βασιλεύς εἰμι. ἐγὼ εἰς τοῦ-
το γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυ-
θα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω
τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀλή-
θειας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς· λέγει
αὐτῷ ὁ πιλάτος· τί ἐστιν ἀλήθεια·
καὶ τοῦτο εἰπών, πάλιν ἐξῆλθε
πρὸς τοὺς ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς·
ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐ-
τῷ· ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα
ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα·

βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν
βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ἐκραύγασ-
σαν πάντες, λέγοντες· μὴ τοῦ-
τον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ
ὁ Βαραββᾶς, λῃστής· τότε οὖν ἔ-
λαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰν, καὶ ἐμαστί-
σε· καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες
στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν
αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορ-
φυροῦν περιέβαλον αὐτόν· καὶ ἔλε-
γον· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων·
καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ῥαπίσματα.
ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος,
καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν
ἔξω· ἵνα γνῶτε, ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω· ἐξῆλθεν
οὖν ὁ Ἰς. ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον
στέφανον, καὶ τὸ πορφύρουν ἱμάτιον·
καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ὁ ἄνθρ· ὅτε
οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες·
σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν·

λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν· ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν θεοῦ ἐποίησεν· ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· πόθεν εἶ σύ· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ· λέγει οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει· ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς,

οὐκεἰφίλος τοῦ καίσαρος· πᾶς ὁ
βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει
τῷ καίσαρι· ὁ οὖν πιλᾶτος ἀκούσας
τοῦτον τὸν λόγον. ἤγαγεν ἔξω τὸν
ἰν. καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος,
εἰς τόπον λιθόστρωτον, λιθόστρωτον
ἑβραϊστὶ δὲ γαββαθά· ἦν δὲ παρασκευὴ
τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη·
καὶ λέγει τοῖς ἰουδαίοις· ἴδε ὁ βασι-
λεὺς ὑμῶν· οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἆρον.
ἆρον. σταύρωσον αὐτόν· λέγει αὐτοῖς
ὁ πιλᾶτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυ-
ρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς·
οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ καίσαρα·
τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς,
ἵνα σταυρωθῇ· παρέλαβον δὲ τὸν
ἰν καὶ ἦγον· καὶ βαστάζων τὸν στα-
υρὸν αὐτοῦ· ἐξῆλθεν εἰς τὸν λιθόστρω-
τον τόπον, ὃς λέγεται ἑβραϊστὶ
γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν·
καὶ μετ' αὐτοῦ· ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν
καὶ ἐντεῦθεν· μέσον δὲ τὸν ἰν·

ἐπραιτιδὶ καὶ τὸ λιθόστρωτον, καὶ
ἑβραϊστὶ γαββαθά. ἦν δὲ παρασκευὴ
τοῦ πάσχα· ὡσεὶ ἕκτη. καὶ λέγει
τοῖς Ἰουδαίοις· ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.
οἱ δὲ ἦραν κραυγάσαντες· ἆρον
ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει
αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· τὸν βασιλέα
ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν
οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα
εἰ μὴ Καίσαρα. τότε οὖν παρέ-
δωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυ-
ρωθῇ. παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν
καὶ ἀπήγαγον. καὶ βαστάζων
ἑαυτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς
τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον,
ὃς λέγεται ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ,
ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν καὶ
μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν
καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.
ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλᾶτος
καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. ἦν δὲ
γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος
ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ
ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς
ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυ-
ρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον ἑβραϊ-
στὶ ἑλληνιστὶ ῥωμαϊστί. ἔλεγον οὖν
τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων·
μὴ γράφε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων,
ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· βασιλεύς εἰμι τῶν
Ἰουδαίων. ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος·
ὃ γέγραφα γέγραφα. οἱ οὖν στρα-
τιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσ-
σαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος,
καὶ τὸν χιτῶνα. ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρα-
φος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς διὰ ὅλου.
εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους·
μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν
περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ
πληρωθῇ λέγουσα· διεμερίσαντο

ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ὅπι τὸ ἱμά-
τιόν μου ἔβαλον κλῆρον. οἱ μὲν
οὖν στρατιῶται ταῦτα ὅποίησαν.
Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰῡ.
ἡ μὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μὴρ
αὐτοῦ· μαρία ἡ τοῦ κλωπᾶ· καὶ
μαρία ἡ μαγδαληνή· Ἰς οὖν ἰδὼν τὴν
μὴρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶ-
τα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μὴρι αὐτοῦ·
γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου· Εἶτα λέγει τῷ
μαθητῇ, ἰδοὺ ἡ μὴρ σου· καὶ ἀπ᾽
ἐκείνης τῆς ὥρας, ἔλαβεν ὁ μαθη-τὴς
αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια· μετὰ τοῦτο
εἰδὼς ὁ Ἰς ὅτι ἤδη πάντα τε-τε-
λεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει·
διψῶ· σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους με-
στόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξ-
κὰι ὑσσώπῳ περιθέντες προσή-
νεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι·
ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰς, εἶπε·
τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλήν,
παρέδωκε τὸ πνεῦμα· οἱ οὖν Ἰου-

ἄλλοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ
σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ παρα-
σκευή· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέ-
ρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτη-
σαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν
αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν·
ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται· καὶ τοῦ μὲ-
πρώτου, κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ
τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐ-
τῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶ-
δον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέ-
αξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς τῶν
στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευ-
ρὰν ἔνυξε· καὶ ἐξῆλθεν αἷμα
καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύ-
ρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία
αὐτοῦ· κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ
λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε· ἐγένε-
το γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ·
ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ·
Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψον-
ται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν:-

τὰ ἐξῆς κεφάλαια. ἐστὶ δὲ

ΚΕΦ. τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

ΩΣ καιρῷ ἐκείνῳ. συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς. καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ ΙΥ. ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. καὶ δήσαντες αὐτόν. ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτόν. ὅτι κατεκρίθη. μεταμεληθεὶς ἔστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις. λέγων. ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. οἱ δὲ εἶπον. τί πρὸς ἡμᾶς. σὺ ὄψει. Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ. ἀνεχώρησε. καὶ ἀπελθὼν. ἀπήγξατο. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια. εἶπον. οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν. ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. συμβούλιον δὲ λαβόντες. ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν. τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως. εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος. ἀγρὸς αἵματος

ἕως τῆς σήμερον· τὸ πόσον μᾶλλον
τὸν θεόν. Ἀκούετε μου τοῦ προφή-
του. λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τρία
κοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τε-
τιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν
Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκα αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν
τοῦ κεραμέως, καθάπερ συνέταξέ μοι
κύριος· ὁρᾶτε ἐσπέμπροσθεν τοῦ τιμω-
μένου, καὶ ὅπερ ὡς ἀπὸ αὐτοῦ ὀνειδί-
ζεται· λέγω δὲ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· σὺ λέγεις· καὶ ὅμως
καταγορεῖσθαι αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀρχιε-
ρέων καὶ πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπο-
κρίνεται· τὸ πλῆθος
ὄκ ἀκούεις, πόσους καταμαρτυροῦ-
σι; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτοῖς πρὸς οὐ
δεμίαν ῥῆσιν, ὡς θαυμάζειν τὸν ἡγε-
μόνα λίαν· κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει
ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ
δέσμιον ὃν ἤθελον· εἶχον δέ τότε
δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραβ-
βᾶν· συνηγμένων οὖν αὐτῶν,

εἶπεν αὐτοῖς ὁ πιλάτος· τίνα θέλετε
ἀπολύσω ὑμῖν· βαραββᾶν· ἢ τὸν
τὸν λεγόμενον χν· λέγει γὰρ ὅτι ἁρ
φθόμην παρέδωκαν αὐτόν· καθημέ
νου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέ
στειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέ
γουσα· μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐ
κείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερ
κατ᾽ ὄναρ δι᾽ αὐτόν· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι, ἔπεισαν τοὺς ὄχλους,
ἵνα αἰτήσωνται τὸν βαραββᾶν,
τὸν δὲ ἰν ἀπολέσωσιν· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· τίνα θέλε
τε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν·
οἱ δὲ εἶπον· βαραββᾶν· λέγει αὐτοῖς
ὁ πιλάτος· τί οὖν ποιήσω ἰν τὸν λε
γόμενον χν· λέγουσιν αὐτῷ πάν
τες, σταυρωθήτω· ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη·
τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν· οἱ δὲ περισ
σῶς ἔκραζον λέγοντες· σταυρωθή
τω· ἰδὼν δὲ ὁ πιλάτος ὅτι οὐδὲν
ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνε

λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας
ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· ἀθῷος
εἰμὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου
τούτου. ὑμεῖς ὄψεσθε· καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ λαός, εἶπε· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν· τότε
ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν,
τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκε
ἵνα σταυρωθῇ· τότε οἱ στρατιῶται τοῦ
ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν
Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐ-
πὶ αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκ-
δύσαντες αὐτόν, περιέθηκαν αὐτῷ
χλαμύδα κοκκίνην· καὶ πλέξαν-
τες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθη-
καν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον
ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. καὶ γονυ-
πετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέ-
παιζον αὐτῷ· λέγοντες· χαῖρε ὁ
βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐμπτύ-
σαντες εἰς αὐτόν, ἔλαβον τὸν κάλα-
μον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλήν

αὐτοῦ. Καὶ ὅτι ἐγένετο παίζων αὐτῷ
ὀχλὸς πολὺς αὐτοῦ τὴν χλαμύδα,
καὶ ἐγένοντο αὐτοῦ, τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ
σταυρῶσαι. ὀχλοχόμψοις δὲ δρομ
δρόμ κυρηναῖον, ὀνόματι σίμωνα.
τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρηται τὸν σταυ
ρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λε
γόμενον γολγοθᾶ, ὅ ἐστι λεγόμενον κρα
νίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄ
ξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον. καὶ γευ
σάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. σταυρώ
σαντες δὲ αὐτόν, διεμερίσαντο τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρ,
καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ὧδε.
Καὶ ἐτέθη ἐπάνω τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ, τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμέ
νην. οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν ἰου
δαίων. τότε σταυροῦνται σὺν αὐ
τῷ δύο λῃσταί, εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς
ἐξ ἀριστερῶν. εἷς δὲ τῶν κρεμασθέν
κακούργων, ἐβλασφήμει αὐτόν,

λέγω· εἰ σὺ εἶ ὁ χς̄, σῶσον σεαυτόν
καὶ ἡμᾶς· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος,
ὑπερᾶν αὐτῷ λέγων· οὐδὲ φο
βῇ σὺ τὸν θν̄· ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίμα
τι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια
γὰρ ὧν ἐπράξαμεν, ἀπολαμβάνομεν·
οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε· ἦ
ἔλεγεν τῷ ἰῷ· μνήσθητί μου κε̄, ὅταν
ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ ἰς̄· ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον
μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ·
οἱ δὲ στρατιῶται ἐλθόντες, εἶδαν τὴν
μορφὴν αὐτοῦ, καὶ ἐμισοῦντο τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν, καὶ ἔλεγον τῷ· ὁ καταλύων
τὸν ναόν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκο
δομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ γὸς εἶ
τοῦ θῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ ξ̄ου·
ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζον
τῶν μετὰ τῶν γραμματέων, καὶ πρε
σβυτέρων, καὶ φαρισαίων, ἔλεγον·
ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐδύναται
σῶσαι; εἰ βασιλεὺς ἰσ̄ρ̄λ ἐστι, κατα

βάτωμῶν ἀπὸ τοῦ ς̄ρ̄οῦ. καὶ πς̄ά
σωμεν ὅπ' αὐτῶ. πάποιθεν ὅπι
τομθ̄ῦ. ῥυσάσθωμῶν αὐτομ. εἰθέ
λει αὐτομ. εἰ πατὴρ ὁ πθῦεἰμὶ γὼς.
τοδ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃςαὶ οἱ συςαυρω
θέντες αὐτῶ. ὠμείδιζομ αὐτομ.
λποδείκτης ὥρας. σκότος ἐγέν ετο
ὅλη πᾶσαν γῆν. ἕως ὥρας ἐνά
της. περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν.
λνεβόησεν οἱς φωνῇ μεγάλῃ. λέγ
ων. ηλί. ηλί. λιμὰ σαβαχθανί. τοῦ
τ' ἔστιν θεέμου. θεέμου. ἱνα τί με κατ'
λεῖπες. τινες δὲ τῶν ἑστώτων.
ἀκούσαντες. ἔλεγον. ὅτι ἸΗλίαν φω
νεῖ οὗτος. καί τις δραμὼν εἰς
ὄξος αὐτῶ. καὶ λαβὼν σπόγγον. πλή
σας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ.
ἐπότιζεν αὐτομ. οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον.
ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώ
σων αὐτομ. ὁ δὲ Ἰς πάλιν κράξας
φωνῇ μεγάλῃ. ἀφῆκε τὸ πνεῦ.
καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ

μετὰ τὸ σάββατον. ἐπὶ πα-
ρασκευήν. ὡς γὰρ μεγάλη ἡμέρα
τοῦ πλάτους, ἵνα καὶ ἐτέρως εἴπω
αὐτὴν τὰ σέλη καὶ ἀρθῶσιν.
Κείμου τοῦ σαββάτου, πρώτης
ἡμέρας τοῦ πλάτους, ἵνα καὶ ἐτέρως εἴπω
τὸ σέλη καὶ ἀρθῶσιν.
μετὰ τὸ πρώτου. καὶ ἐξῆλθεν τὸ σέλη,
ἤγουν οἱ ἀπόστολοι αὐτοῦ. καὶ
ἐπορεύθησαν εἰς τὸ μνημεῖον
καὶ ἐθεώρουν τὸν τόπον ὅπου
ἐτέθη. καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένε-
το μέγας. καὶ τὰ γυναικάρια. ἐφοβήθη-
σαν σφόδρα. λέγοντες. ἀληθῶς
ὁ κύριος οὗτος. οἱ ὁμοιοῦντες
ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ τροῦ τὰ σώ-
ματα ἐν τῷ σαββάτῳ. ἐπεὶ πα-
ρασκευή. ὡς γὰρ μεγάλη ἡμέρα
τοῦ πλάτους, ἵνα καὶ ἐτέρως εἴπω
αὐτὴν τὰ σέλη καὶ ἀρθῶσιν.
μετὰ τὸ πρώτου. καὶ ἐξῆλθεν τὸ σέλη,
ἤγουν οἱ ἀπόστολοι αὐτοῦ. καὶ
ἐπορεύθησαν εἰς τὸ μνημεῖον
καὶ ἐθεώρουν τὸν τόπον ὅπου
ἐτέθη. καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένε-
το μέγας. καὶ τὰ γυναικάρια. ἐφοβήθη-
σαν σφόδρα. λέγοντες. ἀληθῶς
ὁ κύριος οὗτος. οἱ ὁμοιοῦντες

ἡδη θυμικόν. δι' ὃ καὶ ἐπιζητεῖται αὐτὸ τὸ σκέλη.
ἀλλ' εἰς τὸν τρόπον τὸν λόγχην αὐ-
τοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε· καὶ ἐξῆλ-
θεν αἷμα καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρα-
κὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή
ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· κἀκεῖνος οἶ-
δεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πι-
στεύσητε· ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα
ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὀστοῦν οὐ συν-
τριβήσεται αὐτοῦ· καὶ πάλιν
ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐ-
ξεκέντησαν· ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυ-
ναῖκες πολλαί, ἀπὸ μακρόθεν θεω-
ροῦσαι· αἵτινες ἠκολούθησαν
τῷ ἸΥ, ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακο-
σαι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνή· καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβ
καὶ Ἰωσῆ μήτηρ· καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν
Ζεβεδαίου· ὀψίας δὲ γενομένης,
ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος, ἀπὸ Ἁρι-
μαθαίας, τοὔνομα Ἰωσήφ· ὃς καὶ αὐ-
τὸς ἐμαθήτευσε τῷ ἸΥ· οὗτος
προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἠτήσατο

τῶν ἁγίων μαρτύρων πρωΐ.

τὸ σῶμα τοῦ υἱοῦ. τὸ πρόσωπον λέγει ἐκλάσει ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα οἰωσηφ. ἐμὲ τύλιξεν αὐτὸ ὀθόνῃ τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἔλατόμησεν ὀπίσω τῆς πύλης. καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν. ἦν δὲ ἐκεῖ μαρία ἡ μαγδαληνή. καὶ ἡ ἄλλη μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου ::

ΕΚ τοῦ κατὰ ματθαῖον:

Ἦλθεν δὲ πρός τινα τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὃς ἐκαλεῖτο ἰωσήφ, ὃν καὶ ἐμαθήτευσεν τῷ ἰησοῦ. οὗτος προσελθὼν τῷ πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ κυρίου. τότε ὁ πιλᾶτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι αὐτῷ τὸ σῶμα. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ ἰωσὴφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ. καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν. ἦν δὲ ἐκεῖ μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Ἦλθον δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς πιλᾶτον λέγοντες. κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ὁ πλάνος ἐκεῖνος εἶπεν ἔτι ζῶν. μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον, ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας. μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νύκτωρ κλέψωσιν αὐτόν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ. ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ

μερῶν. Καὶ ἔστω πεσχατη πλάγη,
χείρων τῆς πρώτης. ἔφη δὲ αὐ-
τοῖς ὁ πλάστος. ἔχετε κουστωδίαν
ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.
οἱ δὲ πορευθέντες, ἠσφαλίσαντο
τὸν τάφον. σφραγίσαντες τὸν λίθον
μετὰ τῆς κουστωδίας :-

Κ τοῦ κατὰ ματθαῖον :

Ψὶ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ
εἰς μίαν σαββάτων. ἦλθε
μαρία ἡ μαγδαληνή. καὶ ἡ ἄλλη
μαρία. θεωρῆσαι τὸν τάφον.
καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας.
ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ. προ
σελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ
τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω
αὐτοῦ. ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ, ὡς
ἀστραπή. καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ
λευκὸν ὡσεὶ χιών. ἀπὸ δὲ τοῦ
φόβου αὐτοῦ, ἐσείσθησαν οἱ τη
ροῦντες. καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς

γυναιξί· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα
γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζη-
τεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ
καθὼς εἶπε· δεῦτε ἴδετε τὸν τό-
πον ὅπου ἔκειτο ὁ κς· καὶ ταχὺ
πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς μαθηταῖ
αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν·
καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, ἰδοὺ
εἶπον ὑμῖν· καὶ ἐξελθοῦσαι τα-
χὺ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ
χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὡς δὲ ἐπο-
ρεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ Ἰς ἀπήντησεν
αὐταῖς λέγων· χαίρετε· αἱ δὲ
προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ
τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐ-
τῷ· τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰς· μὴ
φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγείλα-
τε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπελ-
θωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με

ὄνομα. παρὰ μέρος δὲ αὐ-
τῶν, ἰδοὺ τιμὴ τῆς κουφωδίας,
ἐκβοήσας εἰς τὴν πόλιν, ἀπῆλθε
λαμβάνοις ἀρχιερεῖς μετὰ τοῦ
ταῦτα πρόσωπα. καὶ σὺν αὐτῇ ἐξ
μετ' αὐτῶν πρεσβυτέρων. σὺν
βουλίοις πλαβοῦτες, ἀργύρια
ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις,
λέγοντες· εἴπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ μύκτος ἐκβοήσαντες, ἔκλεψαν
αὐτόν, ἡμῶν κοιμωμένων.
καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἡγε-
μόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν,
καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν.
οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποί-
ησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφη-
μίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις
οἷς μέχρι τῆς σήμερον. οἱ δὲ ἕνδε-
κα μαθηταί, ἐπορεύθησαν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτά-
ξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἰδόντες αὐ-
τὸν προσεκύνησαν αὐτῷ. οἱ δὲ ἐμοὶ

σασαι· Καὶ προσελ
θων ὁ Ἰς. ἐλάλησε
αὐτοῖς. λέγων·
ἐδόθη μοι πᾶσα
ἐξουσία ἐν οὐρα-
νῷ καὶ ἐπὶ
γῆς· πορευ
θέντες, μαθη
τεύσατε πάντα τὰ ἔθνη· βα
πτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ
τοῦ ἁγίου πνς· διδάσκον
τες αὐτοὺς,
τηρεῖν πάν
τα ὅσα ἐνε-
τειλάμην
ὑμῖν· Καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ μεθ' ὑμῶν
εἰμὶ πάσας
τὰς ἡμέρας ἕως
τῆς συντελείας
τοῦ αἰῶνος ἀμήν:—

406

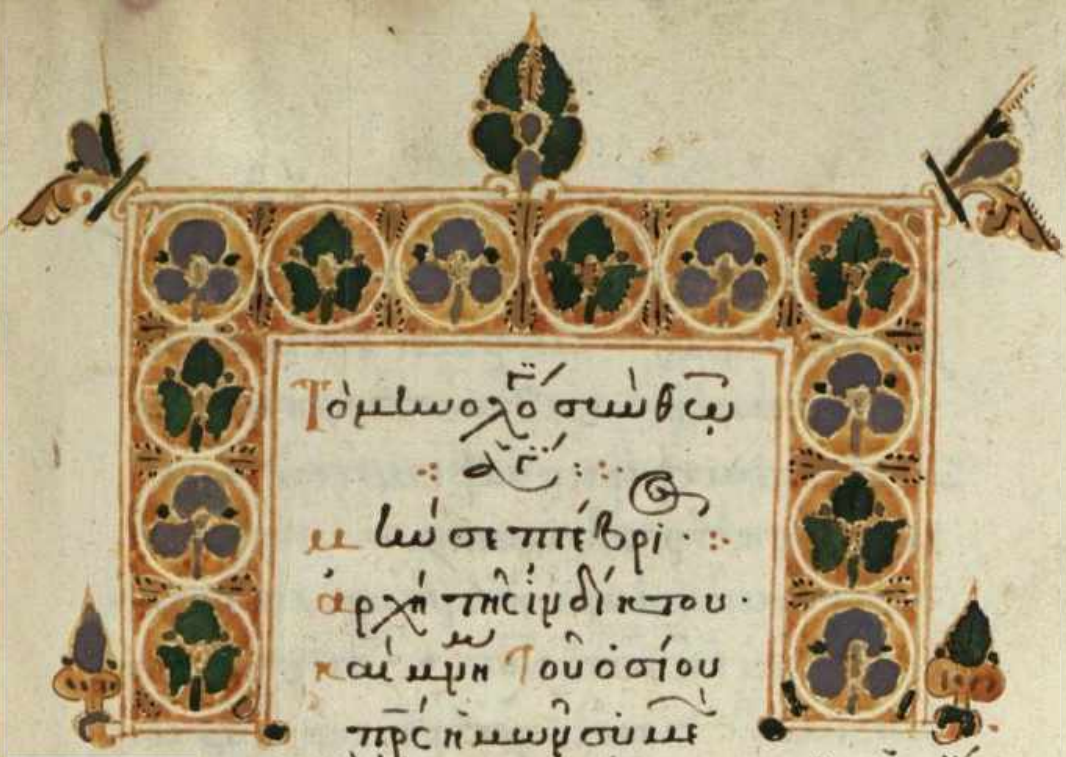

τῶ μηνὶ σεπτεμβρίῳ
ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτου.
καὶ μὴν τοῦ ὁσίου
πρεσβυτέρου συμεὼν
τοῦ στυλίτου. καὶ ἡ σεβασμία τῆς θεοῦ ἐν τοῖς χαλκοπράτοις. ζ τῆς ἑβδομάδος τοῦ χουκᾶ: καὶ μὴν τοῦ ὁσίου πρεσβυτέρου συμεὼν τοῦ ἐν τῇ μάνδρᾳ. ζ τῆς πεντηκοστῆς τῆς β ἑβδομάδος τοῦ χουκᾶ: τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος.

κ τοῦ κ τ ἰωάννου

Ἰπερ ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν. αἴρει αὐτό. καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον. καθαίρει αὐτό. ἵνα

πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς
καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελα-
λήκα ὑμῖν· μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ
ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα οὐ
δύναται φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν
μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως
οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε.
ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλή-
ματα· ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ
ἐν αὐτῷ· οὗτος φέρει καρπὸν πο-
λύν. ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε
ποιεῖν οὐδέν· ἐάν μή τις μείνῃ ἐν ἐ-
μοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ
ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτά,
καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καί-
εται· ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ
ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέ-
λητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑ-
μῖν· ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου,
ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γε-
νήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί· καθὼς ἠ-
γάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα

ΧΙΘ

ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου·
καθὼς ἐτηρήκατε τὰς ἐντολὰς τοῦ πρός-
πατρός μου, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ
ἀγάπῃ· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
ἵνα ἡ χαρά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ,
καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ:-
Καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου ἰωάννου
τοῦ θεολόγου. ἐν μιᾷ τῶν τελετῶν:
Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀφθίμου. ἐν μιᾷ τῶν τελετῶν: γ
Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος βαβύλα. τῇ ἑπτακαιδεκάτῃ τῆς ἑβδόμης τοῦ μηνός: ιζ
Τοῦ ἁγίου προφήτου ζαχαρίου, τοῦ πατρὸς τοῦ τιμίου προδρόμου. ἐν τῇ εἰκοστῇ τῆς ἑβδόμης, τοῦ μηνός:: κ
Ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς τοῦ βαύματος τοῦ ἀρχιστρατηγοῦ μιχαὴλ ἐν τῇ χώνῃ: κα

Κ- τοῦ κατὰ λουκᾶν

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει·
καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθε-
τεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ

τοῦ ἀποστόλου τοῦ· ὑπέρ ἡμῶν
δεήσεσθε προσευχόμενοι τῷ χάριτι μὲ
γάλῃ· καὶ, καὶ τὰ δαιμόνια ὑπο
τάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.
Εἶπε δὲ αὐτοῖς· θεωρῶ σατανᾶν. ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ πεσόντα· ἰδοὺ δέδωκα ὑ-
μῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐ-
πάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ
ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχ-
θροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδική
σῃ· πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρε
τε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑπο
τάσσεται· χαίρετε δὲ, ὅτι τὰ ὀνό
ματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. ἠγαλλιάσατο
τῷ πνεύματι. καὶ εἶπε· ἐξομο
λογοῦμαί σοι πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦ
τα, ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν.
καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις·
ναὶ ὁ πάτερ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐ-

δοκία ἐμπροσθεμάβ::
Τοῦ αὐτοῦ μεσοώζοντος. π' εἰς τὸ αὐτὸ μνημ. β::
Μνήμη τῆς διασπιωθέντος. ιβ
τοῦ ὄρθρου
Κ' τοῦ κτ' λουκᾶ·

μ' ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνέβη Μαριάμ. ὁπορεύθη εἰς τὸ ὀρεινὸν μετὰ σπουδῆς. εἰς πόλιν Ἰούδα. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας. ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου Ἐλισάβετ. καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ. καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο. ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρός με.

=611=

ἰδοὺ γὰρ ὡς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ἀ-
σπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτα μου ἐ-
σκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιά-
σει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου· καὶ μακαρί-
α πιστὴ ὅτι ἔσται τελείωσις
τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κῦ·
Καὶ εἶπε μαριάμ· μεγαλύνει ἡ
ψυχή μου τὸν κν̄, καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πν̄ά μου ἐπὶ τῷ θ̄ῳ τῷ σωτῆρί μ̄ου·
Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνω
σιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι
αἱ γενεαί· Ὅτι ἐποίησέ μοι με-
γαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνο
μα αὐτοῦ· ἔμεινε δὲ μαριὰμ σὺν
αὐτῇ, ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπε
στρεψε εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς::

τῆ λειτουρ
κ τοῦ κ̄ λουκᾶ

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ· Εἰσῆλθεν
Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ
τις ὀνόματι μάρθα, ὑπεδέξα

τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς οἰκοῦντας
καὶ τὴν ἀδελφὴν καλουμένην
ρίαν· ἡ καὶ παρακαθίσασα πρὸς
τοὺς πόδας τοῦ Ἰῦ. ἤκουεν τοῦ λόγ
αὐτοῦ· Μάρθα, περιεσπᾶτο
περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα
δὲ εἶπε· κύ. οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀ
δελφή μου, μόνην με κατέλιπεν
κονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ. ἵνα μοι
συναντιλάβηται· ἀποκριθεὶς
δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰς· Μάρθα, Μάρ
θα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ
πολλά· ἑνὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία
γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο,
ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς·
ἀφ' ἧς δὲ ἂν τὸ λείψανον αὐτοῦ τα
θῇ· ἐπαρασάτω ἡ γυνὴ φωνὴν ἐκ
τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· μακαρία
ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ
οὓς ἐθήλασας· αὐτὸς δὲ εἶπε·
μενοῦνγε· μακάριοι οἱ ἀκούοντες
τὸν λόγον τοῦ θῦ, καὶ φυλάσσοντες
αὐτόν: —

θ Τῷ λζ καὶ δίκαι ἰωακεὶμ καὶ ἄμμ.
ζη σαββ τ τοῦ χ:
ι Εἰς τ προσκ τῷ τιμ ξυλ. ζη
ἁγ ζ τοῦ ματθ γ:
ιᾱ Εἰς τ προσκυνησιμ τῷ τιμ ξύλῳ.
ζη τῇ τ τῆς β ἑβδομ. ἰωάμμ:
ιβ Εἰς τ προσκ τῷ τιμ ξυλῳ. ζη τῇ β
τῆς ε ἑβδομ. ἰωάμμ:
Εἰς τ προσκ τῷ τιμ ξύλῳ. τ
τῇ τ τῆς ε ἑβδομ ἰωάμμ. ἀπὸ
τοῦ μέ. εἰπ ὀκ. ὀφίλῳ πηγ:
: σαββ προ ἑσπ. ζη ἁγ ζ
τοῦ ματθ: εἰ πμ ὀκ. ὀφίλῳ πρά:
: κυριακὴ προ ἑσπ:
Κ τοῦ κ ἰωάμμ:

Εἰπμ ὀκ. οὐδεὶς ἀμαβέβηκεμ
εἰς τὸμ οὐρ, εἰμὴ ὁ ἐκ τοῦ
οὐ οὗ κατάβας. ὁ γὸς τοῦ ἀμ-
θρώπου. ὁ ὢμ ὂν τῷ οὐ. καὶ
καθὼς μωσῆς ὕψωσε τὸμ ὄφιν
ὂν τῇ ἐρήμῳ. οὕτως ὑψωθῆναι
δεῖ τὸμ υἱὸμ τοῦ ἀμ οὗ. ἵνα πᾶς

ὁπίσω μου εἰς αὐτούς. μὴ ἀποστῆναι.
ἀλλὰ ἔχειν ζωὴν αἰώνιον. οὕτως
γὰρ ἠγάπησεν ὁ θς τὸν κόσμον. ὡς
τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ δῶ
κεν. ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν.
μὴ ἀπόληται. ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνι
ον. οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θς τὸν υἱὸν
αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον. ἵνα κρίνῃ τὸν
κόσμον. ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι'
αὐτοῦ :-

Ἡ ὥρα ἐστὶν τρίτη κλίνω ποιοῦσιν ιβ

Τοῦ ὄρθρου

Κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην :

Ἱερεύς. πρ. δόξασόν σου
τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φω
νὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐδόξασα.
καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ οὖν ὄχλος
ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας. ἔλεγεν βρον
τὴν γεγονέναι. ἄλλοι ἔλεγον.
ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπε
κρίθη ὁ Ις καὶ εἶπεν. οὐδὲ δι' ἐμὲ αὕτη
ἡ φωνὴ γέγονεν. ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

μὴ κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου·
νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου
κ βληθήσεται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν
ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς· πάντας ἑλκύσω
πρὸς ἐμαυτόν· τοῦτο δὲ ἔλεγεν
σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν
ἀποθνήσκειν· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄ
χλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νό
μου, ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· τίς ἐστὶν οὗτος
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· εἶπεν οὖν αὐτοῖς
ὁ ἰς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς
μεθ ὑμῶν ἐστί· περιπατεῖτε ὡς
τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία
ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν
ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπά
γει· ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε
εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε·—

κ τοῦ κτ ἰωάννου·

ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, συνεβούλιον
ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρε

βύτηδοι καὶ αὐτοὺς ἵνα. ὅπως αὐτὸν
ἀποκτείνωσι. καὶ περιτέμνομεν τὸ
πρόσπλαστον. λέγομεν δὲ ὅρον.
ὅρον. σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐ-
τοῖς ὁ Πιλάτος. λάβετε αὐτὸν
ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε. ἐγὼ γὰρ οὐ
χαρίσκομαι αὐτῷ αἰτίαν. ἀπε-
κρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι. ἡμεῖς
νόμον ἔχομεν. καὶ κατὰ τὸν νόμον
ἡμῶν. ὀφείλει ἀποθανεῖν. ὅτι ἑ-
αυτὸν ἐποίησεν. ὅπου
ἦκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτο τὸν λό-
γον. μᾶλλον ἐφοβήθη. καὶ εἰσῆλ-
θεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν. καὶ
λέγει τῷ Ἰησοῦ. πόθεν εἶ σύ. ὁ δὲ Ἰησοῦς
ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.
λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος. ἐμοὶ οὐ
λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν
ἔχω σταυρῶσαί σε. καὶ ἐξουσίαν
ἔχω ἀπολῦσαί σε; ἀπεκρίθη Ἰη.
οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κα-
τ' ἐμοῦ. εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον

ἀφωθεν· ὁ οὖν πιλᾶτος ἀκούσας
τοῦτον τὸν λόγον. ἤγαγεν ἔξω τὸν
ἰν̄. καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος.
εἰς τόπον λιθόστρωτον λιθόστρωτον.
ἑβραϊστὶ δὲ γαββαθά· ἦν δὲ παρα
σκευὴ τοῦ πάσχα. ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκ
τη· καὶ λέγει τοῖς ἰουδαίοις· ἴδε
ὁ βασιλεὺς ὑμῶν· οἱ δὲ ἐκραύγασαν·
ἆρον. ἆρον. σταύρωσον αὐτόν·
λέγει αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος· τὸν βασι
λέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθη
σαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασι
λέα. εἰ μὴ καίσαρα· τότε οὖν παρέ
δωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ·
παρέλαβον δὲ τὸν ἰν̄. καὶ ἤγαγον·
καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλθ
εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον,
ὃς λέγεται ἑβραϊστὶ, γολγοθᾶ, ὅπου
αὐτὸν ἐσταύρωσαν· καὶ μετ' αὐτοῦ
ἄλλους δύο, ὧδε πεῦθεν καὶ ὧδε τεῦθεν.
μέσον δὲ τὸν ἰν̄· ἔγραψε δὲ καὶ τί
τλον ὁ πιλᾶτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τ

τρου· ιω δι ιστορημενον, ις ὁρα
ζωραιος, ὁν βασιλεα των ιουδαιων·
τουτον οὖν τον τυπον, πολλοι αμε
νρωσαν των ιουδαιων, ὁτι εις τα
ιω ὁ τοπος της πολεως, ὁπου εσταυ-
ρωθη ὁις· και ιω ιστορημενον,
εβραϊστι· ιλλυρικιστι· ρωμαϊστι· εις τι
νες δε παρα τον σταυρον του ιυ, η
μπραιτου, και η αδελφη της μρος αυ-
του· μαριαμ η του κλωπα, και μαρι
α μαγδαλην η· ις οὖν ιδων την μη
τερα και τον μαθητην παριστωτα,
ὁν ηγαπα, λεγει τη μρι αὐτου·
γυναι, ἰδου ὁ υὸς σου· ειτα λεγει
τω μαθητη, ἰδου η μηρ σου· και
απ εκεινης της ὡρας, ελαβεν ὁ μαθη
της αυτον εις τα ἰδια· μετα του
το ειδως ὁις, ὁτι ηδη παντα τε
τελεσται, κλινας τον κεφαλην, πα
ρεδωκε το πνα· οι οὖν ιουδαιοι,
ἰνα μη μεινη ὁι του σταυρου τα σω
ματα εν τω σαββατω, επει πα-

σαββάτῳ μεσοπεντηκοστῆς.

ραστήλῳ. Ἐν γὰρ μεγάλῃ ἡμέρᾳ
τῆς ἑορτῆς τοῦ σαββάτου, πρώτης
τοῦ πασχα, ἵνα καταγωσιν αὐ-
τῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν· ἦλθον
οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώ-
του καταξαντος τὰ σκέλη, καὶ τοῦ
ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ·
ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰησοῦ ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐ-
τὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν
αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς τῶν στρατι-
ωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν
ἔνυξε· καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα
καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρ-
τύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυ-
ρία αὐτοῦ:-

σαββάτῳ μεσοπεντηκοστῆς:
κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην:

Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἐὰν ὑ-
πάγω, καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ
ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε·
ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύ-

μαθητὴν ἐλθεῖν· Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ
τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσ
μου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου· Εἶπον οὖν ὑμῖν,
ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε, ὅτι
ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρ
τίαις ὑμῶν· Ἔλεγον οὖν αὐτῷ·
σὺ τίς εἶ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, τὴν
ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν· πολλὰ
ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν·
ἀλλ' ὁ πέμψας με, ἀληθής ἐστι·
κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα
λαλῶ εἰς τὸν κόσμον· Οὐκ ἔγνωσαν
ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν· εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰς· Ὅταν ὑψώσητε
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε,
ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ
ποιῶ οὐδέν· ἀλλὰ καθὼς ἐδίδα
ξέν με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ·
Καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστιν;

121=

ου καθηκει μονον ο απ̄ος. ὅτι ει τω
ταυ δρι τω αυτω πολιω σαμ̄ το π̄.
ταυτα αυτου λαλουντ̄ος. πολλοι
επιστευσαν εις αυτον.

κῡ μετα τ̄ην ημ̄ραν
σκτ̄ης κ̄υ μαρκου.

Ο̄τως ὁς. ος θελει οπισω μ̄ου
ακολουθειν. απαρνησασθω
εαυτον. και αρατω τον σταῡον αυ-
του. και ακολουθειτω μοι. ος γαρ
αν θελη την ψυχην αυτου σω̄
σαι. απολεσει αυτην. ος δ' αν
απολεσει αυτην ενεκεν εμου και
του ευαγγελιου, ουτος σωσει αυ-
την. τι γαρ ωφελησει ανον,
εαν κερδηση τον κοσμον ολον, και
ζημιωθη την ψυχην αυτου. η τι
δωσει ανος αν ταλλαγμα της ψυ-
χης αυτου. ος γαρ εαν οπαι
σχυνθη με. και τους εμους λογους εν
τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και
αμαρτωλω. και ο ῡος του ανου

ὅπαι αχὶωθήσεται αὐτοῦ. Ὅταν
ἐλθῃ ὁ νυμφίος τοῦ πρὸς αὐτοῦ,
μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Διαυγάζετε
ὑμῖν. Ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἑστη-
κότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται
θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.
Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νικήτα. Ἐπὶ τῆς ἑβδόμης τῆς ιε΄
ἑβδομάδος τοῦ ματθαίου.
Τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀφφιᾶ. Ἐπὶ τῆς ἑβδόμης τῆς ιε΄ ις΄
ἑβδομάδος τοῦ λουκᾶ.
Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαθονίκου. Ἐπὶ τῆς ἑβδόμης τῆς ιθ΄ κ΄
ἑβδομάδος τοῦ ϗ.
Ἡ σύλληψις τοῦ τιμίου προδρόμου· κγ΄
ϛκ΄ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ· ἐπέβλεψε ἐν ταῖς
ἡμέραις ἡρῴδου τοῦ βασιλέως
τῆς ἰουδαίας, ἱερεύς τις ὀνόματι
ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας ἀβιά·
καὶ γυνὴ αὐτοῦ, ϗ΄ τῶν θυγα-
τέρων ἀαρών· καὶ τὸ ὄνομα

αὐτῆς. ἐλισάβετ· ἦσαν δὲ δίκαιοι
ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·
πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐν
τολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ κυ,
ἄμεμπτοι· καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέ
κνον, καθότι ἦν ἐλισάβετ στεῖ
ρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβη
κότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦ
σαν· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν
αὐτόν, ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφη με
ρίας αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ, κατὰ
τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ
θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν
τοῦ κυ· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ
λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω
τὴν ὥραν τοῦ θυμιάματος· ὤφθη
δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυ ἑστὼς ἐκ δεξιῶν
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος·
καὶ ἐταράχθη ζαχαρίας ἰδών, καὶ
φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν·
εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος·
μὴ φοβοῦ ζαχαρία· διότι εἰσή -

κούσθη λιδέπσίσσου· καὶ ἡ γυνή
σου ἐλισάβετ. γεννήσει γόν σοι.
καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
ἰωάννην· καὶ ἔσαι χαρὰ σοι καὶ
ἀγαλλίασις· Καὶ πολλοὶ ὅπι τῇ
γενέσει αὐτοῦ. χαρήσονται·
ἔσαι γὰρ μέγας ἐνώπιον κῦ· καὶ
οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ·
καὶ πνς ἁγίου πλησθήσεται ἔτι
ἐκ κοιλίας μτρὸς αὐτοῦ· καὶ πολλοὺς
τῶν υἱῶν ἰσρλ. ἐπιστρέψει ἐπὶ κν
τὸν θν αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προε
λεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ. ἐν πνι
καὶ δυνάμει ἠλίου· ἐπιστρέψαι
καρδίας πρὸς υἱούς. καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων·
ἑτοιμάσαι κῷ λαὸν κατεσκευασ
μένον· Καὶ εἶπε ζαχαρίας πρὸς τὸν
ἄγγελον· κατὰ τί γνώσομαι τοῦ
το· ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης·
καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῆς· καὶ ἀποκρι

θεὶς ὁ ἄγγελος. εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ
εἰμὶ Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώ
πιον τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆ
σαι πρὸς σὲ. καὶ εὐαγγελίσασθαί
σοι ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν.
καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι
ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀν
θ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου.
οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν
καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς
προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐ
θαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν
ἐν τῷ ναῷ· ἐξελθὼν δέ, οὐκ ἐδύ
ναστο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνω
σαν, ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ
ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς,
καὶ διέμεινε κωφός. Καὶ ἐγένε
το ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λει
τουργίας αὐτοῦ· μετὰ δὲ ταύτας
τὰς ἡμέρας, συνέλαβεν Ἐλισά
βετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυ
βε ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα,

ὁ τί οὖν τῶς μοι ποιήσω ὅτε
ὅτι ἡμέρας αἷς ἐπῃδεμ ἀφελεῖν
τὸ ὄμειδός μου ὑμῶν οἷς ::
Τῆς δ΄ προφητείας ἡ λ΄ ιβ΄ κθ΄
δ΄ ιβ΄ τοῦ μαρ. εἶπ ὅτε τὴν πα
ρθενοκλώπους. ὁμοιώθη τῶν
οὐρανῶν. δέκα παρθένοις ::
Ἡ μετάφρασις τοῦ δ΄ ἰωάννου τοῦ κε΄
ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ θεολόγου.

ΚΑ΄ τοῦ κατ΄ ἰωάννην:

Ὡ καιρῷ εἶπεν. ἐφανέρωσεν ἑ-
αυτὸν οἷς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
ἐπερθεὶς εἶπεν ἐρωῦ. καὶ λέγει τοῦσι
μωϋσῆς πῶς ἀ
γαπᾶς με πλεῖον τούτων; λέγει
αὐτῷ. ναί κε. σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ
σε. λέγει αὐτῷ. βόσκε τὰ ἀρνία μου.
λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον. σίμω
ἰωνᾶ ἀγαπᾶς με; λέγει αὐτῷ.
ναί κε. σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε.
λέγει αὐτῷ. ποίμαινε τὰ πρόβα
τά μου. λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον.

σὺ μοι μόνῳ ἀφίλεις με; ἐλυπήθη
ὁ πέτρος. ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρί
τον φίλεις με. καὶ εἶπεν αὐτῷ·
κέ. σὺ πάντα οἶδας, σὺ γνώσῃς.
ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ ις.
βόσκε τὰ πρόβατά μου. ἀμὴν
ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος,
ἐζώννυες σεαυτόν. καὶ περιεπάτεις
ὅπου ἤθελες. ὅταν δὲ γηράσῃς,
ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος
σε ζώσει. καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.
τοῦτο δὲ εἶπε. σημαίνων ποίῳ
θανάτῳ δοξάσει τὸν θν. καὶ τοῦ
το εἰπών. λέγει αὐτῷ ἀκολούθει
μοι. ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ πέτρος. βλέ
πει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ ις
ἀκολουθοῦντα. ὃς καὶ ἀνέπεσεν
ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ.
καὶ εἶπε· κέ. τίς ἐστιν ὁ παραδι
δούς σε. τοῦτον ἰδὼν ὁ πέτρος,
λέγει τῷ ιῷ· κέ. οὗτος δὲ τί·
λέγει αὐτῷ ὁ ις· ἐὰν αὐτὸν θέλω

μένειν ἕως ἔρχομαι. τί πρός σέ.
σὺ μοὶ θέλω οὕτως εἰς τὸν
ἀδελφόν, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος
οὐκ ἀποθνήσκει. καὶ οὐκ εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει,
ἀλλ᾽ ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως
ἔρχομαι. τί πρός σέ. οὗτός
ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ
τούτων. καὶ γράψας ταῦτα.
καὶ οἴδαμεν. ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ
μαρτυρία αὐτοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα
πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰς. ἅτινα
ἐὰν γράφηται καθ᾽ ἕν, οὐδὲ
αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι
τὰ γραφόμενα βιβλία. ἀμήν:-

Κ τοῦ κτ᾽ ἰω ἀρχὴ

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. εἶπεν ὁ κς πρὸς
τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητάς. ἐγὼ εἰμι
ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή. ὁ πιστεύων
εἰς ἐμέ. κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται.
καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς
ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα.
πιστεύεις τοῦτο. λέγει αὐτῷ ἡ
μάρθα. ναί κε. ἐγὼ πεπίστευκα
ὅτι σὺ εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ θῦ ὁ εἰς
τὸν κόσμον ἐρχόμενος. καὶ ταῦτα
εἰποῦσα ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε

σωτ. οἱ μὲν παλ. λέγει τὴν περὶ αὐτῶν
μῶν. ἰδιοψόσου. εἰ τὸν λέ
γει τῶν μαθητῶν. ἰδοὺ πυρόσου.
καὶ ἀπὸ κείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν
ὁ μαθητὴς αὐτὸν εἰς τὰ ἴδια.
οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυ
ρῶν περὶ τούτων. καὶ γράψας ταῦτα.
καὶ οἴδαμεν. ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρ
τυρία αὐτοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα
πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ ις. ἃ οὐκ
ἐὰν γράφηται καθ' ἕν. οὐδὲ αὐτὸν
οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ
γραφόμενα βιβλία. ἀμήν: -
κη Τοῦ ὁσίου πρ̄ς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ.
χαρίτωνος: ξ̄η παρὰ τὰς βίβλους
μάδης. τοῦ λ̄ζ̄:
λ Τοῦ ἁγίου ἱεροκήρυκος γρηγορίου τοῦ μεγάλου
ἀρμενίας.

Κ τοῦ κατὰ ματθαῖον:

Ἰησοῦς. γρηγορεῖτε. ὅτου
κ οἴδατε ποίαν ὥραν ὁ κ̄ς ὑμῶν
ἔρχεται. κἂν ὀψὲ γένηται.

ὅτι εἰ ἦν δεισιδαίμων τὴν τοιαύτην
φύλαξιν ὁ κλέπτης ὅρχεται, ἐγρη-
γόρησεν ἄν. καὶ οὐκ ἂν εἴασεν ὁ
ῥυσθῆναι τῶν οἰκιακῶν αὐτοῦ. ἀλλὰ τοῦτο
τοι καὶ μεμίμησθε ἕτοιμοι. ὅτι
πῶρα οὐδοκεῖ πεσεῖν τοῦ ἀμοῦ
ἔρχεται. τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦ-
λος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ
κύριος αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς θεραπείας
αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὸν τρο-
φὸν ἐν καιρῷ· μακάριος ὁ δοῦ-
λος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐ-
τοῦ, εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι
τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, καταστή-
σει αὐτόν· :-

= ρλη =

μὴ ὁ κτώβριος κϑ΄.

α΄ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰακώβου.
β΄ Τοῦ ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ.

Ἰησοῦς, ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται. καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὑρήσει. ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται. εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ. καὶ θύσῃ. καὶ ἀπολέσῃ. ἐγὼ ἦλθον. ἵνα ζωὴν ἔχωσι. καὶ περισσὸν ἔχωσιν. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμήν. οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια. θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον. καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα. καὶ φεύγει. καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτά. καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει. ὅτι μισθω-

ὁ ποιμὴν ὁ καλ.

τοσέστι· καὶ θυμέλειαι αὐτῷ περὶ τῶν
προβάτων· ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ
καλός· καὶ γινώσκω τὰ ἐμά· καὶ
γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν·
καθὼς γινώσκει με ὁ πήρ· κἀγὼ γι-
νώσκω τὸν πέρα· καὶ τὴν ψυχήν
μου, τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων·
καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔ-
στιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖ
νά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου
ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποί
μνη· εἷς ποιμήν·

Τοῦ αὐτοῦ ἱερομάρτυρος Δομετίου τοῦ ἀρι- ιε΄
θμητοῦ· ἐν τῇ πόλει τῆς ἑβδόμης
τοῦ ματθάτ·

Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου θωμᾶ· ἐν ἰνδίᾳ· θ· ὀνησίμου· ιε΄
Τῶν ἁγίων πρέ· σελεύκου· κ· βάκχου· ις΄
ἐν τῇ ιβ ἑβδόμῃ τοῦ λ·

Τῶν ἁγίων πρέ· πρόβου· ταράχου· καὶ ιβ
ἀνδρονίκου· ἐν τῇ τῆς ιβ ἑβδόμης
τοῦ λουκᾶ·

Τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων καρπ· κ· παπύλ· ιζ΄

κτοῦκτ' κατθαῖον

Ἰπερόκε. πάντα ὅσα ἀμθίλλ-
πίνα ποιῶσιμὺμὶν οἱ ἄμοι,
οὕτως καὶ νμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς·
οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προ
φῆται· εἰσιέναι διὰ τῆς στε
νῆς πύλης, ὅτι πλατεῖα ἡ πύ
λη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδός, ἡ ἀ
πάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν,
καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι
δι' αὐτῆς· τί στενὴ ἡ πύλη καὶ τε
θλιμμένη ἡ ὁδός, ἡ ἀπάγουσα
εἰς τὴν ζωήν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ
εὑρίσκοντες αὐτήν· προσέχε
δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν,
οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐν
δύμασι προβάτων· ἔσωθεν
δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες· ἀπὸ τῶν
καρπῶν αὐτῶν, ὀπίσω σθε
αὐτούς· μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ
ἀκανθῶν σταφυλήν, ἢ ἀπὸ τρι
βόλων σῦκα; οὕτως πᾶν

διήδρομάθου. καρποὺς καλοὺς
ποιεῖ· τὸδὲσαπρὸν διήδρομ
καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν· οὐδύ
ναται διήδρομ ἀγαθὸν καρποὺς
πονηροὺς ποιεῖν· οὐδὲ διήδρο
σαπρὸν. καρποὺς καλοὺς ποιεῖν·
πᾶν οὖν διήδρομ μὴ ποιοῦν καρ
πὸν καλόν. ἐκκόπτεται, καὶ εἰς
πῦρ βάλλεται· ἀπὸ τῶν
καρπῶν. ἐπιγνώσεσθε αὐτούς·
οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι κε. κε. εἰσελ
εύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρα
νῶν. ἀλλὰ ὁ ποιῶν τὸ θέλημα
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς·-

Τοῦ ἁγίου λοιπὸν τοῦ Ἑκατοντάρχ· ιε
ζήτει ἐν τῶν ἁγίων παθῶν·

Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀριστείδου τοῦ καὶ· ιη
ζήτει σελὶς ε·

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος· κα
ζήτει πρὸς τὰς ἑβδομάδας τοῦ χουκᾶ·

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀβραὰμ ἀδελφοθεΐ· κβ
ζήτει τὴν β΄ τῆς ἑβδομάδος τοῦ μηνός·

κθ΄ Τοῦ ἁγ. μάρτυρος τῆς σὺν αὐτῷ.
ζ΄ π΄ ἀ΄ ἰα΄ τοῦ λουκᾶ:
κε΄ Τῶν ἁγ. μαρκιάνου καὶ μαρτυρί
ζ΄ π΄ πρ΄ τὴν ἑβδομάδα τοῦ λ΄:
κς΄ Τοῦ ὁσ. πατρὸς ἡμῶν τοῦ ὀρθοδ.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ
ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ἰησοῦς. τοῖς ἑαυτοῦ μαθη
ταῖς· ταῦτα ὑμῖν πέλλομαι
ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀλλὰ
ἐν ὁ κόσμος μισεῖ ὑμᾶς μισεῖτε
πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. ἐὰν ἐκ τοῦ κόσμου
ἦτε. ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει·
ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ.
ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κό
σμου· διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ
κόσμος· μνημονεύετε τοῦ λόγου
οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι
δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ·
εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν. καὶ ὑμᾶς διώξου
σιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν,

καὶ τοῦ μυστηρίου τοῦ πάσου σήμ-
ἀλλὰ ταῦτ πάντα. ποιήσου
σίμ μιμνῆσθέ τὸ ὄνομάμου. ὁτι
οὐκοίδασι τοῦ πέμψαντάμε.
Εἰμὴ ἦλθομ καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς
ἁμαρτίαν οὐκεῖχομ. νῦνδὲ πρό
φασιν οὐκέχουσι περὶ τῆς ἁμαρ
τίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν. καὶ
τοῦ πρόμου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα
μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς. ἃ οὐδεὶς
ἄλλος πεποίηκεν. ἁμαρτίαν οὐ
κεῖχομ. νῦνδὲ καὶ ἑωράκασι.
καὶ μεμισήκασι. καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πα
τέρα μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λό
γος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ
αὐτῶν. ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν.
Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλη τος,
ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ
πρός, τὸ πνεῦ μα τῆς ἀληθείας, ὃ πα
ρὰ τοῦ πρὸς ἐκπορεύεται. ἐκεῖνος
μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. καὶ ὑμεῖς
δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς με -

πεμοῦ ἁγ. τῶν ἁγίων καὶ
μὴ. ἵνα μὴ σκανδαλισθῶ
ἀπὸ σῶν ἀγώνων σου σὴ
μαί. ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα. ἵνα
πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς. δόξῃ
λατρείαν προσφέρειν τῷ θῷ.
εἰς τὸν λειτουργ. τοῦ μεγάλου
σεμνοῦ. ζ΄ τῆ τῆς β΄ ἑβδομά
δος τοῦ ματθ. ιδ΄:

μὴνὶ οἰβρίῳ

α΄ Τῶν ἁγ. ἀμαρτύρων τῶν ἐν δαμίᾳ.
εἰς τοὺς κ΄ τοῦ ματθαίου

ὦ καιρῶν εἰπεῖν ὦ. προσκαλεσάμε
νος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ.
ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ
πνευμάτων ἀκαθάρτων. ὥστε
ἐκβάλλειν αὐτά. καὶ θεραπεύ
ειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλα

λαμάω. τοῦτο δὲ ἐπιλείπει ὁ
ἸΣ, παραπείλας αὐτοῖς. λέγω
εἰς ὁδὸν ἐθνῶν. μὴ ἀπέλθητε.
καὶ εἰς πόλιν σαμαρειτῶν. μὴ εἰ
σέλθητε. πορεύεσθε δὲ μᾶλλον.
πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολω
λότα οἴκου ισ̅λ̅. πορευόμενοι
δὲ. κηρύσσετε. λέγοντες. ὅτι ἤγ̅
γικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
ἀσθενοῦντας. θεραπεύετε.
λεπρούς. καθαρίζετε. δαιμόνια.
ἐκβάλλετε. δωρεὰν ἐλάβετε.
δωρεὰν δότε:

Τῶν ἁγ̅ν̅ ἀπ̅ο̅σ̅τ̅ο̅λ̅ων ἀκίνητον. κ̅ῆ̅ ἑνὸς τ̅ῶ̅ν̅ ιβ̅ ΄β΄
ἡ π̅ρ̅ω̅τ̅η τῶν ἁγ̅ν̅ π̅α̅ῦ̅λ̅ο̅υ̅:

Τῶν ἁγ̅ν̅ ἀπ̅ο̅σ̅τ̅ο̅λ̅ων ἀκατήμητα ἰωσὴφ καὶ ΄γ΄
ἀσιβαχὲ. ἡ π̅ρ̅ε̅σ̅β̅ύ̅τ̅η̅ς̅ τῆς ἐβδόμης π̅ο̅υ̅λ̅χ̅ε̅ρ̅ί̅α̅ς̅:

Τοῦ ἁγ̅ί̅ο̅υ̅ π̅ρ̅ο̅φ̅ή̅τ̅ο̅υ̅ π̅α̅ῦ̅λ̅ο̅υ̅ τ̅ὸ̅ ὁ̅μ̅ο̅λ̅ο̅γ̅ή̅σ̅α̅ν̅τ̅α̅ ΄δ΄

ἐκ τοῦ κ̅α̅τ̅ὰ̅ λ̅ο̅υ̅κ̅ᾶ̅ν̅

Ἐπὶ ὁ ἸΣ τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ μαθη̅τ̅α̅ῖ̅ς̅.
καὶ ὅσα ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθ̅ρ̅ω̅π̅ω̅ν̅.

καὶ ὁ γὸς τοῦ ἀνοῦ. ὁμολογήσει
ὁμαύτῳ. ἐμπροσθεν τῳ ἀπί
λω τοῦθυ· ὁδὲ ἀρνησάμενός
με ὁμπροσθεν τῳ ἀνῳ. ἀπαρ
νηθήσεται ὁμπροσθεν τῳ ἀπί λ
τοῦθυ· καὶ πᾶς ὁ ἐρεῖ λόγον
εἰς τὸν γὸν τοῦ ἀνοῦ. ἀφεθήσεται
αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνα
βλασφημήσαντι. οὐκ ἀφεθήσε
ται· ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ
τὰς συναγωγὰς, καὶ τὰς ἀρχὰς.
καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε
πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε. ἢ τί εἴ
πητε· τὸ γὰρ ἅγιον πνα, δι
δάξει ὑμᾶς ὁμαύτῃ τῇ ὥρᾳ ἃ
δεῖ εἰπεῖν::

ιη Η σώλιστ ὁποιπασῳ δινάμε:
εἰστ ὀρθρ· πρὸ ὁποι τῳ ἀπίλ
ππ· Εὐλόγει ψχήμτ ππ·

Κτοῦκτ μαθ

Ιπψόκε· ὁρᾶτε. μὴ καταφρο
νήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτ·

λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν
ἐν οὐρανοῖς. Ἀκούσατε τοίνυν
οἱ τὸ πρόσωπον τοῦ πλησίον
τοῦ ὁμοίου. πλὴν τοῦ ὁμοίου γὰρ
ἀγροῦ, σῶσαι τὸν ἀπολωλός· τῷ
μὴ δοκεῖ· ἐὰν εἴπῃ τοῦτο ἡμῖν αὐτῷ
ἑκατὸν πρόβατα. καὶ πλανηθῇ εἷς ἐξ
ἑαυτῶν, οὐχὶ ἀφίει τὰ ἐνενήκοντα
ἐννέα τὰ ἐν τοῖς ὄρεσι πορευθεὶς,
ζητεῖ τὸ πλανώμενον; καὶ ἐὰν γένηται
εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ
τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ
πεπλανημένοις· οὕτως θέλημα ἔμπροσθεν
ἔστιν τοῦ πατρὸς ὑμῶν
τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται
ἓν τῶν μικρῶν τούτων· ἐὰν δὲ
ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε
ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐ-
τοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρ-
δησας τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ μὴ
ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι

ἵνα μὴ δῶ. ἵνα ὑπὸ τοῦ λαοῦ δῶ
τύπων ἢ τριῶν, καθὼς παρῆκαν.
ὅταν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰς
τὴν ἐκκλησίαν. ὅταν δὲ καὶ τῆς ἐκ-
κλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡς
πρὸ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅσα ἐὰν δήσητε
ὑπὸ τῆς τῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ
οὐρανῷ. καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ
τῆς τῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ. πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσω
σιν ὑπὸ τῆς τῆς περὶ παντὸς πρά-
γματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενή-
σεται
αὐτοῖς παρὰ τοῦ πρός μου τοῦ ἐν οὐ-
ρανοῖς. οὗ γάρ εἰσι δύο. ἢ τρεῖς
συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα.
ἐκεῖ εἰμι. ἐγὼ μέσος αὐτῶν:

τοῦ ἐν οὐρανοῖς πρός μου. ἐγὼ τοίνυν
μόνος: ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον:

ιβ

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς.
Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.
οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι
ἐπάνω ὄρους κειμένη. οὐδὲ καί
ουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν
ὑπὸ τὸν μόδιον. ἀλλ' ἐπὶ τὴν
λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς
ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτως λαμψάτω
τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ
ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα
ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. μὴ
νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν
νόμον, ἢ τοὺς προφήτας. οὐκ ἦλ
θον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.
ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλ
θῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία
κεραία, οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ
νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται.
ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν
τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ δι
δάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχι
στος

κληθήσεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
ὃς ἐὰν ποιήσῃ καὶ
διδάξῃ οὗτος μέγας κληθήσεται
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν
ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη πλεῖον τοῦ χρυ
σοστόμου: τοῦ ὁρθροῦ
κ τοῦ κ' ἰωάννου

Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν
αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος
κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής· ὁ δὲ εἰσερ
χόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν
ἐστι τῶν προβάτων· τούτῳ ὁ θυ
ρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια
πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ
ἐξάγει αὐτά· καὶ ὅταν τὰ ἴδια
πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν
αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρό

βάτα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴ
δασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. ἀλλοτρίῳ
δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ
φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴ
δασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.
ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐ-
τοῖς ὁ Ἰ̅ς̅. ἐκείνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν,
τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. εἶπεν
οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰ̅ς̅. ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα
τῶν προβάτων. πάντες ὅσοι
ἦλθον πρό ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ
λῃσταί, ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ
πρόβατα. ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. δι'
ἐμοῦ, ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται,
καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται,
καὶ νομὴν εὑρήσει: ϛ τῆς λιτ.

ϹΚ τοῦ κ̅τ̅, ἰω ἀμμω

Εἶπεν ὁ Ἰ̅ς̅. ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.
δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσε-
ται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται
καὶ νομὴν εὑρήσει. ὁ κλέπτης οὐ

κέρχεται. εἰμὶ ἵμας κλέπτει, κλέπτει, καὶ ἀποκτείνει. ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχήν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμήν οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτά, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα. καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης. κἀκεῖνα με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς

φωμῆς μου λάου σοι· καὶ τεμῶ
σε καὶ μία ποίμνη. Εἰς πολλούς.
Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φιλίππου. ζ΄ κῦ ὃ ἐ
τωῒ μητρωῒ· ιδ΄
Τῶι ἁγίῳ ὁσιομάρτυρι τωῒ. τουρίω. σα
μωνᾶ. καὶ ἀβίβου· ζ΄ ἐ ὃ ἐ ιε΄
τοῦ λουκᾶ· ιε΄
Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κλαυδιανῆς ματθάϊ·
ζ΄ ἐ ὃ ἐ τοῦ ματθάϊ· ιε΄
Τοῦ ἁγίου μητροβίου θαυμαβῆ· ιζ΄
ζ΄ νοεμβρι· α΄·
Ἡ σὺν τῶι ἁγίῳ εἰσοδος τοῦ θεοῦ· κα΄
ἐν τῶι ναῶι τοῦ ὄρους καὶ τελεῖ. ζ΄ πρωτ ιε΄·
Τῶι ἁγίῳ ἱερομάρτυρι κλήμεντος ἐπισκόπου ῥώμης, κε΄
καὶ παρθενίας ἐν ἀγρίᾳ. ζ΄ ἐ ὃ ἐ τοῦ
Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀνεμπόδιστου. ζ΄ τῆ ἐ λ΄

τῆς διακα

νησίμ·

: μελῳδικὸν βρι(θ)

2′ Τῆς ἁγ(ί)ας μεγαλομ(ά)ρτυρος βαρβάρας. ζ(η)′
τῆ β′ τῆς ιε(βδομά)δος τοῦ μαρ(τίου):
ε′ Τοῦ ὁ(σί)ου πρ(εσ)βυτ(έ)ρου κ(υρ)ὶ σάβα τοῦ κτιτ(ο)ρος μ(ν)ή(μης).
τοῦ ὁρ(ίου). πρ(εσ)β(υτέ)ρου. τιμίου ἐμαυτοῦ:
τί. τί ἀνταποδώσομ(αι) τῷ κ(υρί)ῳ:

Κ τοῦ κ(ατὰ) λουκ(ᾶν)

ὡ καὶ ἐφ' ἑκείνῳ. ἔσῃ οἷς ὅπι τὸ
πνεῦμ(ά) μου· καὶ ὄχλος μαθη
τῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ
λαοῦ. ἀπὸ πάσης τῆς ἰουδαίας
καὶ ἱερ(ουσα)λ(ή)μ, καὶ τῆς παραλίου τύ
ρου καὶ σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκού
σαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν
νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι
ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων,
καὶ ἐθερα(πεύ)ο(ν)το· καὶ πᾶς ὁ ὄ
χλος, ἐζήτουν ἅπτεσθαι αὐτοῦ,
ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχ(ε)το,
καὶ ἰᾶτο πάντας· καὶ αὐτὸς ἐ-

παρα τους ὀφθαλμους αὐτου εἰς τους
μαθητας αὐτου. εἶτα· μακαριοι
οι πτωχοι, ὅτι ὑμετερα ἐστιν ἡ βα
σιλεια τουθυ· μακαριοι οι πει
ῶντες νυν, ὅτι χορτασθησεσθε·
μακαριοι οι κλαιοντες νυν, ὅτι γε
λασετε· μακαριοι ἐστε ὅταν μιση
σωσιν ὑμας οι ἀνθρωποι, καὶ ὅταν ἀ
φορισωσιν ὑμας, καὶ ὀνειδισωσι,
καὶ ἐκβαλωσι τὸ ὄνομα ὑμων
ὡς πονηρον, ἕνεκα τουυἱουτου ἀν
θρωπου· χαρητε ἐν ἐκεινῃ τῃ ἡ
μερᾳ καὶ σκιρτησατε· ἰδου γαρ
ὁ μισθος ὑμων πολυς ἐν τῳ οὐρανῳ·—

κατὰ λουκᾶν.

κ' τοῦ κατὰ ματθαῖον

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
μακάριοι ἀφ' ἑαυτῶν ἔσεσθε
τοῦ πρέπου· καὶ οὐδεὶς ὑμῶν
μώσει τὸν ἔγον· ἕνεκεν ἐμοῦ·
οὐδὲ τὸν πρᾶτιν ἐπιμώσει,
ἕνεκεν ἐμοῦ· καὶ ὦ ἐὰν θούλητε

ὀψὲ ἐλθὼν καλύψαι. διὸ προσέμε
τὰ τοῦ οἰκοπλοΐας καὶ πορφύρ
τε μέροι, καὶ ὡς ἀμαθὰ σωθῆναι.
δράσαι τοῦ ζυγομάχου ἐφύλας. καὶ
μαθεῖν ἀπίμου. ὅτι πρᾶος εἰμὶ
καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρή
σεις ἀναπαυσιν ταῖς ψυχαῖς σου
μων. ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός. καὶ
τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν:-

ϛ΄ Τοῦ ἁγίου πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου τῆς
ϑ΄ κὸ μυρωνᾶ τῆς νέας. ἔτους τοῦ ὀρ
καὶ τῆς ἰνδ. ϛπ΄μοι ιϛ. φυτ:

Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας ἄννης. ϛπ΄ αϛ΄ ω ϛ΄
ιβ΄ τοῦ λουκᾶ.

Τοῦ ἁγίου πρεσβυτέρου μωυρίδωρος τὸ
θαυματουρ. ϛπ΄ ὀκτω β΄.

ιϛ Τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀναστασίου καὶ τῶν σὺν αὐτ.
ϛπ΄ αϛ΄ ω ιϛ τοῦ αὐτ:

ιζ Τῶν ἁγίων πρωτομαρτύρων καὶ ἀποστόλων τοῦ
κυρίου. ϛπ΄ τῆς ιζ ἑβδομ τοῦ αὐτ:

κ΄ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἱππολύτου τοῦ ϑεοφό.
ϛπ΄ ϗϛ΄ τῆς ιζ ἑβδομ τοῦ αὐτ:

ιβ προ τ χυ γεννη

Κυριακὴ τῆς ἁγ προπατορ. τ' πεντε
τουλουκα. εἰπὸν εἰς τ παραβολὴν
ταύτην. ὡς ὁς τις ἐποίησεν δεῖπνον:
ιβ προ τ χυ γεννη τ' πα ιβ
τουλουκα εἰπὸν εἰς τ παραβολὴν
ταύτην. ὡσεὶ ἄνθρωπός τις ἤθελεν
κάνειν μέγα:
κυ προ τ χυ γεννη:

Βιβλος γενέσεως ιυ χυ. υἱοῦ δαβ.
υἱοῦ αβρααμ: αβρααμ
ἐγέννησε τὸν ἰσαακ.
ἰσαακ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰα-
κώβ. ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν
ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.
ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν φαρὲς
καὶ τὸν ζαρᾶ. ἐκ τῆς θαμάρ.
φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν ἑσρώμ.
ἑσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀράμ.
ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀμιναδάμ.
ἀμιναδὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν ναασ-
σών.

μαασαιὼ δὲ ἐπέμψησι τὸν σαλμων·
σαλμων δὲ ἐπέμψησι τὸν βοόζ. ἐκ
τῆς Ἰεριχώ· βοόζ δὲ ἐπέμψησι τὸν
ὠβηδ. ἐκ τῆς ρούθ· ὠβηδ δὲ
ἐπέμψησι τὸν ἰεσσαί· ἰεσσαὶ δὲ ἐπε-
μψησι τὸν δαβὶδ τὸν βασιλέα·
δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπέμψησι τὸν
σολομῶνα. ἐκ τοῦ τοῦ οὐρίου·
σολομὼν δὲ ἐπέμψησι τὸν ῥοβοαμ·
ῥοβοαμ δὲ ἐπέμψησι τὸν ἀβιά·
ἀβιὰ δὲ ἐπέμψησι τὸν ἀσά· ἀσὰ
δὲ ἐπέμψησι τὸν ἰωσαφάτ·
ἰωσαφὰτ δὲ ἐπέμψησι τὸν ἰωραμ·
ἰωραμ δὲ ἐπέμψησι τὸν ὀζίαν·
ὀζίας δὲ ἐπέμψησι τὸν ἰωάθαμ·
ἰωάθαμ δὲ ἐπέμψησι τὸν ἄχαζ·
ἄχαζ δὲ ἐπέμψησι τὸν ἐζεκίαν· ἐζε-
κίας δὲ ἐπέμψησι τὸν μανασσῆ· μανασ-
σῆς δὲ ἐπέμψησι τὸν ἀμών· ἀμὼν
δὲ ἐπέμψησι τὸν ἰωσίαν· ἰωσίας δὲ
ἐπέμψησι τὸν ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελ-
φοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας

βτρ=

βαβυλῶνος· μετὰ δὲ τὴν μετοι-
κεσίαν βαβυλῶνος, ἰεχονίας ἐγέν-
νησε τὸν σαλαθιήλ· σαλαθιὴλ δὲ
ἐγέννησε τὸν ζοροβάβελ· ζοροβα-
βὲλ δὲ ἐγέννησε τὸν ἐλιακείμ·
ἐλιακεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἄζωρ·
ἄζωρ δὲ ἐγέννησε τὸν σαδώκ·
σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀχείμ·
ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἐλιούδ·
ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν ἐλιάζαρ·
ἐλιάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν ματθάν·
ματθὰν δὲ ἐγέννησε τὸν ἰακώβ·
ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωσήφ,
τὸν ἄνδρα μαρίας· ἐξ ἧς ἐγεννήθη
ἸC. ὁ λεγόμενος Χ̄ς̄· πᾶσαι οὖν
αἱ γενεαὶ ἀπὸ ἀβραὰμ ἕως δαὺ
γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ
δαὺ ἕως τῆς μετοικεσίας βαβυ-
λῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες·
καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας βαβυλῶ
νος, ἕως τοῦ Χ̄ῡ· γενεαὶ δεκατεσ-
σαρες· τοῦ δὲ Ἰ̄ῡ Χ̄ῡ γέννησις,

οὕτως (ὡς). μνηστευθείσης γὰρ τῆ
μητρὶ αὐτοῦ μαρίας τῷ ἰωσὴφ
πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὑρέθη
ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος
ἁγίου. ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὢν δίκαιος καὶ
μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι
σαι· ἐβουλήθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι
αὐτήν. ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυ
μηθέντος, ἰδοὺ ἄγγελος κυ κατ' ὄνα
ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· ἰωσὴφ
υἱὸς δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν
μαρίαμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ
ἐν αὐτῇ γεννηθέν, ἐκ πνεύματός ἐστιν
ἁγίου· τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέ
σεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰν· αὐτὸς γὰρ
σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἁ
μαρτιῶν αὐτοῦ· τοῦτο δὲ ὅλον
γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
ὑπὸ τοῦ κυ, διὰ τοῦ προφήτου,
λέγοντος· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γα
στρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέ
σουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐμμανουηλ·

ὅτι ἐν βιβλίῳ ἀνόμων. μὴ ἐπὶ σοὶ
ὀθῶ. ἀπιστεῖ δὲ ὁ ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ
ὕπνου. ὅπερ ἐποίησεν ὡς προσέταξε
αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυ. καὶ παρέλα
βεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ οὐκ
ἔγνω αὐτὴν. ἕως οὗ ἔτεκε τὸν
υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον. καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰν̄ :-

Ἡ παραμ̄ θ̄ χυπεμμ̄. κθ

Εἰς ἀπελιάτ ὥρᾳ φ̄ ὡ α̣

Κ τοῦτ' ματθαίου: ὡ α̣

Τοῦδε ἰῡ χῡ ἡ γέννησις. οὕτως
ἦν. μνηστευθείσης γὰρ τῆς
μ̄τ̄ρὸς αὐτοῦ μαρίας τῷ ἰωσὴφ.
πρὶν συνελθεῖν αὐτούς. εὑρέθη
ἐν γαστρὶ ἔχουσα κ πνς ἁγίου.
ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος
ὤν. καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παρα
δειγματίσαι. ἐβουλήθη λάθρᾳ
ἀπολῦσαι αὐτήν. ταῦτα δὲ αὐ
τοῦ ἐνθυμηθέντος. ἰδοὺ ἄγγελος
κυ κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ. λέγων.

ἰωσηφ̄ υἱὸς δαῡδ. μὴ φοβηθῆς σὺ
μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου.
τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν. ἐκ πνς
ἐστὶν ἁγίου· τέξεται δὲ υἱόν, καὶ
καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰη̄ν· αὐτὸς
γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ. ἀπὸ τ̄ν
ἁμαρτιῶν αὐτῶν· τοῦτο δὲ ὅλον
γέγονεν. ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
ὑπὸ τοῦ κῡ. διὰ τοῦ προφ̄τ̄ου· λέγοντος·
ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει. καὶ
τέξεται υἱόν. καὶ καλέσουσι τὸ ὄ
νομα αὐτοῦ ἐμμανουήλ, ὅ ἐστιν μεθερ
μηνευόμενον, μεθ ἡμῶν ὁ θ̄ς· διεγερ
θεὶς δὲ ἰωσηφ̄ ἀπὸ τοῦ ὕπνου,
ὡς προσέταξεν αὐτῷ
ὁ ἄγγελος κῡ· καὶ παρέλαβε τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν
αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτ̄ῆς
τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰη̄ν:-

κ τοῦτ' ἐγένετο,

ἡ τοῦ κ̄ῡ ἡμέρα οὐκ εἰκῇ μᾶς, ὀφθῆτε

δότωσαν πεδιὰ καὶ σῆρος αὐτοῦ σου.
ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο. ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβίδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβίδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ οὔσῃ ἐγκύῳ. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ. διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. ἦσαν ποιμένες ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ

τβ. καὶ φύλαξον τὰς φυλακὰς τῆς
νυκτὸς, ἐπὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν·
καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυ ἐπέστη αὐτοῖς· καὶ
δόξα κυ περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ
ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε·
ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ·
ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτ.
ὅς ἐστι χς κς. ἐν πόλει Δαβ· καὶ τοῦτο
ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὑρήσετε βρέ
φος ἐσπαργανωμένον· κείμενον
ἐν φάτνῃ· καὶ ἐξέφνης ἐγένετο
σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς
οὐρανίου, αἰνούντων τὸν θν καὶ λε
γόντων· δόξα ἐν ὑψίστοις θῷ· καὶ
ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία·
καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν
εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι· καὶ οἱ ἄνθρωποι
οἱ ποιμένες· εἶπον πρὸς ἀλλήλους·
διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ
ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός,

ὁ ὁκς ἐπιμώρισιμηνιμὶν· καὶ πλθομ
σπάσαμτες· καὶ ἀμεύρομ. τὸν π
μαρίαμ, καὶ τοὺ ἰωσὴφ. καὶ τὸβρέ
φος κείμενομ ἐμ τῇ φάτνῃ· ἰδοὺ
τὰ δὶ διεμωρίσαμ περὶ τοῦ ῥήματος
τοῦ λαληθέμτος αὐτοῖς περὶ τοῦ
παιδίου τούτου· καὶ πάντες οἱ
ἀκούσαμτες, ἐθαύμασαμ περὶ τῶν
λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων
πρὸς αὐτούς· ἡ δὲ μαρία πάν-τα
συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, σύμ
βάλλουσα ἐμ τῇ καρδίᾳ αὐτῆς·
Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξά
ζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θν̄,
ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον,
καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς:-

ιε ις

ΚΑ τοῦ κτ̄ ματθαῖον

οὐ ἰδὼ ἐμνηστεύθη ὁ θς ἐν θη λεὲμ
τῆς ἰουδαίας· ἐν ἡμέραις ἡρῴδ
τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ
ἀνατολῶν, παρεγένοντο εἰς
ἱεροσόλυμα, λέγοντες·

τοῦ ἐστὶν ὁ πεχθὲς βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων. ἤλθομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν
ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ. καὶ ἤλθομεν
προσκυνῆσαι αὐτῷ. ἀκούσας δὲ
ὁ πρόδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη. καὶ
πᾶσα ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ.
καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχι
ερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυν
θάνετο παρ' αὐτῶν. ποῦ ὁ χς γεν
νᾶται. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ ἐν βη
θλεὲμ τῆς ἰουδαίας. οὕτως γὰρ ἐγέ
γραπται διὰ τοῦ προφήτου. καὶ σὺ
βη θλεὲμ γῆ ἰούδα. οὐδαμῶς ἐλα
χίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν ἰούδα.
ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος,
ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν
ἰηλ. τότε πρώδης λάθρα καλέσας
τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν
τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος.
καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς βη θλεεμ,
εἶπε. πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξε
τάσατε περὶ τοῦ παιδίου.

ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀπαντήσαντες
ὅπως καὶ ὦσιν ἐλθωσιν, προσκυνήσω
αὐτῷ· οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βα-
σιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ
ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προ-
ἦγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν, ἐστάθη
ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον· ἰδόντες
δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν με-
γάλην σφόδρα· καὶ ἐλθόντες
εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδον τὸ παιδίον
μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πε-
σόντες, προσεκύνησαν αὐτῷ·
καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς
αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα·
χρυσόν, καὶ λίβανον καὶ σμύρναν·
καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ
μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρῴδην,
διὰ ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν

χώραν
αὐ-
τῶν:-

-111-

ὥρα ϑ΄.

Κ τοῦ κ΄ ματθαῖον.

Μαχωρησάτω τῶν μάγων. ἰδοὺ ἄγγελος κυ. φαίνεται κατ᾽ ὄναρ τῷ ἰωσὴφ, λέγων· ἔγερθείς, παράλαβε τὸ παιδίον, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ. καὶ φεῦγε εἰς αἴγυπτον. καὶ ἴσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ ὁ ἡρῴδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό· ὁ δὲ ἐγερθείς, παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ μύκτος, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς αἴγυπτον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς ἡρῴδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ κυ διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· ἐξ αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου· τότε ἰδὼν ὁ ἡρῴδης ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας, ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ὄντας ἐν βηθλεὲμ, καὶ πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον

οὐκ ἀκριβῶς οἱ τοῦ πρὸ τῶν μάλων.
τότε ὅπερ ἐρρέθη τὸ ῥηθὲν διὰ
Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγον
τος· φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη·
θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς
πολύς· Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέ
κνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρα
κληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί· τηλι
κοῦτος δὲ τοῦ ἐκφόβου, ἵνα μὴ
ἄπειλος τῷ κατόμαρφείγεται τῷ
Ἰωσὴφ, ὀργαίνῃ πω, λέγω·
ἀναχωρεῖ παραλαβὲ τὸ παιδίον
καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύ
ου εἰς γῆν Ἰ̄σ̄λ̄· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζη
τοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου·
ὁ δὲ ἐγερθείς, παραλαβὲ τὸ παι
δίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορ
εύου εἰς γῆν Ἰ̄σ̄λ̄· ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρ
χέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰου
δαίας, ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐ
τοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν·
χρηματισθεὶς δὲ κατόμαρ,

ἀπεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας,
καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν
λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πλη-
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφη-
τῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Τῇ παραμονῇ τῆς λιτοῦ

ἡ ὁποία θέλει εἶναι τὴν ὥραν ἐντὸς
ἡμέρας σκέψαις, ὅταν ἐλθεῖς τὰ

κε' Λιτάνευσις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ ὄρθρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Οὕτω δὲ ἦν ἡ γέννησις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ
Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν συνελ-
θεῖν αὐτούς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχου-
σα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· Ἰωσὴφ δὲ ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὤν, καὶ μὴ
θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι,
ἐβουλήθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐ-
τήν· ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυ-
μηθέντος, ἰδοὺ ἄγγελος κυ, κα-
τ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων·

ἰω σπφ ὑός δαδ. μὴ φοβηθῆς
παραλαβεῖν μαριὰμ τὴν γυναῖκα σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν
ἐκ πνεύματός ἐστιν ἁγίου· τέξεται δὲ υἱόν,
καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἰη· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν
αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν·
τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πλη
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου διὰ τοῦ
προφήτου, λέγοντος· ἰδοὺ ἡ
παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται
υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐμμανουήλ· ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον,
μεθ' ἡμῶν ὁ θς· ἐγερθεὶς δὲ ὁ ἰω
σὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς
προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυ·
καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐ
τοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν,
ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν
πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄ
νομα αὐτοῦ ἰη:- τὸ κατὰ ματθ. ὡς τοῦ ὑὸν τεθὲν τος
ἐν βη

κε Η σύναξις τ̃ ἁγ̃ θ̃υ. ζη̃ ὁπίσθεν. εἰς τὰ ὦρ. ὡ θ̃. ἀμαχωρησάτωσαν τῶν μάτων.

κζ Τοῦ ἁγ̃ προφήτου καὶ ἀρχιερέως ὄρφα. ζη̃ κυριακὴ ιε̃ τοῦ μαρ. εἰς τὸν ὄρ̃ παραβολὴ ταύτη. ἄμοσε κύ̃ς ὡς οἰκοδεσπότης.

κη Τῶν ἁγ̃ μαρ̃τ̃ρ διακόνου. ζη̃ τῆς ιε̃ ὠδῆς τοῦ λουκᾶ.

κθ Τῶν ἁγ̃ μητέρων. ζη̃ τῶν αὐτῶν μνήμη κς̃ ἀμαχωρησάτωσαν τ̃ τιμ̃.

λ Τῆς ἁγ̃ ἀμύσιας. ζη̃ κῆς ιε̃ τοῦ λ̃.

ἀ τῶν μετὰ τ̃ χ̃υπέμνησιν

κ τοῦ κ̃ ματθαίου

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ ἰ̃ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ λέγων· θέλω, καθαρίσθητι. καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰ̃ς· ὅρα μηδενὶ εἴπῃς, ἀλλὰ ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατοντάρχης τὰ γενόμενα ἐθαύμασε τὸν κ̃ν καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον. διὸ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. καὶ εἶπεν ὁ ἑκατοντάρχης· κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. οὐ γὰρ ἐπίστευσαν ὅτα

κυ' μετὰ τὴν χ' πεντηκοστήν

πτοσμου. εἰς οὐδὲν δόκησιμι λή-
χημου. θήσω τὸ πρόσωπόμου ὑπαύ-
τοῦ. καὶ κρίσιμ τοῖς ἔθνεσιμ ἀ
παντλεῖ· οὐκ ἐρίσει. οὐδὲ κρα
γάσει. οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς
πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ·
κάλαμον συντετριμμένομ. οὐ κα
τεάξει· καὶ λίνομ τυφόμενομ. οὐ
σβέσει· ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖκος
τὴν κρίσιμ· Καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
ἔθνη ἐλπιοῦσιμ: κύριε κατὰ
τὴν χ' πεντηκοστήν· ζ' τῶν αὐτῶν ὠδῶν
ἀναχωρησάντων: ἁ
σαββάτου πρὸ τῆς φ'· καὶ ἐν ταῖς
ὥραις πρωΐ:
ἐκ τοῦ κ' ματθαίου

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. παρεγένετο
ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς. κηρύσσων
ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ἰουδαίας. λέγ.
μετανοεῖτε. ἤγγικε γὰρ ἡ βασι
λεία τῶν οὐρανῶν· οὗτος γάρ ἐστιν
ὁ ῥηθεὶς διὰ ἡσαΐου τοῦ προφή

του, λέγοντος· φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶχε
τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ, ἀπὸ τριχῶν
καμήλου· καὶ ζώνην δερματίνην
περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· ἡ δὲ τρο
φὴ αὐτοῦ, ἦν ἀκρίδες· καὶ μέλι ἄ
γριον· τότε ἐξεπορεύετο πρὸς
αὐτὸν, Ἱεροσόλυμα· καὶ πᾶσα ἡ
Ἰουδαία· καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος
τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν
τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομο
λογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν·

ταὐτὸν τύχῃ ἐν σαββάτῳ ἡ κυριακὴ
μετὰ τὸν χριστόμυρον ἢ τῶν φω
τῶν ἀμαυρῶσαι μόνον τὸ πρὸ τῶν
φώτων· εἰδέναι, καὶ τάδε·

Κυριακὴ πρὸ τῶν φώτων, καὶ ὡσ.

Κ τοῦ κ' μαρκου

Ἀρχὴ τοῦ ἁγιωτάτου εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ
τοῦ θεοῦ, ὡς ἐγράφη ἐν τοῖς

κυ' πρὸ τῶν φω'·

προφήτης· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου
ἔμπροσθέν μου· φωνὴ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
κυ· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
αὐτοῦ· ἐγένετο ἰωάννης βαπτίζων
ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισ
μα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·
καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα
ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυ
μῖται πάντες, καὶ ἐβαπτίζοντο πάν τες
ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ,
ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας
αὐτῶν· ἦν δὲ ὁ ἰωάννης ἐνδεδυ
μένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην
δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ·
καὶ ἐσθίων ἀκρίδας, καὶ μέλι ἄγριον·
καὶ ἐκήρυσσε λέγων· ἔρχεται ὁ
ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ
εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάν
τα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ·
ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι·

αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πν͞ι ἁγίῳ: —

μη α

μηνὶ ἰαννουάριος:

Ἡ περιτομὴ τοῦ κ͞υ ἡμῶν ἰ͞υ χ͞υ· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν βασιλ(είου) τοῦ μεγά(λου)· ἀλλ(ηλούια) τοῦ ὄρθρου. ζήτει ὀκτωήχ(ου) β: εἰς τὴν λειτ(ουργίαν) τὸ παρόν·

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θ͞ν, ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς· καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰ͞ς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ· τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πν͞ι· πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις θ͞υ ἦν ἐπ' αὐτῷ· καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς ἱερουσαλήμ.

τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα· καὶ ὅτε
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, ἀφ' ἑαυτοῦ
αὐτῶν εἰς τὸ ὄρος σὺν αὐτῷ καὶ τὸ
ἔθος τῆς ἑορτῆς· καὶ πληρωσάν-
των τὰς ἡμέρας, ὅτε τὸν ἐπιστρέφειν
αὐτούς, ὑπέμεινεν ὁ παῖς Ἰησοῦ
ρουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνωσαν οἱ γο-
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· νομίσαντες δὲ
αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι·
ἦλθον ἡμέρας ὁδόν, καὶ ἀνεζήτουν
αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τοῖς
γνωστοῖς· καὶ μὴ εὑρόντες αὐτόν,
ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλήμ, ζητοῦν-
τες αὐτόν· καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς
εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον
ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκ-
κούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα
αὐτούς· ἐξίσταντο δὲ πάντες
οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέ-
σει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ·
Καὶ ἰδόντες αὐτόν, ἐξεπλάγησαν·
καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε·

τέκνον· τί ὅτι ποιήσασι μοι οὗτος·
ἰδοὺ ὑπὲρ σου κάτω, ὀδυνώμε-
νοι εἰς τοὺς μέσους· καὶ εἶπαν πρὸς
αὐτούς· τί ὅτι εἰς πεῖραν· οὐκ
ἔστι πότιμον τοῖς τοῦ πρόσου. δεῖ
θύμασι; καὶ αὐτοὶ οὐσιωπῶν καὶ
τορῶν ὀλίγα ἐστὶν αὐτοῖς· καὶ κα-
πέβη μετ' αὐτῶν, καὶ πλήθυσμα
βαρύ· καὶ ἦν ὁ τεταραγμένος
αὐτοῖς· καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ διετήρει
πᾶν τὸ ῥήματα τοῦτο ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· καὶ προέκοπτε
σοφίᾳ, καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ
θῷ καὶ ἀνθρώποις·

β' Τοῦ ἁγίου προφήτου Σιλβέστρου.
ἤχ. πλ. δ'.

ε' Τοῦ δικαίου προφήτου Μαλαχίου. ἤχ. πλ.
δ' τῇ ἑβδόμῃ τοῦ μηνός·

ς' Ἡ σύναξις τῶν ἁγίων ὀκτὼ ἀποστόλων. ἤχ. πλ. δ'
τῇ ἀναλήψει μου·

Τῇ παραμονῇ τῶν φῶ.

Κ τοῦ κ' λουκᾶ

Μέτα πέμπτον καὶ δεκάτον ἔτος τῆς ἡγεμονίας τιβερίου καίσαρος. ἡγεμονεύοντος ποντίου πιλάτου τῆς ἰουδαίας. καὶ τετραρχοῦντος τῆς γαλιλαίας. ἡρῴδου φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος ἰτουραίας καὶ τραχωνίτιδος. καὶ λυσανίου τῆς ἀβιληνῆς. ἐπὶ ἀρχιερέως ἄννα καὶ καϊάφα. ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ ἰωάννην τὸν ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ ἰορδάνου. κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων. ἡσαΐου τοῦ προφήτου. λέγοντος. φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου. εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ. πληρωθήσεται. καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς. ταπεινωθήσεται. καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ. εἰς εὐθεῖαν. καὶ αἱ

δηχεῖαι. εἰς ὁδοὺς λείας. καὶ ὁ λόγος
πᾶσαν σαρξὶ τὸ σῶμα τοῦτο. ἔλε-
γον οὖν τοῖς εἰσπορευομένοις ὄχλοις
βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. γεννή-
ματα ἐχιδνῶν. τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν
φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς.
ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς
μετανοίας. καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν
ἐν ἑαυτοῖς, πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ.
λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ θεὸς
ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέ-
κνα τῷ Ἀβραάμ. ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξί-
νη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων
κεῖται. πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποι-
οῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ
εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων
αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες. τί οὖν
ποιήσωμεν. ἀποκριθεὶς δὲ λέγει
αὐτοῖς. ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μετα-
δότω τῷ μὴ ἔχοντι. καὶ ὁ ἔχων
βρώματα, ὁμοίως ποιείτω.
πλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆ-

μαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ. καὶ εἶπαν πρὸς αὐ-
τόν· διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν·
ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· μηδὲν πλέ-
ον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν
πράσσετε. ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν
καὶ στρατιῶται λέγοντες·
καὶ ἡμεῖς τί ποιήσωμεν· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· μηδένα διασείσητε,
μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖ
σθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν· προσδο
κῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογι
ζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου μήποτε
αὐτὸς εἴη ὁ Χ̄ς· ἀπεκρίνατο Ἰώ-
ἀννης ἅπασι λέγων· ἐγὼ μὲν
ὑδατὶ βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ
ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκα
νὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑπο
δημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βα
πτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί·
οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ·
καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ,

καὶ σωμάζειτομ σι τον, εἰς τὴν ἀνάβα
σιν αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄχυρον, κατακαύ
σει πυρὶ ἀσβέστῳ· τοῦτο μὲν
οὖν καὶ ἕτερα πολλαχοῦ, ἀπὸ τε
λίζεται τοῦ χάους:-

ὠδ ε΄

Τῷ ἁγίῳ θεοφάνει: τοῦ ὁσ
ίου πατρὸς ἡμῶν
κ τοῦ κγ΄ μαΐου.

ὠ καὶ ρῷ εἰκείμενον. πλῆθεμ οἱς ἀπόμα
χαρτ πιστ χιλιάδας, καὶ ἐβαπτί
σθη ὑπ Ἰωάννου εἰς τὸν ἰορδάνην.
Καὶ ἀθέως ἀναβὰς μετὰ τοῦ
ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐ
ρανούς· καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περι
στερὰν, καταβαῖνον ἐπ᾽ αὐτόν· καὶ φω
νὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· σὺ εἶ ὁ
υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκη:-

ὠδ ϛ΄

Κ τοῦ κγ΄ ματθαίου

ὠ καὶ ρῷ εἰκείμενον. προσῆλθε τοῦ
οἱς ἀπὸ πιστ χιλιάδας, ὑπὸ τοῦ
ἰορδάνου, πρὸς τὸν Ἰωάννην,
τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ·
ὁ δὲ Ἰωάννης, διεκώλυεν αὐτόν,

λίτωμ· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ
βαπτισθῆναι. καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με;
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰς. εἶπε πρὸς αὐτόν·
ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν
ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύ-
νην· τότε ἀφίησιν αὐτόν· καὶ
βαπτισθεὶς ὁ Ἰς. ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ
τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἠνεῴχθησαν
αὐτῷ οἱ οὐρανοί· καὶ εἶδε τὸ πνεῦ-
μα τοῦ θῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν.
καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ
ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· οὗτός
ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός. ἐν ᾧ εὐ-
δόκησα·

Ἡ σύναξις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφή-
του προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου·

ἐκ τοῦ κατ' Ἰωάννην·

Ἰδοὺ καὶ ἐφείστηκεν. βλέπει ὁ Ἰω-
άννης τὸν Ἰν ἐρχόμενον πρὸς αὐ-
τόν, καὶ λέγει· ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς τοῦ
θῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου· οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ

εἶπον· ὀπίσω μου ὀρχεται ἀνήρ,
ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶ-
τός μου ἦν· κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν·
ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσ. διὰ τοῦ-
το ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτί-
ζων· καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης,
λέγων· ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦμα,
καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρα-
νοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν· κἀγὼ
οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με
βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶ-
πεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα κατα-
βαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός
ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ·
κἀγὼ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα,
ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θυ :-
μεθέορτον τῶν Φῶ· ζ' τῆς τ' πέμπτη
καμπσίμου :
Τοῦ ἁγίου πολυκάρπου. μεθέορτα.
ζ' τῆς β' τῆς ιβ ἑβδομὰς τοῦ μηνός·
μεθέορτα. ζ' τῆς β' τῆς κδ ἑβδομὰς
τοῦ Ξ. καὶ τῇ αὐτῇ πρεσβυτέρου
// μύστης·

ιη
θ'
ι

ϹΚ τοῦ κ τ λουκᾶ

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ
ἰῦ ὄχλοι πολλοί. ἀπὸ τῆς γαλιλαί-
ας καὶ ἀπὸ λεως. καὶ ἱεροσολύμ.
καὶ ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ ἰορ-
δάνου. ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος. καὶ καθίσαν-
τος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ. καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα
αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων.
μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνι, ὅτι αὐ-
τῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐ-
τοὶ παρακληθήσονται. μακάρι
οι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονο
μήσουσι τὴν γν. μακάριοι οἱ πει-
νῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιο-
σύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσον
ται. μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐ
λεηθήσονται. μακάριοι οἱ καθαροὶ
τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θν ὄψον
ται. μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ

μοὶ θῦ κληθήσονται· μακάριοι οἱ
δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης·
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν· μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνει-
σωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴ-
πωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑ-
μῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ·
χάρητε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μι-
σθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς ::

Παρεμβολὴ τάφωτα:

ΚΕ τοῦ κατὰ ματθαῖον:

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνῆχθη ὁ ΙΣ εἰς
τὸ ὄρος ἀπὸ τοῦ πνς, πει-
ρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου· καὶ
νηστεύσας ἡμέρας τεσσεράκοντα,
καὶ νύκτας τεσσεράκοντα, ὕστε-
ρον ἐπείνασε· καὶ προσελθὼν αὐτῷ
ὁ πειράζων, εἶπεν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
θῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι, ἄρτοι
γένωνται· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε·
γέγραπται, οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ
ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ

Δ τῶ μὲ τάφωτ:

ἐκπορεύομένου διὰ στόματος θυ.
τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱερ. καὶ λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θυ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χερῶν ἀροῦσίν σε· μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· ἔφη αὐτῷ ὁ ις· πάλιν γέγραπται, οὐκ ἐκπειράσεις κν τὸν θν σου· πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτῷ· ταῦτά σοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι· τότε λέγει αὐτῷ ὁ ις· ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ· γέγραπται γὰρ κν τὸν θν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις· τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος,

κγ΄ μετὰ τὰ φῶτ:

καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον, καὶ ἦ
πρόμουν αὐτῷ:-

Κ τοῦ κατ΄ ματθαῖον

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἀκούσας ὁ ἰς ὅτι
ἰωάννης παρεδόθη. ἀνεχώρησε
εἰς τὴν γαλιλαίαν. καὶ καταλιπὼν
τὴν ναζαρὲτ. ἐλθὼν κατῴκησε
εἰς καπερναοὺμ τὴν παραθαλασ-
σίαν. ὁμορίοις ζαβουλὼν καὶ νε-
φθαλείμ. ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥη
θὲν διὰ ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέ
γοντος. γῆ ζαβολὼν, καὶ γῆ
νεφθαλείμ. ὁδὸν θαλάσσης πέ
ραν τοῦ ἰορδάνου. γαλιλαία τῶ
ἐθνῶν. ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν
σκότει. εἶδε φῶς μέγα. καὶ τοῖς
καθημένοις ἐν χώρᾳ. καὶ σκιᾷ θα
νάτου. φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.
ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰς κηρύσσειν καὶ
λέγειν. μετανοεῖτε. ἤγγικε γὰρ
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν:-

ιά μεθέορτον τῶ φω. ἦχος δ΄ ἀπόστολος τοῦ ψ:

καὶ τοῦ ἁγ. πρεσβυτέρου τοῦ κοιμη-
θέντος ἐν τῇ Τήνῳ ἑβδομάδος
τοῦ ματθαίου γ΄:
μεθέορτα τῶν φώτων. ἐν Τήνῳ ἑβδομὰς ιβ
τοῦ αὐτοῦ:
μεθέορτα τῶν φώτων. ἐν Τήνῳ ἑβδομὰς ιγ
τοῦ αὐτοῦ:
Τῶν ἁγ. ἀββᾶ. ἐν ναῷ τοῦ αὐτοῦ: ιδ
Τῶν ὁσίων πρώτη. παῦλος θηβαίου ιε
καὶ ἰωάμμουτος καὶ κλυβᾶ. ἐν ναῷ τοῦ
τούλουκα.
Τῆς τιμίας ἀλύσεως. ἐν ἀποδείπνῳ ιε΄
ἐν ἐω τοῦ:
Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδοσίου ιζ
τοῦ κοινοβιάρχου. περὶ τιμίου σταυροῦ.
τῇ αὐτῇ ἑσπέρᾳ ἀποδώσομεν:

ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. μὴ
νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ
τὴν γῆν. οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ
μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον
κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ θυγατέρα κατὰ
τῆς μητρὸς αὐτῆς. καὶ νύμφην κατὰ τῆς
πενθερᾶς αὐτῆς. καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου
οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα
ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. καὶ ὁ φιλῶν
υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου
ἄξιος. καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου. οὐκ ἔστιν
μου ἄξιος. ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπο-
λέσει αὐτήν. καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν.

σπσβ

καὶ ὦ ἐμοὶ βούλῃ τὰ ὀψώνιά σου καλῶ
λαι· δὸς μοι πρόσεχε παντὶ τῷ οἰκοπ
ωλῆτῃ καὶ πλοφορτίσμοι, κατὰ σὲ
μαστιώσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν
μου ἐφ' ὑμᾶς· καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ.
ὅτι πρᾶος εἰμὶ. καὶ ταπεινὸς τῇ
καρδίᾳ. καὶ ἀνάπαυσιν εὑρήσετε τῇ
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ ζυγός μου
χρηστός. καὶ τὸ φορτίον μου ἐλα
φρόν ἐστιν· ἐν τῇ τῆς λ' ἡμέρᾳ ε'.
τῶν καὶ εἰμὶ, ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ψ' πε:

ιη Τῶν ἁγίων πρωτομαρτύρων. ἀθανασίου. κ'
κυρί. ἀλεξάνδρειᾳ. τῇ μοε. ιβ.

κ' Τοῦ ὁσίου κ' θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν. ἀθα
νασίου τοῦ μ'. τῇ μοεβριω. ε':

κα Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαξίμου τοῦ ὁμο
λογητοῦ. τῇ μοε. ς':

κβ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου. καὶ τοῦ ἁγίου
ἱερομάρτυρος ἀθανασίου τοῦ πάπα. τῇ κυ' α'.
τῶν ἁγίων πατέρων τοῦ ναζιανζοῦ.

κε Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κλήμεντος ρώμης.
τῇ αω' α' τῶν μη τι:

Τοῦ ἁγίου πρεσβυτέρου τοῦ θεολόγου. ιβ
ἦχος α΄. ὁ τροπάριον τοῦ ὄρθρου.

Ἡ παροῦσα τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου κε
πρεσβυτέρου καὶ θεολόγου. ἦχος α΄. ὁ
τροπάριον τοῦ ὄρθρου.

Ἡ παροῦσα τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου κθ
μάρτυρος Ἱερο-
θέου ἐπισκόπου τοῦ θεοφόρου ἦχος α΄ ὁ τροπάριον
τοῦ ὄρθρου.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου. λα
ἦχος α΄.

μηνὶ φεβρουαρίῳ.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τρύφωνος. ἦχος πλ. β΄ α΄
Ἡ σύναξις τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. τοῦ ὄρθρου.

ΕΚ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ὡς καρῶν εἷς ἐμοί. εἷς ἄρος ὄρος λειμὼν
ὡς ὅμοια. οὐ μέν. καὶ ὅμοιος
οὗτος, δίκαιος καὶ ἁμαρτωλός, προς
ἀκόμενος παράκλησιν τοῦ ἱκλ.

2685

καὶ παρὰ πᾶν ἄλλο ἱμάτιον. καὶ ἐν
αὐτῷ κεχρισμένος μύρον ἐκ τοῦ
νάρδου τοῦ ἁγίου. μὴ ἰδὼν θάνατον
πρὶν ἢ ἰδῇ τὸν χν̄ν̄. καὶ ἦλθεν ἐν
τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν. καὶ ὅταν τὸ εἰσα-
γάγωσιν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον ἰη̄ν̄,
τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμέ-
νον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ.
καὶ εὐλόγησε τὸν θν̄, καὶ εἶπε·
νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσπο-
τα κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ. ὅτι εἶ-
δον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.
ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πά-
ντων τῶν λαῶν. φῶς εἰς ἀποκά-
λυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσ̄λ̄.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἀγνόουν οἱ γονεῖς
τὸ παιδίον ἰη̄ν̄. εἰς ἱερὸν σὺν αὐ-
τοῖς ἀναβάντα τῷ πν̄ῑ. καθὼς εἴρη-
ται ἐν τῷ νόμῳ κῡοῡ. ὅτι πᾶν ἄρσεν
διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ κῡῳ

κληθήσεται· καὶ τοῦ δοῦναι αὐτὸν
κατὰ τὸ εἰρημένον ὑμῖν· ζῆ
γὰρ τρυγόμων, καὶ ὁμοίως περὶ τε
ρων· καὶ ἰδοὺ ὧδε ἄγγελος ἐμπέσου σα
λπιεῖ, ὃν ὅμοια σύμιλων· καὶ ὁ ἄγγελος
οὗτος, ὁ καλὸς καὶ ἀληθινός, προς
δοκώμενος τὴν ἁρπαγὴν σὺν τοῖς ἁγ·
καὶ πρῶτον ὧδε ἄγιον ἐπάνω, καὶ ὧν
αὐτῷ μεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ
πνεύματος τοῦ ἁγίου, μηδὲν ἄλλο
πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστόν· καὶ ἐλθὼν ὁ
τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ὡς τῷ εἰσα
γαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τὰ
ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον
τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς εἰσ
δέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ·
καὶ εὐλόγησε τὸν θεόν, καὶ εἶπε·
νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέ
σποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ·
ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σω
τήριόν σου· ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρό
σωπον παντὸς τοῦ λαοῦ·

φωνεῖ εἰς δὲ καλεῖται ἡμῖν ἐθνῶν καὶ δόξαν
λαοῦ σου Ἰσ̄λ̄. καὶ ὡς ἰωσὴφ. καὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ, θαυμάζοντες ὅτι τοῖς λεγο-
μένοις περὶ αὐτοῦ· καὶ εὐλόγησεν
αὐτοὺς συμεών, καὶ εἶπε πρὸς μαρι-
αμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖ-
ται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν
ἐν τῷ Ἰσ̄λ̄· καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλε-
γόμενον· καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυ-
χὴν διελεύσεται ῥομφαία·
ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολ-
λῶν καρδιῶν διαλογισμοί· καὶ ἦν
ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ φανου-
ηλ, ἐκ φυλῆς ἀσήρ· αὕτη προβε-
βηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς· ζήσα-
σα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἔτη ἑπτὰ, ἀπὸ τῆς
παρθενίας αὐτῆς· καὶ αὐτὴ χήρα
ὡσεὶ ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων·
ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστεί-
αις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκ-
τα καὶ ἡμέραν· καὶ αὐτὴ αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολο-

πίτο τῶν κῶ· καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς πα-
σι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν
ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὡς ἐπέστρεψαν
ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον κῦ, ὑ-
πέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν
πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ· τὸ δὲ παι-
δίον ηὐξάνε, καὶ κρατεοῦτο πνῦ
πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις θῦ
ἦν ἐπ' αὐτό·

Τοῦ ἁγίου συμεὼν τοῦ θεοδόχου. ιγ'

ΕΚ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

Ὁ καὶ ῥηθεὶς εἰς ὑπαπάντησιν τοῦ κῦ ἐν τῷ ἱερῷ, ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ἐκομίσθη τὸ παιδίον Ἰησοῦς, ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν θν καὶ εἶπε πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί· καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς ἔτη ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὐτὴ χήρα ὡσεὶ ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἡ οὐκ ἀφίστατο τοῦ ἱεροῦ νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ αὐτὴ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἐξομολογεῖτο τῷ θεῷ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον κῦ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ· τὸ δὲ παιδίον ηὐξάνε, καὶ κρατεοῦτο πνῦ πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις θῦ ἦν ἐπ' αὐτό·

κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ
αὐτοῦ· καὶ αὐτοὶ ἐδόξαζον αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας αὐτοῦ· καὶ εὐλόγησα
τὸν θν̄, καὶ εἶπα· μὴ ἀπολύ
εις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα κατὰ τὸ
ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀ-
φθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοί
μασας κατὰ πρόσωπον παντὸς
τοῦ λαοῦ· φῶς εἰς ἀπο κάλυ-ψιν
ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσρ̄λ·
καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ μὴρ αὐτοῦ θαυ
μάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ
αὐτοῦ· καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμε
ών· καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν
μῆτέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς
πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ
Ἰσρ̄λ· καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον·
καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύ
σεται ῥομφαία· ὅπως ἂν ἀποκα
λυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλο
γισμοί· καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις,
θυγάτηρ Φανουήλ· ἐκ φυλῆς Ἀ-

// σήρ·

αὕτη προβιβᾷ ἡμέρας
πολλάς· ἔπεσαν δὲ πλεῖστα δὲ
δρόσοι ἐκεῖ, ἀπὸ τῆς παρθενίας
αὐτῆς· καὶ αὐτὴ χάρα ὡς ἐγὼ τῷ
ὁδοιπορῶ ταπεινάρωμι· ἡ οὐκ
φίσκεται ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· μηνὶ αὐ
καὶ δεκάτῃ ὁ λαμπρὸς δὲ καὶ μύλαι καὶ
ἡμέραι· καὶ αὐτὴ αὐτὴ τὴν ὥρα
ὅπου ἔδωσε, δὲ θωμοχοεῖ τὸ τῶν κῶ·
Καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, πᾶσι τοῖς προσ
δεχομένοις λύτρωσιν Ἰερουσα-
λήμ :-

Τοῦ δὲ μὴ ἁμαρτῆσαι τοῦ στραπήχθη. κδ
ἔτη πᾶσι τῆς ἑβδομάδος τοῦ ματθαῖ:

Τοῦ δὲ μὴ ἁμαρτῆσαι μὴ πνεῦμα φόβου. ἔτη πᾶσι ιβ θ
ἑβδομάδος τοῦ λ.

Τοῦ δὲ μὴ ἁμαρτῆσαι θεοῦ ἡ πρόφησις. ιᾱ.
ἔτη πᾶσι ιβ ἑβδομάδος τοῦ λ:

Τοῦ δὲ ἱεροσυλῆσαι πολὺ καρπου. κε
ἔτη μοιβρίου, α:

Ἡ ἁμαρτία τῆς τιμωρίας κεφαλὴς τοῦ θεοῦ. κθ
ἔτη τοῦ ορ. ἔτη πᾶσι ἑβδομάδος τοῦ λ:

=4410

τῶν ἁγ. σκευ. ἐν ὁ ἱ̅ς̅ ἐκ βάχλωμ δαμ
μόμιον. ἡ αὐτὸ ἐν κωθών.
ἐν τῇ ἡ̅ μ̅ηνὶ ζ̅η̅ τῇ β̅ τῇ ἁ̅γ̅ ἑβδομ̅ᾳ̅
τοῦ ματθαίου:

μὴν μάρτιος

α̅ Τῶν ἁγ̅ μβ̅ μαρτύρων τῶν ἐν τῷ ἀμ
μορί. ζ̅η̅ τῇ ἁ̅γ̅ τῇ β̅ ἑβδομ̅α̅ τοῦ μ̅θ̅
β̅ Τῶν ἁγ̅ ρμ̅ε̅ τῶν ἀναιρεθέντων τῶν ἐν
σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντ̅ν̅:
ζ̅η̅ τῇ ἁ̅γ̅ τῇ β̅ ἑβδομ̅ᾳ̅ τοῦ ματθ̅ου̅.
ιβ̅ Τοῦ ἁγ̅ ἀλεξίου ἀνδρ̅ὸ̅ς̅ τοῦ θ̅ῦ̅. ζ̅η̅
τῇ παρ̅ᾳ̅ τῇ ἁ̅γ̅ ἑβδομ̅ᾳ̅ τοῦ χ̅υ̅:
κε̅ Ὁ ἀπολυτίκιον τῶν μ̅β̅ μ̅ρτ̅ων.
ἐν τῷ ὄρ. ζ̅η̅ στιχ̅. ι̅η̅. ἐν ταῖς
ἡμέραις σκέπαις. ἀφαιρεθ̅ὲ̅ν̅:
εἰσ̅τ̅ί̅ χ̅ρ̅ι̅. τὸ παρόν.

ἐκ τοῦ κ̅τ̅ο̅υ̅ χουκᾶ

ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. σύντομα
βεβ ἐλισάβετ ἡ γένιτ ἡ ζαχαρίᾳ.
καὶ περιέκρυβεν ἐαυτὸν ἡμέρας

πέμπτη λέγουσα· ὅτι οὗτος μοι
τὴν ποίησεν ὧδε· ὅτι ἡμέρας, αἷς
ἐπιδημοῦσιν τὸ ὄνειδός μου
ὁμοίοις· ὅτι δὲ τῷ μὴ τῷ ἑκτῷ.
ἀπέστειλεν ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ
θυ. εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ᾗ ὄνομα
Ναζαρὲθ πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰω-
σὴφ. ἐξ οἴκου Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα
τῆς παρθένου, Μαριάμ. Καὶ εἰ
σελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν
εἶπεν· χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύ-
ριος μετά σου· εὐλογημένη σὺ ἐν γυ-
ναιξίν· ἡ δὲ ἰδοῦσα, διεταράχθη
ὅπι τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο
ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος·
Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ
Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ
θῷ· καὶ ἰδοὺ συλλήμψῃ ἐν γαστρὶ,
καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνο
μα αὐτοῦ· οὗτος ἔσται μέγας καὶ
υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώ-

σι αὐτῷ κε ὀβ΄. τοῦ θρόμου δαδ
τοῦ πρὸς αὐτοῦ. καὶ βασιλεύσει ἐπὶ
τοῦ οἴκου ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας.
καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ. οὐκ ἔσται
τέλος. εἶπε δὲ μαριὰμ πρὸς τὸν
ἄγγελον. πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄν
ἄρα οὐ γινώσκω. καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἄγγελος, εἶπε αὐτῇ. πνεῦμα ἅγιον
ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ. καὶ δύναμις
ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. διὸ καὶ τὸ
γεννώμενον ἅγιον. κληθήσεται υἱὸς
θεοῦ. καὶ ἰδοὺ ἐλισάβετ ἡ συγγε
νίς σου, καὶ αὐτὴ συνείληφε υἱὸν
ἐν γήρει αὐτῆς. καὶ οὗτος μὴν ἕκ
τος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ.
ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τοῦ θεοῦ
πᾶν ῥῆμα. εἶπε δὲ μαριάμ. ἰδοὺ
ἡ δούλη κυ. γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆ
μά σου. καὶ ἀπελθὼν ἀπ' αὐτῆς
ὁ ἄγγελος:-

κς Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου γαβριὴλ
ἐν σπυρίδι.

Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ τῆς κλίμακος. λ'

Περὶ ὑπομονῆς. ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ μαθητοῦ.

λα' ἀπρι.

Τῆς ὁσίας μαρίας τῆς αἰγυπτίας. α'

ἐκ τοῦ κ' μαθήματος.

Ὡς καιρῶν εἰμὶ ἐγώ. ἄρα οἱ τῶν ὑπογραμματικῶν καὶ οἱ φαρισαῖοι. γυμνὰ καὶ ὀπίσω ἔχειν κατειλημμένην. καὶ ἐπάσας τὰς αὐτῶν ὁδοὺς μέσον. λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε. αὕτη ἡ γυνή. κατείληπται ἁμαρτοφόρως μοιχευομένη· καὶ ἐν τῷ νόμῳ ἡμῶν. ὡς ἐπιτίμια τὸ τὰς τοιαύτας λιθάζειν· σὺ οὖν τί λέγεις· τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν. ἵνα σχῶσι κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ· ὁ δὲ ἰησοῦς κάτω κύψας. τῷ δακτύλῳ. ἔγραφεν εἰς τὴν

γῶ· ὡς δὲ ἐπίμυρον ἠρώτων τὸ
αὐτοῦ. ἀνέκυψε καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὁ ἁμαρτήτως ὑμῶν πρῶτος
βαλέτω λίθον ἐπ' αὐτῆ· καὶ πάλιν
κατακύψας ἐγραφεν εἰς τὴν γῆν·
οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἐξήρχοντο εἷς κα
θεῖς ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυ
τέρων· καὶ κατελύφθη οἶς. καὶ τὴ
γυνὴ ἐν μέσῳ οὖσα· ἀνακύψας
οἶς, εἶπεν αὐτῇ· γύναι, ποῦ εἰ
σὶν οἱ κατήγοροί σου· οὐδείς σε
κατέκρινεν; ἡ δὲ εἶπεν· οὐδεὶς
κύ· εἶπε δὲ οἶς· οὐδὲ ἐγὼ σε κα
τακρίνω· πορεύου, καὶ ἀπὸ τοῦ
νῦν μηκέτι ἁμάρτανε·

κδ΄ Τοῦ ἁγίου προφήτου θεοδώρου τοῦ συγκε
λείου· ἤτοι τοῦ β΄.

κε΄ Τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
τοῦ ὁρ[ους].

ἐκ τοῦ κατ' λουκᾶ

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀμαρ-

ὅπου βαλοῦσι τὰ ἐφύματα, τὰς χεῖρ
αὐτῶν. καὶ διώξουσι. καὶ δώσουσιν
ὑμᾶς εἰς συναγωγάς, καὶ φυλακάς, ἀ
γομένους ὅπου βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας.
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. ἀποβή
σεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.
θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν.
μὴ προμελετᾶν ἀπολογεῖσθαι. 61
ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν. στόμα καὶ σοφίαν.
ἣ οὐ δυνήσονται πάντες οἱ ἀντικεί
μενοι ὑμῖν. οὐδὲ ἀντιστῆναι. οὐδὲ ἀντει
πεῖν. καὶ παραδοθήσεσθε δὲ
καὶ γονεῖς καὶ ἀδελφοὶ καὶ συγγενεῖς. καὶ
φίλοι. καὶ ἀδελφῶν. καὶ θανατώ
σουσιν ἐξ ὑμῶν. καὶ ἔσεσθε μισούμε
νοι ὑπὸ πάντων, διὰ τὸ ὄνο
μά μου. καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς οὐ
μὴ ἀπόληται. ἐν τῇ ὑπομονῇ
ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς
ὑμῶν. [illegible]
εἶπε δὲ καὶ τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς. ταῦτα
ἀντέλλομαι ὑμῖν. ἵνα

κε΄ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.
ζ΄ π΄ στιχ. ς΄:

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νέου.
ζ΄ π΄ α΄ ἐξ. ζ΄ τοῦ λουκᾶ:

μαΐου

α΄ Τοῦ ὁσίου προφήτου Ἱερεμίου. ζ΄ π΄ τῆ παρασκευῆ τῆς α΄ ἑβδομάδος τοῦ λ΄:

β΄ Τῶν ἁγίων πρώτων μαρτύρων τῆς Ρωμαίων πόλεως.
ζ΄ μοε ιβ΄:

γ΄ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ παραφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. ἐν τῆ τοῦ ὄρους καὶ ἐξ τῆ. ζ΄ στιχ. κς΄:

ιε΄ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου. ζ΄ π΄ τῆ τῆς α΄ ἑβδομάδος τοῦ μαΐου:

κά΄ Τῶν ἁγίων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων. Κωνσταντίνου. καὶ Ἑλένης. ζ΄ π΄ τῆ ιε΄ μοε τοῦ ὄρους:

κθ΄ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει. ζ΄ μοε ιβ΄.

Ἡ πρὸ ἓξ καλανδῶν ἰουνίων ἀρχὴ τῆς προ-
ς τοῦ ὁρ ἑβδομάδος τοῦ λουκᾶ· ς τῆς β΄
τῆς ἑβδομάδος τοῦ ματθαίου·
τοῦ κατὰ ἰούδαν·

τοῦ κατὰ λουκᾶν

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
οἴκων ταῖς ὁμολογούμενον καὶ πι-
στωθῆναι, σκεῦος ἐστὶν ὁ ἀγαπῶ-
με· ὃ δὲ ἀγαπῶμεν, ἀγαπᾶται
σεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ ἐγὼ
ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω
αὐτῷ ἐμαυτόν· λέγει αὐτῷ ἰούδας
οὐχ ὁ ἰσκαριώτης· κε· καὶ πῶς γέ
γονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανί
ζειν σεαυτόν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ·
ἀπεκρίθη ὁ ις καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις
ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρή
σει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν,
καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα· καὶ
μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν·
ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου

κε

κς

ούτηρεῖ· Καὶ ὁ λόγος οὐ λάου ζη.
ὀκ ἐστὶν ἴσος. ἀλλὰ τοῦ πίστου
μου πρός:-

μὴν ἰούνιος·

β Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ. ἐν ὄρει μεγάλῳ β.
ιδ Τοῦ ἁγίου μεγάλου προφήτου καὶ θαυματουργοῦ ἐν τῇ πόλει τῆς ιβ ἑβδομάδος τοῦ λουκᾶ.
θ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κυρίλλου ἐπισκόπου. ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. ιβ:
ια Τῶν ἁγίων ἀποστόλων. βαρθολομαίου καὶ βαρνάβα. ἐν σικελίᾳ ε:
ιή Τοῦ ἁγίου προφήτου ἐλισσαίου. ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς ιε ἑβδομάδος τοῦ λ:
ιθ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἰούδα. ἀδελφοῦ τοῦ κυ. ἐν τῇ κς μαΐου:
κδ Τὸ σεπτὸν ἐβλιοθήκη τιμῶμεν τοῦ θεοῦ.

ς κ τοῦ κτ λουκᾶ

σὺν καιρῷ ἐκείνῳ. σὺν ἐλάβεν ἐλί

1700=

σάβ(ατ)α λιτιωνὶ ζαχαρίου. καὶ πρὶν
πρὺ θεμὲ αὐτὸν ὀμῆναι πέντε. λέγε
σαν· Ὅτι οὕτως οἱ ποιήσωσι.
ὀμὲ ἡμέρας αὐτὸ ἐπὶ δεμάφιλειν τὸ
ὄνειδός μου ὀμάμοις· τὸ δὲ ἐλισα-
βέτ. ὅπερ ἐστὶν ὁ χρόνος τοῦ πεσὲν
αὐτὸν, καὶ ἐτέκνωσεν υἱόν· καὶ ἤκου
σαν οἱ περίοικοι, καὶ οἱ συγγενεῖς αὐ-
τῆς, ὅτι ἐμεγάλωσε κύριος τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐ-
τῇ· καὶ ἐγένετο ὀμὲ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ.
ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐ
κάλουν αὐτὸ ὀπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ
πρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν· καὶ ἀπορι
θεῖσα ἡμὲρ αὐτοῦ, εἶπεν· οὐχί.
ἀλλὰ κληθήσεται ἰωάννης· καὶ
εἶπον πρὸς αὐτὴν· Ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν
ὀμὲ τῇ συγγενείᾳ σὲ, ὃς καλεῖται
τῷ ὀνόματι τούτῳ· ὀμένευον δὲ
τῷ πρὶ αὐτοῦ· τὸ, τί ἂν θέλοι κα
λεῖσθαι αὐτός· καὶ αἰτήσασα πίνα
κίδιον, ἔγραψε, λέγων· ἰωάννης

γρφο

ἐσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμα-
σαν πάντες· ἐφοβήθη δὲ πᾶσα
ἡ περίοικος αὐτῶν, καὶ διε-
λαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα· καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀ-
κούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν,
λέγοντες· τί ἄρα τὸ παιδίον
τοῦτο ἔσται· καὶ χεὶρ κυρίου ἦν μετ'
αὐτοῦ· καὶ ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ
ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφή-
τευσε λέγων· εὐλογητὸς κύριος
ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποί-
ησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·
καὶ σύ παιδίον προφήτης ὑψίστου
κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ
προσώπου κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς
αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας
ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν· διὰ

ταῖς ἑρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως
αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ. — ΚΕ τοῦ κ τ λ ου καμ

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπεχείρησαν
ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν
πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν
πραγμάτων, καθὼς παρέδοσαν
ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπη-
ρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξε κἀ-
μοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν
πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γρά-
ψαι, κράτιστε Θεόφιλε, ἵνα ἐπιγνῷς
περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀ-
σφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰου-
δαίας, ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας
ἐξ ἐφημερίας Ἀβιού· καὶ γυνὴ
αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών,
καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.
Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πά-
σαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώ-

καὶ τοῦτο, ἄμεμπτοι· καὶ οὐκ ἦν
αὐτοῖς τέκνον· καθότι ἡ Ἐλισά-
βετ ἦν στεῖρα· καὶ ἀμφότεροι
προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτῶν ἦσαν· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ
ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς
ἐφημερίας αὐτοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ
κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε
τοῦ θυμιάσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν
κυρίου· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω
τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος· ὤφθη
δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.
Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδών, καὶ
φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.
Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος·
μὴ φοβοῦ Ζαχαρία· διότι εἰσή-
κουσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή
σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι,
καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ

ἀλλήλοις. Καὶ πολλοὶ ὑπὸ πίστιν
μήσει αὐτοῦ. χαρήσονται. ἔσται
γαρ μετὰ ὄμῳ πίον τοῦ κῦ.
καὶ ὄιμον καὶ σίκερα. οὐμὴ πίῃ.
καὶ πρὶ αὐτίου πλησθήσεται ἔτι
κοιλίας μρὸς αὐτοῦ. καὶ πολλοὺς
τῶν υἱῶν ἰσρλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κῦ τὸν
θὸν αὐτῶν. καὶ αὐτὸς προελεύσε
ται ἐνώπίον αὐτοῦ. ἐν πνὶ καὶ
δυνάμει ἠλίου. ἐπιστρέψαι καρ
δίας πρὸς, ὑπὲρ τέκνα. Καὶ ἀπει
θεῖς ἐν φρονήσει δικαίων. ἑτοιμα
σαι κῷ, λαὸν κατεσκευασμένον.
καὶ εἶπε χαρίας πρὸς τὸν ἄγγελ.
κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο.
ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυ
νή μου προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις
αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ. ἐγώ εἰμι
γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπίον
τοῦ θῦ. καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι
πρός σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι

τοῦτ· καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν, καὶ
μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρις ἧς ἡ
μέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐ
κ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτι
νες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν
αὐτῶν· καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν
τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον
ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ·
ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι
αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀ -
πτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ·
καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ
διέμενεν κωφός· καὶ ἐγένετο ὡς ἐ -
πλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουρ
γίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ· μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρ.
συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐ -
τοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν
μῆνας πέντε, λέγουσα· ὅτι οὕ
τως μοι πεποίηκεν ὁ κς, ἐν ἡμέραις
αἷς ἐπεῖδεν ἀφεῖλέν μου ὄνειδος
ἐν ἀνθρώποις· τὴν δὲ Ἐλισάβετ,

ὅπερ ἐσθιο ὁ χρόνος τοῦ περιμένειν αὐτὴν,
καὶ ἐπέμενεν ἀφ' ἑαυτοῦ. καὶ ἦκουσαν
οἱ περίοικοι, καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς,
ὅτι ἐμεγάλυνε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ,
ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ
ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ
πρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκρι-
θεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· οὐχί,
ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης· καὶ εἶ-
πον πρὸς αὐτήν· ὅτι οὐδείς ἐστιν
ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ
ὀνόματι τούτῳ· ἐνένευον δὲ τῷ
πατρὶ αὐτοῦ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι
αὐτό· καὶ αἰτήσας πινακίδιον,
ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἐστὶν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν
πάντες. ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐ-
τοῦ παραχρῆμα τὸ αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θν.
Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος
τοὺς περιοίκους αὐτοὺς·

2702

Καὶ ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας.
διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα
τα· καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκού
σαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. λέγον
τες· τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔ
σται· καὶ χεὶρ κυρίου ἦν μετ᾽ αὐτοῦ·
Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἐπλήσθη
πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφήτευσε. λέγ.
Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσρ. ὅτι ἐπε
σκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν
τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ σύ παιδίον προ
φήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπο
ρεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυ, ἑτοι
μάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι παιδίου
γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν
ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπισκέψεται
ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους· ἐπιφᾶναι τοῖς
καθημένοις ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου·
τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρήνης· τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύ
ματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδεί
ξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

κδ. Τοῦ ἁγίου προφήτου σαμψὼν τοῦ ἐκ φυλῆς δὰν.
ἤκμασε κατὰ τοὺς χρόνους τοὺς τοῦ Ἰσραήλ.

κη Τῶν ἁγίων μαρτύρων κύρου καὶ ἰωάννου.
ἐτελειώθησαν ἐν μήνι αὐτῷ.

Τῶν ἁγ̄ῑων πάντων ἀπο. πε
κ̄η πάσω. ἐν δὲ τοῦ ὁρ. ἕως ιε:

κ τοῦ κατὰ ματθαῖον:

ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. ἐλθὼν ὁ ἰ̄ς̄ εἰς τὰ
μέρη καισαρείας τῆς φιλίππου,
ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. λέγ-
ων τίνα με λέγουσιν οἱ ἄν̄ο̄ι εἶναι τὸν
υ̱ὸν τοῦ ἀν̄ο̄ῡ. οἱ δὲ εἶπαν.
οἱ μὲν, ἰωάννην τὸν βαπτιστήν.
ἄλλοι δὲ, ἠλίαν. ἕτεροι δὲ ἱερεμίαν,
ἢ ἕνα τῶν προφητῶν. λέγει αὐ-
τοῖς. ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι.
ἀποκριθεὶς δὲ σίμων πέτρος. εἶπε.
σὺ εἶ ὁ χ̄ς̄ ὁ υἱὸς τοῦ θ̄ῦ τοῦ ζῶντος. καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰ̄ς̄ εἶπεν αὐτῷ.
μακάριος εἶ σίμων βαριωνᾶ, ὅτι
σὰρξ καὶ αἷμα. οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι.
ἀλλ' ὁ πάτηρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
κἀγὼ δέ σοι λέγω. ὅτι σὺ εἶ πέτρος.
καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ. οἰκοδο
μήσω μου τὴν ἐκκλησίαν. καὶ πύ
λαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.

τλε'

Καὶ δώσωσι ταῖς κλεῖς τῆς βασι-
λείας τῷ οὐρανῷ. καὶ ὃ ἐὰν δήσ-
ωσι ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον
ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ὃ ἐὰν λύσω-
σιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς
οὐρανοῖς :-

λ' Τῷ αὐτῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ. ἤχ. πλ. β'
τῆς δ' ἑβδομάδος τοῦ ματθαίου:

μωϊσούλιος:

α' Τῷ αὐτῷ καὶ ὁμολογῶν ἁμαρτύρων.
κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ. ἤχ. πλ. δ'.

β' Τοῦ καταθέσεως τιμίου ἐσθῆτος.
ἤχ. πλ. δ'.

ιη' Τοῦ ἁγίου μάρτυρος προκοπίου. ἤχ. δ'
τοῦ ματθαίου:

ιθ' Τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀφθωνίας. ἤχ. πλ. β'
τῆς ἑβδομάδος τοῦ λουκᾶ:

Τῷ αὐτῷ ἁγίᾳ μάρτυρι καὶ ἰουλίττης.
ἤχ. δ'. ιζ τοῦ ὠ:

Τῶν ἁγ. πρόκλου τοῦ ἐπισκόπου κωνσταντινουπόλεως. ἐπὶ μοναστηρίου ιβ. ιε

Τῆς ἁγ. μεγαλομάρτυρος μαρίνης. ἐπὶ τῆς ἁγ βδόμης τοῦ ἁγ. ιζ

Τοῦ ἁγ. προφήτου ἠλιοῦ. ἐπὶ τῆς ἁγ πρώτης τῆς ἁγ ἑβδόμης τοῦ ἁγ. κ

Τῆς ἁγ. παρασκευῆς τῆς μεγαλομάρτυρος τῆς μαγδαληνῆς. ἐπὶ τῆς ἁγ τρίτης τῆς ἁγ ἑβδόμης τοῦ ἁγ. κα

Τῆς ἁγ. ἀγίας ἐφημίας τῆς μεγαλομάρτυρος τοῦ χριστοῦ. ἐπὶ ἁγίου κυριακῆς τοῦ λουκᾶ. κε

Τοῦ ἁγ. ἁγίου μάρκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ. ἐπὶ ὀκτωβρίου, κς. κζ

Τοῦ ἁγ. καισαρίου τοῦ ἀδελφοῦ. ἐπὶ ἁγίου κυριακῆς τοῦ ἁγ. λα

μηνὶ αὐγούστῳ.

Τῶν ἁγ. μακκαβαίων. ἐπὶ τῆς ἁγ τῆς ἁγ ἑβδόμης τοῦ ματθαίου. α

Ἡ ἁγία ἀκολουθία τοῦ ἁγίου. ἐπὶ ἁγίου κυριακῆς τοῦ μαρκου. β

ιδ'

Ἡ φιλανθρωπία τοῦ κυ καὶ θυ ἡμ̄ῶν ἰυ χυ τοῦ θεοῦ

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν

ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. παραλαμβάνει ὁ ις τοὺς πέτρον. καὶ ἰωάννην. καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν. τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ. ἕτερον. καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ. οἵτινες ἦσαν μωσῆς καὶ ἠλίας. οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ. ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ. ἣν ἤμελλε πληροῦν ἐν ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ. διαγρηγορήσαντες δὲ. εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ. καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ. εἶπεν ὁ πέτρος πρὸς τὸν ἰν.

ὀπισθέν. καλοῦσι γὰρ τὸ ὄπισθεν ὀφείλημα.
καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς. μίαν
σοὶ. καὶ μίαν σοὶ μίαν. καὶ μίαν Ἠλίᾳ.
μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. ταῦτα δὲ αὐτοῦ
λέγοντος. ἐπέστη ἡ νεφέλη. καὶ ὅτε
σκιάσει αὐτούς. ἐφοβήθησαν δὲ εἰς
τὴν νεφέλην εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.
καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης. λέ
γουσα. οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγα
πητός. αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ὅτε τὴν
γενέσθαι τὴν φωνήν. εὑρέθη Ἰη̄ς
μόνος. καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν. καὶ
οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις. οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. παραλαμβάνει
ὁ Ἰη̄ς τὸν Πέτρον. καὶ Ἰάκωβον.
καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς. εἰς ὄρος ὑψη
λὸν κατ' ἰδίαν. καὶ μετεμορφώθη
ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ ἔλαμψε
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. ὡς ὁ ἥλιος.

τὰ δείγματα αὐτοῦ, ἐπέγνω αὐτὸν καὶ
ὡς τὸ φῶς· καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν
αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας μετ' αὐτοῦ
συλλαλοῦντες· ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰῇ· Κύριε, καλόν
ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις,
ποιήσω ἐνταῦθα τρεῖς σκηνάς·
σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν
Ἠλίᾳ· ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν
αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέ-
λης, λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα·
αὐτοῦ ἀκούετε· καὶ ἀκούσαντες οἱ
μαθηταί, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον
αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα·
καὶ προσελθὼν ὁ Ἰῇ, ἥψατο αὐτῶν,
καὶ εἶπεν· ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖ-
σθε· ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν, οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰῆν
μόνον· καὶ καταβαινόντων αὐ-
τῶν ἐκ τοῦ ὄρους, διεστείλατο

αὐτοῖς ὁ ις. λέγω μὴ δηλαδὴ εἶπεν
τὸ ὄραμα. ἕως οὗ ὁ γὸς τοῦ ἀγροῦ.
ἐκ μικρῶν ἁμαρτιῶν.
Τοῦ αὐτοῦ ῥητοῦ.

ἐκ τοῦ κατ' μαρ.

Ἰδοὺ καιρῷ ἐκείνῳ. παρελαμβάνει
ὁ ις. τοὺς μαθητὰς. καὶ τοὺς ἀκουστὰς.
καὶ τοὺς ἰωάννου. καὶ ἀμαφέρει
αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν καὶ δίαν
μόνους. καὶ μετεμορφώθη ἔμπρο
σθεν αὐτῶν. καὶ ταὐτὰ ἐστάλη αὐτῷ.
ἀνθ' ὧν ἐστὶ λόγου ταῦτα καὶ λίαν ὡς
λέγω. ὅτι ἀναφανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ
δύναται ταῦτα καὶ ἄλλα. καὶ ὤφθη αὐ-
τοῖς ἡλίας σὺν μωϋσῆ. καὶ ἦσαν
συλλαλοῦντες τῷ ἰῷ. καὶ ἀπο κρι
θεὶς ὁ πέτρος λέγει τῷ ἰῷ. ῥαββί.
καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. καὶ
ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς. σοὶ μίαν.
καὶ μωσεῖ μίαν. καὶ ἡλίᾳ μίαν.
οὐ γὰρ ἤδει τί λαλήσει. ἦσαν γὰρ
ἔκφοβοι. καὶ ἐγένετο ἐφ' ἑλκύσει

σκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε φωνὴ
ἀπὸ τῆς μεφίλης· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητός, αὐτοῦ ἀκούετε.
καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι,
οὐκέτι οὐδένα εἶδον, ἀλλὰ τὸν
Ἰησοῦν μόνον μεθ' αὐτῶν· καταβαινόν
των δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐνε
τείλατο αὐτοῖς. ἵνα μηδενὶ διηγή
σωνται ἃ εἶδον. εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ:—

θ ιε Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου. ϛ' ὀκτω. ιη:
Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαξίμου τοῦ ὁμολο
γητοῦ. ϛ' μοεβρίω. ς:
ιε Ἡ κοίμησις τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. ἐν τῷ τοῦ ὀρ.
καὶ τῆς λειτουρ. ϛ' σεπτε. κ:
ιε Ἡ ἐξοδίου τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ ἐπισήμου τῶν θαυμάτων.

Κ τοῦ κ' λουκᾶ

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. εἶπεν ὁ κύριος
σύμπαντι τοῦ ὄχλῳ τὴν παραβολὴν
ταύτην πρὸς αὐτούς. ἄνθρωπός τις
ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα. καὶ ἐξέδετο
αὐτὸν γεωργοῖς. καὶ ἀπεδήμησε χρόνους
ἱκανούς. καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς

τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.
καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προ-
σώπου αὐτοῦ. καὶ πορευθέν-
τες εἰσῆλθον εἰς πόλιν Σαμαρι-
τῶν, ὡς ἑτοιμάσαι αὐτῷ.
καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν. ὅτι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμε-
νον εἰς Ἱερουσαλήμ. ἰδόντες δὲ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, Ἰάκωβος καὶ Ἰω-
άννης, εἶπον· κύριε, θέλεις εἴπωμεν
πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἠλίας
ἐποίησε; στραφεὶς δὲ ἐπετίμησε
αὐτοῖς, καὶ εἶπε· οὐκ οἴδατε ποί-
ου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς. Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι,
ἀλλὰ σῶσαι. καὶ ἐπορεύθησαν
εἰς ἑτέραν κώμην. ἐπὶ τῇ ὁδῷ.
πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.
εἶπέ τις πρὸς αὐτόν· ἀκολουθήσω σοι
παντὶ ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ πρὸς
μου. καὶ οὐδεὶς ἐπιβλέψας

πίδικηγόρος, εἰμὶ ὁπῆρ· καὶ πίς
ἐστὶν ὁπῆρ, εἰμὶ ὁγός· καὶ ὥσαφ
βούλῃ ταγὸ ὀγὸς ἀπὸ καλύψαφ·
καὶ γραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητάς,
κατὶ δίαφ εἶπε· μακάριοι οἱ ὀφ-
θαλμοὶ οἱ βλέποντα, ἃ βλέπετε·
λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προ
φῆται καὶ βασιλεῖς, ἠθέλησαφ
ἰδεῖν, ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκεῖ
δον· καὶ ἀκοῦσαι, ἃ ἀκούετε,
καὶ οὐκ ἤκουσαφ· ἠξιεπορεύετο
κατὰ πόλιν καὶ κώμας διδάσκωφ·
καὶ πορίαφ ποιούμενος εἰς Ἱερου
σαλήμ·

ιη Τωῦ αὐτῦ κρὸς φλόρου καὶ λαύρου.
ἔτ(ους) ϛ(ου) ἀπὸ τῆς ἐνδόξου τοῦ Χ(ριστο)ῦ·

κα Τοῦ αὐτοῦ ἀποστόλου. ἔτ(ους) ϛ(ου) ἀπὸ τῆς ἐν
δόξου τοῦ μαρτύρ(ου)·

κε Τωῦ αὐτῦ ἀποστ(όλου). βρεθολομαίου. καὶ
πίτου· ἔτ(ους) μοε ιβ·

κθ Ἡ ἀποτομὴ τοῦ τιμίου κεφαλῆς τοῦ
φήτου πρ(ο)δ(ρόμου) καὶ βαπτιστοῦ ἰω(άννου)·

ἐν τούτῳ τῇ τετάρτῃ τῆς ἑβδομάδος
τοῦ ματθαίου:

ΕΚ τοῦ κατὰ μάρκον: ϛ τλϐ

Ὡς παρῳκείμην, ἤκουσεν μου τῆς φωνῆς
ὁ βασιλεὺς τῶν ἀκολούθων· φαγε-
ρὸν μοι ἐστὶ τὸ ὁμοίωμα αὐτοῦ·
καὶ εἶπεν, ὅτι ἰωάμμης ὁ βαπτιστής·
ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη· καὶ διὰ τοῦτο
ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις αὐτῷ·
ἄλλοι εἶπον, ὅτι ἠλίας ἐστίν· ἄλλοι
δὲ εἶπον, ὅτι προφήτης ἐστίν,
ὡς εἷς τῶν προφητῶν· ἀκούσας
δὲ ὁ ἡρῴδης, εἶπεν, ὅτι ὃν ἐγὼ ἀ-
πεκεφάλισα ἰωάμμην, οὗτός ἐστιν·
αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν· αὐτὸς γὰρ
ὁ ἡρῴδης ἀποστείλας, ἐκράτησεν τοῦ
ἰωάμμου, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυ-
λακῇ, διὰ ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα
φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι
αὐτὴν ἐγάμησεν· ἔλεγεν γὰρ ὁ ἰω-
άμμης τῷ ἡρῴδῃ, ὅτι οὐκ ἔξεστί
σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελ-

φοῦσε. καὶ διὰ πρωδίαδα ἐμείχθη αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει, καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν· καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ, δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ, καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπε τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι ὃ ἐὰν αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου· καὶ ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς·

πρω=

τὰ αὐτὰ σοι μαι· καὶ ἐλθὼν εἶπε· τὴν κε
φαλὴν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ·
καὶ ἐν στιγμῇ ἀθέως μετὰ
σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα εἰσῆλ
θε λέγουσα· θέλω ἵνα μοι δῷς
ὧδε ἐπὶ πίνακι, τὴν κεφαλὴν
ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ περι
λύπος γενόμενος ὁ βασιλεύς, διὰ
τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους,
οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι·
καὶ ἀθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς
σπεκουλάτορα, ἐπέταξεν ἐνεχθῆ
ναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ
ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν
τῇ φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐ
τὴν τῷ κοράσιῳ· καὶ τὸ κοράσιον,
ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς· καὶ ἀ
κούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ,
καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ· καὶ
ἀπήγγειλαν οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν

ιβ. καὶ ἀπέστειλαν αὐτῷ παρ' αὐτῶν
ὅσαι ἐποίησαν, καὶ ὅσαι ἐδίδαξεν :-
λ μεθέορτον δ προσφ ζ τῆς β τῆς α
ἑβδομάδος τοῦ χ.
λα. Τὰ καταθέσια τ τιμὴ χώμης
ζ στε π τῆς τ ωκ ὑπὲρ εἰσηχθ
ἑτερομ ζ κ ιε τοῦ χ :

Ἐν αὐτείλια εἰς διαφόρους μηνὰς
εἰς ἑκαμιὰ μαοῦ. ζ ἰου κθ τῆς τ.
λβ. Ck τοῦ τ ἰωάμμου
ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐπέμετο ταῖς
καμίαις ὑμιεροσχύμοις. καὶ χ ἐλ
μωὴλ καὶ περιεπάτει ὁ ις ἐν τῷ
ἱερῷ. ὑμῆς δὲ ἀσχολούμενος.
ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι,
καὶ ἔλεγον αὐτῷ. ἕως πότε τὴν
ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις. εἰ σὺ εἶ ὁ χς
εἰπὲ ἡμῖν παῤῥησίαν. ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ ις. εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ
πιστεύετε. τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ.

ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πρωτομάρτυρος
μαρτυρίῳ πρίμου. ἄλλῳ μὲν
οὐ πρόσεστι. οὐδὲ ἐστὶ δικαίῳ
προβάτῳ τοιμένι. καθὼς
εἴπομεν. τὰ πρόβατα τὰ
ἐμά. τῆς φωνῆς μου ἀκούει. κἀ-
γὼ γινώσκω αὐτά. καὶ ἀκολου-
θοῦσί μοι. κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δί-
δωμι αὐτοῖς:
Εἰς τὰ ἀσώματα. τῇ ὀκτὼ ιη.
ἄλλο τῇ ἐνάτῃ τῆς ἑβδομάδος τοῦ κθ.
Εἰς προφήτας. τῇ πρὸ τῆς ἑ-
βδομάδος τοῦ λ. ἐπὶ τῇ τῆς
τῆς ἑβδομάδος τοῦ ματθαίου.
Εἰς ἀπόστ. τῇ δ τῆς ἑβδομάδος
τοῦ ματθαίου. ἐπὶ τῇ ὀκτὼ ιη.
Εἰς ἀποστ. τῇ πρὸ τῆς ἑβδο
μάδος τοῦ λ: Εἰς ἱεράρχας. τῇ μοε ιε
Εἰς μάρτυρα. τῇ κα τοῦ ἰωάννου.
ἐπὶ τῇ τῆς ἑβδομάδος τοῦ λ.
Εἰς μάρτυρας. τῇ κθ τοῦ αὐτοῦ μη
ἐπὶ τῇ τῆς ιβ ἑβδομάδος τοῦ λ.

Εἰς ἀπομαρτύρια. ζ΄ ἦχος ι΄ τοῦ μαΐου.
Ἐπερ. ζ΄ τῇ β΄ τῆς ιε΄ ἑβδομὰς τοῦ μαΐου.
Ἐπερ. ζ΄ τῇ β΄ τῆς α΄ ἑβδομὰς τοῦ ϰ.
Εἰς ἱερομάρ. ζ΄ πρὸ τῆς α΄ ἑβδομὰς
τοῦ μαΐου. Ἐπερ. ζ΄ μοι ς΄. Εἰς ὁσίους.
ζ΄ πρὸ τῆς β΄ ἑβδομὰς τοῦ ϰ. Ἐπερ.
ζ΄ ἰαμβουαρίῳ ι΄. Εἰς ὁσιομάρ. ζ΄
ὀκτω ιε΄. Ἐπερ. ζ΄ ἦχος ε΄ τῶ μμη.
Εἰς ὅσ. ζ΄ ιζ΄ τοῦ μαΐου. Ἐπερ.
ζ΄ τῇ β΄ τῆς α΄ ἑβδομὰς τοῦ ϰ.
Εἰς ὁσιομ. μαρ. ζ΄ τῇ ε΄ τῆς α΄ ἑβδο
μὰς τοῦ μαΐου. Ἐπερ. ζ΄ τῶ ζ΄
τοῦ μαΐου. Εἰς ὁσιομ. μαρ. ζ΄ τῶ
ιζ΄ τοῦ μαΐου. Εἰς ἀσθενοῦντας.
ζ΄ τῶ ζ΄ τοῦ ϰ. Ἐπερ. ζ΄ μοι α΄.
Εἰς ἀσθενοῦσαν. ζ΄ τῇ β΄ τῆς ιε΄ ἑβδο
μὰς τοῦ μαΐου. Εἰς κοιμηθέντας.
ζ΄ τῇ α΄ τῆς β΄ ἑβδομὰς ἰωαμβίου.
Ἐπερ. ϰαὶ τῇ ε΄ αὐτῆς ἑβδομά. Ἐπερ.
ϰαὶ τῇ α΄ τῆς γ΄ ἑβδομὰς ϰαὶ τῇ ε΄ ϰαὶ
τῇ πρὸ α΄. Εἰς στε μοῦ. ζ΄ τῇ ε΄ τῆς β΄
ἑβδομὰς τοῦ μαΐου. Εἰς ἐμπρησμοῦ.

Εὐαγγέλια ἑωθινὰ
ἀναγνώσματα. εἴδηται:
Κ τοῦ κ(ατὰ) ματθαῖον

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. οἱ ἐν δὲ καὶ μα
θηταὶ, ὅπορεύθησαν εἰς τὴν
ἐκκλησίαν. εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτά
ξατο αὐτοῖς ὁ Ἰς. καὶ ἰδόντες
αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ.
οἱ δὲ ἐδίστασαν. καὶ προσελθὼν
ὁ Ἰς. ἐλάλησεν αὐτοῖς. λέγων.
ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς. πορευθέντες. μα
θητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη.
βαπτίζοντες αὐτοὺς. εἰς τὸ ὄνο
μα τοῦ πρὸς. καὶ τοῦ υἱοῦ. καὶ τὸ
ἁγίου πνς. διδάσκοντες αὐτοὺς
τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην
ὑμῖν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμὶ

πάσας τὰς ἡμέρας. ἕως τῆς σὺν πλίας τοῦ ἁγίωρος. λέγει:

ΚΕ τοῦ κ΄ μέρους

λατρομέρου τοῦ σαββάτου. μαρία ἡ μαγδαληνή. καὶ μαρία ἡ ἰακώβου καὶ σαλώμη. ἠγόρασαν ἀρώματα. ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν ἰν̄. καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς σαββάτων. ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς. τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ΚΕ τῆς θύρας τοῦ μνημείου. καὶ ἀναβλέψασαι. θεωροῦσιν. ὅτι ἀπεκύλισται ὁ λίθος. ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον. εἶδον μειράκιον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς. περιβεβλημένον στολὴν λαμπράν. καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς. μὴ ἐκθαμβεῖσθε. ἰν̄ζητεῖτε τὸν ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον;

λιπέρθη. οὐκέτι μόνῳ δι· ἴδιόν τό ὅς
ὅπου εἴθη καμ αὐτοῦ· ἀλλὰ πάλι
πεί πάλι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ
τῷ πάρῳ, ὅτι προάπειμι εἰς
τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτόν ὄψεσθε,
καθὼς εἶπον ὑμῖν· καὶ ὄφελθοῦ
σαι ἐφύγομεν ἀπό τοῦ μνημείου·
εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις·
καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦ
ντο γάρ:-

κ τοῦ κατ' μάρκον:

Ἀναστὰς δὲ ἰς. πρωΐ πρώτη σαββά
του. ἐφάνη πρῶτον μαρίᾳ τῇ
μαγδαληνῇ. ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει
ἑπτὰ δαιμόνια· κἀκείνη πορευ
θεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ
γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίου
σι· κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ
καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν.
μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν
περιπατοῦσιν, ἐφανερώθη ἐν ἑτέ
ρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς

ἄτρομ· καὶ εἰμὶ ἐπιχθόνιος.
ἐπὶ πᾶσι λαοῖς τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ εἰκεί
μοις ἐπίστασαι· ἄτρομ ἀμαχεί μοις
μοις αὐτοῖς τοῖς εἴδεσι. ἐφανερώθη
καὶ ὡμοίδισε τὴν ἐλπίδα αὐτῶν.
καὶ σκληροκαρδίαν. ὅτι τοῖς θεασα
μένοις αὐτὸν ἐπιπρεμέμον. οὐκ ἐπί
στασαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευ
θέντες, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα
κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ
κτίσει· ὁ πιστεύσας, καὶ βαπτισθείς,
σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατα
κριθήσεται· σημεῖα δὲ τοῖς πι
στεύσασι, ταῦτα παρακολουθήσει·
ἐν τῷ ὀνόματί μου, δαιμόνια ἐκ
βαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι
καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θα
νάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς
βλάψῃ· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπι
θήσουσι, καὶ καλῶς ἕξουσιν·
ὁ μὲν οὖν κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐ
τοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν,

καὶ ἐκαθίσεν ἐν δεξιῷ τοῦ θυ. ἐκεῖνοι
δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχ.
τοῦ κυ συνεργοῦντος καὶ τὸν λό
γον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπα
κολουθούντων σημείων. ἀμήν

ω δ΄

ΚΔ τοῦ κτ΄ λουκᾶ

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βα
θέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνῆμα
φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα
καὶ τινες σὺν αὐταῖς. εὗρον δὲ
τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ
τοῦ μνημείου. καὶ εἰσελθοῦσαι
οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ κυ ἰυ.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐ-
τὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες
ἐπέστησαν αὐταῖς, ἐν ἐσθῆσι σιλ-
λαμπούσαις. ἐμφόβων δὲ γενο
μένων αὐτῶν, καὶ κλινόντων τὸ
πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς
αὐτάς. τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα
μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε.
ἀλλ' ἠγέρθη. μνήσθητε πῶς ἐλάλη-

λιμὴν ἐπὶ ὧν ὄρη τῆς Γαλιλαίας. λέγ-
ει ἐπὶ ὧν ὄρη τῆς Γαλιλαίας. λέγων
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆ-
ναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν.
καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρᾳ ἀναστῆναι. καὶ ἐμνήσθησαν τῶν
ῥημάτων αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψα-
σαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν
ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα, καὶ πᾶ-
σι τοῖς λοιποῖς. ἦν Μαγδαληνὴ Μαρία,
καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου
καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, ἔλεγον πρὸ
τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνη
σαν ἐνώπιον αὐτῶν, ὡσεὶ λῆρος
τὰ ῥήματα ταῦτα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν
αὐταῖς. ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς,
ἔδραμε ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ πα-
ρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κεί-
μενα μόνα. καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑ-
αυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός: -

ἐκ τοῦ κ' κεφ.

ὡ καιρῷ εἰμὶ ἐγώ. ὁ πλάρος ἡμᾶς.
ἐξέρχεται ὁ τελώνιον, καὶ πα-
ρακύψας, βλέπει τὸ ὀθόνια κεί-
μενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε, προσε-
υξάμην θαυμάζων τὸ γεγονός.
καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευ-
όμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην,
ἐπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα
ἀπὸ Ἱερ. ἡ ὄνομα Ἐμμαούς.
καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλ.
περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων
τούτων. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὡ
μιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν. καὶ
αὐτὸς Ἰησοῦς ἐπλησίασε, συνεπορεύετο
αὐτοῖς. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν,
ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐ-
τόν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς. τίνες
οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς
ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ
σκυθρωποί. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς
ὧ ὀνόματι Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν.

συμόρος παροικεῖς ἐν ἱερουσαλήμ.
καὶ οὐκέτι ὡς ταῦτα ἐμόμνυον ὀμνύ-
ουσιν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· ποῖαι· οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· τὰ περὶ τοῦ μαζωραίου·
ὡς ἐτέλεσαν οἱ μὴ προφῆται, δυνα-
τοὶ ὀμνύουσι καὶ λέγω· ὀμνύω τὸν
τοῦθυ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ·
ὅπως τὸ πρόσωπον αὐτοῦ οἱ ἀρ-
χιερεῖς, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν· εἰς
κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν
αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν· ὅτι
αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν
ἸΗΛ· ἀλλὰ πάσι τούτοις,
τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σή-
μερον· ἀφ' οὗ ταῦτα ἐτέλεσαν·
ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν,
ἐξέστησαν ἡμᾶς· γενόμεναι ὄρθριαι
ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὑροῦσαι
τὸ σῶμα αὐτοῦ· ἦλθον λέγουσαι,
καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι,
οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν· καὶ ἀπῆλθόν

πρὸς τοὺς συνηκολούθησαν αὐτῷ
καὶ ἔλεγον αὐτοῖς, καθὼς καὶ αὐτὸς
μαθηταῖς εἶπον· αὐτοὶ δὲ οὐκ εἶδον.
καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόη-
τοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ
πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν
οἱ προφῆται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει
παθεῖν τὸν χν. καὶ εἰσελθεῖν εἰς
τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος
ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων
τῶν προφητῶν, ἑρμήνευσεν
αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς
τὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤγγισαν εἰς
τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ
αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω
πορεύεσθαι, καὶ παρεβιάσαντο
αὐτὸν λέγοντες· μεῖνον μεθ' ἡμῶν,
ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστί, καὶ κέκλικεν
ἡ ἡμέρα· καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι
σὺν αὐτοῖς· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κα-
τακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν,
λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε,

καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς· αὐ-
τῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλ-
μοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν, καὶ
αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.
καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ
καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν
ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ,
καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;
καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέ-
στρεψαν εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ εὗρον συ-
ηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς
σὺν αὐτοῖς, λέγοντας, ὅτι ἠγέρθη
ὁ κύριος, καὶ ὤφθη Σίμωνι.
καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ,
καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλά-
σει τοῦ ἄρτου:-

ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ὡναρῳδικείμην, ἀναστὰς οἷς ἐκ
μικρῶν ἔστι μέσος τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη
ὑμῖν· πλοκθεὶς δὲ καὶ ἔμφο
βοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θε-

ωρειν· Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί πε-
φοβημένοι ἐστέ· καὶ διὰ τί διαλογι-
σμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδί-
αις ὑμῶν· ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ
τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτός ἐγώ εἰ-
μι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδητε,
ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔ-
χει. καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα·
καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐ-
τοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας·
ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ
τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων·
εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρῶσι
μον ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν
αὐτῷ· ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος·
καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ
λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφα-
γεν· εἶπε δὲ αὐτοῖς· οὗτοι
οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς,
ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πλη-
ρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα,
ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προ-

φήτας, καὶ ἁλμοῖς πρίεμου·
τὸ πδίπροιξιν αὐτῷ, τὸ μοῦ τοῦ
σωιέμαγ ταῖς γραφαῖ· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ὅτι οὕτως γέγραπται,
καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν χν̄· καὶ
ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡ-
μέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀ-
νόματι αὐτοῦ, μετάνοιαν, καὶ ἄ-
φεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς πάντα τὰ
ἔθνη· ἀρξάμενον ἀπὸ ιλημ· ὑμεῖς
δὲ ἐστὲ μάρτυρες τούτων· καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ
πρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσα-
τε ἐν τῇ πόλει ιλημ, ἕως οὗ ἐνδύ-
σησθε δύναμιν ἐξ ὕψους· ἐξῆγεν
δὲ αὐτοὺς ἕως εἰς βηθανίαν· καὶ
ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγη-
σεν αὐτούς· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐ-
λογεῖν αὐτὸν αὐτούς, διέστη ἀπ' αὐ-
τῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν·
καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐ-
τόν, ὑπέστρεψαν εἰς ιλημ μετὰ

χαρᾶς μεγάλης· καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν θεόν. ἀμήν:-

ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην:

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων. μαρία ἡ μαγδαληνή. ἔρχεται πρωΐ. σκοτίας ἔτι οὔσης. εἰς τὸ μνημεῖον. καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς σίμωνα πέτρον. καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ ἰησοῦς. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν κύριόν μου ἐκ τοῦ μνημείου. καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ἐξῆλθεν οὖν ὁ πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ. καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐμὴν εἰσῆλθεν. ἔρχεται οὖν σίμων πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ.

καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα. καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί·

θ" ἑω ι

ΚΕ τοῦ κατ' ἰωάννην

Ὁ καιρὸς εἰμὶ ἐγώ. μαρία εἰστήκει πρὸς τῷ μνημείῳ κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς, καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ· καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ ἰυ· καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύναι· τί κλαίεις· λέγει αὐτοῖς,

ὅτι πρωΐ τοῦ κυ μου. καὶ οὐκ οἶδα
που ἔθηκαν αὐτόν· καὶ ταῦτα εἰ
ποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν, καὶ οὐκ
δει ὅτι ἐστὶν· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰς·
γύναι, τί κλαίεις, τίνα ζητεῖς· ἐκεί
νη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι·
λέγει αὐτῷ· κε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν,
εἰπέ μοι που ἔθηκας αὐτόν, κἀγὼ
αὐτὸν ἀρῶ· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰς· μαρία·
στραφεῖσα ἐκείνη, λέγει αὐτῷ·
ῥαβουνί· ὁ λέγεται διδάσκαλε·
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰς, μή μου ἅπτου· οὔπω
γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πρα μου
πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου,
καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς
τὸν πρα μου καὶ πρα ὑμῶν, καὶ θν̄
μου, καὶ θν̄ ὑμῶν· ἔρχεται μαρία
ἡ μαδαληνή, ἀπαγγέλλουσα τοῖς
μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν κν̄.

Καὶ ταῦτα
εἶπεν αὐτῇ :-

Κ τοῦ κ γ ἰω ἁγίου.

Ὄψε οὖν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων· ἦλθεν ὁ Ἰς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ· ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε πνεῦμα ἅγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται· Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰς· ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί,

σωρέκαμψ τοῦ κῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς. ἐαὐτὸν ἐμέσησε ὁ κς τὰς χεῖρας
αὐτοῦ καὶ τοὺς πόδας τοῦ πλη-
ρώματος. καὶ
βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύ-
πον τῶν ἥλων. καὶ βάλω τὴν χεῖ
ρα μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ
μὴ πιστεύσω. καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ
πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
καὶ θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ ἰς
τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. καὶ
ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν. εἰρή
νη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ θωμᾶ.
φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε. καὶ
ἴδε τὰς χεῖράς μου. καὶ φέρε τὴν
χεῖρά σου. καὶ βάλε εἰς τὴν πλευ-
ράν μου. καὶ μὴ γίνου ἄπιστος. ἀλλὰ
πιστός. καὶ ἀπεκρίθη θωμᾶς, καὶ
εἶπεν αὐτῷ. ὁ κς μου καὶ ὁ θς μου.
λέγει αὐτῷ ὁ ἰς. ὅτι ἑώρακάς με πε-
πίστευκας; μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες
καὶ πιστεύσαντες. πολλὰ μὲν οὖν
καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ ἰς ἐνώ

πιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἃ οὐ κέκτηται μόνον τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ πέπραπται, ἵνα πιστεύσητε. ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ::

ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῇ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος. ἐφανέρωσε δὲ οὕτως· ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἁλιεύειν. λέγουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ, ἐπίασαν οὐδέν· πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης, ἔστη Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰ

αλογ. ουμεν τοι ηδεισαν οι μαθηται,
ὅτι ἰχθύες εἰσί· λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ις·
παιδία· μή τι προσφάγιον ἔχετε;
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, οὔ· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη
τοῦ πλοίου, τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε· ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐ-
τὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλή-
θους τῶν ἰχθύων· λέγει οὖν ὁ μαθη-
τὴς ὃν ἠγάπα ὁ Ις, τῷ Πε-
τρῳ, ὁ κύριός ἐστι· σίμων οὖν πέτρος
ἀκούσας, ὅτι ὁ κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύ-
την διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός, καὶ
ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν·
οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ, τῷ πλοιαρίῳ
ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσί-
ων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων·
ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν,
βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην,
καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον·
λέγει αὐτοῖς ὁ Ις· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν

ὀφαρίου μου ὑπὲρ ἀσσαρίων. ἀμὴν λέγω
σοι μὴ πλέρος. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος
ὁ δεσπότης αὐτοῦ. μεσοίχθυμμι μετὰ
σοῦ, ἐκαθαρίσθημεν πάντες ἡμῶν.
καὶ τοσοῦτον ὄντων. οὐκ ἐσχίσθη
τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς. δεῦτε
ἀπάρισατε. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα
τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν, σὺ
τίς εἶ. εἰδότες ὅτι ὁ κς ἐστίν. ἔρχεται
οὖν ὁ ἰς. καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον.
καὶ δίδωσιν αὐτοῖς. καὶ τὸ ὀφάριον
ὁμοίως. τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανε
ρώθη ὁ ἰς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ἐγερ
θεὶς ἐκ νεκρῶν:

Εωία

ἐκ τοῦ Ἰωάννου:

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ὁ ἰς
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ἐγερθεὶς ἐκ νε
κρῶν. καὶ λέγει τῷ σίμωνι πέτρῳ.
σίμωνι ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλέον
τούτων; λέγει αὐτῷ. ναί κε. σὺ
οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ βό
σκε τὰ ἀρνία μου. λέγει αὐτῷ

744

πάλιν δεύτερον· σίμωνα ἰωνᾶ ἀγα-
πᾶς με; λέγει αὐτῷ· ναί κε, σὺ οἶδας
ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον·
σίμωνα ἰωνᾶ φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ
πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον
φιλεῖς με· καὶ εἶπεν αὐτῷ· κε· σὺ
πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις, ὅτι
φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ ὁ ις· βόσκε τὰ
πρόβατά μου· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι,
ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν,
καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν
δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου,
καὶ ἄλλος σε ζώσει καὶ οἴσει ὅπου οὐ
θέλεις· τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων
ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θν· καὶ
τοῦτο εἰπών, λέγει αὐτῷ· ἀκολού-
θει μοι· ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ πέτρος,
βλέπει τὸν μαθητὴν, ὃν ἠγάπα
ὁ ις ἀκολουθοῦντα· ὃς καὶ ἀνέπε-
σεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐ-
τοῦ, καὶ εἶπε· κε, τίς ἐστιν ὁ παρα-
δίδους σε· τοῦτον ἰδὼν ὁ πέτρος,

λείπει τῷ ιυ· νε· οὐ τοσοῦτό· λείπει
αὐτῷ ὁ ις· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως
ἔρχομαι, τί πρός σε· σὺ ἀκολούθει
θεινοι· ὄχλος οὖν οὗτος οὐ τοῦ
εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς
ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν
αὐτῷ ὁ ις, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει·
ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρ
χομαι· τί πρός σε· οὗτος ἐστὶν ὁ μαθη
τὴς ὁ μαρτυρῶν
περὶ τούτων, καὶ
γράψας ταῦτα·
καὶ οἴδαμεν ὅτι
ἀληθὴς ἐστὶν αὐτοῦ
ἡ μαρτυρία· ἔστι
δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίη
σεν ὁ ις, ἅτινα ἐὰν γράφηται
κατὰ εἷς, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν
τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμε
να βιβλία· ἀμήν·

1932
1565
967

7073
5508
1565

7073
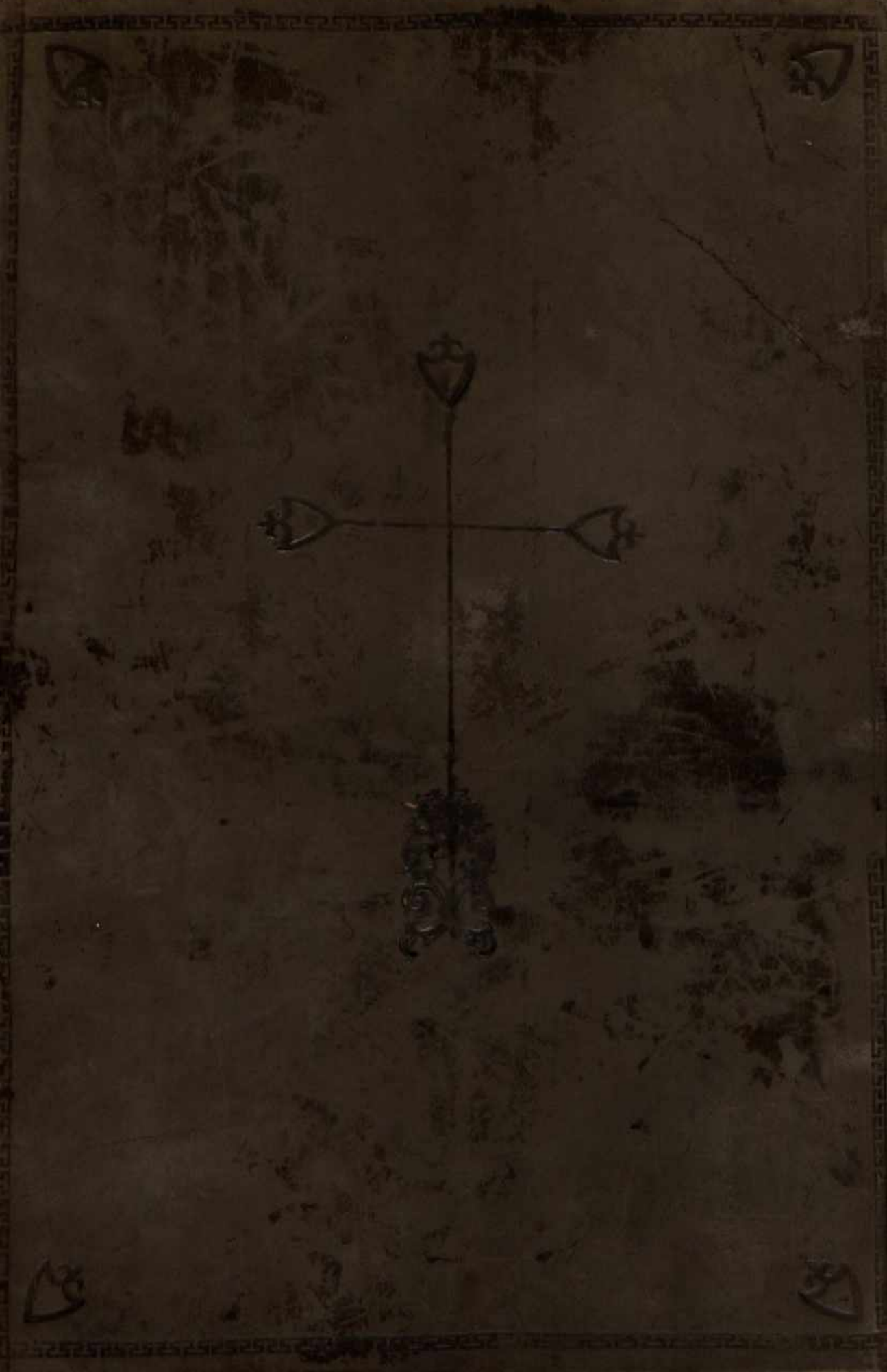
Ελλάς 746